

สภานิติบัญญัติแห่งชาติ

เอกสารประกอบการพิจารณา

ร่าง

พระราชบัญญัติ

งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บรรจุระเบียบวาระการประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ครั้งที่ ๖/๒๕๖๐

วันศุกร์ที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๖๐

อ.พ.๗/๒๕๖๐

จัดทำโดย

สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

www.senate.go.th

บทสรุปสำหรับสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. .... เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ พิจารณา ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ โดยมีหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ ดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. .... มีหลักการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติ ดังนี้

หลักการ

ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นจำนวนไม่เกิน ๑๙๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่น เป็นจำนวนไม่เกิน ๑๖๒,๙๒๑,๗๒๑,๓๐๐ บาท และเพื่อชดใช้เงินคงคลัง เป็นจำนวน ๒๗,๐๗๘,๒๗๘,๗๐๐ บาท

เหตุผล

๑. โดยที่รัฐบาลมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินในการดำเนินการตามนโยบายเร่งด่วนที่จะสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจของประเทศ การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและชุมชนเข้มแข็ง ส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของอุตสาหกรรมศักยภาพ จึงต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม เป็นจำนวนไม่เกิน ๑๖๒,๙๒๑,๗๒๑,๓๐๐ บาท โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เป็นจำนวน ๒๒,๙๒๑,๗๒๑,๓๐๐ บาท
- (๒) เพื่อจัดสรรให้แก่กองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย เป็นจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๓) เพื่อจัดสรรให้แก่กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ เป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๔) เพื่อจัดสรรตามแผนงานบูรณาการเสริมสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ เป็นจำนวน ๑๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

.....

๒. เนื่องจากได้มีการจ่ายเงินคงคลังเพื่อเป็นเงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ จึงต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ เป็นจำนวน ๒๗,๐๗๘,๒๗๘,๗๐๐ บาท

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. .... มีเนื้อหารวมจำนวน ๑๐ มาตรา สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

๑. กำหนดให้ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นจำนวนรวมทั้งสิ้น ๑๙๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๓)

๒. กำหนดให้ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมงบกลาง ในความควบคุมของสำนักงบประมาณ สำหรับเป็นเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เป็นจำนวน ๒๒,๙๒๑,๗๒๑,๓๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๔)

๓. กำหนดให้ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน สำหรับกองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย เป็นจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๕)

๔. กำหนดให้ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมสำหรับแผนงานบูรณาการเสริมสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ เป็นงบประมาณรายจ่ายงบกลาง และงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ กลุ่มจังหวัด รัฐวิสาหกิจ และกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน เป็นจำนวน ๑๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๖)

๕. กำหนดให้ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและชุมชนเข้มแข็ง เป็นงบประมาณรายจ่ายของกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน สำหรับกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ เป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๗)

๖. กำหนดให้ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเพื่อชดใช้เงินคงคลัง ในความควบคุมของกระทรวงการคลัง สำหรับเป็นรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง เป็นจำนวน ๒๗,๐๗๘,๒๗๘,๗๐๐ บาท โดยกำหนดให้ใช้งบประมาณรายจ่ายดังกล่าวทั้งหมดจากแหล่งรายได้ภาษีและรายได้อื่น (ร่างมาตรา ๘)

๗. กำหนดให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดิน ตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่สำนักงบประมาณจะได้จัดสรร หรือตามที่จะได้มีการโอนเปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย (ร่างมาตรา ๙)

๘. กำหนดให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๐)

**บทวิเคราะห์ข้อดีและข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ....**

ข้อดีของร่างพระราชบัญญัติฯ

แม้ว่ารัฐบาลจะได้มีการตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ รวมทั้งสิ้น ๒,๗๓๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งได้เริ่มมีการใช้จ่ายงบประมาณดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม ๒๕๕๙ เป็นต้นมาแล้วก็ตาม แต่เนื่องจากรัฐบาลมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินในการดำเนินการตามนโยบายเร่งด่วนที่จะสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจของประเทศ การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและชุมชนเข้มแข็ง ส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของอุตสาหกรรมศักยภาพ จึงต้องจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นจำนวนไม่เกิน ๑๙๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่น เป็นจำนวนไม่เกิน ๑๖๒,๙๒๑,๗๒๑,๓๐๐ บาท และเพื่อขอใช้เงินคงคลัง เป็นจำนวน ๒๗,๐๗๘,๒๗๘,๗๐๐ บาท ซึ่งมีรายการใช้จ่าย ดังนี้

๑) งบประมาณจำนวนไม่เกิน ๑๖๒,๙๒๑,๗๒๑,๓๐๐ บาท สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นในกรณีดังนี้

๑.๑) เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เป็นจำนวน ๒๒,๙๒๑,๗๒๑,๓๐๐ บาท

๑.๒) เพื่อจัดสรรให้แก่กองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย เป็นจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๑.๓) เพื่อจัดสรรให้แก่กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ เป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๑.๔) เพื่อจัดสรรตามแผนงานบูรณาการเสริมสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ เป็นจำนวน ๑๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๒) งบประมาณจำนวน ๒๗,๐๗๘,๒๗๘,๗๐๐ บาท สำหรับเป็นเงินเพื่อขอใช้เงินคงคลัง อันเนื่องมาจากได้มีการจ่ายเงินคงคลังเพื่อเป็นเงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ

โดยการตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นจำนวนไม่เกิน ๑๙๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๑.๓ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ ซึ่งรัฐบาลได้จัดสรรงบประมาณดังกล่าวภายใต้ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ และยุทธศาสตร์ด้านการแก้ไขปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาภาพรวมของภาวะเศรษฐกิจของไทย ในปี ๒๕๖๐ ซึ่งคาดว่าจะขยายตัวประมาณร้อยละ ๓.๐ - ๔.๐ และปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญคือ ๑) การขยายตัวของการลงทุนภาครัฐ ซึ่งมีแนวโน้มขยายตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่องตามความคืบหน้าของโครงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง ๒) การฟื้นตัวของการผลิตภาคเกษตรซึ่งจะสนับสนุนการขยายตัว

ของการใช้จ่ายครัวเรือน ๓) แนวโน้มการฟื้นตัวของ การส่งออกและราคาสินค้าส่งออกซึ่งจะสนับสนุน ให้การผลิตภาคอุตสาหกรรมและการลงทุนภาคเอกชนปรับตัวดีขึ้น และ๔) แนวโน้มการขยายตัวอย่าง ต่อเนื่องของรายได้จากการท่องเที่ยว

ดังนั้น การจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ตามร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. .... จึงมีข้อดีดังนี้

๑) การจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมไปยังทุกกลุ่มและทุกภาคส่วน โดยจัดสรรเป็นงบกลาง กลุ่มงบประมาณสำหรับกระทรวง/หน่วยงาน กลุ่มงบประมาณรายจ่ายบูรณาการ และกลุ่มงบประมาณ รายจ่ายพื้นที่ (Area) ซึ่งได้แก่ ภารกิจพื้นที่ ท้องถิ่น ภูมิภาค จังหวัดและกลุ่มจังหวัด จะเป็นผลดีต่อ เศรษฐกิจของไทย ดังนี้

๑.๑) เป็นการเพิ่มความพร้อมด้านงบประมาณให้แก่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และ หน่วยงานอื่น เพื่อรองรับการดำเนินการในกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น

๑.๒) เป็นการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายเพื่อยกระดับขีดความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ

๑.๓) เป็นการเพิ่มศักยภาพหมู่บ้านและชุมชนให้มีความเข้มแข็งทั้งด้านเศรษฐกิจ และสังคม เพิ่มโอกาสการเข้าถึงแหล่งทุน รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการพึ่งพาตนเองของหมู่บ้านและชุมชน

๑.๔) เป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ ให้ขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพ

๒) การจัดสรรงบประมาณเพิ่มเติมเพื่อชดใช้เงินคลังที่ได้จ่ายไปแล้วตามพระราชบัญญัติ เงินคลัง พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ถือเป็นการรักษาวินัยทางการคลังของภาครัฐ อันจะทำให้ การใช้จ่ายงบประมาณของภาครัฐมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นต่อไป

ข้อสังเกตของร่างพระราชบัญญัติฯ

ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่นที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ ตามร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. .... ควรเร่ง ดำเนินการใช้จ่ายงบประมาณให้เป็นไปตามแผนงานหรือโครงการ ทั้งนี้ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ และเป้าหมายในการดำเนินการตามนโยบายเร่งด่วนของรัฐบาล รวมทั้งเพื่อสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืน ให้กับเศรษฐกิจของประเทศ การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและชุมชนเข้มแข็ง และส่งเสริมการเพิ่ม ขีดความสามารถการแข่งขันของอุตสาหกรรมศักยภาพของประเทศต่อไป

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. .... เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณา ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในราชการวงงานด้านนิติบัญญัติ โดยมุ่งเน้นสารประโยชน์ในเชิงอ้างอิงเบื้องต้น สำหรับเพื่อประกอบการพิจารณาของสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา
ปฏิบัติหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ
มกราคม ๒๕๖๐

เอกสารประกอบการพิจารณา

จัดทำโดย

นายনীต ผาสุข	รองเลขาธิการวุฒิสภา
นายทศพร แยมวงษ์	ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย
นายสุชาติ พันทองคำ	ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๒
นางเกตุจลินท์ วลัยจำนงค์	นิติกรชำนาญการ
นางสาวกรรณิกา พัศระ	วิทยากรชำนาญการ
นางสิริกัญย์ ส่องแสง	เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส
นางสาวรัตติกาลฤดี น้อยนวม	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน
นางสาวกาญจนา พาลดีหลุด	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน
นายพัลลภ วงศ์พานิช	เจ้าพนักงานบันทึกข้อมูลชำนาญงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา โทร. ๐ ๒๕๓๑ ๙๒๙๖

ผลิตโดย

กลุ่มงานการพิมพ์ สำนักการพิมพ์ โทร. ๐ ๒๒๔๔ ๑๗๔๑ - ๔๒

สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา

ท่านสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ และผู้สนใจที่มีความประสงค์หรือต้องการที่จะศึกษาเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติเป็นการล่วงหน้าก่อนวันประชุมสภานิติบัญญัติแห่งชาติ สามารถสืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้จากเว็บไซต์สภานิติบัญญัติแห่งชาติ www.senate.go.th

หรือขอรับเอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติได้ ณ ศูนย์บริการข้อมูลด้านกฎหมายวุฒิสภา อาคารรัฐสภา ๒ ชั้น ๑ หมายเลขโทรศัพท์ ๐ ๒๒๔๔ ๑๕๖๕

สารบัญ

หน้า

บทสรุปสำหรับสมาชิกสถานิติบัญญัติแห่งชาติ ..... ก

ส่วนที่ ๑ ความเป็นมาและสาระสำคัญ

ของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ ๑

ส่วนที่ ๒ ข้อมูลประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. .... คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ

- งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

แผนงานบูรณาการเสริมสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืน

ให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ ..... - ๑ -

- (ร่าง) แนวทางการจัดทำ แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ๔ ปี รอบใหม่

(พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔) ..... - ๙ -

- กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ..... - ๓๓ -

- พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

แบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑ ..... - ๗๕ -

- ฐานะการคลังของรัฐบาลในช่วง ๒ เดือนแรกของปีงบประมาณ ๒๕๖๐ ..... - ๙๒ -

- ๑๐ อุตสาหกรรมเป้าหมาย : กลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต ..... - ๙๖ -

- การจัดตั้งกองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

สำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย..... - ๑๐๖ -

- อดัถดงบกลางปี ๑.๙ แสนล้านบาท เริ่มเบิกจ่ายเงินกุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ..... - ๑๐๙ -

ภาคผนวก

: พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข) ..... (๑)

: ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ..... (๕๑)

: บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ....

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ..... (๖๕)

ส่วนที่ ๑

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาและสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ความเป็นมาของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ....

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐
พ.ศ. .... เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ชุดที่มี พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา เป็นนายกรัฐมนตรี
ต่อประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๖๐ เพื่อให้สภานิติบัญญัติแห่งชาติ
พิจารณาตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗

สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ....

๑. หลักการและเหตุผล

หลักการ

ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นจำนวนไม่เกิน
๑๙๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่น
เป็นจำนวน ไม่เกิน ๑๖๒,๙๒๑,๗๒๑,๓๐๐ บาท และเพื่อชดใช้เงินคงคลัง เป็นจำนวน
๒๗,๐๗๘,๒๗๘,๗๐๐ บาท

เหตุผล

๑. โดยที่รัฐบาลมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินในการดำเนินการตามนโยบายเร่งด่วน
ที่จะสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจของประเทศ การพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก
และชุมชนเข้มแข็ง ส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของอุตสาหกรรมศักยภาพ จึงต้อง
ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม เป็นจำนวนไม่เกิน ๑๖๒,๙๒๑,๗๒๑,๓๐๐ บาท โดยมีวัตถุประสงค์
ดังต่อไปนี้

(๑) เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เป็นจำนวน ๒๒,๙๒๑,๗๒๑,๓๐๐ บาท

(๒) เพื่อจัดสรรให้แก่กองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับ
อุตสาหกรรมเป้าหมาย เป็นจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) เพื่อจัดสรรให้แก่กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ เป็นจำนวน
๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๔) เพื่อจัดสรรตามแผนงานบูรณาการเสริมสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ เป็นจำนวน ๑๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๒. เนื่องจากได้มีการจ่ายเงินคงคลังเพื่อเป็นเงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ จึงต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ เป็นจำนวน ๒๗,๐๗๘,๒๗๘,๗๐๐ บาท

๒. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ (ร่างมาตรา ๑)

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ....”

๓. คำปรารภ

โดยที่เป็นการสมควรตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

๔. วันใช้บังคับกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒)

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

๕. เนื้อหาของร่างพระราชบัญญัติ

๕.๑ กำหนดให้ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นจำนวนรวมทั้งสิ้น ๑๙๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๓)

มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้ตั้งเป็นจำนวนรวมทั้งสิ้น ๑๙๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกเป็นรายจ่ายตามที่จะระบุต่อไปในพระราชบัญญัตินี้

๕.๒ กำหนดให้ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมงบกลาง ในความควบคุมของสำนักงบประมาณ สำหรับเป็นเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เป็นจำนวน ๒๒,๙๒๑,๗๒๑,๓๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๔)

มาตรา ๔ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมงบกลาง ในความควบคุมของสำนักงบประมาณ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๒,๙๒๑,๗๒๑,๓๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น ๒๒,๙๒๑,๗๒๑,๓๐๐ บาท

๕.๓ กำหนดให้ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน สำหรับกองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย เป็นจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๕)

มาตรา ๕ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) กองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของ
ประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย ๑๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๕.๔ กำหนดให้ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมสำหรับแผนงานบูรณาการเสริมสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ เป็นงบประมาณรายจ่ายงบกลาง และงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ กลุ่มจังหวัด รัฐวิสาหกิจ และกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน เป็นจำนวน ๑๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๖)

มาตรา ๖ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมสำหรับแผนงานบูรณาการเสริมสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายงบกลาง และงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ กลุ่มจังหวัด รัฐวิสาหกิจ และกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน เป็นจำนวน ๑๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. งบกลาง	รวม	๑๙,๙๔๒,๗๙๒,๒๐๐ บาท	คือ
(๑) ค่าใช้จ่ายส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจภายในประเทศ		๑๙,๙๔๒,๗๙๒,๒๐๐ บาท	
๒. ส่วนราชการและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่			
ภาคกลางตอนบน ๑	รวม	๓,๘๒๖,๙๘๕,๒๐๐ บาท	คือ
(๑) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๔๗๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมชลประทาน		๔๗๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๒) กระทรวงคมนาคม	รวม	๒๒๘,๗๕๑,๔๐๐ บาท	
(ก) กรมทางหลวง		๒๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ข) กรมทางหลวงชนบท		๓,๗๕๑,๔๐๐ บาท	
(๓) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๑๗๘,๐๕๓,๗๐๐ บาท	
(ก) กรมการพัฒนาชุมชน		๑๐๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ข) กรมโยธาธิการและผังเมือง		๗๐,๐๕๓,๗๐๐ บาท	
(๔) กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๓๔๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมศิลปากร		๓๔๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๕) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๑		๒,๖๐๓,๑๘๐,๑๐๐ บาท	

๓. ส่วนราชการและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่			
ภาคกลางตอนบน ๒	รวม	๔,๐๘๘,๖๖๔,๑๐๐ บาท	คือ
(๑) กระทรวงคมนาคม	รวม	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมทางหลวง		๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๒) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๑๔๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๑๔๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๓) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	รวม	๑๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๑๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท	
(๔) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๒		๓,๘๓๑,๗๖๔,๑๐๐ บาท	
๔. ส่วนราชการ กลุ่มจังหวัด และรัฐวิสาหกิจ			
ในพื้นที่ภาคกลางตอนกลาง	รวม	๔,๖๓๓,๔๑๙,๔๐๐ บาท	คือ
(๑) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๑,๑๘๒,๙๙๙,๒๐๐ บาท	
(ก) กรมชลประทาน		๑,๑๘๒,๙๙๙,๒๐๐ บาท	
(๒) กระทรวงคมนาคม	รวม	๓๕๐,๑๕๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมทางหลวง		๑๘๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ข) กรมทางหลวงชนบท		๑๖๑,๑๕๐,๐๐๐ บาท	
(๓) กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมศิลปากร		๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๔) หน่วยงานในกำกับของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	รวม	๕๕๓,๐๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๕๕๓,๐๐๐ บาท	
(๕) ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี			
กระทรวง หรือทบวง	รวม	๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	

(๖) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง		๓,๐๐๐,๐๓๗,๒๐๐ บาท	
(๗) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๔๔,๖๘๐,๐๐๐ บาท	
(ก) การประปาส่วนภูมิภาค		๓๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ข) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย		๕,๖๘๐,๐๐๐ บาท	
๕. ส่วนราชการและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง ๑	รวม	๔,๒๑๙,๖๒๐,๓๐๐ บาท	คือ
(๑) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๘๗,๕๙๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมโยธาธิการและผังเมือง		๘๗,๕๙๐,๐๐๐ บาท	
(๒) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑		๔,๑๓๒,๐๓๐,๓๐๐ บาท	
๖. ส่วนราชการ กลุ่มจังหวัด และรัฐวิสาหกิจในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง ๒	รวม	๓,๗๕๔,๐๖๔,๗๐๐ บาท	คือ
(๑) หน่วยงานในกำกับของสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๙๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ก) องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)		๙๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๒) กระทรวงกลาโหม	รวม	๗๗,๘๗๒,๖๐๐ บาท	
(ก) กองทัพบก		๗๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ข) กองทัพอากาศ		๓,๘๗๒,๖๐๐ บาท	
(๓) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	รวม	๑๔,๕๖๖,๙๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา		๑๔,๕๖๖,๙๐๐ บาท	
(๔) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๑๑,๓๒๐,๐๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์		๑๑,๓๒๐,๐๐๐ บาท	
(๕) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๑,๐๙๔,๓๗๖,๐๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์		๔,๙๘๙,๒๐๐ บาท	
(ข) กรมชลประทาน		๙๙๒,๓๓๕,๕๐๐ บาท	
(ค) กรมประมง		๓๔,๕๘๐,๐๐๐ บาท	
(ง) กรมปศุสัตว์		๗,๑๙๘,๗๐๐ บาท	
(จ) กรมส่งเสริมการเกษตร		๒๙,๗๐๘,๖๐๐ บาท	
(ฉ) กรมส่งเสริมสหกรณ์		๒๕,๕๖๔,๐๐๐ บาท	

(๖) กระทรวงคมนาคม	รวม	๗๑๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท
(ก) กรมทางหลวง		๔๖๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท
(ข) กรมทางหลวงชนบท		๒๔๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๗) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	รวม	๑๔๓,๖๙๔,๒๐๐ บาท
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		๑๑,๗๙๗,๒๐๐ บาท
(ข) กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง		๒๕,๑๙๖,๐๐๐ บาท
(ค) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๑๐๖,๗๐๑,๐๐๐ บาท
(๘) หน่วยงานในกำกับของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม	รวม	๑๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท
(ก) สำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๑๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท
(๙) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๕๗๒,๗๐๒,๒๐๐ บาท
(ก) กรมการปกครอง		๑๖,๘๙๘,๐๐๐ บาท
(ข) กรมการพัฒนาชุมชน		๑๑๔,๙๔๐,๒๐๐ บาท
(ค) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย		๕๙,๔๕๙,๐๐๐ บาท
(ง) กรมโยธาธิการและผังเมือง		๓๑๘,๕๗๖,๐๐๐ บาท
(จ) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๖๒,๘๒๙,๐๐๐ บาท
(๑๐) กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๕๑,๒๑๐,๐๐๐ บาท
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม		๑๙,๗๖๖,๐๐๐ บาท
(ข) กรมศิลปากร		๓๑,๔๔๔,๐๐๐ บาท
(๑๑) กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในกำกับ	รวม	๙๓,๒๒๔,๘๐๐ บาท
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๑๙,๑๐๖,๐๐๐ บาท
(ข) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน		๔๖,๑๘๖,๐๐๐ บาท
(ค) สถาบันวิทยาลัยชุมชน		๘๐๐,๐๐๐ บาท
(ง) มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี		๕,๖๗๐,๘๐๐ บาท
(จ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา		๓,๓๐๐,๐๐๐ บาท
(ฉ) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์		๑๑,๖๑๐,๐๐๐ บาท

(ข) มหาวิทยาลัยศิลปากร		๖,๕๕๒,๐๐๐ บาท	
(๑๒) กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๒๐๖,๕๘๑,๐๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๒๐๖,๕๘๑,๐๐๐ บาท	
(๑๓) กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๒๘,๔๖๑,๖๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๒๘,๔๖๑,๖๐๐ บาท	
(๑๔) ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี			
กระทรวง หรือทบวง	รวม	๑๕,๖๑๘,๒๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ		๑๑,๕๐๑,๐๐๐ บาท	
(ข) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๔,๑๑๗,๒๐๐ บาท	
(๑๕) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒		๔๐๕,๒๖๙,๕๐๐ บาท	
(๑๖) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๒๑๕,๑๖๗,๗๐๐ บาท	
(ก) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย		๑๖๒,๒๙๕,๐๐๐ บาท	
(ข) การรถไฟแห่งประเทศไทย		๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ค) การประปาส่วนภูมิภาค		๕๑,๘๗๒,๗๐๐ บาท	
๗. ส่วนราชการและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	รวม	๔,๑๔๘,๗๔๘,๙๐๐ บาท	คือ
(๑) กระทรวงคมนาคม	รวม	๖๙,๘๐๐,๐๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่ง และจราจร		๖๙,๘๐๐,๐๐๐ บาท	
(๒) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย		๔,๐๗๘,๙๔๘,๙๐๐ บาท	
๘. ส่วนราชการและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามัน	รวม	๔,๓๒๐,๐๙๑,๙๐๐ บาท	คือ
(๑) กระทรวงคมนาคม	รวม	๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมทางหลวงชนบท		๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ข) สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่ง และจราจร		๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๒) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน		๔,๒๗๐,๐๙๑,๙๐๐ บาท	
๙. กลุ่มจังหวัดและรัฐวิสาหกิจในพื้นที่ภาคใต้ชายแดน	รวม	๔,๗๘๗,๙๗๖,๒๐๐ บาท	คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน		๔,๗๒๗,๙๗๖,๒๐๐ บาท	
(๒) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ก) การประปาส่วนภูมิภาค		๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
๑๐. ส่วนราชการ กลุ่มจังหวัด และรัฐวิสาหกิจ ในพื้นที่ภาคตะวันออก	รวม	๔,๒๐๗,๘๙๕,๙๐๐ บาท	คือ
(๑) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๕๙๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมชลประทาน		๕๙๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท	

(๒) กระทรวงคมนาคม	รวม	๕๗๖,๒๕๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมทางหลวง		๓๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ข) กรมทางหลวงชนบท		๒๒๖,๒๕๐,๐๐๐ บาท	
(๓) กระทรวงมหาดไทยและหน่วยงานในกำกับ	รวม	๓๗๓,๙๗๖,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๓๐๕,๙๗๖,๐๐๐ บาท	
(ข) เมืองพัทยา		๖๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๔) กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๕๘,๐๐๗,๒๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๕๘,๐๐๗,๒๐๐ บาท	
(๕) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑		๒,๑๒๙,๙๑๒,๗๐๐ บาท	
(๖) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๔๗๖,๗๕๐,๐๐๐ บาท	
(ก) การประปาส่วนภูมิภาค		๔๗๖,๗๕๐,๐๐๐ บาท	
๑๑. ส่วนราชการและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑	รวม	๔,๓๒๗,๐๙๙,๙๐๐ บาท	คือ
(๑) กระทรวงกลาโหม	รวม	๑๖,๒๓๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กองบัญชาการกองทัพไทย		๑๖,๒๓๐,๐๐๐ บาท	
(๒) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๕๔๐,๙๑๐,๔๐๐ บาท	
(ก) กรมชลประทาน		๕๔๐,๙๑๐,๔๐๐ บาท	
(๓) กระทรวงคมนาคม	รวม	๒,๓๐๐,๗๑๔,๒๐๐ บาท	
(ก) กรมทางหลวง		๑,๑๙๗,๙๖๙,๐๐๐ บาท	
(ข) กรมทางหลวงชนบท		๑,๑๐๒,๗๔๕,๒๐๐ บาท	
(๔) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๓๓,๑๒๒,๖๐๐ บาท	
(ก) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย		๑๑,๐๒๒,๖๐๐ บาท	
(ข) กรมโยธาธิการและผังเมือง		๒๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท	
(๕) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑		๑,๔๓๖,๑๒๒,๗๐๐ บาท	
๑๒. กลุ่มจังหวัดในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒	รวม	๓,๗๒๓,๑๖๙,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒		๓,๗๒๓,๑๖๙,๘๐๐ บาท	
๑๓. ส่วนราชการและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	รวม	๔,๖๒๙,๑๒๔,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๖๓๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมชลประทาน		๖๓๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๒) กระทรวงคมนาคม	รวม	๖๘,๐๘๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมท่าอากาศยาน		๖๘,๐๘๐,๐๐๐ บาท	
(๓) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๑๒๗,๔๑๘,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๑๒๗,๔๑๘,๐๐๐ บาท	
(๔) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	รวม	๓,๘๐๒,๖๒๖,๕๐๐ บาท	

๑๔. ส่วนราชการและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่			
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑	รวม	๔,๔๗๒,๘๑๑,๓๐๐ บาท	คือ
(๑) กระทรวงคมนาคม	รวม	๒๔๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมท่าอากาศยาน		๒๔๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท	
(๒) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๑๙๔,๕๑๕,๕๐๐ บาท	
(ก) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๑๙๔,๕๑๕,๕๐๐ บาท	
(๓) กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๑๑๖,๔๒๘,๐๐๐ บาท	
(ก) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา		๓๙,๓๑๐,๐๐๐ บาท	
(ข) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์		๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ค) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน		๗๓,๑๑๘,๐๐๐ บาท	
(๔) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑		๓,๙๑๖,๔๖๗,๘๐๐ บาท	
๑๕. กลุ่มจังหวัดในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ			
ตอนล่าง ๒	รวม	๔,๐๗๗,๘๔๗,๔๐๐ บาท	คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒		๔,๐๗๗,๘๔๗,๔๐๐ บาท	
๑๖. ส่วนราชการ กลุ่มจังหวัด และรัฐวิสาหกิจ			
ในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ๑	รวม	๔,๒๑๐,๗๕๕,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) หน่วยงานในกำกับของสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๔,๘๙๙,๙๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานพัฒนาพิงคนคร (องค์การมหาชน)		๔,๘๙๙,๙๐๐ บาท	
(๒) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	รวม	๑๓๒,๑๔๔,๐๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยว และกีฬา		๑๓๒,๑๔๔,๐๐๐ บาท	
(๓) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคง ของมนุษย์	รวม	๒๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมกิจการผู้สูงอายุ		๒๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท	
(๔) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๕๗๑,๙๐๗,๗๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์		๓,๘๕๑,๓๐๐ บาท	
(ข) กรมชลประทาน		๕๕๗,๑๓๒,๗๐๐ บาท	
(ค) กรมปศุสัตว์		๔,๖๙๓,๓๐๐ บาท	
(ง) กรมส่งเสริมการเกษตร		๖,๒๓๐,๔๐๐ บาท	
(๕) กระทรวงคมนาคม	รวม	๑,๖๘๓,๓๖๙,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมทางหลวง		๑,๑๔๑,๔๑๙,๐๐๐ บาท	
(ข) กรมทางหลวงชนบท		๕๔๑,๙๕๐,๐๐๐ บาท	
(๖) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	รวม	๓๑๕,๓๑๘,๖๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม		๑๕๗,๕๒๔,๗๐๐ บาท	

(ข) กรมป่าไม้		๙๐,๒๓๒,๓๐๐ บาท	
(ค) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๖๗,๕๖๑,๖๐๐ บาท	
(๗) กระทรวงพาณิชย์	รวม	๓๑,๑๒๗,๐๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์		๓๑,๑๒๗,๐๐๐ บาท	
(๘) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๔๘๓,๐๕๗,๕๐๐ บาท	
(ก) กรมการปกครอง		๒๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท	
(ข) กรมการพัฒนาชุมชน		๒๐๘,๐๔๓,๔๐๐ บาท	
(ค) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย		๑๒,๘๙๗,๐๐๐ บาท	
(ง) กรมโยธาธิการและผังเมือง		๕๒,๘๘๘,๐๐๐ บาท	
(จ) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๑๘๔,๗๓๓,๑๐๐ บาท	
(๙) กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๗,๖๑๙,๖๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม		๗,๖๑๙,๖๐๐ บาท	
(๑๐) กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในกำกับ	รวม	๓๔๑,๙๓๕,๕๐๐ บาท	
(ก) มหาวิทยาลัยแม่โจ้		๑๒,๖๘๖,๐๐๐ บาท	
(ข) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่		๓๒๙,๒๔๙,๕๐๐ บาท	
(๑๑) กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๘๗,๖๔๖,๔๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๒๗,๐๖๘,๒๐๐ บาท	
(ข) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๖๐,๕๗๘,๒๐๐ บาท	
(๑๒) ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี			
กระทรวง หรือทบวง	รวม	๓๐๔,๔๓๗,๓๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๓๐๔,๔๓๗,๓๐๐ บาท	
(๑๓) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑		๘๓,๑๐๕,๔๐๐ บาท	
(๑๔) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๑๔๓,๐๒๗,๙๐๐ บาท	
(ก) การประปาส่วนภูมิภาค		๑๔๓,๐๒๗,๙๐๐ บาท	
๑๗. กลุ่มจังหวัดในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ๒	รวม	๔,๐๗๕,๔๕๖,๙๐๐ บาท	คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒		๔,๐๗๕,๔๕๖,๙๐๐ บาท	
๑๘. ส่วนราชการและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่			
ภาคเหนือตอนล่าง ๑	รวม	๔,๐๑๖,๕๙๖,๙๐๐ บาท	คือ
(๑) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๑,๐๐๙,๒๙๕,๓๐๐ บาท	
(ก) กรมชลประทาน		๑,๐๐๙,๒๙๕,๓๐๐ บาท	
(๒) กระทรวงคมนาคม	รวม	๒๕๒,๙๓๒,๓๐๐ บาท	
(ก) กรมทางหลวงชนบท		๒๓๒,๙๓๒,๓๐๐ บาท	
(ข) สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่ง			
และจราจร		๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	

(๓) กระทรวงพาณิชย์	รวม	๒๖,๖๔๕,๐๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์		๒๖,๖๔๕,๐๐๐ บาท	
(๔) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๑๔๑,๕๔๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๑๔๑,๕๔๐,๐๐๐ บาท	
(๕) กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๕๓,๖๗๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมศิลปากร		๕๓,๖๗๐,๐๐๐ บาท	
(๖) กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๗๒,๖๗๙,๒๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๗๒,๖๗๙,๒๐๐ บาท	
(๗) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑		๒,๔๕๙,๘๓๕,๑๐๐ บาท	
๑๙. ส่วนราชการและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่			
ภาคเหนือตอนล่าง ๒	รวม	๓,๕๓๖,๘๓๘,๗๐๐ บาท	คือ
(๑) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๕๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมชลประทาน		๕๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๒) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒		๓,๔๘๔,๘๓๘,๗๐๐ บาท	
๒๐. กองทุนและเงินหมุนเวียน	รวม	๒๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ		๒๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	

๕.๕ กำหนดให้ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและชุมชนเข้มแข็ง เป็นงบประมาณรายจ่ายของกองทุนและเงินหมุนเวียนสำหรับกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ เป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท (ร่างมาตรา ๗)

มาตรา ๗ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและชุมชนเข้มแข็ง ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของกองทุนและเงินหมุนเวียน เป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ	๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
---	--------------------

๕.๖ กำหนดให้ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเพื่อชดใช้เงินคงคลัง ในความควบคุมของกระทรวงการคลัง สำหรับเป็นรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง เป็นจำนวน ๒๗,๐๗๘,๒๗๘,๗๐๐ บาท โดยกำหนดให้ใช้งบประมาณรายจ่ายดังกล่าวทั้งหมดจากแหล่งรายได้ภาษีและรายได้อื่น (ร่างมาตรา ๘)

มาตรา ๘ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเพื่อชดใช้เงินคงคลัง ในความควบคุมของกระทรวงการคลัง ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๗,๐๗๘,๒๗๘,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) รายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง	๒๗,๐๗๘,๒๗๘,๗๐๐ บาท
งบประมาณรายจ่ายตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้จากแหล่งรายได้ดังต่อไปนี้	
(๑) ภาษีและรายได้อื่น	๒๗,๐๗๘,๒๗๘,๗๐๐ บาท

๕.๗ กำหนดให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดิน ตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่สำนักงบประมาณจะได้จัดสรร หรือตามที่จะได้มีการโอนเปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย (ร่างมาตรา ๙)

มาตรา ๙ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดิน ตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่สำนักงบประมาณจะได้จัดสรร หรือตามที่จะได้มีการโอนเปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย

๕.๘ กำหนดให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๑๐)

มาตรา ๑๐ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลประกอบการพิจารณา
ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560
แผนงานบูรณาการเสริมสร้าง^๕ความเข้มแข็งและยั่งยืน
ให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ

สำนักงานประมาณ

23 ธันวาคม 2559

ความเชื่อมโยงของปริมาณที่ผ่านมา - ปัจจุบัน - อนาคต

X		Y		Z	
ระยะที่ 1	ระยะที่ 2	ระยะที่ 3	ระยะที่ 4	ระยะที่ 5	ระยะที่ 6
2557 - 2559	2560	2560	2561	2562 - 2564	2565 - 2569
	ช่วงที่ 1 ยุทธศาสตร์ชาติ	2560 เพิ่มเติม	2561		ช่วงที่ 2 ยุทธศาสตร์ชาติ
					ช่วงที่ 3 ยุทธศาสตร์ชาติ
					ช่วงที่ 4 ยุทธศาสตร์ชาติ
					ช่วงที่ 5 ยุทธศาสตร์ชาติ
					ช่วงที่ 6 ยุทธศาสตร์ชาติ

เสริมสร้างความเข้มแข็ง
และยั่งยืนของเศรษฐกิจ
ภายในประเทศ
(Local Economy)

สิ่งที่กำลังดำเนินการอยู่ขณะนี้
จะได้ผลลัพธ์ / ผลสัมฤทธิ์อย่างไร
ประชาชนได้ประโยชน์อย่างไร

สิ่งที่ทำไปแล้ว
ได้ผลลัพธ์ / ผลสัมฤทธิ์อย่างไร
ประชาชนได้ประโยชน์อย่างไร

สิ่งที่ดำเนินการต่อไป
เพื่อวางรากฐานให้กับประเทศ

แผนแม่บทระยะ 20 ปี

**แนวทางและขั้นตอนการจัดทำโครงการของกลุ่มจังหวัด
งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2560**

7 ธ.ค. 59	1. คณะรัฐมนตรีพิจารณาเห็นชอบแนวทางและปฏิทินงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม	
14 - 16 ธ.ค. 59	2. ประชุมชี้แจงแนวทางการจัดทำโครงการตามหลักเกณฑ์ และ Workshop ก.พ.ร. เป็นเจ้าภาพ	Workshop ทำแผน/โครงการ พร้อมรายละเอียด กลั่นกรองโครงการ
19 - 28 ธ.ค. 59	3. ทีมกลางและ Function ประชุมกลุ่มจังหวัด จัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/โครงการพร้อมรายละเอียดภายในวันที่ 28 ธ.ค. 59 สคช. เป็นเจ้าภาพ	
4 - 11 ม.ค. 60	4. คณะกรรมการกลั่นกรองโครงการฯ ที่คณะรัฐมนตรี/นายกรัฐมนตรีแต่งตั้ง พิจารณาโครงการ และเสนอ ก.น.จ. เห็นชอบแผนพัฒนาจังหวัด	
11 - 13 ม.ค. 60	5. จัดทำรายละเอียดและบันทึกคำขอในระบบ e-Budgeting ให้แล้วเสร็จแล้วส่งสำนักงานงบประมาณ	ก.น.จ. ให้ความเห็นชอบ บันทึก e-Budgeting
17 ม.ค. 60	6. ครม.พิจารณาให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาจังหวัด และ ก.พ.ร. ส่งคำขอให้ สปป.	<p>มติ ครม. 7 ธ.ค. 59 ให้กระบวนการณ์ แล้วเสร็จเสนอ ครม. ภายใน 17 ม.ค. 60</p>
17 - 20 ม.ค. 60	7. ครม.พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างพ.ร.บ.งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเพื่อส่งให้ สคก. ตรวจสอบ	
18 - 19 ม.ค. 60	8. สปป. พิจารณารายละเอียดคำขอของงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมร่าง พรบ. เอกสารประกอบเสนอนายกฯ เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรี	
19 ม.ค. 60	9. สคก. ตรวจสอบร่าง พ.ร.บ. งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมฯ	
24 ม.ค. 60	10. สปป. จัดพิมพ์ร่าง พ.ร.บ.ฯ และเอกสารประกอบเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี	
27 ม.ค. 60	11. ครม.พิจารณาให้ความเห็นชอบร่างพ.ร.บ.งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และเอกสารประกอบงบประมาณ เพื่อนำเสนอ สนช. ต่อไป	
31 ม.ค. 60	12. สนช. พิจารณาร่างพ.ร.บ.งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมฯ วาระที่ 1 2 และ 3	
	13. สคก. นำร่างพ.ร.บ.งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมทุกเกล้าฯ เพื่อประกาศใช้บังคับ	

การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ (Local Economy)

กรอบยุทธศาสตร์ชาติ 6 ด้าน ระยะ 20 ปี (2560 - 2579)

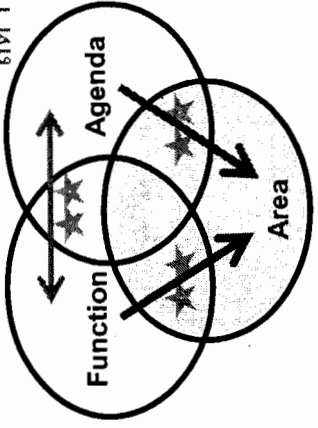
แผนแม่บทระยะ 20 ปี

- แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
- แผนปฏิรูปภาครัฐ
- นโยบายรัฐบาล
- นโยบายความมั่นคงแห่งชาติ
- แผนหลักอื่นๆ

- ประมาณการรายรับและรายจ่ายช่วงห้าปี (LTFF)
- ประมาณการรายรับและรายจ่ายช่วงปี (MTFF)
- ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561

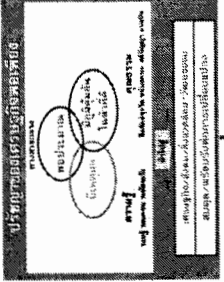
ลด Function / เพิ่ม Agenda

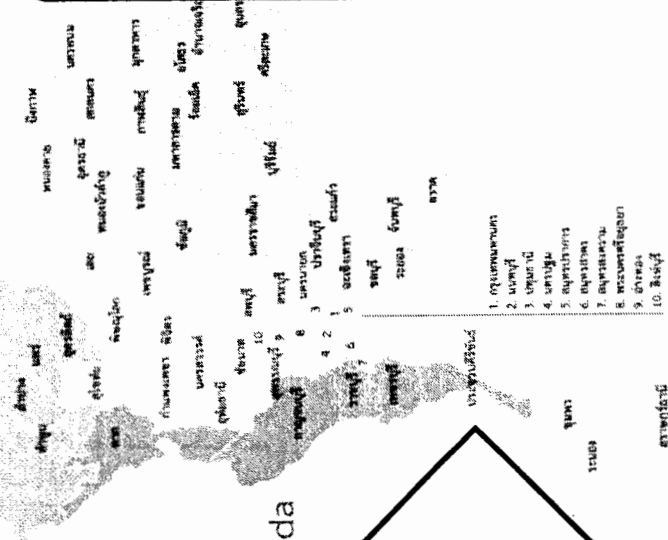
งบประมาณ
ลงสู่พื้นที่

Case : การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษจังหวัด/กลุ่มจังหวัดจะต้องวิเคราะห์ศักยภาพของพื้นที่ ว่ามีอะไรแล้วบ้าง เช่น ทำเรือ โรงงานอุตสาหกรรม โครงสร้างพื้นฐานด้าน Logistics สนามบิน Motorway เป็นต้น มีเงื่อนไขใดที่เกี่ยวข้อง (ด้านสิ่งแวดล้อม / ประชาชนในพื้นที่) ต้องการสนับสนุนหรือการพัฒนาด้านใด โดยหน่วยงานใดบ้าง เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย จะเกิดประโยชน์กับประชาชนในพื้นที่อย่างไร จะมีส่วนในการสร้างความเจริญเติบโตหรือสร้างคามยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจและสังคมอย่างไร

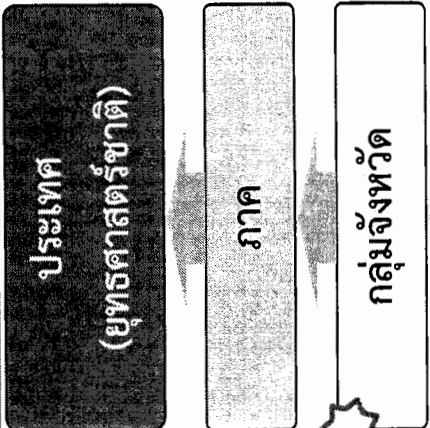
หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

กลุ่มจังหวัดทั้ง 18 กลุ่ม จะต้องเป็น Center ในการบูรณาการเชิงพื้นที่ ไม่ให้เน้นภาพรวมเดียวกัน

- กรุงเทพมหานคร
- นนทบุรี
- ปทุมธานี
- นนทบุรี
- นนทบุรี
- นนทบุรี
- นนทบุรี
- นนทบุรี
- นนทบุรี
- นนทบุรี
- นนทบุรี
- นนทบุรี
- นนทบุรี
- นนทบุรี
- นนทบุรี
- นนทบุรี
- นนทบุรี
- นนทบุรี

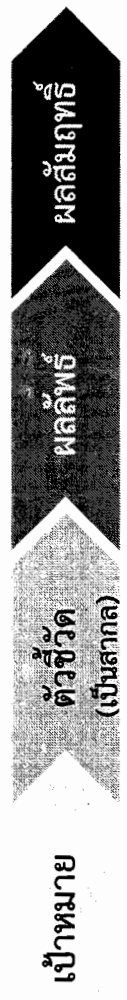
จังหวัด/กลุ่มจังหวัดจะต้องวิเคราะห์ศักยภาพ จุดแข็ง(+) และ จุดอ่อน(-) หาจุดเน้นที่มีสำคัญ (Focus)

- กลุ่มจังหวัดมีอะไรที่เป็นจุดแข็งหรือเป็นศักยภาพสำคัญของพื้นที่
- มีจุดอ่อนหรือขาดอะไรที่ต้องการให้สนับสนุน/ส่งเสริม
- ต้องการให้หน่วยงานใดเข้ามามีส่วนร่วมดำเนินการบ้าง
- ต้องเพิ่มเติม/พัฒนาอะไร
- เพื่อยกระดับศักยภาพที่มี
- ประชาชน/ประเทศจะได้อย่างไร

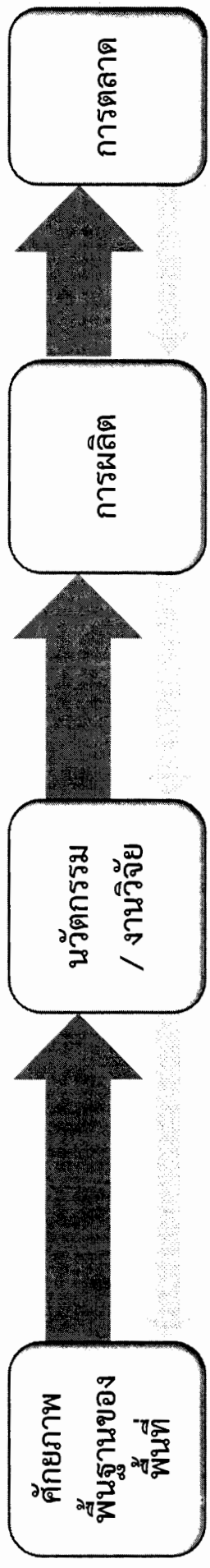
แต่ละพื้นที่มีศักยภาพที่แตกต่างกัน เช่น ภูมิประเทศ / การค้า การลงทุน / ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม / แหล่งท่องเที่ยว / อุตสาหกรรม / การเกษตร เป็นต้น

การสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ (Local Economy)

ปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจ เน้นให้เกษตรกรและประชาชนมีความสามารถในการหารายได้ให้เพียงพอ มีศักยภาพในการประกอบอาชีพ พึ่งพาตนเองได้ สร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ ลดการพึ่งพาเศรษฐกิจภายนอกประเทศ

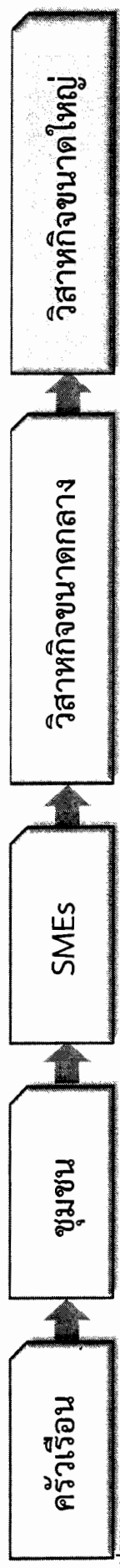
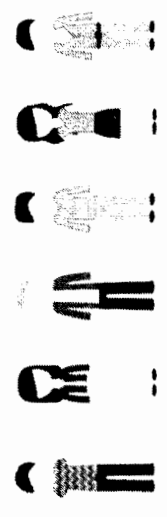

คิดให้ครบวงจร ให้เศรษฐกิจภายในประเทศหมุนเวียนได้

- ทรัพยากรธรรมชาติ / สาธารณูปโภค
  - สหกรณ์ / กลุ่มเกษตรกร
  - โครงสร้างพื้นฐาน เช่น ท่าเรือ สนามบิน
  - โรงงานอุตสาหกรรม/ผู้ประกอบการที่มีศักยภาพในพื้นที่
  - มหาวิทยาลัย / สถาบันการศึกษา
- หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
- สภาอุตสาหกรรมฯ
  - สภาหอการค้าไทย
  - ผู้ประกอบการภาคเอกชน
  - ก.พาณิชย์ / ก.อุตสาหกรรม / มหาตไทย
  - แหล่งทุน / ธนาคาร / สถาบันการเงิน

พึ่งพาตนเองได้ ตามแนวทางหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง

แนวทางการจัดทำข้อเสนอโครงการสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืน ให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ (Local Economy)

1. ต้องไม่นำเงิน 5,000 ล้านบาท ไปเฉลี่ยแบ่งกันระหว่างจังหวัด/ตำบล/หมู่บ้าน ไม่มีการทำหนดวงเงินเป็นรายกลุ่มจังหวัด
2. กลุ่มจังหวัดต้องประชุมค้นหาศักยภาพของตนเอง เพื่อแก้ไขปัญหาของพื้นที่ ร่วมกัน 3 - 5 จังหวัด ในกลุ่ม จังหวัด นำข้อเสนอของคณะกรรมการประจำรัฐ (กกร.) และนักวิชาการ รวมทั้งประเด็นของประชาชนมาประกอบการพิจารณา
3. หน่วยงาน Function และหน่วยงานกลาง (สศช. / สงป. / ก.พ.ร. / มท.) ร่วมให้ข้อเสนอแนะการเสนอโครงการ
4. สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 6 ด้าน แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 แผนแม่บทระยะ 20 ปี
  - ลดความเหลื่อมล้ำ
  - ยกระดับรายได้/คุณภาพชีวิต
  - ตามแนวทางปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างยั่งยืน
  - การผลิต ➡ แปรรูป (วิจัย+นวัตกรรม) ➡ จำหน่าย / การตลาด
    - พัฒนาการเกษตร (ยู้งฉาง/โรงสี/ลานตาก/ฝาย/ระบบส่งน้ำ)
    - พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
    - พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเพิ่มรายได้
    - พัฒนาคมนาคมขนส่งภายในกลุ่มจังหวัด
5. บูรณาการ 3 มิติ (Function Agenda Area) + แผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ + ความพร้อม/แบบบูรณาการ
เน้นโครงการขนาดเล็ก ➡ กลาง / ระยะเวลาดำเนินการจบภายในงบประมาณ พ.ศ. 2560 วงเงิน 5 - 50 ล้านบาท แล้วแต่เทคนิคการก่อสร้าง
เน้นโครงการ Big Rock ให้จัดทำแผนระยะปานกลาง (กรณีระยะเวลาดำเนินการเกิน 1 ปี) / เตรียมความพร้อม / แผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ และสามารถแสดงให้เห็นว่าจะบรรลุเป้าหมายอย่างไร / ให้เสนองบประมาณเพื่อเตรียมความพร้อมได้ เช่น การศึกษาสำรวจออกแบบ เป็นต้น
บูรณาการ เป้าหมาย / ตัวชี้วัด / แนวทางการดำเนินงาน / หน่วยงานรับผิดชอบ : กลุ่มจังหวัด = เจ้าภาพหลัก
จังหวัดที่เกี่ยวข้อง / หน่วยงาน Function / หน่วยงาน Area /
หน่วยงาน Agenda
6. มี 3 ขั้นตอนในการช่วยทำแผนงาน/โครงการพัฒนากลุ่มจังหวัด
  - 6.1) Workshop ช่วงวันที่ 14 - 16 ธ.ค. 59 โดย สำนักงาน ก.พ.ร. + หน่วยงานกลาง + หน่วยงาน Function
  - 6.2) Build-in การทำแผนงาน/โครงการที่กลุ่มจังหวัด โดย สศช. + หน่วยงานกลาง + หน่วยงาน Function
  - 6.3) คกก.กลั่นกรองโครงการ : สงป. + หน่วยงานกลาง + หน่วยงาน Function + กกร. + ผู้ทรงคุณวุฒิ

ลักษณะโครงการสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืน ให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ (Local Economy)

1. เป็นโครงการที่อยู่ในแผนพัฒนาภูมิภาคจังหวัดและมีความสอดคล้องกับร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค และนโยบายของรัฐบาล
2. เป็นโครงการที่มีความเบ็ดเสร็จสมบูรณ์ในรูปแบบห่วงโซ่คุณค่า ที่สามารถเชื่อมโยงทุกภาคส่วน ตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง ปลายทาง
3. มีการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่ชัดเจน เป็นรูปธรรมและเป็นมาตรฐาน สากล สามารถอธิบายได้ว่า เมื่อดำเนินการแล้วเสร็จจะเกิดผลดีอย่างไร ประชาชนในพื้นที่ได้รับประโยชน์อย่างไร มีรายได้เพิ่มขึ้น เป็นจำนวนเท่าใด มีผลต่อการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด (GPP) สามารถตอบสนองต่อเป้าหมายในการพัฒนาประเทศ ร่างกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค และนโยบายของรัฐบาลในเรื่องใด
4. เป็นโครงการที่สนับสนุนแผนงานบูรณาการที่ได้ดำเนินการอยู่ก่อนแล้วหรือแผนงานบูรณาการที่จะดำเนินการในงบประมาณ พ.ศ. 2561 เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของแผนงานดังกล่าวรวดเร็วขึ้น

ลักษณะโครงการสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืน ให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ (Local Economy)

5. เป็นโครงการที่สนับสนุนการนำผลงานวิจัยและนวัตกรรมมาขยายผลในเชิงพาณิชย์หรือการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในลักษณะการต่อยอด เพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้น
6. เป็นโครงการที่มีความพร้อมในการดำเนินงาน มีการบูรณาการ ทั้ง 3 มิติ มีการดำเนินงานตามแนวทางพระราชรัฐ อาศัยกลไกความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชนและประชาชนในพื้นที่ภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เช่น โครงการ Big Rock , โครงการขนาดเล็ก - โครงการขนาดกลาง - โครงการขนาดใหญ่ ที่ดำเนินการได้เร็ว
7. มีการจัดทำแผนแม่บทระยะปานกลางและระยะยาว เพื่อให้มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องให้สอดคล้องกับภารกิจที่จะดำเนินการ รวมทั้งมีการจัดทำแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายงบประมาณ
8. เป็นโครงการที่มีระยะเวลาดำเนินการไม่เกิน 1 ปี
9. มีการดำเนินการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เช่น กฎหมายสิ่งแวดล้อม กฎหมายควบคุมอาคาร รวมทั้งได้ตรวจสอบแล้วว่าไม่ขัดหรือแย้งกับข้อกฎหมายใด
10. การใช้จ่ายงบประมาณต้องคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ไม่ซ้ำซ้อน

การประชุมผ่านระบบวีดิทัศน์ทางไกล
(Video Conference)

**(ร่าง) แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด 4 ปี
รอบใหม่ (พ.ศ. 2561-2564)**

วันพฤหัสบดีที่ 19 พฤษภาคม 2559

เวลา 13.30 น.

ณ ห้องประชุม 2 ศาลาว่าการกระทรวงมหาดไทย
กระทรวงมหาดไทย

นางสาวสุร่งลักษณ์ เมฆะอำนาญชัย
ผู้อำนวยการกองพัฒนาระเบียบราชการส่วนภูมิภาค
และความสัมพันธ์กับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
สำนักงาน ก.พ.ร.

หัวข้อ

เรื่องที่ 1

(ร่าง) นโยบาย หลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด 4 ปี
รอบใหม่ (พ.ศ. 2561 - 2564)

เรื่องที่ 2

(ร่าง) ปฏิทินการทำงานของ ก.น.จ.

เรื่องที่ 1

**(ร่าง) นโยบาย หลักเกณฑ์และวิธีการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด 4 ปี
รอบใหม่ (พ.ศ. 2561-2564)**

ประเด็น

แนวทางเดิม

(แผนพัฒนาปี 2557-2560 ฉบับทบทวนปี 2560)

ข้อเสนอเพิ่มเติม

(แผนพัฒนาปี พ.ศ. 2561-2564)

1. นโยบาย ก.น.จ.

- 1) ยึดนโยบายของรัฐบาล ฯลฯ
- 2) เน้นการทำงานแบบมีเครือข่ายร่วมกันทุกภาคส่วน
- 3) ให้ความสำคัญกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด
- 4) มีการทบทวนแผนพัฒนา 4 ปี เป็นประจำทุกปี

1. ใช้แนวทางเดิม ในการจัดทำแผนพัฒนาปี 2557-2560 ฉบับทบทวนปี 2560
2. เพิ่มเต็มแนวคิดว่าห่วงโซ่คุณค่าของ นายกรัฐมนตรี เป็นแนวนโยบายของ ก.น.จ. ในการจัดทำแผนพัฒนา 4 ปี รอบใหม่

2. หลักเกณฑ์และวิธีการในการจัดทำแผนพัฒนา

2.1 ขอบเขต

1) แผนพัฒนาจังหวัด

มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างโอกาสและอาชีพซึ่งตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในจังหวัด โดยเลือกดำเนินการจากศักยภาพของจังหวัด ซึ่งได้จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบบองค์รวมครอบคลุมทุกมิติ ทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและความมั่นคง ทั้งนี้ควรเห็นผลได้ภายในระยะเวลาของแผนพัฒนาจังหวัด

1. ใช้แนวทางเดิม ในการจัดทำแผนพัฒนาปี 2557-2560 ฉบับทบทวนปี 2560
2. เพิ่มเต็มการขยายความให้ชัดเจน และเน้นการบูรณาการของการกำหนดยุทธศาสตร์และแผนงานโครงการ

2) แผนพัฒนา
กลุ่มจังหวัด

มุ่งเน้นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ สังคม และด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของกลุ่มจังหวัด และนำไปสู่การกระตุ้นให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชนและสร้างรายได้ให้กลุ่มจังหวัดหรือเพื่อแก้ไขปัญหาของกลุ่มจังหวัด

3. ทำแผนกลุ่มจังหวัดก่อน แล้วจึงจัดทำแผนจังหวัด

2.2 คุณลักษณะ
และองค์ประกอบของ
แผนพัฒนาจังหวัด
และกลุ่มจังหวัด

แผนพัฒนาจะต้องมีความชัดเจน มีความเป็นเหตุเป็นผล สอดคล้องเชื่อมโยงกันตั้งแต่วิสัยทัศน์ จนถึงแผนงาน/โครงการ โดยมีแนวทางดังนี้

- 1) มีการกำหนดประเด็นปัญหาและโอกาสการพัฒนาชัดเจนพร้อมทั้งจัดลำดับความสำคัญของปัญหาและโอกาสการพัฒนา
- 2) มีประเด็นยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา โดยในการกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์จะต้องมีการหาข้อถกแถลงร่วมกันเพื่อยืนยันประเด็นยุทธศาสตร์นั้นๆ และเป็นที่ยอมรับของทุกภาคส่วน
- 3) มีตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายในเชิงปริมาณและคุณภาพที่ชัดเจน สะท้อนให้เห็นถึงการแก้ปัญหา และการใช้โอกาสในการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด
- 4) มีการจัดลำดับความสำคัญของประเด็นยุทธศาสตร์
- 5) มีแผนงาน/โครงการ ตอบสนองกับแนวทางการพัฒนานั้นๆ

2.3 ข้อมูลและ
ทิศทางประเทศเพื่อ
ใช้ประกอบในการ
จัดทำแผนพัฒนา
จังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ให้นำตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดของ สศช. มาใช้ ส่วนทิศทางการพัฒนา กำหนดให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดสังเคราะห์จากนโยบายและของรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมถึง แผนรายสาขา/เฉพาะด้านต่างๆ

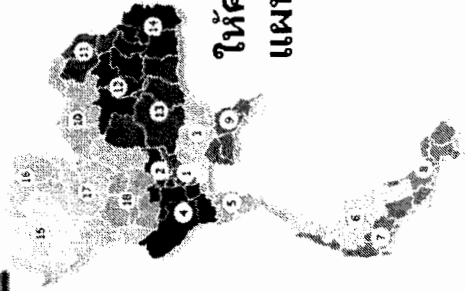
นโยบาย ก.น.จ.

- นโยบายของรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน
- แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (แผน 12)
- ทิศทางการพัฒนาภาค (แผนพัฒนาภาคและเมือง)
- ยุทธศาสตร์รายสาขา/เฉพาะด้าน เช่น

มีแผน
ชุดเดียว

ให้ความสำคัญกับ
แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

ให้มีการทบทวนแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด
ภายใต้ช่วงระยะเวลา 4 ปี ของแผน หรือ ตามที่ ก.น.จ.
กำหนด เป็นประจำทุกปี เพื่อให้แผนทันสถานการณ์และ
มีการยืดหยุ่นต่อการเปลี่ยนแปลงมากขึ้น

เดิม (ปี พ.ศ. 2557-2560)

- ท่องเที่ยว
- อุตสาหกรรม
- การเกษตร
- การบริหารจัดการน้ำ
- ความมั่นคง
- เขตเศรษฐกิจพิเศษ
- โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม
- สิ่งแวดล้อม (Climate Change)
- ปรองดองสมานฉันท์
- ฝั่งเมือง
- วาระแห่งชาติ/คสช.

ฯลฯ

เพิ่มเติม

- ห่วงโซ่คุณค่า นรม.
- แผน 12
- ประชาภิรัฐ

มุ่งเน้นการทำงานแบบเครือข่ายร่วมกันทุกภาคส่วน

- ในการวางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดและกลุ่ม
จังหวัดให้เหมาะสมกับโอกาสและศักยภาพของ
จังหวัด/กลุ่มจังหวัด
- สนับสนุนการขับเคลื่อนแผนฯ

เรื่องที่ 2

(ร่าง) ปฏิทินการทำงานของ ก.น.จ.

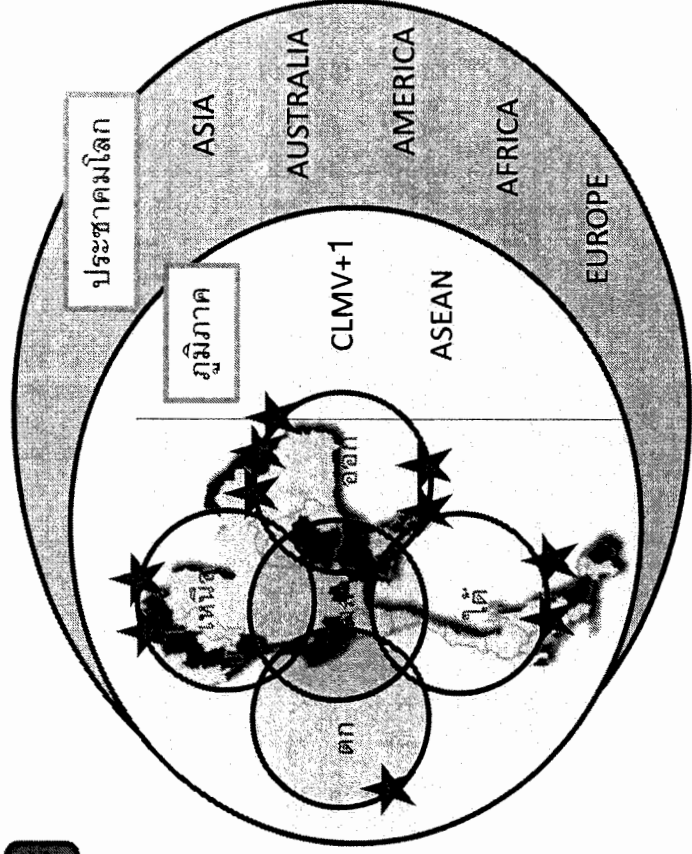
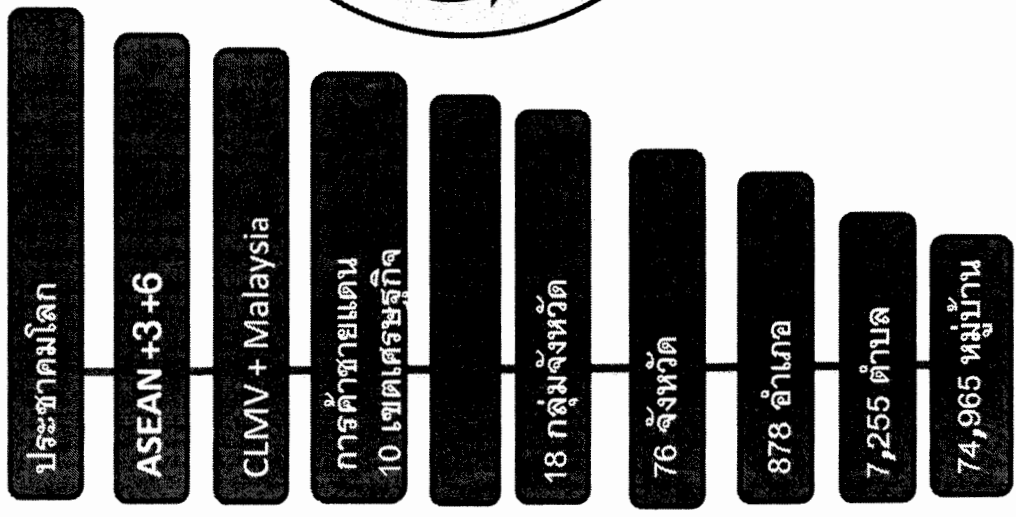

การที่จะพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศให้มีความเข้มแข็ง จะต้องสร้างห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ขึ้นมา

สร้างห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain) ของนายกรัฐมนตรื

- สภาพแวดล้อม**
- น้ำ ดิน สภาพภูมิอากาศ
  - ความสูง-ต่ำ ภูมิประเทศ
  - วัสดุต้นทุน
  - ฯลฯ

“แผนแม่บท+แผนบช + ๕๕๒๒๒” ๕๕๒๒๒๒

ปลายทาง	กลางทาง	ต้นทาง
<ul style="list-style-type: none"> ✓ ตลาดสี่มุมเมือง ตลาดกลางชุมชน ✓ การนำ OTOP ขายในสถาบันบริการน้ำมัน/ท่าเรือ/ท่าอากาศยาน/ห้างสรรพสินค้า ✓ การสนับสนุนตลาด SME ✓ เชื่อมเขตเศรษฐกิจพิเศษเมืองท่า/ด่านชายแดน ✓ ตลาดต่างประเทศคู่ค้าเก่า/ใหม่/เขตการค้าเสรี/ หมู่เกาะ ✓ แอฟริกา มหาอำนาจ โลกมุสลิม ✓ ฯลฯ 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน ✓ โรงงาน ลานตากผลผลิต ✓ สหกรณ์ ✓ การแปรรูปผลิตภัณฑ์ ชั้น 1 / 2 / 3 ✓ สนับสนุนการรวมกลุ่ม/เพิ่มทางเลือก/พ่อค้าคนกลาง / ภาคธุรกิจ เอกชน ✓ ฯลฯ 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ ปัจจัยการผลิต ที่ดิน เมล็ดพันธุ์ ✓ เงินทุน ✓ แหล่งน้ำ ✓ ศูนย์การเรียนรู้ ✓ ทรัพยากรบุคคล ✓ นวัตกรรม ✓ เกษตรแปลงใหญ่ ✓ ไร่ นาสวนผสม ✓ ฯลฯ

**(ร่าง)ประเด็นคุณภาพแผนพัฒนาจังหวัด
และกลุ่มจังหวัด**

**นายประพันธ์ มุสิกพันธ์
ที่ปรึกษาด้านนโยบายและแผนงาน**

**สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
19 พฤษภาคม 2559**

ประเด็นคุณภาพแผน

ภาพรวมการประเมินคุณภาพแผนจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่ผ่านมาพบว่า มีการพัฒนาคุณภาพดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่มีบางประเด็นที่เป็นจุดอ่อนและควรได้รับการปรับปรุงเพิ่มเติม ดังนี้

1. ความครบถ้วนเพียงพอของข้อมูล

- ความไม่ครบถ้วนของข้อมูลที่ใช้อธิบายลักษณะสำคัญของจังหวัดและการวิเคราะห์ SWOT
- ข้อมูลสำคัญเสนอไว้เพียงปีเดียว ไม่เพียงพอต่อการอธิบายสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง
- ขาดข้อมูลแสดงความรุนแรงและพื้นที่ของปัญหา

2. ความเชื่อมโยงเชิงเหตุผลและผลของแผน เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการแก้ไขปัญหา และ/หรือพัฒนาให้เห็นผลได้ในรอบระยะเวลาของแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด มีประเด็นสำคัญ ดังนี้

- การเชื่อมโยงแบบ cascading ของ วัตถุประสงค์ และเป็นเป้าหมาย ว่ามีกลยุทธ์รองรับเพียงพอหรือไม่ และกลยุทธ์มีโครงการ/กิจกรรมรองรับที่เพียงพอหรือไม่
- การตรวจสอบทวนกลับมาว่าโครงการ/กิจกรรมที่จัดทำขึ้นเกิดประโยชน์ต่อผู้รับบริการที่เพียงพอหรือไม่ และกลยุทธ์ (ทางเลือก) ที่กำหนดเพียงพอต่อการเปลี่ยนแปลงที่พึงประสงค์หรือไม่

ประเด็นคุณภาพแผน

ภาพรวมการประเมินคุณภาพแผนจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ที่ผ่านมาพบว่า มีการพัฒนาคุณภาพดีขึ้นอย่างต่อเนื่อง แต่มีบางประเด็นที่เป็นจุดอ่อนและควรได้รับการปรับปรุงเพิ่มเติม ดังนี้

3. การบูรณาการแผนงานโครงการ เพื่อให้การแก้ไขและ/หรือการพัฒนาเกิดผลที่สมบูรณ์
  - โครงการพัฒนาตาม ห่วงโซ่คุณค่า / การพัฒนาแบบครบวงจร ต้นทาง กลางทาง ปลายทาง
  - โครงการแก้ไขปัญหา/พัฒนาครบองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน
  - โครงการกลุ่มจังหวัดควรเป็นโครงการที่เกิดประโยชน์มากกว่า 1 จังหวัด หรือเป็นการพัฒนา ศักยภาพกลุ่มจังหวัด
4. การติดตามประเมินผลแผน เพื่อ
  - เกิดกระบวนการพัฒนาที่ต่อเนื่อง
  - มีข้อมูลสำหรับการตั้งเป้าหมายระยะต่อไป
  - มีข้อมูลสำหรับการเตรียมความพร้อมและกำหนดหน่วยรับผิดชอบที่เหมาะสม

(ร่าง)แนวทางการจัดทำโครงการ

ตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

และแผนปฏิบัติการประจำปี พ.ศ.2561

ของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

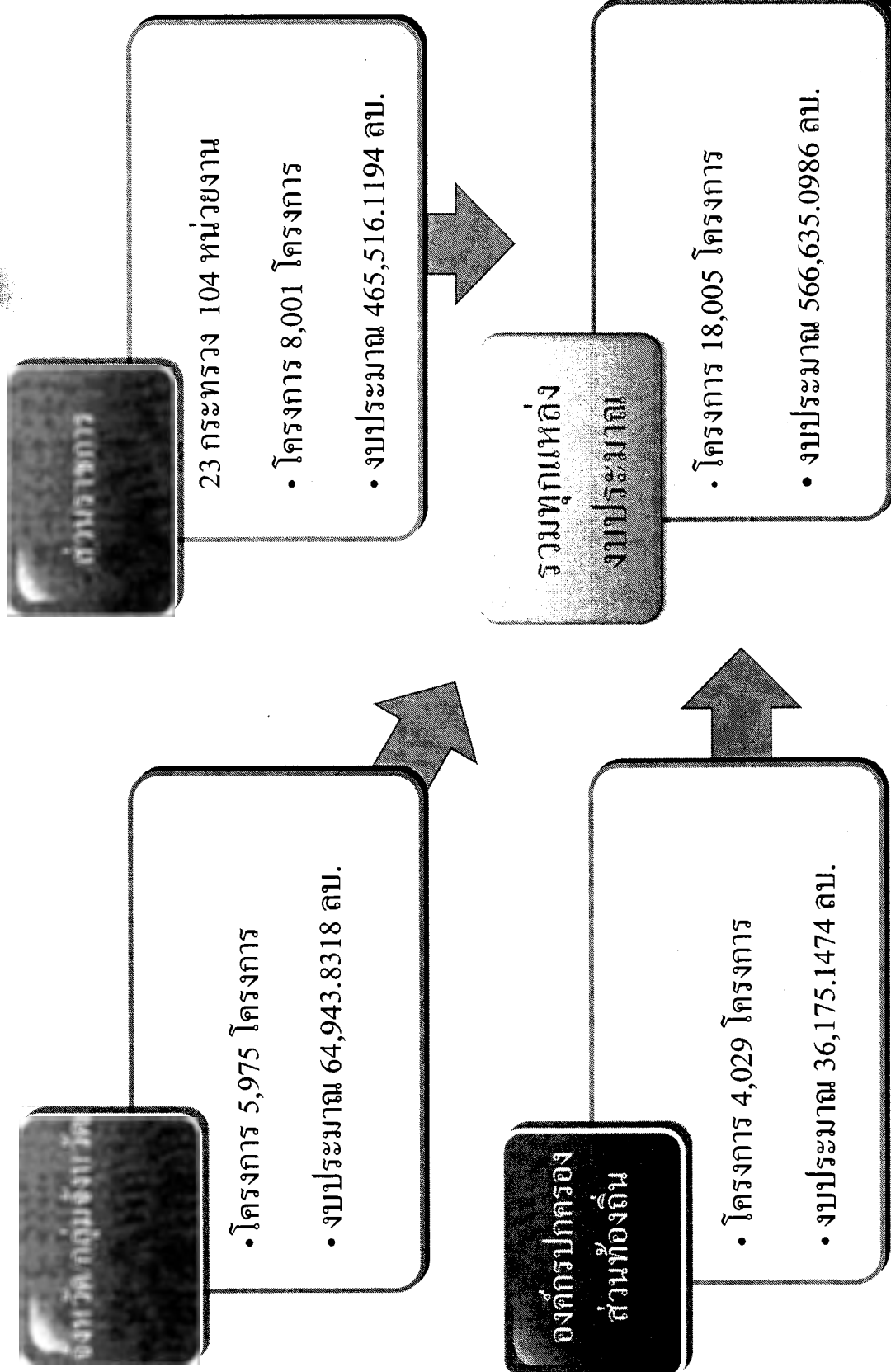
นายเฉลิมพล เพ็ญสุตร

ผู้ช่วยเลขาธิการสำนักงานพัฒนา
เศรษฐกิจและภาคการบูรณาการงบประมาณเขตพื้นที่
พัฒนาการงบประมาณในการบริหารราชการในต่างประเทศ

สำนักงานงบประมาณ

งบประมาณในลักษณะบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์
การส่งเสริมการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ ประจำปีงบประมาณ 2560

เป้าหมาย

การบริหารจัดการเชิงพื้นที่แบบบูรณาการเป็นไปอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน

รวมทั้งสิ้น	18,005 โครงการ	วงเงิน	566,635.0986 ล้านบาท
จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	จำนวน	โครงการ	วงเงิน
ส่วนราชการ	จำนวน	โครงการ	วงเงิน
ท้องถิ่น	จำนวน	โครงการ	วงเงิน

จังหวัด 5,392 โครงการ 48,611.5410 ล.บ.
กลุ่มจังหวัด 583 โครงการ 16,332.2908 ล.บ.

การบรรลุยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดตามคำรับรองฯ ร้อยละ ๘๘

ส่วนราชการสนับสนุนงบประมาณเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐

- แนวทางที่ 1 พัฒนาระเบียบส่งเสริมสร้างเศรษฐกิจเพื่อยกระดับศักยภาพด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว และบริการของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด
- รวมทั้งสิ้น 9,499 โครงการ 413,548,4071 ล.บ.
- 1 สมรรถนะทางเศรษฐกิจ 453 โครงการ 5,904,2733 ล.บ.
  - 2 การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ 1,680 โครงการ 19,411,5373 ล.บ.
  - 3 พัฒนาระบบประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน 760 โครงการ 3,673,8854 ล.บ.
  - 4 การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง 360 โครงการ 8,679,7898 ล.บ.
  - 5 การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน 6,045 โครงการ 324,184,4910 ล.บ.
  - 6 การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก 201 โครงการ 51,694,4303 ล.บ.

แนวทางที่ 4 ป้องกัน แก้ไข และเสริมสร้างระบบการรักษาความมั่นคงเชิงพื้นที่และแนวชายแดน

- รวมทั้งสิ้น 513 โครงการ 6,990,6861 ล.บ.
- 1 เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ 148 โครงการ 401,4501 ล.บ.
  - 2 ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศ 5 โครงการ 318,6580 ล.บ.
  - 3 ป้องกันและแก้ไขปัญหาความไม่สงบในจังหวัดชายแดนภาคใต้ 37 โครงการ 416,3630 ล.บ.
  - 4 บริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล 103 โครงการ 3,597,4967 ล.บ.
  - 5 ความร่วมมือระหว่างประเทศ 21 โครงการ 93,9546 ล.บ.
  - 6 พัฒนาระเบียบสร้างศักยภาพการรับมือกับภัยกับประเทศและกองทัพ 33 โครงการ 147,3010 ล.บ.
  - 7 พัฒนาระบบการเตรียมความพร้อมแห่งชาติ 72 โครงการ 982,9116 ล.บ.
  - 8 ปรับกระบวนการทำงาน 94 โครงการ 1,032,5513 ล.บ.

แนวทางที่ 3 อนุรักษ์ฟื้นฟู ป้องกัน และควบคุมคุณภาพและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสมและเป็นมิตร

- รวมทั้งสิ้น 4,862 โครงการ 119,127,5831 ล.บ.
- 1 จัดระบบอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ 1,365 โครงการ 31,911,3883 ล.บ.
  - 2 วางระบบการบริหารจัดการน้ำให้ประสิทธิภาพ 3,131 โครงการ 76,805,3669 ล.บ.
  - 3 พัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในทุกภาคเศรษฐกิจ 209 โครงการ 3,880,1464 ล.บ.
  - 4 การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม 114 โครงการ 6,213,0861 ล.บ.
  - 5 การรวมลวดลายภูมิทัศน์โลกให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ 43 โครงการ 317,5954 ล.บ.
  - 6 การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม - โครงการ - ล.บ.

กิจกรรม

แนวทางที่ 2 เสริมสร้างศักยภาพคน และแก้ไขปัญหาคาชชานกลาง ตลอดจนลดความเหลื่อมล้ำของสังคม

- รวมทั้งสิ้น 2,713 โครงการ 24,884,7112 ล.บ.
- 1 การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิตให้เต็มศักยภาพเจริญเติบโตของประเทศไทย 366 โครงการ 1,347,9546 ล.บ.
  - 2 การยกระดับคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ให้คุณภาพ 540 โครงการ 2,228,7877 ล.บ.
  - 3 การเสริมสร้างคนให้สุขภาพดี 432 โครงการ 10,178,1355 ล.บ.
  - 4 การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทยให้เอื้อต่อการพัฒนาคน 241 โครงการ 1,169,2657 ล.บ.
  - 5 การสร้างความมั่นคงปลอดภัยและการลดความเหลื่อมล้ำทางด้านเศรษฐกิจและสังคม 477 โครงการ 2,477,1801 ล.บ.
  - 6 การพัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ 293 โครงการ 5,310,9152 ล.บ.
  - 7 การสร้างสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมง่าย 51 โครงการ 136,1095 ล.บ.
  - 8 การสร้างงานและเงินของสถาบันสังคมทุนทางวัฒนธรรม และความเข้มแข็งของชุมชน 296 โครงการ 2,011,7103 ล.บ.
  9. การพัฒนาสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกการสนับสนุนการพัฒนา 17 โครงการ 24,6526 ล.บ.

แนวทางที่ 5 พัฒนาระเบียบการบริหารจัดการภาครัฐ และยุทธศาสตร์ระดับพื้นที่

- รวมทั้งสิ้น 418 โครงการ 2,083,7112 ล.บ.
- 1 การปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ 10 โครงการ 4,5379 ล.บ.
  - 2 การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ 171 โครงการ 947,2871 ล.บ.
  - 3 การปรับปรุงบทบาท ภารกิจ และโครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐ 9 โครงการ 28,3008 ล.บ.
  - 4 การวางระบบบริหารงานราชการแบบบูรณาการ 128 โครงการ 865,1963 ล.บ.
  - 5 การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐในการปฏิบัติราชการ 83 โครงการ 156,8422 ล.บ.
  - 6 การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ 15 โครงการ 35,5829 ล.บ.
  - 7 การปรับปรุงงาน กิจ และเอกลักษณ์ภาพ ระเบียบ และข้อบังคับที่เกี่ยวข้อง 2 โครงการ 45,9640 ล.บ.

การส่งเสริมการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ

ร่าง

นโยบาย :

จังหวัด/กลุ่มจังหวัดสามารถขับเคลื่อนการพัฒนาตามศักยภาพและ
แก้ไขปัญหามาซึ่งพื้นที่ให้สอดคล้องยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ผลผลิต

ความสามัคคีของทุกฝ่ายในการขับเคลื่อนความเข้มแข็ง
ด้านเศรษฐกิจ
ความเข้มแข็งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
และเชื่อมโยงกับประชาคมโลก

ผลลัพธ์

การบรรลุยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่ม
จังหวัด ตามตัวบ่งชี้ของจังหวัดและกลุ่ม
จังหวัด

ผลกระทบ

ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการบริหาร
จัดการเชิงพื้นที่ที่บูรณาการมากขึ้น

เป้าหมาย : การบริหารจัดการเชิงพื้นที่แบบบูรณาการเป็นไปอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน เพื่อประโยชน์สุข ปชช.

ตัวชี้วัดหลัก : การบรรลุยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดตามตัวบ่งชี้ของจังหวัด

ตัวชี้วัดสนับสนุน : ส่วนราชการสนับสนุนงบประมาณเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐

แนวทาง

พัฒนาและเสริมสร้างเศรษฐกิจเพื่อ
ยกระดับศักยภาพด้านการค้า การ
ลงทุน การท่องเที่ยว และบริการของ
จังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ตัวชี้วัด
ร้อยละความสำเร็จของเป้าหมาย
กลุ่มโครงการพัฒนาเศรษฐกิจ

เสริมสร้างศักยภาพคน และ
แก้ไขปัญหาคมนาคม
ตลอดจนลดความเหลื่อมล้ำของ
สังคม

ตัวชี้วัด
ร้อยละความสำเร็จของเป้าหมาย
กลุ่มโครงการพัฒนาคน สังคม

อนุรักษ์ ป่า ป่า ป่า ป่า และควบคุม
คุณภาพและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ
และสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสมและ
เป็นมิตรกับชุมชน

ตัวชี้วัด
ร้อยละความสำเร็จของเป้าหมายกลุ่มโครงการ
บริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ป้องกัน แก้ไข และเสริมสร้าง
ระบบการรักษาค่าความมั่นคงเชิง
พื้นที่และแนวชายแดน

ตัวชี้วัด
ร้อยละความสำเร็จของเป้าหมายกลุ่มโครงการ
ด้านการรักษาความมั่นคงและความสงบ

พัฒนาประสิทธิภาพ
การบริหารจัดการภาครัฐ และ
ยุทธศาสตร์ในระดับพื้นที่

ตัวชี้วัด
ร้อยละความสำเร็จของเป้าหมาย
กลุ่มโครงการบริหารจัดการ

กิจกรรม

- พัฒนาอุตสาหกรรมศักยภาพ
- พัฒนาเศรษฐกิจดิจิทัล
- ส่งเสริมวิทยาศาสตร์ขนาดกลางและ
ขนาดย่อม
- พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ
- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและ
ระบบโลจิสติกส์
- ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา
- สร้างรายได้จากการท่องเที่ยว/
บริการ

รวม
จ/ก.จ. 397,206.5101 ลบ.
- จ. 36,712.4280 ลบ.
- กลุ่ม จ. 25,766.8202 ลบ.
Function 10,945.6078 ลบ.
อปท. 342,572.5389 ลบ.
อปท. 17,921.5432 ลบ.

- พัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัย
- ยกระดับคุณภาพการศึกษาและการ
เรียนรู้ตลอดชีวิต
- จัดการปัญหาที่ดินทำกิน
- พัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและชุมชน
เข้มแข็ง
- พัฒนาระบบประกันสุขภาพ
- สร้างความเสมอภาคเพื่อรองรับ
สังคมผู้สูงอายุ

รวม
จ/ก.จ. 32,997.0716 ลบ.
- จ. 10,109.8727 ลบ.
- จ. 8,549.7036 ลบ.
- กลุ่ม จ. 1,560.1691 ลบ.
Function 20,818.8620 ลบ.
อปท. 2,068.3369 ลบ.

- บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ
- พัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้
พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- บริหารจัดการขยะและสิ่งแวดล้อม

รวม
จ/ก.จ. 117,879.8045 ลบ.
- จ. 13,813.9663 ลบ.
- กลุ่ม จ. 10,670.8313 ลบ.
Function 3,143.1349 ลบ.
อปท. 88,684.4520 ลบ.
อปท. 15,381.3862 ลบ.

- สร้างความปรองดองมาฉันท
ใจ. ขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาจังหวัด
ชายแดนภาคใต้
- จัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและ
การค้ามนุษย์
- ป้องกันปราบปรามและบำบัดรักษา
ผู้ติดยาเสพติด

รวม
จ/ก.จ. 14,397.1770 ลบ.
- จ. 1,782.8765 ลบ.
- จ. 1,758.8435 ลบ.
- กลุ่ม จ. 24,0330 ลบ.
Function 12,348.7221 ลบ.
อปท. 265.5785 ลบ.

- ป้องกันปราบปรามการทุจริต
และประพฤติมิชอบ
- ปฏิรูปกฎหมาย/พัฒนา
กระบวนการยุติธรรม
- อำนวยความสะดวกทางธุรกิจ
- ส่งเสริมการกระจายอำนาจ
อปท.
- ส่งเสริมพัฒนาจังหวัดและ
กลุ่มจังหวัด

รวม
จ/ก.จ. 5,154.5354 ลบ.
- จ. 2,524.6884 ลบ.
- กลุ่ม จ. 1,865.3424 ลบ.
Function 659.3460 ลบ.
อปท. 1,091.5443 ลบ.
อปท. 538.3026 ลบ.

รวมทั้งสิ้น 18,005 โครงการ วงเงิน 566,635,0986 ล้านบาท

ภาพกระทรวง รัชวิทยาลัย และ อปท.ทั่วประเทศ

แผนพัฒนาจังหวัด หมายความว่า รายการเกี่ยวกับโครงการและแผนงานต่างๆ ของจังหวัดที่จำเป็นต้องจัดทำเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนา ของจังหวัดในอนาคต

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด หมายความว่า รายการเกี่ยวกับโครงการและแผนงาน ต่าง ๆ ของจังหวัดที่จำเป็นต้องจัดทำเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดในอนาคต

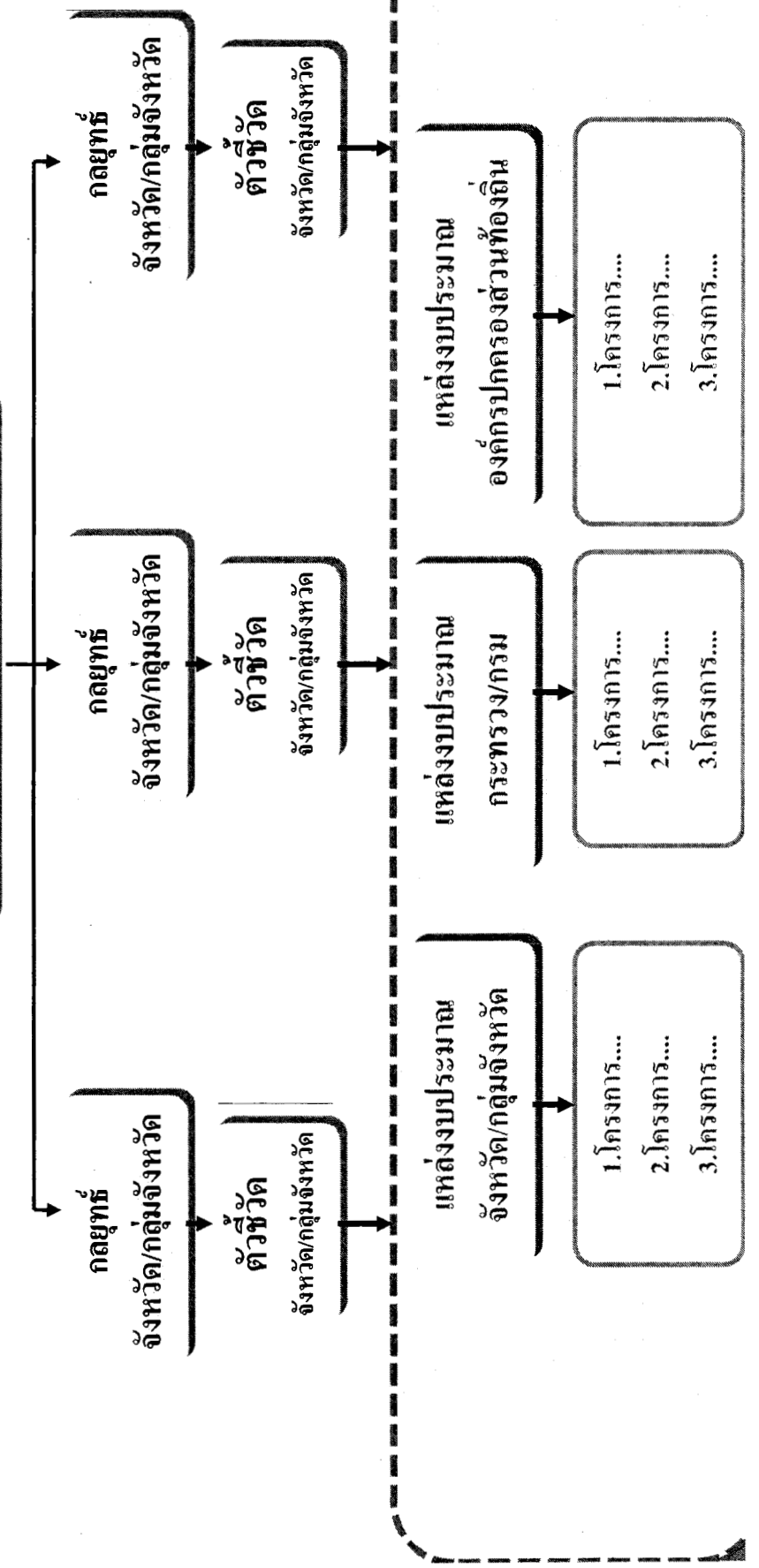
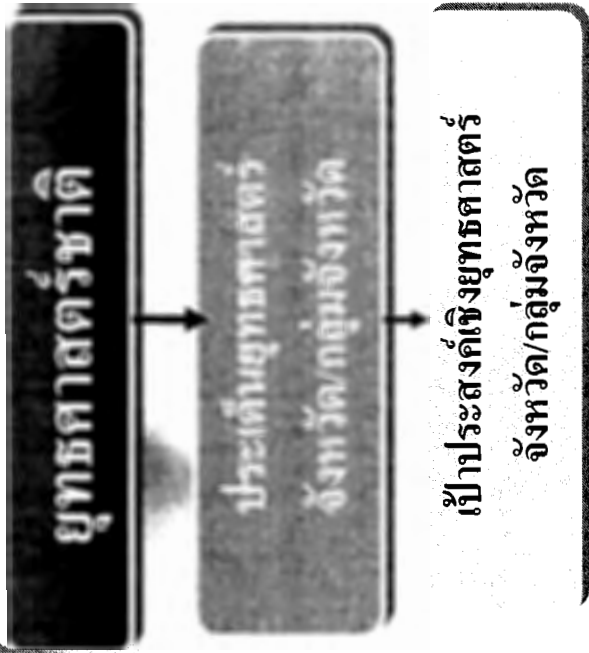

แผนปฏิบัติการประจำปี

พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. 2551

แผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด หมายความว่า แผนที่แปลงแผนพัฒนาจังหวัดสู่การปฏิบัติ โดยระบุถึงโครงการต่างๆ ที่จำเป็นต้องดำเนินการในจังหวัดในแต่ละปีงบประมาณ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และทิศทางการพัฒนาจังหวัด ทั้งนี้ไม่ว่าโครงการนั้นจะดำเนินการโดยจังหวัด กระทรวง ทบวง กรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐ หรือเอกชน

แผนปฏิบัติการประจำปีของกลุ่มจังหวัด หมายความว่า แผนที่แปลงแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดสู่การปฏิบัติโดยระบุถึงโครงการต่างๆ ที่จำเป็นต้องดำเนินการในกลุ่มจังหวัดในแต่ละปีงบประมาณ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ทั้งนี้ไม่ว่าโครงการนั้นจะดำเนินการโดยจังหวัด กลุ่มจังหวัด กระทรวง ทบวง กรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐ หรือเอกชน

การจัดทำโครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และ แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

จังหวัด/ยุทธศาสตร์ชาติ/ประเด็นยุทธศาสตร์/เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์/ กลยุทธ์/ตัวชี้วัดแหล่งงบประมาณ/กระทรวง/กรม/โครงการ	ลำดับ ความสำคัญ	งบประมาณ จังหวัด/กลุ่ม จังหวัด	งบประมาณ กระทรวง/กรม	งบประมาณ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น	รวมทั้งสิ้น
70035 จังหวัดสมุทรปราการ ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นที่ 5 การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		60,200,000	40,500,000	434,000,000	534,700,000
ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นที่ 5.4 พัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม		16,000,000	40,500,000	130,000,000	186,500,000
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมอุตสาหกรรมและภาคธุรกิจที่มีศักยภาพ เพื่อการแข่งขันในภูมิภาคอาเซียนโดยพัฒนาระบบงานการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งอนุรักษ์และ ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		16,000,000	12,000,000	100,000,000	128,000,000
เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ 1 อุตสาหกรรมเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม		16,000,000	12,000,000	-	28,000,000
กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสะอาด Clean Technology		10,000,000	10,000,000	-	20,000,000
ตัวชี้วัด : ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของโรงงานอุตสาหกรรมที่มีความเสี่ยงต่อการล้มเลิกผ่านการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว		10,000,000	-	-	10,000,000
1. แหล่งงบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด		10,000,000	-	-	10,000,000
70000 จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		10,000,000	-	-	10,000,000
70035 จังหวัดสมุทรปราการ		10,000,000	-	-	10,000,000
โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco - Industrial Town)		10,000,000	-	-	10,000,000
2. แหล่งงบประมาณของกระทรวง/กรม		-	10,000,000	-	10,000,000
22000 กระทรวงอุตสาหกรรม		-	10,000,000	-	10,000,000
22003 กรมโรงงานอุตสาหกรรม		-	10,000,000	-	10,000,000
โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco - Industrial Town)		-	10,000,000	-	10,000,000
กลยุทธ์ที่ 2 เตรียมการป้องกันปัญหาสิ่งแวดล้อมในแหล่งอุตสาหกรรมให้เป็นที่ยอมรับ	1	-	10,000,000	-	10,000,000
ตัวชี้วัด : จำนวนโรงงานที่ผ่านเกณฑ์ร่วมกับแหล่งอุตสาหกรรมกับแหล่งสิ่งแวดล้อม		6,000,000	2,000,000	-	8,000,000
1. แหล่งงบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด		6,000,000	-	-	6,000,000
70000 จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		6,000,000	-	-	6,000,000
70035 จังหวัดสมุทรปราการ		6,000,000	-	-	6,000,000
โครงการสนับสนุนระดับสิ่งแวดล้อมสมุทรปราการ		4,000,000	-	-	4,000,000
โครงการพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมผู้สู่อุตสาหกรรมกับสถาบันสิ่งแวดล้อม		2,000,000	-	-	2,000,000
2. แหล่งงบประมาณของกระทรวง/กรม		-	2,000,000	-	2,000,000
22000 กระทรวงอุตสาหกรรม		-	2,000,000	-	2,000,000
22003 กรมโรงงานอุตสาหกรรม		-	2,000,000	-	2,000,000
โครงการพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมผู้สู่อุตสาหกรรมกับสถาบันสิ่งแวดล้อม	2	-	2,000,000	-	2,000,000

การจัดทำโครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และ แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

จังหวัด/ยุทธศาสตร์ชาติ/ประเด็นยุทธศาสตร์/ กลยุทธ์/ตัวชี้วัดและแหล่งงบประมาณ/กระทรวง/กรม/ โครงการ	ลำดับ	งบประมาณจังหวัด/กลุ่มจังหวัด			งบประมาณกระทรวง/กรม			งบประมาณองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น			รวมทั้งสิ้น			
		ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง	รวมทั้งสิ้น	ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง	รวมทั้งสิ้น	ต้นทาง	กลางทาง	ปลายทาง	รวมทั้งสิ้น	
70035 จังหวัดสมุทรปราการ		60,200,000			60,200,000	40,500,000			40,500,000	434,000,000			434,000,000	534,700,000
ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นที่ 5 การสร้างการเติบโตบน คุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม		16,000,000			16,000,000	40,500,000			40,500,000	130,000,000			130,000,000	186,500,000
ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นที่ 5.4 พัฒนาเมืองอุตสาหกรรม เชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม		16,000,000			16,000,000	12,000,000			12,000,000	100,000,000			100,000,000	128,000,000
ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 ส่งเสริมอุตสาหกรรมและ เกษตรให้มีศักยภาพ เพื่อการแข่งขันในภูมิภาคอาเซียน โดยพัฒนากระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม		16,000,000			16,000,000	12,000,000			12,000,000	100,000,000			100,000,000	128,000,000
เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ที่ 1 อุตสาหกรรมเป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม		16,000,000			16,000,000	12,000,000			12,000,000	12,000,000			12,000,000	28,000,000
กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสะอาด Clean Technology		10,000,000			10,000,000	10,000,000			10,000,000	10,000,000			10,000,000	20,000,000
ตัวชี้วัด : ร้อยละที่เพิ่มขึ้นของโรงงานอุตสาหกรรมที่มี ความเสี่ยงต่อการสร้างมลพิษผ่านการรับรองอุตสาหกรรมสีเขียว														
1. แหล่งงบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด		10,000,000			10,000,000									10,000,000
70000 จังหวัดและกลุ่มจังหวัด		10,000,000			10,000,000									10,000,000
70035 จังหวัดสมุทรปราการ		10,000,000			10,000,000									10,000,000
โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco - Industrial Town)	1	10,000,000			10,000,000									10,000,000
2. แหล่งงบประมาณของกระทรวง/กรม						10,000,000			10,000,000					10,000,000
22000 กระทรวงอุตสาหกรรม						10,000,000			10,000,000					10,000,000
22003 กรมโรงงานอุตสาหกรรม						10,000,000			10,000,000					10,000,000
โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ (Eco - Industrial Town)	1													10,000,000

การจัดทำโครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และ แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

รหัส จังหวัด	จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ประเด็น ยุทธศาสตร์ จังหวัด/กลุ่ม จังหวัด	เป้าประสงค์ จังหวัด/กลุ่ม จังหวัด	กลยุทธ์ จังหวัด/กลุ่ม จังหวัด	ตัวชี้วัด จังหวัด/กลุ่ม จังหวัด	รหัส หน่วยงาน	รหัสกรม	กรม	กระทรวง	ลำดับ ความสำคัญ โครงการ	ชื่อโครงการ	กิจกรรมที่สำคัญ ของโครงการ	รหัส กิจกรรม หลัก	กิจกรรมหลัก
70035	70035 จังหวัดสมุทรปราการ	ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ 1 ส่งเสริม อุตสาหกรรมและ ภาคใหม่ด้านภาพ เพื่อการแข่งขัน ภูมิภาคอาเซียนโดย พัฒนากระบวนการ ผลิตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม รวมทั้ง อนุรักษ์และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์ที่ 1 อุตสาหกรรมเป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อม	กลยุทธ์ที่ 1 ส่งเสริม การใช้เทคโนโลยี สะอาด Clean Technology	ตัวชี้วัด : จำนวน พื้นที่ส่งเสริมงาน อุตสาหกรรมที่มี ความสะอาดการ รับรองอุตสาหกรรม สีเขียว	7003570035 จังหวัดสมุทรปราการ	7003570035	จังหวัดสมุทรปราการ	70000 จังหวัดและกลุ่มจังหวัด	1	โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรม สีเขียว (Eco - Industrial Town)	1 จัดฝึกอบรม 2 จัดงานประเมินผล	3.3	3.3 ควบคุมมลพิษ
70035	70035 จังหวัดสมุทรปราการ	ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ 1 ส่งเสริม อุตสาหกรรมและ ภาคใหม่ด้านภาพ เพื่อการแข่งขัน ภูมิภาคอาเซียนโดย พัฒนากระบวนการ ผลิตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม รวมทั้ง อนุรักษ์และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์ที่ 1 อุตสาหกรรมเป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อม	กลยุทธ์ที่ 2 เตรียมการป้องกัน ปัญหาสิ่งแวดล้อมใน แหล่งอุตสาหกรรม ให้เป็นที่ยอมรับ	ตัวชี้วัด : จำนวน งานที่ทันเกณฑ์ตรวจ ปัญหาสิ่งแวดล้อม แหล่งอุตสาหกรรม ให้เป็นที่ยอมรับ	7003570035 จังหวัดสมุทรปราการ	7003570035	จังหวัดสมุทรปราการ	70000 จังหวัดและกลุ่มจังหวัด	2	โครงการพัฒนาระบบ สิ่งแวดล้อมสมุทรปราการ	1 จัดฝึกอบรม 2 จัดสรุปปฏิบัติการ	3.3	3.3 ควบคุมมลพิษ
70035	70035 จังหวัดสมุทรปราการ	ประเด็นยุทธศาสตร์ ที่ 1 ส่งเสริม อุตสาหกรรมและ ภาคใหม่ด้านภาพ เพื่อการแข่งขัน ภูมิภาคอาเซียนโดย พัฒนากระบวนการ ผลิตที่เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม รวมทั้ง อนุรักษ์และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	เป้าประสงค์ ยุทธศาสตร์ที่ 1 อุตสาหกรรมเป็น มิตรกับสิ่งแวดล้อม	กลยุทธ์ที่ 2 เตรียมการป้องกัน ปัญหาสิ่งแวดล้อมใน แหล่งอุตสาหกรรม ให้เป็นที่ยอมรับ	ตัวชี้วัด : จำนวน งานที่ทันเกณฑ์ตรวจ ปัญหาสิ่งแวดล้อม แหล่งอุตสาหกรรม ให้เป็นที่ยอมรับ	7003570035 จังหวัดสมุทรปราการ	7003570035	จังหวัดสมุทรปราการ	70000 จังหวัดและกลุ่มจังหวัด	3	โครงการพัฒนาระบบ อุตสาหกรรมสู่การมีธรรมาภิ ภาพด้านสิ่งแวดล้อม	1 จัดฝึกอบรม	3.3	3.3 ควบคุมมลพิษ

การจัดทำโครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และ
แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

ผลผลิต	หน่วยดำเนินการ	งบประมาณ จังหวัด/กลุ่ม จังหวัด (F1) คิงทง	งบประมาณ กระทรวง/ กรม (F2) คิงทง	งบประมาณ อปท. (F3) คิงทง	งบประมาณ รวมทั้งสิ้น คิงทง	งบประมาณ จังหวัด/กลุ่ม จังหวัด (F1) คิงทง	งบประมาณ กระทรวง/ กรม (F2) คิงทง	งบประมาณ อปท. (F3) คิงทง	งบประมาณ รวมทั้งสิ้น คิงทง	งบประมาณ จังหวัด/กลุ่ม จังหวัด (F1) คิงทง	งบประมาณ กระทรวง/ กรม (F2) คิงทง	งบประมาณ อปท. (F3) คิงทง	งบประมาณ รวมทั้งสิ้น คิงทง	งบประมา งจังหวัด/กลุ่ม จังหวัด (F1)	งบประมา งกระทรวง/ กรม (F2)	งบประมา งอปท. (F3)	งบประมา งรวมทั้งสิ้น	วัตถุประสงค์
3. การบริหารจัดการด้านสำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	ศูนย์บริการ	10,000,000			10,000,000												10,000,000	3.3 วัตถุประสงค์ของประเทศไทย ประเทศไทยที่ 3.3 การ จัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
	ศูนย์บริการ																	
3. การบริหารจัดการด้านสำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	ศูนย์บริการ	4,000,000			4,000,000												4,000,000	3.3 วัตถุประสงค์ของประเทศไทย ประเทศไทยที่ 3.3 การ จัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
	ศูนย์บริการ																	
3. การบริหารจัดการด้านสำนักงาน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	ศูนย์บริการ	2,000,000			2,000,000												2,000,000	3.3 วัตถุประสงค์ของประเทศไทย ประเทศไทยที่ 3.3 การ จัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม
	ศูนย์บริการ																	

การจัดทำโครงการตามแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และ แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561 ของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด

รหัส นโยบาย รัฐบาล (ระบุ หมายเลข)	นโยบายรัฐบาลประเด็นที่	วัตถุประสงค์ย่อย	แผนบูรณาการเชิง ยุทธศาสตร์หลัก	แนวทางตามแผนบูรณาการ เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัดผลผลิตตาม บูรณาการเชิงยุทธศาสตร์	แผนงานตามแผนบูรณาการ เชิงยุทธศาสตร์	เป้าหมายตามแผนบูรณาการ เชิงยุทธศาสตร์	ตัวชี้วัดตามแผนบูรณาการ เชิงยุทธศาสตร์	ผลสัมฤทธิ์ตามแผนบูรณาการ เชิงยุทธศาสตร์
9	นโยบายรัฐบาลประเด็นที่ 09 การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาที่ยั่งยืน อย่างยั่งยืน	แผนบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ประเด็นที่ 5.2 การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานที่ยั่งยืนกับสิ่งแวดล้อม	แผนบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ประเด็นที่ 5 ด้านการจัดการน้ำและสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	แนวทางที่ 3 อนุรักษ์ ฟื้นฟู ป้องกัน และควบคุมคุณภาพและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม และเป็นมิตรกับชุมชน	ตัวชี้วัดผลผลิตที่ 3 ร้อยละ ความสำเร็จของเป้าหมาย กลุ่มโครงการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	แผนงาน : การส่งเสริมการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ	เป้าหมาย : การบริหารจัดการเชิงพื้นที่แบบบูรณาการเป็นไปอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน	ตัวชี้วัด : การบรรลุยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ผลสัมฤทธิ์ : การบรรลุยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดตามกรอบการปฏิวัติราชการของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น
9	นโยบายรัฐบาลประเด็นที่ 09 การรักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากร และการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาที่ยั่งยืน อย่างยั่งยืน	แผนบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ประเด็นที่ 5.2 การพัฒนาและเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานที่ยั่งยืนกับสิ่งแวดล้อม	แผนบูรณาการเชิงยุทธศาสตร์ประเด็นที่ 5 ด้านการจัดการน้ำและสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	แนวทางที่ 3 อนุรักษ์ ฟื้นฟู ป้องกัน และควบคุมคุณภาพและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม และเป็นมิตรกับชุมชน	ตัวชี้วัดผลผลิตที่ 3 ร้อยละ ความสำเร็จของเป้าหมาย กลุ่มโครงการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	แผนงาน : การส่งเสริมการพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ	เป้าหมาย : การบริหารจัดการเชิงพื้นที่แบบบูรณาการเป็นไปอย่างมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน เพื่อประโยชน์สุขของประชาชน	ตัวชี้วัด : การบรรลุยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ผลสัมฤทธิ์ : การบรรลุยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดตามกรอบการปฏิวัติราชการของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดเพิ่มขึ้น

กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

บทสรุปผู้บริหาร

การศึกษากองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาการอนุมัติ การจัดสรรการใช้จ่ายงบประมาณของกองทุนหมู่บ้าน และวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่าย งบประมาณ รวมทั้งศึกษาผลการดำเนินงาน ปัญหา และอุปสรรคจากการดำเนินงานของกองทุน หมู่บ้าน เพื่อเป็นบทวิเคราะห์และข้อมูลประกอบการพิจารณาให้กับฝ่ายนิติบัญญัติ คือ สมาชิก วุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รวมถึงประชาชนที่สนใจ รวมถึงเป็นประโยชน์ในการปรับปรุง วางแผน และเสนอแนะเชิงนโยบายให้กับกองทุนหมู่บ้าน ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับการ พัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงานอันจะช่วยให้ผลการดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมาย ของกองทุนหมู่บ้านอย่างแท้จริง

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ศึกษาจากแนวคิดที่เป็นข้อสังเกตของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณา ศึกษาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายของสภาผู้แทนราษฎร และวุฒิสภา ปี 2556 และปี 2557 ที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ เป็นกรอบและแนวคิดใน การศึกษา โดยรวบรวมข้อมูลผลการดำเนินงาน ข้อมูลจากเอกสารงบประมาณรายจ่ายประจำปี เอกสารโครงการแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 มติคณะรัฐมนตรี รายงานการศึกษาและวิจัยที่ เกี่ยวข้อง ตลอดจนสภาพทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนและปัญหาหนี้สินของ ครัวเรือน โดยจำแนกข้อมูลการอนุมัติและจัดสรรงบประมาณกองทุนหมู่บ้านเป็นรายปี แสดงถึงที่มา ของเงินและการจัดสรรเงินให้กับหมู่บ้าน/ชุมชนทั่วประเทศ และวิเคราะห์ถึงผลการดำเนินงานของ กองทุนที่ผ่านมาว่ากองทุนหมู่บ้านมีผลการดำเนินงานมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์อย่างไร

ผลการศึกษา พบว่า รัฐบาลได้สนับสนุนเงินงบประมาณให้กับกองทุนหมู่บ้าน ในช่วง 13 ปี ที่ผ่านมา เพื่อเป็นเงินทุนหมุนเวียนในหมู่บ้านทั่วประเทศ รวมทั้งสิ้น 151,565.82 ล้านบาท (จากวงเงินที่อนุมัติ 166,895.8041 ล้านบาท) รัฐบาลได้เพิ่มทุนไปทั้งหมด 3 ครั้ง ผลการเพิ่มทุน ในระยะที่ 3 ณ เดือนกันยายน 2556 โอนเงินให้กองทุนหมู่บ้านแล้ว 53,590 กองทุน จำนวน 53,590 ล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ 67.62 ของเป้าหมาย) คงเหลือยังไม่ได้โอนเงินจำนวน 25,665 กองทุน

ผลการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านในปี 2556 พบว่า กองทุนหมู่บ้านมีผลการดำเนินงานที่ มีประสิทธิภาพลดลง และมีผลการประเมินต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยเงินทุนหมุนเวียนประเภทเพื่อการกักขัง แสดงถึงความยั่งยืนของกองทุนหมู่บ้านในการดำเนินงานของกองทุนที่ผ่านมาว่ามีความยั่งยืนในระยะ ยาวลดลง โดยพบประเด็นปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานและบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้าน คือ กองทุนหมู่บ้านมีหนี้ค้างชำระและเงินขาดบัญชีมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 4.74 ในปี 2547 เป็นร้อยละ 22.7 ในปี 2553 แสดงถึงความสามารถในการชำระหนี้ที่ลดลงของลูกหนี้ ซึ่งมี หลายกองทุนหยุดดำเนินกิจกรรมหรือคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านไม่สามารถบริหารจัดการใด ๆ ได้ มีปัญหาด้านกระบวนการ (Process) เนื่องจากไม่มีระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพในการติดตาม ควบคุมดูแลโครงการอย่างต่อเนื่อง รวมถึงมีจุดอ่อนในการจัดทำหลักฐานทางการเงินและบัญชีที่ ไม่ได้มาตรฐาน มีการจัดเก็บข้อมูลไม่เป็นปัจจุบัน ไม่มีการเปิดเผยข้อมูลผลการดำเนินงานและงบ การเงิน

อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างของการประเมินผลชำระคืนเงินกู้และหนี้ค้างชำระของแต่ละหน่วยงาน อาจเป็นผลมาจากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) ที่แตกต่างกัน ซึ่งทำให้ผลการประเมินต่างกัน อีกทั้งจากปัจจัยอื่นด้วย เช่น ตัวแปรปัจจัยทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลงหรือผลจากนโยบายรัฐบาลในการกระตุ้นเศรษฐกิจด้านอื่น ๆ ข้อมูลการสำรวจดังกล่าวจึงอาจประเมินผลกระทบของโครงการต่ำกว่าหรือสูงกว่าความเป็นจริงได้ ดังนั้น การเปรียบเทียบข้อมูลเพียงอย่างเดียว จึงแสดงถึงแนวโน้มการชำระคืนเงินกู้และหนี้ค้างชำระในภาพรวม หรือผลของโครงการเพียงบางส่วน แต่ยังไม่สามารถแสดงผลของโครงการในภาพรวมได้อย่างแม่นยำ

นอกจากนี้ ยังมีประเด็นบางประการโดยเฉพาะการประเมินผลการเพิ่มทุนยังเน้นเชิงปริมาณในการจัดสรรเงินกองทุน เช่น จำนวนกองทุนที่ได้รับจัดสรรและโอนเงินเป็นตัวชี้วัด ทำให้เป็นปัจจัยเร่งการเบิกจ่ายเร็วขึ้น ขณะที่กองทุนบางแห่งยังไม่มีความพร้อมในการดำเนินงานที่ดี ต้องคำนึงถึงคุณภาพการบริหารจัดการ ศักยภาพ และผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของกองทุนเป็นหลักในการพิจารณาเพิ่มทุนกองทุนหมู่บ้านในระยะต่อไปด้วย ดังนั้น กองทุนหมู่บ้านต้องเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการสนองประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้มากขึ้น และการประเมินผลการดำเนินงานจากหน่วยงานต่าง ๆ ควรครอบคลุมในเรื่องของคุณภาพชีวิตที่ดี (Well-being) ความยั่งยืน (Sustainable) และการพัฒนา (Development) ซึ่งถือเป็นคุณค่าแท้จริงที่สังคมได้รับรวมอยู่ด้วย รวมถึงติดตามการใช้จ่ายเงินของผู้กู้อย่างต่อเนื่องว่าผู้กู้นำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งจะกลายเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดหนี้เสียหรือประสบปัญหาหนี้ค้างชำระและ/หรือเงินขาดบัญชีเพิ่มขึ้นได้ โดยเฉพาะกองทุนหมู่บ้านที่ขาดกลไกในการฟื้นฟูอาชีพให้กับสมาชิก เมื่อสมาชิกได้เงินไปแล้วบางส่วนนำมาใช้บรรเทาหนี้ในระบบและไม่สามารถหารายได้เพิ่ม ต้องไปกู้หนี้ยืมสินเพื่อนำมาชำระหนี้กองทุนหมู่บ้าน เกิดการก่อหนี้ซ้ำซ้อนและต่อเนื่องเพิ่มขึ้น ซึ่งในประเด็นนี้ จึงเป็นประเด็นที่ควรนำมาพิจารณาทบทวนนโยบายของรัฐบาลเพิ่มเติม หากจะตั้งงบประมาณรายจ่ายในลักษณะเพิ่มทุนแก่กองทุนหมู่บ้านต่อไป ควรพิจารณาแนวทางหรือมาตรการสนับสนุนเงินทุน ดังนี้

1. กองทุนคงเหลือที่ยังไม่ได้จัดสรรเพิ่มทุนในระยะที่ 3 จำนวน 25,665 กองทุน หากมีผลการประเมินศักยภาพและประสิทธิภาพการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองในระดับพอใช้ (C) และควรปรับปรุง (D) ควรแก้ไขปัญหาและปรับปรุงการบริหารจัดการให้ได้มาตรฐาน ต้องเป็นกองทุนที่มีการบริหารจัดการและผลการดำเนินงานที่ดี มีการปฏิบัติตามแนวทางการจัดทำบัญชีและรายงานทางการเงินที่ได้มาตรฐาน ตลอดจนพิจารณาหนี้ค้างชำระของกองทุน เพื่อให้มีความพร้อมก่อนการจัดสรรเงินเพิ่มทุน

2. สนับสนุนเงินทุนผ่านการดำเนินกิจกรรมกึ่งการคลัง (Quasi-fiscal activities) โดยสนับสนุนให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจ (Specialized Financial Institutions : SFIs) ของรัฐ ให้อุปถัมภ์เพื่อขยายการลงทุนแก่กองทุนหมู่บ้านที่ได้รับการประเมินศักยภาพในระดับดีมาก (A) และระดับดี (B) เพื่อให้กองทุนหมู่บ้านนำเงินไปต่อยอดสำหรับให้สมาชิกกู้ยืมนำไปลงทุนสร้างอาชีพ เพิ่มรายได้ในครัวเรือน และเพื่อให้การดำเนินนโยบายมีความโปร่งใส รัฐบาลต้องกำหนดแผนการรับผิดชอบทางการเงินที่ชัดเจน เพื่อป้องกันความเสี่ยงอันอาจเกิดขึ้นได้ทางการคลัง (Contingent liabilities) โดย

กำหนดกรอบวงเงิน ระยะเวลาการให้สินเชื่อและระยะเวลาชำระคืนที่ชัดเจน รวมถึงกำหนดอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสมหรือเป็นอัตราพิเศษให้ต่ำกว่าการให้สินเชื่อทั่วไป เพื่อให้กองทุนหมู่บ้านสามารถบริหารจัดการเงินทุนให้เติบโตและไม่สร้างภาระดอกเบี้ยที่สูงจนเกินไปแก่สมาชิก ทั้งนี้ รัฐบาลต้องควบคุมและกำกับดูแลสถาบันการเงินเฉพาะกิจให้ระมัดระวังการปล่อยสินเชื่อ เนื่องจากหากการดำเนินนโยบายสร้างความเสียหายให้กับสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐมากจนเกินมาตรฐานที่สถาบันการเงินรับได้ ย่อมเป็นไปได้สูงที่รัฐบาลจะต้องเข้าไปเพิ่มทุนให้กับสถาบันการเงินนั้น ๆ และตกเป็นภาระทางการคลังในระยะยาว รวมถึงเป็นหนี้สาธารณะซึ่งต้องชดเชยด้วยเงินภาษีของประชาชน ดังนั้น รัฐบาลต้องกำหนดให้แยกบัญชีธุรกรรมการดำเนินงานตามนโยบายรัฐ (PSA) ที่เป็นสินเชื่อกองทุนหมู่บ้านแยกจากการดำเนินกิจกรรมปกติของสถาบันการเงิน เพื่อให้ทราบถึงสถานะที่แท้จริงของยอดสินเชื่อคงค้างและสัดส่วนหนี้ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ต่อยอดสินเชื่อคงค้าง (NPLs Ratio) ที่ปล่อยกู้ให้กองทุนหมู่บ้าน

สำหรับการพัฒนากองทุนหมู่บ้านเพื่อให้เกิดความเข้มแข็ง มีการบริหารจัดการที่ดี และยั่งยืนในระยะยาว ควรมีแนวทางดังนี้

1. ควรตรวจสอบผลการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านทุกกองทุนทั่วประเทศ กองทุนหมู่บ้านได้รับการเพิ่มทุนหลายครั้งและมีงบประมาณจำนวนมากกระจายสู่หมู่บ้านและชุมชน ดังนั้น เพื่อให้ทราบถึงสถานะที่แท้จริงของเงินกองทุนหมู่บ้านและหนี้ค้างชำระ ตลอดจนผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของกองทุนว่ามีกองทุนหมู่บ้านใดที่ผลการดำเนินงานมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง จึงต้องเร่งตรวจสอบทุกบัญชีของกองทุนหมู่บ้านตั้งแต่เริ่มจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านจนถึงระยะเวลาที่กำหนดภายใต้มาตรฐานและฐานข้อมูลเดียวกัน

2. กำหนดแนวทางเพื่อแก้ไขปัญหาหนี้ค้างชำระและเงินขาดบัญชีของกองทุนหมู่บ้านอย่างเร่งด่วน เนื่องจากปัจจุบันกองทุนหมู่บ้านส่วนใหญ่มีหนี้ค้างชำระเป็นจำนวนมาก และไม่สามารถบริหารจัดการติดตามทวงถามให้ชำระหนี้คืนได้ (Non Performing Loan : NPL) มีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงหรือแผ่ขยายเพิ่มมากขึ้น หากยังไม่สามารถจัดการและแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างชัดเจน อาจก่อให้เกิดปัญหาเศรษฐกิจต่อชุมชนจากผลกระทบของหนี้สินในครัวเรือนที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลต่อการขาดสภาพคล่องของกองทุนหมู่บ้าน

3. ปรับปรุงการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านเพื่อสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง เช่น พระราชบัญญัติกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ระเบียบคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ บทบัญญัติเกี่ยวกับการยกระดับกองทุนหมู่บ้านเป็นสถาบันการเงินชุมชน หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน ปรับปรุงระเบียบที่เกี่ยวกับการกู้ยืมและสัญญาค้ำประกัน นอกจากนี้ควรปรับปรุงการบริหารจัดการและการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้าน และ สทบ. ในเรื่องต่าง ๆ เช่น ระบบบัญชีและระบบการบริหารจัดการเงินควรให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน การจัดเก็บข้อมูลและจัดทำฐานข้อมูลต้องมีความครบถ้วน ถูกต้อง ต่อเนื่อง และเป็นปัจจุบัน

4. สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้และร่วมกันขับเคลื่อนกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองอย่างต่อเนื่อง ให้สามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันตามวิถีชุมชน สร้างองค์ความรู้และภูมิปัญญาชุมชนหรือวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านในระดับตำบล อำเภอ และจังหวัด เพื่อทำหน้าที่บริหารจัดการสร้างพลังเครือข่าย ขับเคลื่อนนโยบาย กำหนดแนวทาง ส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพของกองทุนหมู่บ้านในลักษณะกองทุนหมู่บ้านสานสัมพันธ์พี่น้อง สร้างเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และจัดประกวดกองทุนหมู่บ้านดีเด่นในแต่ละปีอย่างต่อเนื่อง

กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองที่กระจายอยู่ทั่วประเทศจำนวน 79,255 กองทุน มีเงินทุนหมุนเวียนรวมคิดเป็นร้อยละ 8.5 ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2558 และมีลักษณะการจัดสรรงบประมาณลงสู่พื้นที่เป้าหมายชัดเจน กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองจึงเป็นอีกกลไกหนึ่งทางรัฐบาลจะกระตุ้นเศรษฐกิจในระดับฐานรากและขับเคลื่อนเศรษฐกิจในทุกพื้นที่ของประเทศ โดยการสนับสนุนกองทุนหมู่บ้านที่มีความเข้มแข็งให้สามารถขยายการลงทุนประกอบกิจการในภาคเกษตรหรือลงทุนสร้างอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับครัวเรือน รวมถึงปรับปรุงกองทุนหมู่บ้านที่ยังขาดการบริหารจัดการที่ดี

หากกองทุนหมู่บ้านสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะส่งผลที่ดีต่อเศรษฐกิจของประเทศและชุมชน แต่จะส่งผลดีในระยะยาวอย่างยั่งยืนหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับการบริหารจัดการกองทุนที่คนในชุมชนต้องร่วมมือช่วยกันบริหารจัดการ เพื่อให้สมาชิกทุกคนรับรู้ด้วยความรู้สึกของการเป็นเจ้าของกองทุนร่วมกัน ซึ่งจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ในชุมชนอย่างเป็นระบบ เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีความสามัคคี ก่อให้เกิดเป็นพลังเครือข่ายทางการเงินและสังคมขับเคลื่อนให้ชุมชนเข้มแข็งและพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืนต่อไป

คำนำ

การศึกษากองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติมีวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือ เพื่อให้นักวิเคราะห์งบประมาณของรัฐสภาเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้จ่ายงบประมาณภาครัฐผ่านการศึกษาและวิเคราะห์กองทุนหมุนเวียนตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการปรับปรุงโครงสร้าง อำนาจหน้าที่ ระบบงาน และกรอบอัตรากำลังสำนักงบประมาณของรัฐสภา โดยมุ่งเน้นศึกษาการใช้จ่ายเงินงบประมาณ ผลการดำเนินงานและผลกระทบของกองทุนหมุนเวียนต่อกลุ่มเป้าหมาย

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ได้กำหนดยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยให้ความสำคัญกับ “การพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก” ให้มีความหลากหลายและแข็งแกร่งมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการจัดตั้ง “กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ” เสมือนเป็นการกระจายอำนาจในการบริหารประเทศในรูปแบบหนึ่งของรัฐบาลที่ประชาชนมีสิทธิในการบริหารงานอย่างอิสระ จึงนับว่าเป็นกองทุนหมุนเวียนที่น่าติดตามและควรให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่ง เพราะนอกเหนือจากข้อดีที่เงินงบประมาณส่งตรงถึงมือประชาชนโดยตรง มีการใช้จ่ายเงินงบประมาณครอบคลุมทุกพื้นที่ของประเทศ เพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงแหล่งเงินทุนหมุนเวียนสำหรับประชาชนในการพัฒนาอาชีพ และสร้างรายได้ในชุมชนแล้ว กองทุนหมู่บ้านได้จัดตั้งมาแล้ว สิบกว่าปี มีงบประมาณที่จัดสรรลงสู่หมู่บ้านและชุมชนจำนวนมาก ผู้ศึกษาจึงได้ค้นคว้า รวบรวม สถิติ ข้อเท็จจริง และศึกษากองทุนหมู่บ้านเพื่อนำเสนอตามหลักวิชาการให้เห็นภาพรวมของงบประมาณที่จัดสรรและผลกระทบของกองทุนต่อกลุ่มเป้าหมาย รวมทั้งศึกษาผลการดำเนินงาน ปัญหา อุปสรรคของกองทุนหมู่บ้าน

ผู้ศึกษาหวังว่า การศึกษากองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาตินี้ จะเป็นรายงานวิชาการที่นอกจากจะเป็นการศึกษาการใช้จ่ายเงินงบประมาณผ่านการวิเคราะห์กองทุนหมู่บ้านแล้ว ผู้ศึกษาหวังว่าผลการศึกษาจะเป็นบทวิเคราะห์และข้อมูลประกอบการพิจารณาให้กับฝ่ายนิติบัญญัติคือ สมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รวมถึงประชาชนที่สนใจ ตลอดจนเป็นข้อมูลและแนวทางในเชิงนโยบายในการพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายอย่างแท้จริงของกองทุนต่อไป

ศิริขวัญ วิเชียรเพลิศ

มกราคม 2558

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความสำคัญและที่มาของปัญหา

กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ เป็นกองทุนหมุนเวียนประเภทเพื่อการกู้ยืม ซึ่งถือเป็นเงินนอกงบประมาณของรัฐบาล¹ ดำเนินงานมาตั้งแต่ปี 2544 โดยรัฐจัดสรรงบประมาณเพื่อจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองกองทุนละ 1 ล้านบาท โดยให้ประชาชนร่วมกันบริหารจัดการกองทุนด้วยตนเอง ส่วนหน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ให้คำปรึกษาและแนะนำเท่านั้น กองทุนหมู่บ้านมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียนสำหรับการลงทุนเพื่อพัฒนาอาชีพ สร้างงาน สร้างรายได้ เพิ่มรายได้และลดรายจ่าย หรือสำหรับการส่งเสริมและพัฒนาไปสู่การสร้างสวัสดิภาพ สวัสดิการ หรือประโยชน์ส่วนรวมอื่นใดให้แก่ประชาชนในหมู่บ้านหรือชุมชนเมือง รวมถึงเป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียนเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนเร่งด่วนสำหรับประชาชนในหมู่บ้านหรือชุมชนเมือง และลดการกู้ยืมเงินนอกระบบของประชาชน โดยทำให้กลุ่มคนที่ไม่สามารถเข้าถึงบริการทางการเงินเชิงพาณิชย์ในระบบ (Formal financial services) เนื่องจากไม่มีรายได้เพียงพอและส่วนใหญ่ไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันเงินกู้สามารถเข้าถึงสินเชื่อสำหรับประชาชนระดับฐานรากได้มากขึ้น อันเป็นการกระตุ้นเศรษฐกิจฐานรากของประเทศ พัฒนาคุณภาพชีวิต และบรรเทาปัญหาความยากจนของประชาชน รวมทั้งเสริมสร้างภูมิคุ้มกันทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศสู่การพึ่งพาตนเองอย่างยั่งยืน

ปัจจุบันกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ มีจำนวนทั้งสิ้น 79,255 กองทุน ได้รับการอนุมัติเพิ่มทุนมาอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่ปี 2544 ถึงปี 2557 รวมเป็นเงินงบประมาณทั้งสิ้น 166,895.8041 ล้านบาท ซึ่งจากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11 (พ.ศ. 2555-2559) ได้กำหนดยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม โดยให้ความสำคัญกับพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก ให้มีความหลากหลายและแข็งแกร่งมากขึ้น ส่งเสริมการจัดสรรทรัพยากรให้เกิดความเป็นธรรม ซึ่งสอดคล้องกับการจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านที่มีการกระจายทรัพยากร (Resource allocation) อันได้แก่ เงินงบประมาณแผ่นดินลงสู่หมู่บ้านและชุมชนทั่วประเทศ เสมือนเป็นการกระจายอำนาจในการบริหารในรูปแบบหนึ่งของรัฐบาลที่ประชาชนมีสิทธิในการบริหารงานอย่างอิสระ จึงนับว่าเป็นกองทุนหมุนเวียนที่น่าติดตามและควรให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่ง เพราะนอกเหนือจากข้อดีที่เงินงบประมาณส่งตรงถึงมือประชาชนโดยตรง มีการใช้จ่ายเงินงบประมาณครอบคลุมทุกพื้นที่ของประเทศ เพื่อสร้างโอกาสการเข้าถึงแหล่งเงินทุนหมุนเวียนสำหรับประชาชนในการพัฒนาอาชีพและสร้างรายได้ในชุมชนแล้ว เงินงบประมาณดังกล่าวถือว่ามีจำนวนสูงมาก เป็นสินเชื่อระดับย่อย (Micro-credit) ที่มีขนาดใหญ่ที่สุดและมีจำนวนผู้มีส่วนร่วมมากที่สุดของประเทศไทย ขณะเดียวกันรัฐบาลได้สนับสนุนงบประมาณเพิ่มเติมโดยเพิ่มทุนให้กับกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองทั่วประเทศ ระยะที่ 3 อีกแห่งละ 1 ล้านบาท รวมทั้งสิ้น 79,255 ล้านบาท

---

¹เงินนอกงบประมาณ หมายถึง เงินทั้งปวงที่อยู่ในความรับผิดชอบของส่วนราชการนอกจากเงินงบประมาณรายจ่าย เงินรายได้แผ่นดิน เงินเบิกเกินงบฯ และเงินเหลือจ่ายปีเก่าส่งคืน

ดังนั้น จึงมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาการอนุมัติ จัดสรร และการใช้จ่ายงบประมาณของกองทุนหมู่บ้านวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้น รวมทั้งศึกษาผลการดำเนินงาน ปัญหา และอุปสรรคจากการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้าน ทั้งนี้ เพื่อเป็นประโยชน์ในการปรับปรุง วางแผน และเสนอแนะเชิงนโยบายให้กับกองทุนหมู่บ้าน ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับการพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงาน อันจะช่วยให้ผลการดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของกองทุนหมู่บ้านอย่างแท้จริง

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.2.1 เพื่อศึกษาการอนุมัติ จัดสรร และการใช้จ่ายงบประมาณของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

1.2.2 เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่ายงบประมาณของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

1.2.3 เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคจากการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พร้อมทั้งเสนอแนะเชิงนโยบาย และแนวทางปรับปรุงการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

1.3 ขอบเขตการศึกษา

ศึกษาผลการดำเนินงานและการใช้จ่ายงบประมาณของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ในช่วงปี 2544-2557

1.4 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.4.1 เป็นบทวิเคราะห์และข้อมูลประกอบการพิจารณาให้กับฝ่ายนิติบัญญัติ คือ สมาชิกวุฒิสภา และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รวมถึงประชาชนที่สนใจ

1.4.2 เป็นแนวทางในการพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายอย่างแท้จริงของกองทุน

1.4.3 เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีข้อมูลและแนวทางในเชิงนโยบายในการกำหนดนโยบายเพื่อพัฒนาและปรับปรุงการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติที่เหมาะสมมีประสิทธิภาพ

บทที่ 2 กรอบความคิดทางวิชาการ

2.1 ทฤษฎีและแนวคิดที่เกี่ยวข้องในการศึกษา

2.1.1 ข้อสังเกตคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย

ในการศึกษาได้กำหนดกรอบความคิดทางวิชาการจากแนวคิดที่เป็นข้อสังเกตจากคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา ที่เกี่ยวกับสำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ดังนี้

(1) คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาศึกษาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2556 ของวุฒิสภา ได้มีข้อสังเกตที่เกี่ยวกับสำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ดังนี้ “ควรมีการวิเคราะห์ถึงผลการดำเนินงานของกองทุนว่าที่ผ่านมามีกองทุนหมู่บ้านใดที่การดำเนินงานมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง โดยนำผลสำเร็จและประสิทธิภาพการดำเนินงานของกองทุนมานำเสนอต่อสังคม เพื่อให้เห็นว่าการดำเนินการมีผลดีอย่างไรเป็นรูปธรรม” (สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, 2556)

(2) คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 ของสภาผู้แทนราษฎร ได้มีข้อสังเกตที่เกี่ยวกับกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ดังนี้ “ควรเพิ่มทุนให้กับหมู่บ้านให้ครบถ้วนและกำหนดหลักเกณฑ์ของโครงการที่ได้รับการสนับสนุนอย่างเหมาะสมและโปร่งใสโดยจัดการระบบบัญชีกองทุนไม่ให้ความซ้ำซ้อน ควรกำกับดูแลโครงการ SML ให้ใช้งบประมาณอย่างคุ้มค่าและโปร่งใส รวมทั้งเร่งรัดการเบิกจ่ายที่ล่าช้ามีเงินค้างจำนวนมากและจัดทำงบแสดงฐานะทางการเงิน” (สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2557)

2.1.2 แนวคิดกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

พระราชบัญญัติกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. 2547 มาตรา 3 ได้ให้ความหมายของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ดังนี้

“กองทุนหมู่บ้าน” หมายความว่า กองทุนหมู่บ้านหรือกองทุนชุมชนเมือง แล้วแต่กรณี

“หมู่บ้าน” หมายความว่า หมู่บ้านที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะปกครองท้องที่

“ชุมชนเมือง” หมายความว่า ชุมชนในเขตเทศบาล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยาหรือเขตพื้นที่อื่น ทั้งนี้โดยมีขอบเขตตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขที่คณะกรรมการกำหนด

“คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน” หมายความว่า คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านหรือคณะกรรมการกองทุนชุมชนเมือง แล้วแต่กรณี

“กรรมการกองทุนหมู่บ้าน” หมายความว่า กรรมการในคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านหรือกรรมการในคณะกรรมการกองทุนชุมชนเมือง แล้วแต่กรณี

วัตถุประสงค์กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

มาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. 2547 ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ไว้ 5 ประการ ดังนี้

(1) เป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียนสำหรับการลงทุนเพื่อพัฒนาอาชีพ สร้างงาน สร้างรายได้ เพิ่มรายได้ และลดรายจ่าย หรือสำหรับการส่งเสริมและพัฒนาไปสู่การสร้างสวัสดิภาพ สวัสดิการ หรือประโยชน์ส่วนรวมอื่นใดให้แก่ประชาชนในหมู่บ้านหรือชุมชนเมือง

(2) เป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียนเพื่อบรรเทาความเดือดร้อนเร่งด่วนสำหรับประชาชนในหมู่บ้านหรือชุมชนเมือง

(3) รับฝากเงินจากสมาชิกและจัดหาทุนจากแหล่งเงินทุนอื่น เพื่อดำเนินการตามวัตถุประสงค์

(4) ให้กู้ยืมเงินแก่กองทุนหมู่บ้านอื่น เพื่อประโยชน์ในการสร้างความเข้มแข็งให้แก่เศรษฐกิจของหมู่บ้านและชุมชนเมือง

(5) กระทำการใด ๆ เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ คุณภาพชีวิต สวัสดิภาพ และสวัสดิการของสมาชิกหรือประชาชนในหมู่บ้านหรือชุมชนเมือง รวมทั้งเสริมสร้างความเข้มแข็งทางด้านเศรษฐกิจ และสังคมของกองทุนหมู่บ้านตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

นอกจากนี้ โครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ยังเป็นโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 ที่ใช้เงินกู้ภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อฟื้นฟูและเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ พ.ศ. 2552 ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อให้หมู่บ้านและชุมชนเมืองมีเงินทุนเพิ่มขึ้น สร้างโอกาสการเข้าถึงแหล่งเงินของประชาชน และรองรับความต้องการเงินทุนเพื่อการประกอบอาชีพ รวมทั้งเพื่อลดการกู้ยืมเงินนอกระบบ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2554)

ปรัชญาและหลักการสำคัญของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

(1) เสริมสร้างสำนึกความเป็นชุมชนและท้องถิ่น

(2) ชุมชนเป็นผู้กำหนดอนาคต และจัดการหมู่บ้านและชุมชนด้วยคุณค่า และภูมิปัญญาของตนเอง

(3) เกื้อกูลประโยชน์ต่อผู้ด้อยโอกาสในหมู่บ้านและชุมชน

(4) เชื่อมโยงกระบวนการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างชุมชน ราชการ เอกชน และประชาสังคม

(5) กระจายอำนาจให้ท้องถิ่น และพัฒนาประชาธิปไตยพื้นฐาน

ทุนและทรัพย์สินในการดำเนินการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

ประกอบด้วย

(1) เงินที่คณะกรรมการจัดสรรให้

(2) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล

(3) เงินที่สมาชิกร่วมลงทุนหรือฝากไว้กับกองทุนหมู่บ้านตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

(4) เงินหรือทรัพย์สินอื่นที่กองทุนหมู่บ้านได้รับบริจาคโดยปราศจากเงื่อนไขหรือข้อผูกพันใด ๆ

(5) ดอกผล รายได้ หรือผลประโยชน์ที่เกิดจากเงินหรือทรัพย์สินของกองทุนหมู่บ้าน

บัญชีกองทุน

แบ่งบัญชีกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ เป็น 4 บัญชี ดังนี้

(1) บัญชีกองทุนหมู่บ้าน หรือบัญชีที่ 1 หมายความว่า บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ภายใต้ชื่อ กองทุนหมู่บ้าน (ชื่อหมู่บ้านหรือชื่อชุมชนเมือง) ซึ่งกองทุนหมู่บ้านเปิดไว้รองรับเงินจัดสรรจากรัฐบาล

(2) บัญชีเงินสะสม หรือบัญชีที่ 2 หมายความว่า บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ภายใต้ชื่อ กองทุนหมู่บ้าน (ชื่อหมู่บ้านหรือชื่อชุมชนเมือง) ซึ่งกองทุนหมู่บ้านเปิดไว้รองรับเงินฝากประเภทอื่น นอกเหนือจากเงินที่ได้รับการจัดสรรจากรัฐบาล

(3) บัญชีเงินกู้ยืม หรือบัญชีที่ 3 หมายความว่า บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ภายใต้ชื่อกองทุน หมู่บ้าน (ชื่อหมู่บ้านหรือชื่อชุมชนเมือง) ซึ่งกองทุนหมู่บ้านเปิดไว้รองรับการกู้ยืมเงินจากสถาบัน การเงิน

(4) บัญชีเงินอุดหนุน หรือบัญชีที่ 4 หมายความว่า บัญชีเงินฝากออมทรัพย์ภายใต้ชื่อ กองทุนหมู่บ้าน (ชื่อหมู่บ้านหรือชื่อชุมชนเมือง) ซึ่งกองทุนหมู่บ้านเปิดไว้รองรับเงินอุดหนุน หรือเงิน บริจาค

ทั้งนี้ เงินที่แต่ละหมู่บ้านได้รับนั้น ไม่ได้ส่งไปยังหมู่บ้านโดยตรง แต่เป็นการส่งผ่าน ธนาคารออมสินหรือ ธ.ก.ส. โกล်หมู่บ้านที่กองทุนหมู่บ้านเปิดไว้รองรับเงินจัดสรรจากรัฐบาล และเมื่อ สมาชิกของกองทุนหมู่บ้านได้รับอนุมัติสินเชื่อจากกรรมการกองทุนแล้ว ธนาคารจะโอนเงินจากบัญชี กองทุนหมู่บ้าน หรือบัญชีที่ 1 เข้าบัญชีของผู้กู้เงินตามวงเงินที่ได้รับอนุมัติ

การกู้ยืมเงินและชำระคืนเงินกู้

สมาชิกที่จะขอกู้เงินจากกองทุนหมู่บ้าน ต้องจัดทำคำขอกู้โดยระบุวัตถุประสงค์ในการ กู้ยืมเงินอย่างชัดเจน และยื่นคำขอกู้ต่อคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านให้พิจารณาเงินกู้ โดย คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านจะมีอำนาจในการอนุมัติเงินกู้อย่างหนึ่งไม่เกินจำนวน 20,000บาท และ ในกรณีที่คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านมีมติเห็นควรอนุมัติเงินกู้ให้เกินกว่าจำนวนเงินที่ กำหนดไว้ คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านจะเรียกประชุมสมาชิกเพื่อให้สมาชิกพิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด ต่อไป ทั้งนี้การอนุมัติเงินกู้อย่างหนึ่งจะไม่เกินจำนวน 50,000บาท ในส่วนของระยะเวลาชำระคืนเงินกู้ ซึ่งให้กู้หรือยืมจากเงินและดอกเบี้ยหรือผลอันเกิดจากเงินที่ได้รับจากการจัดสรร หรือสมทบจาก สำนักงาน ให้ผู้กู้หรือผู้ยืมชำระให้แล้วเสร็จภายในกำหนดระยะเวลาไม่เกิน 2 ปีนับแต่วันที่ทำสัญญา ยกเว้นเงินบัญชีอื่น

คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ (กทบ.) ประกอบด้วย

(1) นายกรัฐมนตรีหรือผู้ที่นายกรัฐมนตรียอมหมายเป็นประธานกรรมการ

(2) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นรองประธานกรรมการคนหนึ่ง

(3) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยเป็นรองประธานกรรมการคนที่สอง

(4) ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงการคลัง ปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและ ความมั่นคงของมนุษย์ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงพาณิชย์ ปลัดกระทรวง มหาดไทย ปลัดกระทรวงแรงงาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม เลขาธิการ คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขาธิการนายกรัฐมนตรี ผู้อำนวยการสำนัก งบประมาณ อธิบดีกรมการพัฒนาชุมชน อธิบดีกรมบัญชีกลาง เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง

- (5) ผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมาจากผู้แทนกรรมการกองทุนหมู่บ้านจำนวนสิบสี่คน
  - (6) ผู้ทรงคุณวุฒิอื่นจำนวนห้าคน
- ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติเป็นกรรมการและเลขานุการ โดยคณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้
- (1) กำหนดนโยบาย และแนวทางการบริหารกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ และสำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ
  - (2) จัดหาเงินทุนของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ และจัดสรรเงินให้แก่กองทุนหมู่บ้าน
  - (3) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการรับเงิน การเก็บรักษาเงิน และการจ่ายเงินของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ
  - (4) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขเกี่ยวกับการนำทรัพย์สินของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติไปหาผลประโยชน์
  - (5) ออกระเบียบเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดตั้งและจดทะเบียนกองทุนหมู่บ้าน
  - (6) ออกระเบียบเกี่ยวกับการคัดเลือก คุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่งและการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการกองทุนหมู่บ้าน รวมทั้งการบริหารงานและการประชุมของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน
  - (7) ออกระเบียบเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของสมาชิก
  - (8) ออกระเบียบเกี่ยวกับการเลิก ยุบรวม หรือแยกกองทุนหมู่บ้าน
  - (9) ออกระเบียบเกี่ยวกับการประชุมของคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการ และคณะทำงาน
  - (10) ออกระเบียบเกี่ยวกับคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง การปฏิบัติงานในหน้าที่และการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ
  - (11) ส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษา วิจัย และพัฒนากองทุนหมู่บ้าน
  - (12) ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการสร้างและพัฒนาเครือข่ายกองทุนในทุกระดับ
  - (13) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงาน เพื่อดำเนินการตามพระราชบัญญัติกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ
  - (14) รายงานผลการดำเนินการ ปัญหาและอุปสรรค รวมทั้งจัดทำงบการเงินของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติให้คณะรัฐมนตรีทราบอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง
  - (15) ติดตามผลและประเมินผลการดำเนินการของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านแล้วรายงานต่อคณะรัฐมนตรี
  - (16) ออกประกาศ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่ง เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

2.2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บวรพรรณ อชกุล และวรวรรณ ชาญด้วยวิทย์ (2550) ศึกษาการประเมินผลกระทบของกองทุนหมู่บ้านต่อความยากจน พบว่า กองทุนหมู่บ้านส่งผลให้รายได้จากกิจการภาคเกษตรเพิ่มขึ้นจริง แต่รายได้ที่เพิ่มขึ้นดังกล่าว ไม่เพียงพอที่จะทำให้รายได้รวมของครัวเรือนเพิ่มขึ้น นอกจากนี้แล้ว กองทุนหมู่บ้านยังส่งผลให้รายจ่ายนอกเหนือการบริโภคของครัวเรือนเพิ่มขึ้น โดยผลกระทบต่อการบริโภคของครัวเรือนยังคงคลุมเครือ และในส่วนของผลกระทบต่อความยากจน การกู้ยืมจากกองทุนหมู่บ้านสามารถบรรเทาปัญหาความยากจนได้เพียงในระยะสั้นเท่านั้น ผลการประเมินดังกล่าว เป็นหลักฐานว่า ผู้กู้บางส่วนนำไปใช้ในกิจการที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ซึ่งสะท้อนให้เห็นจากการประเมินรายได้และรายจ่ายรวม และจากการที่รายจ่ายนอกเหนือการบริโภคเพิ่มขึ้นเป็นอย่างมากจากการกู้ยืม ซึ่งผลการประเมินนี้ สอดคล้องกับข้อมูลการสัมภาษณ์ผู้กู้ ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ผู้กู้กว่าร้อยละ 15 ทั่วประเทศ จำเป็นต้องกู้ยืมจากแหล่งอื่นๆ เพื่อชำระหนี้กองทุน ถึงแม้ว่าผู้ที่กู้ยืม บางส่วนอาจมีความจำเป็นในการใช้กระแสเงินทุนในการดำเนินกิจการอย่างต่อเนื่องก็ตาม แต่การกู้ยืมเพื่อชำระหนี้ สามารถเป็นหลักฐานได้ว่าผู้กู้ยังไม่มีรายได้เพียงพอต่อการชำระหนี้ ดังนั้น ความคาดหวังว่าโครงการสินเชื่อระดับย่อยจะสามารถนำพาคนจนให้หลุดพ้นจากความยากจนได้ด้วยตนเองนั้นเกิดขึ้นได้ยาก สาเหตุจากปัญหาในการนำเงินไปใช้ตามวัตถุประสงค์ที่ไม่จำเป็นและเนื่องจากการขาดแคลนแหล่งเงินทุนเป็นเพียงสาเหตุหนึ่งในหลายสาเหตุของความยากจนเท่านั้นสาเหตุที่แท้จริง และลักษณะของปัญหาความยากจนนั้นมีความซับซ้อน และมีพลวัตมากกว่าการขาดโอกาสทางการเงินมาก การแก้ไขปัญหาความยากจนจึงไม่สามารถสำเร็จลงได้ด้วยโครงการเดียว

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2554) ได้ติดตามและประเมินผลโครงการเพิ่มทุนกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ระยะที่ 2 ผลการประเมินโครงการ พบว่า (1) การดำเนินโครงการบรรลุวัตถุประสงค์ด้านการส่งเสริมอาชีพและสามารถแก้ปัญหาหนี้นอกระบบได้บางส่วน โดยกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ได้รับการจัดสรรเงินจากเงินกู้ภายใต้ พ.ร.ก. 2552 และได้ให้สมาชิกไปลงทุนประกอบอาชีพเป็นหลัก ไม่ได้ใช้เพื่อการลดหนี้นอกระบบตามวัตถุประสงค์ของแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 เนื่องจากได้รับการจัดสรรไม่สอดคล้องกับรอบบัญชีกองทุนฯ ที่ส่งคืนเงินกู้ให้กับกองทุนฯ ในช่วงปลายปี และทางคณะกรรมการฯ ยังไม่สามารถดำเนินการได้สำหรับผู้ที่ไม่สามารถชำระหนี้เงินกู้ และจำเป็นต้องพึ่งเงินทุนนอกระบบเพื่อมาปิดบัญชี ซึ่งต้องใช้ระยะเวลาในการสำรวจข้อมูลภายในหมู่บ้าน/ชุมชน นอกจากนี้ยังพบว่าเงินกู้จากกองทุนฯ นำไปชำระหนี้นอกระบบได้บางส่วน (2) การเพิ่มทุนเป็นการสร้างโอกาสการเข้าถึงแหล่งเงินทุนสำหรับผู้กู้ยืมรายใหม่และขาดแคลนเงินทุน (3) สมาชิกกองทุนฯ ใช้เงินกู้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์กว่าร้อยละ 20 เป็นสาเหตุสำคัญของหนี้เสียและขาดวินัยทางการเงิน โดยกองทุนฯ ที่บริหารจัดการแบบมีประสิทธิภาพน้อยมักให้พวกพ้องหรือเครือญาติกู้ โดยไม่มีการติดตามว่าผู้กุนำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์ ทำให้เกิดหนี้เสีย โดยพบปัญหาและอุปสรรคสำหรับการกู้ยืมเงิน ได้แก่ 1) เงินกู้ที่ได้รับไม่เพียงพอกับความจำเป็นที่ต้องใช้จริง เนื่องด้วยข้อจำกัดด้านเงินทุนของกองทุนฯ และจำนวนสมาชิกที่มีมากต้องมีการกระจายเงินให้ทั่วถึง 2) อัตราดอกเบี้ยเงินกู้บางกองทุนฯ มีอัตราสูงถึงร้อยละ 12 ต่อปี ขณะที่บางกองทุนคิดดอกเบี้ยร้อยละ 2 ต่อปี เป็นการได้เปรียบเสียเปรียบด้านต้นทุนการเงิน สำหรับสมาชิกกองทุนที่ต้องกู้ในอัตราดอกเบี้ยที่สูงกว่า 3) ระยะเวลาผ่อนชำระหนี้คืนเงินกู้ กำหนดให้ชำระทั้งหมดภายในเวลา 1 ปี

เมื่อถึงกำหนดและไม่สามารถหาเงินมาใช้หนี้ได้ ทำให้ต้องกู้เงินนอกระบบมาชำระก่อน แล้วก็กู้เงินกองทุนฯ ไปชำระหนี้ในระบบ 4) หลักประกันเงินกู้ ที่ให้สมาชิกร่วมกันค้ำประกันถ้าสมาชิกค้ำประกันหนี้แล้วไม่สามารถค้ำประกันเพิ่มได้ ทำให้สมาชิกอื่นที่จะกู้ใหม่หาผู้ค้ำประกันยาก 5) การดำเนินงานกองทุนฯ ขาดแคลนเครื่องมือ/อุปกรณ์ที่ทันสมัย เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ เป็นต้น และบุคลากรที่มีความรู้ความชำนาญในการใช้เครื่องมือ/อุปกรณ์ที่ทันสมัย และ 6) ขาดการสร้างองค์ความรู้ในการบริหารจัดการกองทุนฯ ให้แก่คณะกรรมการกองทุนฯ โดยเฉพาะการจัดทำบัญชี และการบริหารความเสี่ยงจากการให้กู้ยืมเงิน 7) การจัดสรรเงินกู้ให้สมาชิกไม่คำนึงถึงความจำเป็นของสมาชิก มีลักษณะเอื้อต่อพวกพ้อง สร้างปัญหาหนี้เสียให้กองทุน และ 8) ขาดการสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินการกองทุนฯ ให้สมาชิกได้รับรู้อย่างทั่วถึง

บทที่ 3 วิธีดำเนินการศึกษา

การวิเคราะห์กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ มีขั้นตอนการดำเนินการศึกษา ดังต่อไปนี้

3.1 ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

ข้อมูลทุติยภูมิ โดยรวบรวมข้อมูลการดำเนินงานและข้อมูลทางสถิติจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่

สำนักงานคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

กรมบัญชีกลาง

สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

และศึกษาทบทวนจากงานศึกษา งานวิจัย และรวบรวมข้อมูลจากเอกสารงบประมาณรายจ่ายประจำปี เอกสารโครงการแผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 มติคณะรัฐมนตรี ผลการสำรวจข้อมูลทางเศรษฐกิจ ตลอดจนเอกสารสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องจากห้องสมุด และอินเทอร์เน็ต เกี่ยวกับสภาพทั่วไปทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือนและปัญหาหนี้สินของครัวเรือน

3.2 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้วิธีวิเคราะห์ข้อมูลโดยการจัดข้อมูลเป็นหมวดหมู่ รวบรวม จำแนกข้อมูลเป็นรายปี และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ เช่น ค่าสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย เป็นต้น

บทที่ 4

ผลการศึกษากองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

ในการศึกษาได้ทำการศึกษาข้อมูลในหลายด้าน และหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมาประกอบกัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงการจัดสรรงบประมาณ การใช้จ่ายเงินงบประมาณ และผลการดำเนินงานรวมถึงผลกระทบในด้านต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่ายงบประมาณกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ผลการศึกษากองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ได้แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 การอนุมัติและจัดสรรเงินงบประมาณ

ตอนที่ 2 สถานะและผลการดำเนินงาน

ตอนที่ 3 ผลการประเมินผลการดำเนินงานจากหน่วยงานต่าง ๆ

ตอนที่ 4 ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่ายงบประมาณ

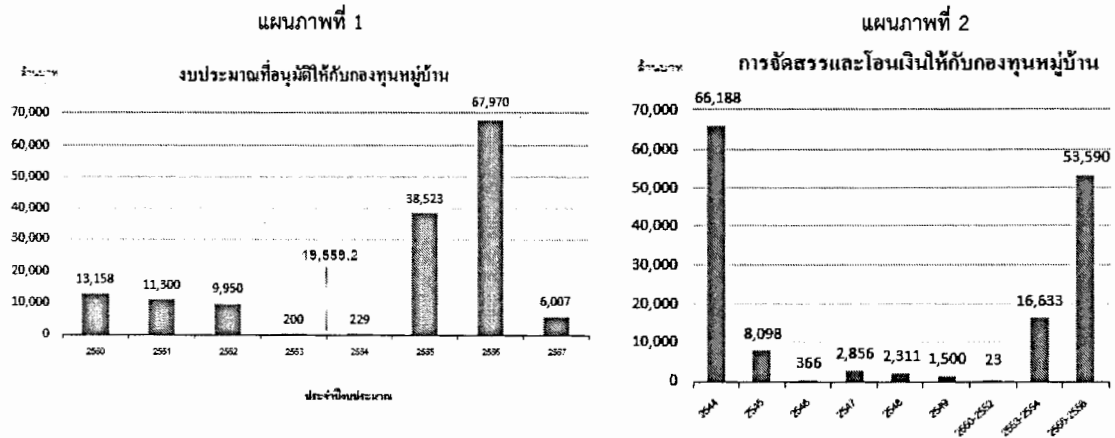
4.1 การอนุมัติและจัดสรรเงินงบประมาณ

นับตั้งแต่เริ่มจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านในปี 2544 ถึงปี 2557 รัฐบาลได้สนับสนุนงบประมาณในการจัดตั้งและเพิ่มทุนให้กับกองทุนหมู่บ้าน รวมทั้งสิ้นจำนวน 166,895.8041 ล้านบาท (ตารางที่ 4.1) โดยใช้จ่ายผ่านงบประมาณรายจ่ายประจำปีจำนวน 147,336.6041 ล้านบาท และใช้จ่ายจากเงินกู้ภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อฟื้นฟูและเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ พ.ศ. 2552 (โครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555) วงเงิน 19,559.2 ล้านบาท (แผนภาพที่ 1)

ตารางที่ 4.1 งบประมาณที่รัฐบาลอนุมัติให้กับกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ	วงเงินที่อนุมัติ (ล้านบาท)
2550	13,158.0000
2551	11,300.0000
2552	9,950.0000
2553	200.0000
2554	228.5500
2555	38,522.6342
2556	67,969.9399
2557	6,007.4800
รวม	147,336.6041
เงินกู้ภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อฟื้นฟูและเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ พ.ศ. 2552	19,559.2000
รวมทั้งสิ้น	166,895.8041

ที่มา: เอกสารงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2550- 2557 และเอกสารโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555

จากตารางที่ 4.2 รัฐบาลได้จัดสรรและโอนเงินให้กับหมู่บ้านหรือชุมชนต่าง ๆ รวมเป็นเงินงบประมาณทั้งสิ้น 151,565.82 ล้านบาท โดยได้จัดสรรและโอนเงินให้กับหมู่บ้านหรือชุมชนต่าง ๆ ในแต่ละปี ดังแผนภาพที่ 2 และมีรายละเอียด ดังนี้

ปี 2544	จัดสรรและโอนเงิน	จำนวน 66,188 กองทุน (66,188 ล้านบาท)
ปี 2545	จัดสรรและโอนเงิน	จำนวน 8,098 กองทุน (8,098 ล้านบาท)
ปี 2546	จัดสรรและโอนเงิน	จำนวน 366 กองทุน (366 ล้านบาท)
ปี 2547	จัดสรรและโอนเงิน	จำนวน 2,856 กองทุน (2,856 ล้านบาท)
ปี 2548	จัดสรรและโอนเงินให้กับกองทุนที่มีการบริหารจัดการที่ดี (AAA)	24,902 กองทุนๆ ละ 100,000 บาท จำนวน 2,490.2 ล้านบาท และกองทุนตั้งใหม่จำนวน 1,321 กองทุน (1,321 ล้านบาท)
ปี 2549	กองทุนหมู่บ้านที่มีผลการประเมินศักยภาพอยู่ในระดับดี (AAA) มีเงินไม่เพียงพอ	จำนวน 179.2 ล้านบาท และยังไม่มีการโอนเงินกองทุนที่จัดตั้งใหม่จำนวน 1,321 ล้านบาท รวมเป็นเงินที่ยังไม่เพียงพอแก่การจัดสรรและโอนเงินทั้งสิ้น 1,500.2 ล้านบาท
ปี 2550 - 2552	จ่ายเงินอุดหนุนให้กองทุนหมู่บ้านที่ผ่านการอบรมสถาบันการเงินชุมชนต้นแบบ	จำนวน 23.22 ล้านบาท
ปี 2553-2554	รัฐบาลเพิ่มทุนโครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองระยะที่ 2 วงเงิน	19,559.2 ล้านบาท เบิกจ่ายไปแล้วจำนวน 16,633.4 ล้านบาท หรือร้อยละ 85.04 ของวงเงินงบประมาณที่ตั้งไว้
ปี 2555-2556	เพิ่มทุนโครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองระยะที่ 3 จำนวน	79,255 กองทุน (79,255 ล้านบาท) โดยโอนเงินให้กองทุนหมู่บ้านที่มีความพร้อมและผ่านเกณฑ์การพิจารณาแล้ว 53,590 กองทุน คงเหลือยังไม่ได้จัดสรรเงินกองทุนหมู่บ้าน จำนวน 25,665 หมู่บ้าน/ชุมชน

รวมเป็นเงินงบประมาณที่จัดสรรและโอนเงินไปแล้ว จำนวนทั้งสิ้น 151,565.82 ล้านบาท

ตารางที่ 4.2 การจัดสรรและโอนเงินงบประมาณกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ปี 2544-2557

งบประมาณ รายจ่าย ประจำปี	เงินที่ได้รับอนุมัติ จากงบประมาณ รายจ่าย (ล้านบาท)	เงินกู้จาก พระราชกำหนดฯ (ล้านบาท)	ปีที่จัดสรรและ โอนเงิน	จำนวน กองทุน ที่ เพิ่มขึ้น	จำนวน กองทุน ทั้งสิ้น	วงเงินที่จัดสรร (ล้านบาท)	วงเงินสะสม (ล้านบาท)
			2544		66,188	66,188.0000	66,188.0000
			2545	8,098	74,286	8,098.0000	74,286.0000
			2546	366	74,652	366.0000	74,652.0000
			2547	2,856	77,508	2,856.0000	77,508.0000
			2548	1,321	78,829	2,311.0000 ¹	79,819.0000 ²
			2549		78,829	1,500.2000 ³	81,319.2000 ⁴
2550	13,158.0000		2550- 2552	426	79,255	23.22.0000 ⁵	81,342.4200
2551	11,300.0000						
2552	9,950.0000		2553- 2554			16,633.4000	97,975.8200
2553	200.0000	19,559.2000 ⁶					
2554	228.5500		25 ต.ค. 2555 14 ก.พ. 2556 16 พ.ค. 2556 30 ก.ย. 2556			21,614.0000 ⁷	119,589.8200
2555	38,522.6342						
2556	67,969.9399						
						8,089.0000 ⁹	142,705.8200
						8,860.0000 ¹⁰	151,565.8200
2557	6,007.4800						
รวม	147,336.6041	19,559.2000			79,255		
รวมทั้งสิ้น		166,895.8041				151,565.8200	151,565.8200

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

: พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2550- 2557 สำนักงานนายกรัฐมนตรี

: สรุปผลมติคณะรัฐมนตรี จาก <http://www.cabinet.soc.go.th/soc/Program2-1.jsp?menu=1>

หมายเหตุ : /1 กองทุนหมู่บ้านที่มีผลการประเมินศักยภาพอยู่ในระดับดี (AAA) จำนวน 2,490.2 ล้านบาท แต่จัดสรรได้เพียง 2,311 ล้านบาท เนื่องจากเกินวงเงินเป้าหมายที่กำหนดไว้ คือ 80,000 ล้านบาท

/2 มติคณะรัฐมนตรีวันที่ 6 กันยายน 2548 กำหนดวงเงินการจัดสรรและโอนเงินให้แก่กองทุนหมู่บ้านฯ ไม่เกิน 80,000 ล้านบาท

/3 กองทุนหมู่บ้านที่มีผลการประเมินศักยภาพอยู่ในระดับดี (AAA) มีเงินไม่เพียงพอจำนวน 179.2 ล้านบาท และยังไม่มีการโอนเงินกองทุนฯ ตั้งใหม่จำนวน 1,321 ล้านบาท รวมเป็นเงินที่ยังไม่เพียงพอแก่การจัดสรรและโอนเงินทั้งสิ้น 1,500.2 ล้านบาท

/4 มติคณะรัฐมนตรีวันที่ 7 มีนาคม 2549 อนุมัติให้ขยายวงเงินสำหรับการจัดสรรและโอนเงินให้แก่กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองเป้าหมายจากที่กำหนดไว้เดิม จำนวน 80,000 ล้านบาท เป็นจำนวน 81,500 ล้านบาท

/5 จ่ายเงินอุดหนุนให้กองทุนหมู่บ้านที่ผ่านการอบรมสถาบันการเงินชุมชนต้นแบบ เป็นเงินประมาณ 23.22 ล้านบาท

/6 เพิ่มทุนให้กองทุนหมู่บ้านในระยะที่ 2 วงเงิน 19,559.2 ล้านบาท ใช้จ่ายเงินกู้ภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อฟื้นฟูและเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ พ.ศ. 2552

/7 รัฐบาลได้ เพิ่มทุนให้กับกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง หมู่บ้านละ 1 ล้านบาท ระยะที่ 3 ครั้งที่ 1

/8 รัฐบาลได้ เพิ่มทุนให้กับกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง หมู่บ้านละ 1 ล้านบาท ระยะที่ 3 ครั้งที่ 2

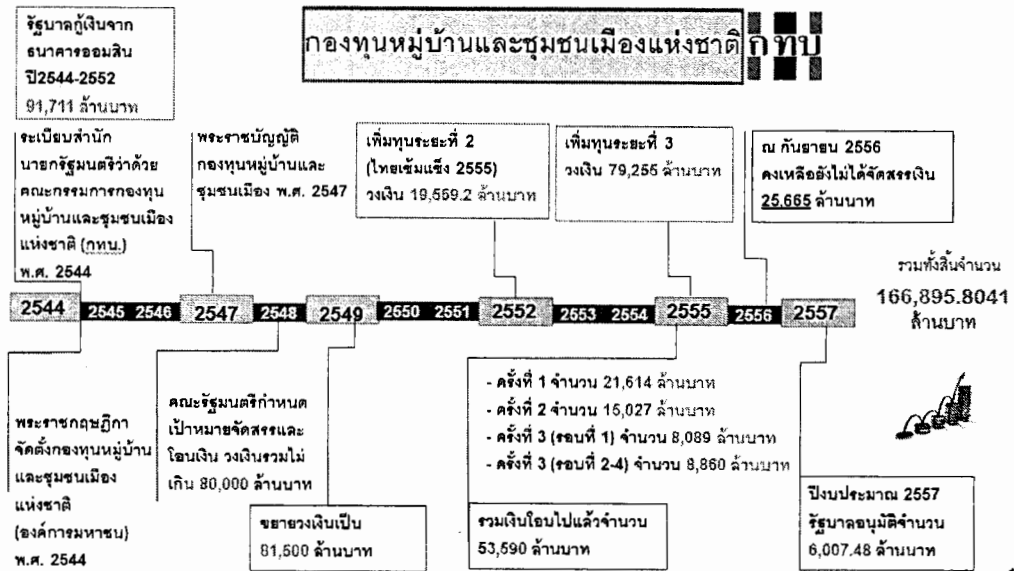
/9 รัฐบาลได้ เพิ่มทุนให้กับกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง หมู่บ้านละ 1 ล้านบาท ระยะที่ 3 ครั้งที่ 3 รอบที่ 1

/10 รัฐบาลได้ เพิ่มทุนให้กับกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง หมู่บ้านละ 1 ล้านบาท ระยะที่ 3 ครั้งที่ 3 รอบที่ 2-4

4.2 สถานะและผลการดำเนินงาน

4.2.1 ผลการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านที่ผ่านมา ตั้งแต่เริ่มจัดตั้งจนถึงปัจจุบัน (2557) แสดงดังแผนภาพที่ 3

แผนภาพที่ 3 ภาพรวมผลการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ตั้งแต่เริ่มจัดตั้งจนถึงปี 2557

เริ่มจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

26 กุมภาพันธ์ 2544   รัฐบาลแถลงนโยบายต่อรัฐสภา

22 มีนาคม 2544   ประกาศใช้ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ (กทบ.) พ.ศ. 2544

29 พฤษภาคม 2544   ประกาศใช้ระเบียบคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติว่าด้วยการจัดตั้งและบริหารกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ และต่อมาได้แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2547

13 กรกฎาคม 2544   ประกาศใช้พระราชกฤษฎีกา จัดตั้งกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2544

ในขณะนั้นรัฐบาลไม่มีงบประมาณเพื่อใช้ในการจัดตั้งกองทุนหมู่บ้าน จึงได้กู้เงินจากธนาคารออมสิน ในปี 2544 ถึงปี 2552 (ระยะเวลา 9 ปี) รวมเป็นเงินทั้งสิ้น 91,711 ล้านบาท โดยรัฐบาลจะตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อใช้หนี้คืนธนาคารออมสินปีละ 10,000 ล้านบาท พร้อมทั้งจะจ่ายดอกเบี้ยและค่าใช้จ่ายในการบริหารกองทุนหมู่บ้านให้แก่ธนาคารออมสินปีละ 2 ครั้ง การกู้เงินดังกล่าวเป็นไปตามบทเฉพาะกาลของพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ (องค์การมหาชน) พ.ศ. 2544 ที่ระบุว่า

“ให้กองทุนกู้เงินจากธนาคารออมสิน และธนาคารหรือสถาบันการเงินของรัฐโดยกระทรวงการคลังค้ำประกัน เพื่อเป็นทุนประเดิมตามมาตรา 9 (1) เป็นคราว ๆ ตามความจำเป็นของกองทุน โดยรัฐบาลจะจัดสรรชำระหนี้เงินกู้ดังกล่าว”

25 กรกฎาคม 2544	โอนเงินเป็นครั้งแรกให้แก่กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง
30 ธันวาคม 2547	พระราชบัญญัติกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง พ.ศ. 2547 ได้รับการประกาศในพระราชกิจจานุเบกษา และมีผลบังคับใช้ในวันถัดไป
6 กันยายน 2548	คณะรัฐมนตรีรับทราบและอนุมัติให้คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พิจารณากำหนดเป้าหมายจัดสรรและโอนเงินกองทุนหมู่บ้านในวงเงินรวมไม่เกิน 80,000 ล้านบาท โดยสำนักงบประมาณจัดสรรงบประมาณในวงเงินดังกล่าว ทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย และให้คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พิจารณากำหนดหลักเกณฑ์ที่จะจัดสรรเงินให้หมู่บ้านที่จะแยกขยายตามประกาศของกระทรวงมหาดไทย ตามความเหมาะสม และเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ

ต่อมามีกองทุนหมู่บ้านจัดตั้งขึ้นใหม่ จำนวน 1,321 กองทุน ทำให้เกินวงเงินที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ จำนวน 1,321 ล้านบาท และกองทุนที่มีผลบริหารจัดการที่ดีที่ยังไม่ได้โอนเงินให้อีกจำนวน 1,792 กองทุน วงเงิน 179.2 ล้านบาท² รวมเป็นเงินที่ยังไม่เพียงพอแก่การจัดสรรและโอนเงินทั้งสิ้น 1,500.2 ล้านบาท

7 มีนาคม 2549	คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติให้ขยายวงเงินสำหรับการจัดสรรและโอนเงินให้แก่กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง เป้าหมายจากเดิมที่กำหนดไว้ จำนวน 80,000 ล้านบาท เป็นจำนวน 81,500 ล้านบาท
28 มีนาคม 2549	คณะรัฐมนตรีรับทราบการขยายวงเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองจำนวนทั้งสิ้น 37,605 กองทุน โดยจำแนกเป็นการขยายวงเงินจากธนาคารออมสิน จำนวน 4,949 กองทุน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) จำนวน 31,690 กองทุน และธนาคารกรุงไทย จำนวน 966 กองทุน
29 กันยายน 2552	คณะรัฐมนตรีเห็นชอบตามมติคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ (ครั้งที่ 3/2552 วันที่ 14 กันยายน 2552) อนุมัติเพิ่มทุนโครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองระยะที่ 2 (ระยะเวลาดำเนินโครงการกุมภาพันธ์ 2553 ถึง ธันวาคม 2555) โดยใช้เงินกู้ภายใต้พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อฟื้นฟูและเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ พ.ศ. 2552 (โครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555) วงเงิน

² กองทุนหมู่บ้านที่มีการบริหารจัดการที่ดี (AAA) ตามผลการประเมินประสิทธิภาพของ สทบ. กองทุนละ 100,000 บาท จำนวน 24,902 กองทุน

<p>ปี 2555- ปี 2556</p>	<p>19,559.2 ล้านบาท มีวัตถุประสงค์สอดคล้องกับแผนฟื้นฟูเศรษฐกิจระยะที่ 2 ในด้านการสร้างอาชีพและรายได้เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในระดับชุมชน เพื่อให้หมู่บ้านและชุมชนเมืองมีเงินทุนเพิ่มขึ้น สร้างโอกาสการเข้าถึงแหล่งเงินของประชาชน และรองรับความต้องการเงินทุนเพื่อการประกอบอาชีพ รวมทั้งเพื่อลดการกักขังเงินในระบบ เป็นเงินที่เบิกจ่ายไปแล้วจำนวน 16,633.4 ล้านบาท</p> <p>มีการอนุมัติจัดสรรและโอนเงินเพิ่มทุนให้กับกองทุนหมู่บ้านและชุมชน เมือง หมู่บ้านละ 1 ล้านบาท ระยะที่ 3 จำนวน 79,255 ล้านบาท</p> <ul style="list-style-type: none"> - ครั้งที่ 1 วันที่ 26 ตุลาคม 2555 จำนวน 21,614 กองทุน - ครั้งที่ 2 วันที่ 14 กุมภาพันธ์ 2556 จำนวน 15,027 กองทุน - ครั้งที่ 3 (รอบที่ 1) วันที่ 16 พฤษภาคม 2556 จำนวน 8,089 กองทุน - ครั้งที่ 3 (รอบที่ 2-4) เดือนกันยายน 2556 จำนวน 8,860 กองทุน
-------------------------	---

คงเหลือยังไม่ได้จัดสรรเงินกองทุนหมู่บ้าน **25,665** หมู่บ้าน/ชุมชน จำนวน **25,665** ล้านบาท เนื่องจากคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ (กทบ.) ได้หมดวาระและยังไม่มี การแต่งตั้งคณะกรรมการฯ ชุดใหม่ขึ้นมาทำหน้าที่พิจารณาและอนุมัติเงินให้กับหมู่บ้านต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วย ตัวแทนจากกองทุนหมู่บ้านทั่วประเทศ 14 คน และผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน

4.2.2 สถานะปัจจุบันของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ณ เดือนกันยายน 2556 มีจำนวนทั้งสิ้น 79,255 กองทุน แบ่งเป็น กองทุนหมู่บ้าน จำนวน 74,989 กองทุน /กองทุนชุมชนเมือง จำนวน 3,528 กองทุน/กองทุนชุมชนทหาร จำนวน 738 กองทุน มีสมาชิกกองทุนจำนวน 12,801,444 คน คิดเป็น ร้อยละ 19.8 ของจำนวนประชากรทั่วราชอาณาจักร (64,785,909 คน)³ มีสมาชิกกู้เงินจำนวน 9,236,586 คน

รัฐบาลจัดสรรและโอนเงินงบประมาณให้กับกองทุนหมู่บ้านทั่วประเทศ จำนวนทั้งสิ้น 151,565.82 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 90.8 ของงบประมาณที่อนุมัติทั้งหมดตั้งแต่เริ่มจัดตั้งกองทุน (166,895.8041 ล้านบาท) มีสินทรัพย์จำนวน 182,935.08 ล้านบาท⁴ นอกจากนี้รัฐบาลได้มีนโยบาย สนับสนุนแหล่งเงินทุนเพื่อการขยายเงินทุนให้กับกองทุนหมู่บ้านภายใต้โครงการขยายวงเงินกู้จาก สถาบันการเงิน ได้แก่ ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) และ ธนาคารกรุงไทย รวมเป็นเงินจำนวน 35,964.66 ล้านบาท⁵ มีผลทำให้มียอดเงินหมุนเวียนของกองทุน หมู่บ้าน รวมเป็นเงินไม่น้อยกว่า 218,899.74 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 8.5 ของงบประมาณรายจ่าย ประจำปีงบประมาณ 2558⁶

³ จำนวนราษฎรทั่วราชอาณาจักรตามหลักฐานการทะเบียนราษฎร ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2556

⁴ ข้อมูลทางการเงินของเงินทุนหมุนเวียนประเภทเพื่อการกู้ยืม (ข้อมูลเบื้องต้น ณ 30 กันยายน 2556 ประจำปีไตรมาสที่ 4 ปีงบประมาณ พ.ศ. 2556) สำนักรักษาและพัฒนาระบบเงินนอกงบประมาณ กรมบัญชีกลาง

⁵ รายงานการตรวจสอบการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

⁶ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2558 จำนวน 2,575,000 ล้านบาท

การเพิ่มทุนกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองระยะที่ 2 มีหลักการ คือ เพิ่มวงเงินการลงทุนแก่กองทุนหมู่บ้านที่จดทะเบียนเป็นนิติบุคคลแล้วตามขนาดของสมาชิกที่ระบุในวันที่ได้รับการอนุมัติให้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล หากไม่มีการระบุจำนวนสมาชิกในการยื่นขอจดทะเบียนให้ใช้ข้อมูลสมาชิกของกองทุนในวันที่จัดตั้งกองทุนหมู่บ้าน ดังนี้

- (1) กองทุนที่มีขนาดสมาชิก 50-150 คน   เพิ่มทุน 200,000 บาทต่อกองทุน
- (2) กองทุนที่มีขนาดสมาชิก 151-350 คน   เพิ่มทุน 400,000 บาทต่อกองทุน
- (3) กองทุนที่มีขนาดสมาชิก 351 คนขึ้นไป   เพิ่มทุน 600,000 บาทต่อกองทุน

ผลการเพิ่มทุนกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองระยะที่ 2 (ตารางที่ 4.3) ดำเนินการเพิ่มทุนแล้ว 7 ครั้ง จำนวน 70,011 กองทุน คิดเป็นร้อยละ 88.34 ของจำนวนกองทุนเป้าหมาย (79,255 กองทุน) วงเงินที่เบิกจ่ายแล้ว 16,633.4 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 85.04 ของวงเงินงบประมาณที่อนุมัติ (19,559.2 ล้านบาท) และกองทุนที่ยังไม่ได้เพิ่มทุนอีกจำนวน 9,164 กองทุน เป็นกองทุนที่ไม่ขอเพิ่มทุน 356 กองทุน และขอเพิ่มทุนแต่มีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนจำนวน 8,808 กองทุน ส่วนใหญ่เป็นกองทุนที่ไม่สามารถจดทะเบียนได้ เนื่องจากมีหนี้ค้างชำระเป็นจำนวนมาก หรือไม่สามารถปิดงบการเงินได้ เป็นต้น

ตารางที่ 4.3 ผลการดำเนินโครงการเพิ่มทุนกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ระยะที่ 2 (กันยายน 2553)

ภาค	จำนวนกองทุน	จำนวนกองทุนที่จดทะเบียนนิติบุคคลแล้ว	การเพิ่มทุนกองทุนหมู่บ้าน ระยะที่ 2				
			จำนวนกองทุน	ร้อยละ		วงเงินเพิ่มทุน (ล้านบาท)	ร้อยละ
			ของกองทุนทั้งหมด	ของกองทุนที่จดทะเบียนนิติบุคคลแล้ว			
1) เหนือ	17,052	16,792	16,246	95.27	96.75	4,061.60	20.77
2) ตะวันออกเฉียงเหนือ	33,837	33,354	32,687	96.60	98.00	7,460.80	38.14
3) กลาง	17,638	16,802	14,985	84.96	89.19	3,539.20	18.09
4) ใต้	9,038	7,217	5,979	66.15	82.85	1,520.00	7.77
5) กรุงเทพมหานคร	952	581	106	11.13	18.24	26.0	0.13
6) ชุมชนทหาร	738	582	88	11.92	15.12	25.80	0.13
รวม	79,255	75,328	70,091	88.44	93.05	16,633.40	85.04

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

ผลการเพิ่มทุนกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองระยะที่ 3 (ตารางที่ 4.4) มีการจัดสรรและโอนเงินให้กองทุนหมู่บ้านที่มีความพร้อมและผ่านเกณฑ์การพิจารณาแล้วจำนวน **53,590** กองทุน คิดเป็นร้อยละ **67.62** ของเป้าหมาย (79,255 หมู่บ้าน/ชุมชน) คงเหลือยังไม่ได้จัดสรรเงิน จำนวน 25,665 หมู่บ้าน/ชุมชน จำนวน 25,665 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 32.38

ตารางที่ 4.4 ผลการดำเนินโครงการเพิ่มทุนกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ระยะที่ 3
ณ เดือน กันยายน 2556

รายการ	เป้าหมาย				รวมการจัดสรรโอนเงิน ครั้งที่ 1-4			ร้อยละ
	หมู่บ้าน	ชุมชน เมือง	ชุมชน ทหาร	รวม	หมู่บ้าน	ชุมชน เมือง	รวม	
ภาคเหนือ	16,564	488	94	17,146	14,359	229	14,588	85.08
ตะวันออกเฉียงเหนือ	33,102	735	112	33,949	25,043	226	25,269	74.43
ใต้	8,641	397	67	9,105	2,952	70	3,022	33.19
ตะวันออก	5,354	275	111	5,740	3,484	71	3,555	61.93
ตะวันตก	5,572	277	88	5,937	3,655	75	3,730	62.83
กลาง	5,756	1,356	266	7,378	3,255	171	3,426	46.44
รวม	74,989	3,528	738	79,255	52,748	842	53,590	67.62

ที่มา : สำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

4.3 ผลการประเมินผลการดำเนินงานจากหน่วยงานต่าง ๆ

4.3.1 ผลการประเมินผลการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้าน กรมบัญชีกลาง

พบว่า ผลการประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้าน ประจำปีบัญชี 2556 มีคะแนนรวม 2.4982 ต่ำกว่าปีที่ผ่านมา (3.0790) และต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยเงินทุนหมุนเวียนประเภทเพื่อการกักขัง (3.1760) โดยคะแนนด้านที่ 1 (การเงิน) มีผลคะแนนสูงสุดคือ 4.6974 และด้านที่ 2 การสนองประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย มีคะแนนต่ำสุดคือ 1.7163 ดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.5 ผลการประเมินผลการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้าน ประจำปีบัญชี 2555 และประจำปีบัญชี 2556

ประจำปีบัญชี	ด้านที่ 1	ด้านที่ 2	ด้านที่ 3	ด้านที่ 4	คะแนนรวม
	การเงิน	การสนอง ประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	การ ปฏิบัติการ	การบริหาร พัฒนาทุน หมุนเวียน	
2555	4.8693	2.2887	3.4917	2.3370	3.0790
คะแนนเฉลี่ย*	3.5902	3.2626	3.8748	3.1039	3.3466
2556	4.6974	1.7163	2.1886	2.7507	2.4982
คะแนนเฉลี่ย*	3.4020	3.0446	4.1668	3.3868	3.1760

ที่มา: รายงานภาพรวมผลการประเมินผลการดำเนินงานทุนหมุนเวียน ประจำปีบัญชี 2555 และ 2556 กรมบัญชีกลาง

หมายเหตุ * คะแนนเฉลี่ยเงินทุนหมุนเวียนประเภทเพื่อการกักขัง จำนวน 15 กองทุน

4.3.2 รายงานการติดตามและประเมินผลโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง (โครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) มีผลการประเมินการชำระคืนเงินกู้และหนี้ค้างชำระ ดังนี้

จากการศึกษาของสำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติร่วมกับสถาบันการเงิน หน่วยงานและสถาบันการศึกษา ในช่วงปี 2547-2549 พบว่า ผู้กู้เงินจากกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ สามารถชำระหนี้คืนกองทุนมีแนวโน้มลดลงจากร้อยละ 95.26 ในปี 2547 เป็นร้อยละ 92.85 และ 88.26 ในปี 2548 และ 2549 ตามลำดับ และผลการศึกษาของ สศช. โดยบริษัท เอ็กเซลเลนท์ บิสเนส แมเนจเม้นท์ จำกัด ในปี 2553 พบว่า ความสามารถชำระหนี้คืนกองทุนเท่ากับร้อยละ 77.3 ผลดังตารางที่ 4.6

อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างของการประเมินผลชำระคืนเงินกู้และหนี้ค้างชำระของแต่ละหน่วยงาน อาจเป็นผลมาจากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) ที่แตกต่างกัน ซึ่งทำให้ผลการประเมินต่างกัน ดังนั้น การเปรียบเทียบข้อมูลจึงแสดงถึงแนวโน้มการชำระคืนเงินกู้และหนี้ค้างชำระในภาพรวม แต่ยังไม่สามารถแสดงผลของโครงการได้อย่างแม่นยำ

ตารางที่ 4.6 การประเมินผลชำระคืนเงินกู้และหนี้ค้างชำระของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

หน่วยงาน	ปี 2547		ปี 2548		ปี 2549		ปี 2553 (*)	
	ชำระคืน	ค้างชำระ	ชำระคืน	ค้างชำระ	ชำระคืน	ค้างชำระ	ชำระคืน	ค้างชำระ
1. สำนักงานกองทุนหมู่บ้าน	95.26	4.74	92.85	7.15	88.26	11.74	77.30	22.70
2. สถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศ			94.00	6.00				
3. สำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน			83.00	17.00	81.47	18.53		
4. กรมการพัฒนาชุมชน					95.93	4.07		
5. สำนักงานสถิติแห่งชาติ	93.60	6.40						
6. รศ. เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ (ม.อุบลฯ)					95.70	4.30		

ที่มา: รายงานการติดตามและประเมินผลโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 (โครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง)

: สำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

: รายงานผลการดำเนินงานนโยบายหมู่บ้านและชุมชนเมือง ผลการประชุมคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2548

: ผลการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ

: สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

หมายเหตุ *บริษัท เอ็กเซลเลนท์ บิสเนส แมเนจเม้นท์ จำกัด เก็บข้อมูลภาคสนามและติดตามประเมินผลโดยมีระยะเวลาดำเนินงาน

โครงการ 6 เดือน ตั้งแต่วันที่ 30 กรกฎาคม 2553 ถึงวันที่ 29 มกราคม 2554

4.3.3 รายงานการตรวจสอบการดำเนินงานของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน

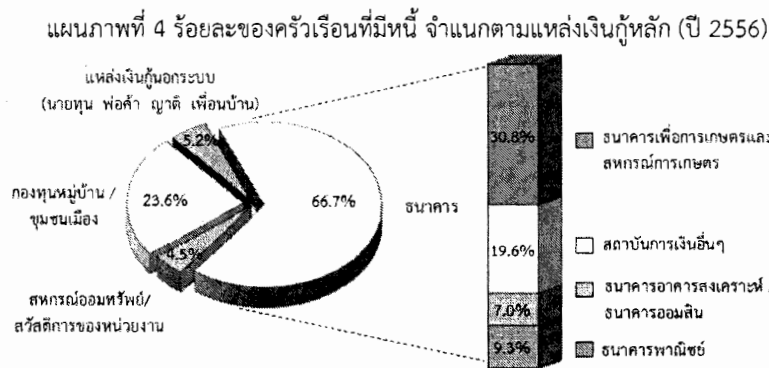
ในปีงบประมาณ 2549 สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้ตรวจสอบผลการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านพบประเด็นปัญหาสำคัญคือ กองทุนหมู่บ้านร้อยละ 50 มีหนี้ค้างชำระและ/หรือเงินขาดบัญชีเป็นเงิน 83.39 ล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ 18.53 ของเงินทุนที่จัดสรร โดยบางแห่งมีผลการดำเนินงานอยู่ในภาวะวิกฤติไม่ได้ดำเนินกิจกรรมมาเป็นเวลาหลายปีและไม่มีเงินคงเหลือในบัญชีกองทุน และสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินได้มีข้อเสนอแนะให้รัฐบาล ประธานกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ รวมถึงผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ดำเนินการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น เนื่องจากเห็นว่าปัญหาดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะแผ่ขยายเพิ่มขึ้น

การตรวจสอบการดำเนินงานครั้งที่ 2 ได้สุ่มตรวจสอบกองทุนหมู่บ้านทั้งที่ไม่เป็นนิติบุคคล เป็นนิติบุคคล และเป็นสถาบันการเงินชุมชน จาก 13 จังหวัด ภายใต้ความรับผิดชอบของสำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติสาขา ทั้ง 13 สาขา จำนวน 450 กองทุน ผลการตรวจสอบพบว่า กองทุนหมู่บ้านส่วนใหญ่คิดเป็นร้อยละ 58.11 ของจำนวนกองทุนที่สุ่มตรวจสอบ ยังคงประสบปัญหาสำคัญ คือ หนี้ค้างชำระและ/หรือเงินขาดบัญชี ซึ่งมีหลายกองทุนหยุดดำเนินกิจกรรมหรือคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน ไม่สามารถบริหารจัดการใด ๆ ต่อไปได้ และขาดระบบควบคุมการดำเนินงานที่เหมาะสม รวมถึงมีจุดอ่อน อย่างมากในการจัดทำหลักฐานทางการเงินและบัญชีคิดเป็นร้อยละ 88.15 ของกองทุนหมู่บ้านจำนวน 346 กองทุนที่สุ่มตรวจสอบ นอกจากนี้สถาบันการเงินชุมชนที่ได้รับการส่งเสริมพัฒนาอย่างขาดศักยภาพและความพร้อมในการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และบางแห่งไม่ได้มาจากการเป็นกองทุนหมู่บ้านตามเงื่อนไขที่กำหนด สรุปได้ดังนี้

- กองทุนหมู่บ้านมีหนี้ค้างชำระและ/หรือเงินขาดบัญชีรวมทั้งสิ้น 112.34 ล้านบาท (เฉพาะบัญชีที่ 1) หรือคิดเป็นร้อยละ 18.55 ของเงินทุนของกองทุนหมู่บ้านที่สุ่มตรวจสอบ
  - อาจเกิดการสูญเปล่าของเงินกองทุนหมู่บ้านที่ประสบความล้มเหลวหรือมีความเสี่ยงสูงมาก ที่จะล้มเหลว 103 กองทุน โดยคิดเป็นเงินทุนที่รัฐบาลจัดสรรเพื่อการจัดตั้งกองทุนรวมทั้งเงินเพิ่มทุนในระยะที่ 1 และระยะที่ 2 รวมทั้งสิ้นประมาณ 112.8 ล้านบาท ซึ่งจากกรณีที่เกิดขึ้นนี้ หากเปรียบเทียบจำนวนกองทุนหมู่บ้านที่ประสบความล้มเหลวหรือมีความเสี่ยงสูงมากที่จะล้มเหลวกับจำนวนกองทุนหมู่บ้านที่สุ่มตรวจสอบ 444 กองทุน จะเท่ากับอัตราร้อยละ 23.2
  - เงินเพิ่มทุนที่รัฐบาล (นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร) จัดสรรเพิ่มเติมให้กับกองทุนหมู่บ้านตามนโยบายที่ประกาศไว้กองทุนละ 1 ล้านบาท รวมทั้งเพิ่มขึ้นอีกประมาณ 79,255 ล้านบาท อาจเกิดความเสียหาย ไม่คุ้มค่า หรือบางส่วนอาจเกิดการสูญเปล่า
  - เป็นการปลูกฝังทัศนคติที่ไม่ถูกต้องกับประชาชนในระดับรากหญ้าที่จะเกิดการลอกเลียนแบบพฤติกรรมกรรมการเป็นหนี้ค้างชำระหรือการยักยอกเงินกองทุนรวมถึงเงินรายได้อื่นของกองทุนหมู่บ้านซึ่งมีแนวโน้มจะแผ่ขยายมากขึ้น นอกจากนี้ได้มีข้อตรวจพบใน 4 ประเด็น ดังนี้
- ข้อตรวจพบที่ 1** กองทุนหมู่บ้านส่วนใหญ่ยังประสบปัญหาหนี้ค้างชำระและ/หรือเงินขาดบัญชี ซึ่งบางกองทุนหมู่บ้านหยุดการดำเนินกิจกรรม
- ข้อตรวจพบที่ 2** กองทุนหมู่บ้านส่วนใหญ่มีจุดอ่อนสำคัญเกี่ยวกับระบบควบคุมการดำเนินงานรวมถึงการจัดทำหลักฐานทางการเงินและบัญชี
- ข้อตรวจพบที่ 3** สถาบันการเงินชุมชนยังขาดศักยภาพและความพร้อมในการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และบางแห่งไม่ได้อยู่ภายใต้เงื่อนไขของ สทพ.
- ข้อตรวจพบที่ 4** การจัดเก็บข้อมูลกองทุนหมู่บ้านไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนด และข้อมูลที่จัดเก็บยังไม่ครบถ้วน ไม่ถูกต้อง และไม่ปัจจุบัน

4.4 ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่ายงบประมาณ

(1) การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของประชาชนผ่านกองทุนหมู่บ้าน จากผลการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติ ในปี 2556 (แผนภาพที่ 4) พบว่า เมื่อพิจารณาครัวเรือนที่มีหนี้สิน ซึ่งบางครัวเรือนอาจมีการกู้เงินจากหลายแหล่ง ในปี 2556 ปรากฏว่าแหล่งเงินทุนหลักส่วนใหญ่เป็นแหล่งเงินทุนในระบบ คือ ธนาคาร (ร้อยละ 66.7) ซึ่งธนาคารที่มีการกู้เงินมากที่สุด (ร้อยละ 30.8) คือ ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร ซึ่งเป็นการกู้เพื่อลงทุนในการทำการเกษตรและซื้อปัจจัยการผลิต รองลงมาเป็นกองทุนหมู่บ้าน/ชุมชนเมือง (ร้อยละ 23.6) สำหรับแหล่งเงินทุนนอกระบบ เช่น นายทุนเงินกู้ พ่อค้าคนกลางญาติ เพื่อนบ้าน ฯลฯ มีเพียงร้อยละ 5.2 เท่านั้น โดยครัวเรือนที่มีหนี้กู้เงินจากกองทุนหมู่บ้าน/ชุมชนเมืองมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามลำดับจากร้อยละ 19.2 ในปี 2552 เป็นร้อยละ 23.6 ในปี 2556 (ตารางที่ 4.7)

ที่มา: สรุปผลที่สำคัญการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน ปี 2552-2556 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ตารางที่ 4.7 ร้อยละของครัวเรือนที่มีหนี้ที่กู้เงินจากกองทุนหมู่บ้าน/ชุมชนเมือง ปี 2552-2556

แหล่งเงินทุน	2552	2554	2556
กองทุนหมู่บ้าน/ชุมชนเมือง (ร้อยละ)	19.2	22.4	23.6

ที่มา: สรุปผลที่สำคัญการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน ปี 2552-2556 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

จากรายงานการติดตามและประเมินผลโครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง พบว่า สมาชิกกองทุนที่ไม่เคยได้รับการพิจารณาให้กู้เงินมาก่อนได้รับโอกาสในการกู้เงินมากกว่าครึ่ง (ร้อยละ 52) ของจำนวนผู้ที่ได้รับการพิจารณาให้กู้เงินกองทุนหลังจากรัฐบาลเพิ่มเงินกองทุน โดยจากตารางที่ 4.8 มีสมาชิกที่ไม่เคยได้รับเงินกู้จากกองทุนเริ่มแรกได้รับเงินกู้เพิ่มขึ้นจำนวน 4,821,498 คน จำนวนเงินกู้เฉลี่ยต่อราย 15,625.67 บาท โดยอยู่ในกลุ่มกองทุนขนาดเล็กที่มีสมาชิก 50-150 คน มากที่สุด จำนวน 3,860,524 คน คิดเป็นร้อยละ 80.1 ของผู้กู้รายใหม่ทั้งหมดและได้รับเงินกู้เฉลี่ยคนละ 15,597.4 บาท นอกจากนี้ยังพบว่า กองทุนหมู่บ้านร้อยละ 68.2 จะมีการติดตามการใช้เงินกู้ของสมาชิกโดยเฉลี่ยปีละ 1-2 ครั้ง และผู้กู้นำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์ร้อยละ 78.54

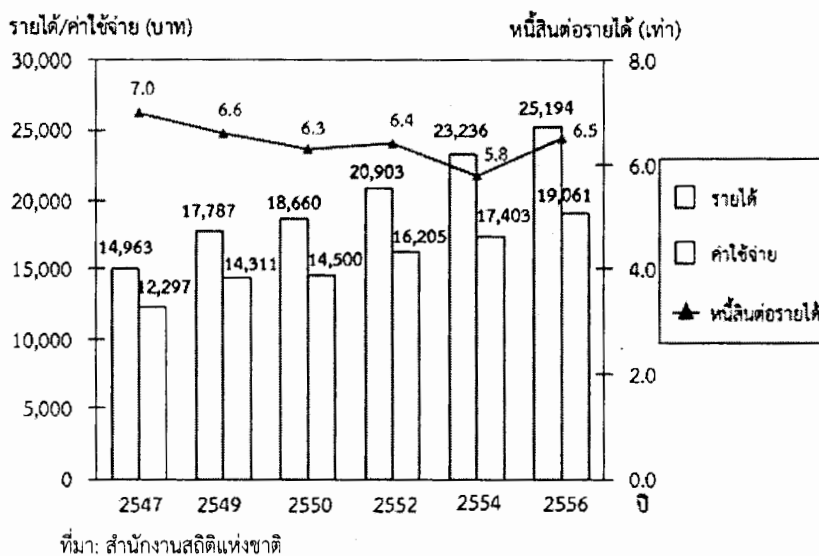
ตารางที่ 4.8 จำนวนผู้กู้รายใหม่และจำนวนเงินกู้ที่ได้เฉลี่ยต่อราย จำแนกตามขนาดของกองทุน

ขนาดของกองทุน	50-150 คน	151-350 คน	351 คนขึ้นไป	รวม/เฉลี่ย
สัดส่วนผู้ได้รับเงินกู้ (%)	81.0	18.2	0.8	100.0
จำนวนผู้ได้รับเงินกู้ (คน)	7,481,635 (81.0%)	1,681,059 (18.2%)	73,892 (0.8%)	9,236,586 (100.0%)
สัดส่วนผู้กู้รายใหม่ (%)	51.6	55.2	44.7	52.2
สัดส่วนผู้กู้รายใหม่ (คน)	3,8760,524 (80.1%)	977,944 (19.2%)	33,030 (0.7%)	4,821,498 (100.0%)
เงินกู้ที่ได้เฉลี่ย/ราย (บาท)	15,597.4	15,773.65	15,144.74	15,625.67

ที่มา : สศช. โดย บริษัท เอ็กเซลเลนท์ บิสเนส แมเนจเม้นท์ จำกัด

(2) ผลกระทบต่อรายได้ ค่าใช้จ่ายและหนี้สินต่อรายได้ของครัวเรือน จากแผนภาพที่ 5 เมื่อเปรียบเทียบรายได้ ค่าใช้จ่าย และหนี้สินต่อรายได้ของครัวเรือน พบว่า ครัวเรือนทั่วประเทศ ตั้งแต่ปี 2547 ถึง 2556 มีรายได้เฉลี่ยมากกว่าค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการยังชีพ และพบว่ารายได้และค่าใช้จ่ายตั้งแต่ปี 2547 ถึง 2556 เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง กล่าวคือ รายได้เพิ่มจาก 14,963 บาท เป็น 25,194 บาท และค่าใช้จ่ายเพิ่มจาก 12,297 บาท เป็น 19,061 บาท ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาผลต่างของรายได้ และค่าใช้จ่าย ในปี 2556 พบว่า รายได้สูงกว่าค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการยังชีพ 6,133 บาทต่อเดือน หรือประมาณ 2,044 บาทต่อคน (ขนาดของครัวเรือนเฉลี่ยเท่ากับ 3 คน) ซึ่งส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการชำระหนี้ เช่น หนี้เพื่อการซื้อบ้าน/ที่ดิน หนี้อุปโภคบริโภค เป็นต้น เมื่อเปรียบเทียบหนี้สินต่อรายได้ของครัวเรือน ตั้งแต่ 2547 ถึง 2556 พบว่าหนี้สินต่อรายได้ในปี 2554 ต่ำสุดคือ 5.8 เท่า

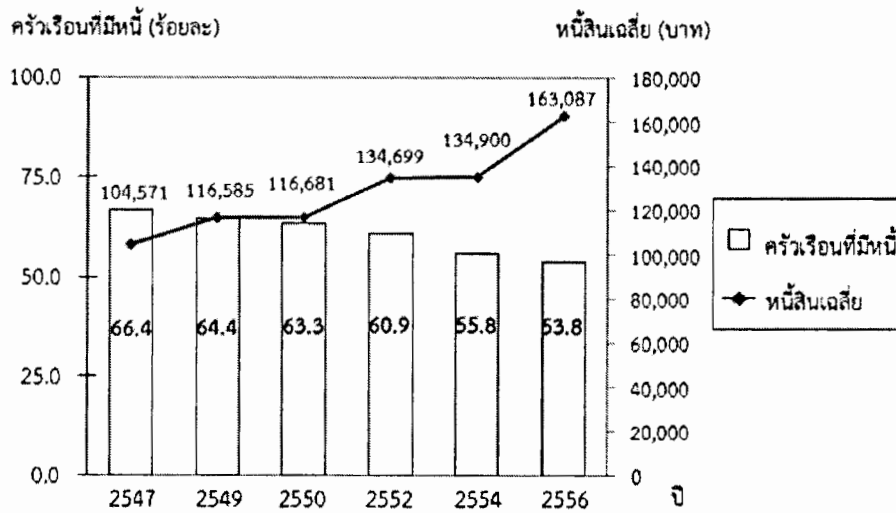
แผนภาพที่ 5 รายได้ และค่าใช้จ่าย⁷ ที่จำเป็นในการยังชีพเฉลี่ยต่อเดือน และหนี้สินต่อรายได้ของครัวเรือนปี 2547 – 2556

⁷ ค่าใช้จ่ายเฉลี่ยที่จำเป็นต้องใช้ในการยังชีพ โดยไม่รวมค่าใช้จ่ายประเภทสะสมทุน เช่น การซื้อบ้าน/ที่ดิน

เมื่อพิจารณาร้อยละของครัวเรือนที่มีหนี้ และหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนในระหว่างปี 2547 ถึง 2556 (แผนภาพที่ 6) พบว่าสัดส่วนของครัวเรือนที่เป็นหนี้ลดลงตามลำดับคือ ลดลงจากร้อยละ 66.4 ในปี 2547 เป็นร้อยละ 53.8 ในปี 2556 แต่จำนวนเงินที่เป็นหนี้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยเพิ่มจาก 104,571 บาท ในปี 2547 เป็น 163,087 บาท หรือเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 55.9

แผนภาพที่ 6 ร้อยละของครัวเรือนที่มีหนี้ และจำนวนหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนทั้งสิ้นปี 2547 - 2556

(3) ผลกระทบต่อครัวเรือนที่เป็นหนี้

จากตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนครัวเรือนที่เป็นหนี้ จำแนกตามวัตถุประสงค์ของการกู้ยืม ในปี 2550 - 2556 พบว่า ในปี 2556 ครัวเรือนกู้ยืมเงินในระบบมากที่สุด เพื่อนำไปใช้จ่ายอุปโภคบริโภคอื่น ๆ ในครัวเรือน ร้อยละ 45.74 รองลงมามีเงินกู้ยืมใช้ในการทำการเกษตร ร้อยละ 26.63 (แผนภาพที่ 7) และจากตารางที่ 4.10 พบว่าจำนวนครัวเรือนที่เป็นหนี้ทั้งสิ้นตั้งแต่ปี 2550-2556 มีจำนวนลดลงเล็กน้อย กล่าวคือ ลดลงจาก 11,506,100 ครัวเรือน ในปี 2550 เป็น 10,846,286 ครัวเรือน ในปี 2556 ลดลงร้อยละ 6.08 แต่จำนวนหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเพิ่มจาก 116,681 บาท ในปี 2550 เป็น 163,087 บาท ในปี 2556 เพิ่มขึ้นร้อยละ 39.77

ตารางที่ 4.9 จำนวนครัวเรือนที่เป็นหนี้ จำแนกตามวัตถุประสงค์ของการกู้ยืม ปี 2550 - 2556

วัตถุประสงค์ของการกู้ยืม	ปี 2550	ร้อยละ	ปี 2552	ร้อยละ	ปี 2554	ร้อยละ	ปี 2556	ร้อยละ
หนี้ในระบบ								
ใช้ซื้อ/เช่าซื้อบ้านและ/หรือที่ดิน	1,364,275	8.20	1,546,964	9.26	1,264,286	8.52	1,425,849	9.86
ใช้ในการศึกษา	598,096	3.59	623,519	3.73	416,955	2.81	410,438	2.84
ใช้จ่ายอุปโภคบริโภคอื่นๆ ในครัวเรือน	6,727,281	40.43	6,212,197	37.21	6,470,814	43.62	6,613,567	45.74
ใช้ในการทำธุรกิจ	1,256,870	7.55	1,498,825	8.98	1,224,510	8.25	1,076,124	7.44
ใช้ในการทำการเกษตร	4,028,719	24.21	4,312,184	25.83	3,828,526	25.81	3,850,486	26.63
อื่นๆ	277,645	1.67	313,460	1.88	210,523	1.42	161,584	1.12
หนี้นอกระบบ								
ใช้ซื้อ/เช่าซื้อบ้านและ/หรือที่ดิน	126,919	0.76	117,487	0.70	63,655	0.43	47,581	0.33
ใช้ในการศึกษา	77,233	0.46	68,964	0.41	27,301	0.18	15,905	0.11
ใช้จ่ายอุปโภคบริโภคอื่นๆ ในครัวเรือน	1,544,731	9.28	1,404,078	8.41	942,829	6.36	597,935	4.14
ใช้ในการทำธุรกิจ	279,866	1.68	265,084	1.59	165,807	1.12	123,775	0.86
ใช้ในการทำการเกษตร	273,614	1.64	253,626	1.52	169,047	1.14	102,984	0.71
อื่นๆ	85,894	0.52	80,782	0.48	49,327	0.33	31,337	0.22
จำนวนครัวเรือนที่เป็นหนี้*	16,641,143	100.00	16,697,170	100.00	14,833,580	100.00	14,457,565	100.00
หนี้ในระบบ	N/A		9,822,432	82.39	9,762,405	87.54	9,943,509	91.68
หนี้นอกระบบ	N/A		944,486	7.92	678,305	6.08	500,381	4.61
หนี้ทั้งในและนอกระบบ	N/A		1,154,969	9.69	711,225	6.38	402,396	3.71
จำนวนครัวเรือนที่เป็นหนี้ทั้งสิ้น (ครัวเรือน)	11,506,100	100.00	11,921,887	100.00	11,151,934	100.00	10,846,286	100.00
(สัดส่วน เพิ่ม/ลด ร้อยละ)	(-1.03)**		(3.61)		(-6.46)		(-2.74)	
จำนวนหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน (บาท)	116,681	0.08***	134,699	15.44	134,900	0.15	163,087	20.89

ที่มา: รายงานการสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมของครัวเรือน ปี 2547-2556 สำนักงานสถิติแห่งชาติ

* แต่ละครครัวเรือนสามารถตอบวัตถุประสงค์ของการกู้ยืมได้มากกว่า 1 วัตถุประสงค์

N/A หมายถึง ไม่ได้จำแนกไว้ในรายงานฯ

** จำนวนครัวเรือนที่เป็นหนี้ทั้งสิ้นปี 2549 เท่ากับ 11,626,300 ครัวเรือน

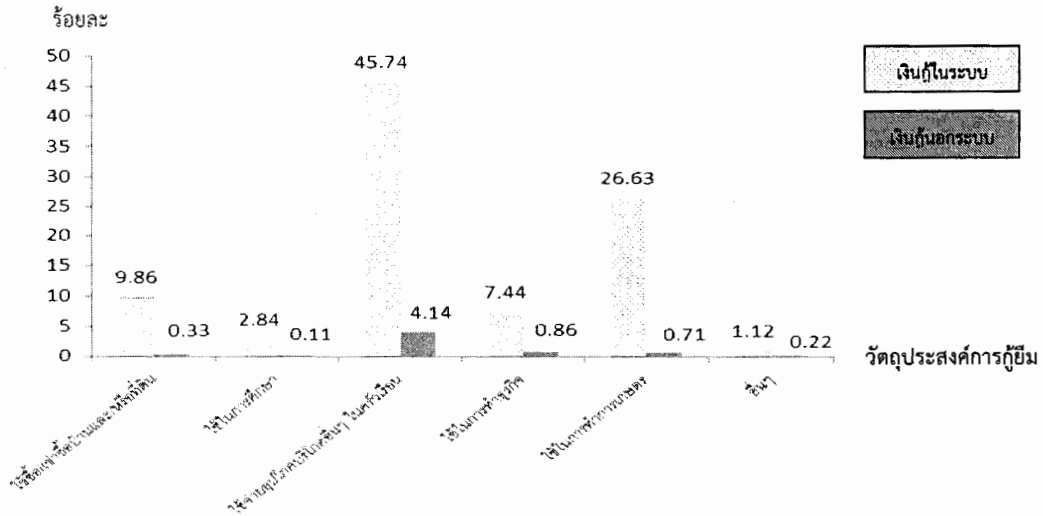
*** จำนวนหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนปี 2549 เท่ากับ 116,585 บาท

ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนครัวเรือนที่เป็นหนี้ทั้งสิ้น และหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน ในปี 2550-2556

	ปี 2550	ปี 2552	ปี 2554	ปี 2556
จำนวนครัวเรือนที่เป็นหนี้ทั้งสิ้น	11,506,100	11,921,887	11,151,934	10,846,286
หนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือน (บาท)	116,681	134,699	134,900	163,087
เพิ่ม/ลด จากปีที่ผ่านมา (ร้อยละ)	0.08	15.44	0.15	20.89

แผนภาพที่ 7 วัตถุประสงค์การกู้ยืมเงินกู้ในระบบและนอกระบบของครัวเรือน ปี 2556

(4) ผลกระทบต่อนั้นนอกระบบ จากรายงานการติดตามและประเมินผลโครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง 2555 พบว่า เงินกู้จากกองทุนหมู่บ้านนำไปชำระหนี้นอกระบบได้บางส่วนคิดเป็นร้อยละ 60 ของผู้เป็นหนี้นอกระบบทั้งหมด (175,495 คน) หรือประมาณ 105,297 คน โดยช่วยประหยัดค่าดอกเบี้ยเงินกู้นอกระบบได้เฉลี่ยเดือนละ 3,289.60 บาทต่อราย และจากตารางที่ 4.9 ในปี 2556 ครัวเรือนทั่วประเทศที่มีหนี้สิน พบว่า ส่วนใหญ่ครัวเรือนเป็นหนี้ในระบบ โดยครัวเรือนที่มีหนี้ในระบบอย่างเดียวร้อยละ 91.68 และครัวเรือนที่มีหนี้ทั้งในระบบและนอกระบบร้อยละ 3.71 สำหรับครัวเรือนที่มีหนี้นอกระบบอย่างเดียว มีเพียงร้อยละ 4.61 นอกจากนี้ยังพบว่าจำนวนเงินเฉลี่ยที่เป็นหนี้ในระบบสูงกว่านอกระบบถึง 49 เท่า (159,816 บาท และ 3,271 บาท) โดยเพิ่มขึ้นจากปี 2554 ซึ่งหนี้ในระบบสูงกว่าหนี้นอกระบบประมาณ 32 เท่า (130,930 บาท และ 3,970 บาท ตามลำดับ)

บทที่ 5

ผลการวิเคราะห์กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

5.1 บทวิเคราะห์การอนุมัติและจัดสรรเงินงบประมาณ

จากตารางที่ 4.2 แสดงถึงการอนุมัติและจัดสรรเงินงบประมาณให้กับกองทุนหมู่บ้านในช่วง 13 ปีที่ผ่านมา มีเงินโอนเข้าไปหมุนเวียนในหมู่บ้านทั่วประเทศ รวมเป็นเงินงบประมาณทั้งสิ้น 151,565.82 ล้านบาท (จากวงเงินที่อนุมัติ 166,895.8041 ล้านบาท) รัฐบาลได้เพิ่มทุนไปทั้งหมด 3 ครั้ง และครั้งล่าสุดได้อนุมัติเพิ่มทุนให้กับกองทุนหมู่บ้าน ๆ ละ 1 ล้านบาท 79,255 กองทุน จำนวน 79,255 ล้านบาท ผลการเพิ่มทุนในระยะที่ 3 ณ เดือนกันยายน 2556 โอนเงินให้กองทุนหมู่บ้านแล้ว 53,590 กองทุน จำนวน 53,590 ล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ 67.62 ของเป้าหมาย) คงเหลือยังไม่ได้ออนเงินจำนวน 25,665 กองทุน จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า การเพิ่มทุนดังกล่าว รัฐบาลได้อนุมัติงบประมาณให้กับกองทุนหมู่บ้านทุกหมู่บ้าน โดยขาดการพิจารณาถึงการบริหารจัดการ และผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของกองทุนหมู่บ้านแต่ละหมู่บ้านเป็นปัจจัยสำคัญ พยายามที่จะเร่งการอนุมัติและเบิกจ่ายให้ครบทุกหมู่บ้าน ในปี 2558 ซึ่งหากตั้งเป้าหมายการจัดสรรและโอนเงินในเชิงปริมาณให้ครบทุกหมู่บ้านมากกว่าเชิงคุณภาพ ในขณะที่บางกองทุนมีหนี้ค้างชำระเป็นจำนวนมาก และไม่สามารถปิดงบการเงิน หรือรายงานทางการเงินได้ อาจก่อให้เกิดปัญหาตามมาจากการผิดนัดชำระหนี้เงินกู้ที่เพิ่มขึ้นได้

อย่างไรก็ตาม หากกองทุนหมู่บ้านใด ที่มีผลการดำเนินงานที่ดีมีประสิทธิภาพ สามารถบริหารเงินทุนให้เติบโตและงอกเงย อีกทั้งสามารถช่วยเหลือและเพิ่มโอกาสผู้มีรายได้น้อยในชุมชนสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น รัฐบาลควรที่จะสนับสนุนโดยเร่งรัดการเบิกจ่ายและเพิ่มทุนในระยะต่อไปให้กับหมู่บ้านที่บริหารจัดการเงินทุนได้ดี เนื่องจากเงินกองทุนจะเป็นประโยชน์ต่อผู้กู้หากนำไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์การกู้ยืมของกองทุนหมู่บ้านและสมาชิกชำระหนี้เงินกู้ตามกำหนดเวลานอกจากนี้ การโอนเงินงบประมาณด้วยวิธีการส่งเงินไปยังกองทุนหมู่บ้านโดยผ่านธนาคารออมสินและ ธ.ก.ส. นั้น เงินงบประมาณจะไปถึงบัญชีกองทุนหมู่บ้านเต็มจำนวน ไม่ต้องผ่านกระบวนการหลายขั้นตอน ทำให้การตรวจสอบการใช้จ่ายเงินทำได้ง่าย เมื่อคณะกรรมการหมู่บ้านอนุมัติเงินกู้แล้ว ธนาคารจะโอนเงินจากบัญชีที่ 1 ไปยังบัญชีของผู้ได้รับอนุมัติเงินกู้ และเมื่อถึงกำหนดชำระหนี้ สมาชิกผู้กู้ยืมจะนำเงินเข้าบัญชีเพื่อชำระหนี้ ซึ่งต่างจากโครงการและการตั้งค่าของงบประมาณต่าง ๆ ในการจัดสรรงบประมาณแผ่นดินจากส่วนกลางที่ต้องใช้เวลาและต้นทุนต่าง ๆ ในการจัดสรรงบประมาณลงสู่ทุกภูมิภาคและชุมชน ถ้าหากคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านบริหารงานด้วยความซื่อสัตย์ เป็นธรรมและโปร่งใส รวมถึงสมาชิกของกองทุนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี เงินงบประมาณทั้งหมดจะสร้างประโยชน์ให้แก่สมาชิกกองทุนหมู่บ้านได้อย่างเต็มที่

5.2 บทวิเคราะห์สถานะและผลการดำเนินงาน

ถ้าหากวัดผลการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้าน โดยพิจารณาผลสำเร็จของการเบิกจ่ายและโอนเงินงบประมาณสู่พื้นที่เป้าหมาย สามารถกล่าวได้ว่าผลการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง กล่าวคือ การเร่งเบิกจ่ายในการเพิ่มทุนระยะที่ 2 และระยะที่ 3 จัดสรรและ

โอนเงินไปแล้วร้อยละ 85.04 และ 67.62 ตามลำดับ จากตารางที่ 4.3 จะเห็นได้ว่าผลการดำเนินโครงการเพิ่มทุนกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ระยะที่ 2 (กันยายน 2553) มีกองทุนที่ยังไม่ได้เพิ่มทุนจำนวน 9,164 กองทุน เป็นกองทุนที่ไม่ขอเพิ่มทุน 356 กองทุน และขอเพิ่มทุนแต่มีคุณสมบัติไม่ครบถ้วนจำนวน 8,808 กองทุนซึ่งส่วนใหญ่เป็นกองทุนที่ไม่สามารถจดทะเบียนนิติบุคคลได้ เนื่องจากมีหนี้ค้างชำระและปัญหาการรายงานทางการเงิน หากการเพิ่มทุนในระยะที่ 3 ยังมีการเพิ่มทุนจนครบทุกหมู่บ้านตามเป้าหมาย โดยใช้วิธีการเบิกจ่ายเป็นตัวชี้วัด อาจเป็นปัจจัยเร่งให้มีการเบิกจ่ายเร็วขึ้น หากกองทุนที่ยังไม่มีความพร้อมในการดำเนินงานที่ดี กองทุนบางแห่งมีผลการดำเนินงานอยู่ในภาวะวิกฤติไม่ได้ดำเนินกิจกรรมกองทุนมาเป็นเวลาหลายปี และไม่มีเงินคงเหลือในบัญชีกองทุน เมื่อรัฐบาลยังเพิ่มทุนเพิ่มเติมต่อไปโดยไม่ได้คำนึงถึงผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของกองทุน จะทำให้เกิดความเสี่ยงที่จะไม่ได้รับเงินกู้คืน (Default Risk) เพิ่มขึ้นตามไปด้วย งบประมาณดังกล่าวอาจจะสูญประโยชน์และทำให้กองทุนหมู่บ้านมีหนี้ค้างชำระเพิ่มขึ้นได้

5.3 บทวิเคราะห์ผลการประเมินผลการดำเนินงานจากหน่วยงานต่าง ๆ

ตารางที่ 4.5 แสดงถึงผลการประเมินผลการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านในปี 2556 แสดงให้เห็นว่า กองทุนหมู่บ้านมีผลการดำเนินงานมีประสิทธิภาพลดลงอย่างเห็นได้ชัด เพราะนอกจากคะแนนประเมินผลจะต่ำกว่าปีที่ผ่านมาแล้วผลประเมินยังต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยเงินทุนหมุนเวียนประเภทเพื่อการกู้ยืม ซึ่งบ่งบอกถึงความยั่งยืนของกองทุนหมู่บ้านในการดำเนินงานของกองทุนที่ผ่านมาว่ามีความยั่งยืนในระยะยาวลดน้อยลง นอกจากนี้ ยังพบปัญหาที่สำคัญของกองทุนหมู่บ้าน คือ ในด้านกระบวนการ (Process) เนื่องจาก ไม่มีระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพในการติดตามควบคุมดูแลโครงการอย่างต่อเนื่องและเอาจริงเอาจัง จึงส่งผลให้เงินกู้นำไปใช้อย่างไม่มีประสิทธิภาพส่งผลให้ชาวบ้านตกอยู่ในกับดักวงจรแห่งหนี้สิน (นิภาพรรณ, 2553)

ส่วนผลการประเมินการชำระคืนเงินกู้และหนี้ค้างชำระของกองทุนหมู่บ้าน จากตารางที่ 4.6 เห็นได้ว่าหนี้ที่ค้างชำระมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องจากร้อยละ 4.74 ในปี 2547 เป็นร้อยละ 7.15, 11.75 และ 22.7 ในปี 2548 ปี 2549 และปี 2553 ตามลำดับ แสดงถึงความสามารถในการชำระหนี้ที่ลดลงของลูกหนี้ อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างของการประเมินผลชำระคืนเงินกู้และหนี้ค้างชำระของแต่ละหน่วยงาน อาจเป็นผลมาจากการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) ที่แตกต่างกันซึ่งทำให้ผลการประเมินต่างกัน ดังนั้น การเปรียบเทียบข้อมูลจึงแสดงถึงแนวโน้มการชำระคืนเงินกู้และหนี้ค้างชำระในภาพรวม แต่ยังไม่สามารถแสดงผลของโครงการได้อย่างแม่นยำ

ขณะเดียวกันจากรายงานการตรวจสอบการดำเนินงานของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน (สตง.) พบประเด็นปัญหาสำคัญ คือ มีหนี้ค้างชำระและเงินขาดบัญชี ซึ่งมีหลายกองทุนหยุดดำเนินกิจกรรมหรือคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านไม่สามารถบริหารจัดการใด ๆ ได้ และขาดระบบควบคุมการดำเนินงานที่เหมาะสม รวมถึงมีจุดอ่อนอย่างมากในการจัดทำหลักฐานทางด้านการเงินและบัญชี นอกจากนี้สถาบันการเงินชุมชนที่ได้รับการส่งเสริมพัฒนาอย่างภาคักยภาพและความพร้อมในการดำเนินงานให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ และบางแห่งไม่ได้มาจากการเป็นกองทุนหมู่บ้านตามเงื่อนไขที่กำหนด โดยอาจเกิดการสูญเปล่าของเงินกองทุนหมู่บ้านที่ประสบความล้มเหลวหรือมีความเสี่ยงสูงมากที่จะล้มเหลว คิดเป็นเงินงบประมาณที่รัฐบาลจัดสรรเพื่อการจัดตั้งกองทุน รวมทั้งเงินเพิ่มทุนใน

ระยะที่ 1 และระยะที่ 2 รวมทั้งสิ้นประมาณ 112.80 ล้านบาท ซึ่งจากกรณีที่เกิดขึ้นนี้ หากเปรียบเทียบจำนวนกองทุนหมู่บ้านที่ประสบความล้มเหลวหรือมีความเสี่ยงสูงมากที่จะล้มเหลวกับจำนวนกองทุนหมู่บ้านที่สุ่มตรวจสอบโดย สตง. (จำนวน 444 กองทุน) จะเท่ากับอัตราร้อยละ 23.20

ปัญหาดังกล่าวข้างต้น อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อการใช้จ่ายเงินงบประมาณ ซึ่งบางส่วนอาจเกิดความ ไม่คุ้มค่าหรืออาจเกิดการสูญเปล่า รวมถึงทำให้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการให้ประชาชนระดับฐานรากสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุน ขณะที่กองทุนหมู่บ้านที่จัดตั้ง และได้รับการสนับสนุนเงินทุนไม่สามารถบริหารจัดการเงินทุนของตนเองให้เกิดการหมุนเวียนเพื่อช่วยเหลือประชาชนในชุมชนได้อย่างทั่วถึง เป็นธรรม และพัฒนาต่อยอดกองทุนให้เกิดความเข้มแข็ง ยั่งยืนได้

5.4 บทวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการใช้จ่ายงบประมาณ

การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของประชาชนผ่านกองทุนหมู่บ้าน จากตารางที่ 4.7 จะเห็นได้ว่า ร้อยละของครัวเรือนที่มีหนี้ที่กู้เงินจากกองทุนหมู่บ้าน/ชุมชนเมือง มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นจากปี 2552 ร้อยละ 19.2 เป็นร้อยละ 22.4 และร้อยละ 23.6 ในปี 2554 และปี 2556 ตามลำดับ แสดงถึงการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของประชาชนว่ามีการใช้บริการกับกองทุนหมู่บ้านเพิ่มมากขึ้น โดยจากรายงาน การติดตามและประเมินผลโครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง ภายใต้แผนปฏิบัติการไทย เข้มแข็ง พบว่า กองทุนหมู่บ้านเป็นการสร้างโอกาสให้ครัวเรือนเข้าถึงแหล่งเงินทุนมีผลให้สมาชิก กองทุนที่ไม่เคยได้รับการพิจารณาให้กู้เงินมาก่อนหรือผู้กู้ยืมรายใหม่ที่ขาดแคลนเงินทุนได้รับโอกาส ในการกู้เงินถึงกว่าครึ่ง (ร้อยละ 52) ของจำนวนผู้ที่ได้รับการพิจารณาให้กู้เงินกองทุนหลังจากรัฐบาล เพิ่มเงินกองทุน แสดงให้เห็นว่า กองทุนหมู่บ้านสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ในการเพิ่มโอกาสให้ ประชาชนเข้าถึงแหล่งเงินทุนมากขึ้น เนื่องจากการเข้าถึงแหล่งทุนในระบบ เช่น สถาบันการเงินต้องมี หลักทรัพย์ค้ำประกันและเงื่อนไขต่าง ๆ การเพิ่มทุนครั้งนี้ทำให้สมาชิกที่ไม่เคยได้รับเงินกู้จากกองทุน สามารถได้รับเงินกู้เพิ่มขึ้นอีกจำนวน 4,821,498 คน ได้รับเงินกู้เฉลี่ยคนละ 15,625.67 บาท โดยอยู่ใน กลุ่มกองทุนขนาดเล็กที่มีสมาชิก 50-150 คน มากที่สุด จำนวนประมาณ 3,860,524 คน คิดเป็น ร้อยละ 80.1 ของผู้กู้รายใหม่ทั้งหมด รวมผู้กู้ ทั้งรายใหม่และรายเก่าที่เข้าถึงแหล่งเงินทุนของกองทุน หมู่บ้านทั้งสิ้น 9,236,586 คน และเมื่อพิจารณาจำนวนเงินกู้ที่ได้รับเฉลี่ยต่อราย คือ 15,625.67 บาท อาจเป็นข้อจำกัดด้านเงินทุนของกองทุนหมู่บ้านและสมาชิกกองทุนที่มีจำนวนมากขึ้น ทำให้ต้องมีการ กระจายเงินให้ทั่วถึง โดยหากพิจารณาถึงจำนวนเงินที่จะนำไปใช้ให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของกองทุนใน การสร้างอาชีพเพื่อนำมาสู่รายได้ของครัวเรือนนั้นถือว่าไม่เพียงพอกับความจำเป็นที่ต้องใช้จริงที่จะ ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้นมากนัก อาจทำให้ผู้กู้เงินกองทุนหมู่บ้านนำเงินกู้ไปใช้ในด้านอื่น ๆ ที่ไม่ เกี่ยวข้องกับการลงทุน ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้กุนำเงินไปใช้ในกิจการที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้เป็นการ สร้างภาระหนี้สินให้กับผู้กู้ และอาจทำลายความมั่นคงทางการเงินของผู้กู้ได้ จึงกล่าวได้ว่า การเพิ่ม ทุนให้กับกองทุนหมู่บ้านสามารถสร้างโอกาสการเข้าถึงแหล่งเงินทุนสำหรับประชาชนทั่วไปที่ขาด แคลนเงินทุนและไม่สามารถเข้าถึงบริการทางการเงินจากธนาคารของรัฐได้

การใช้เงินกู้ตามวัตถุประสงค์ของกองทุนหมู่บ้าน เมื่อจำแนกวัตถุประสงค์ของการกู้ยืมของ ครัวเรือนดังตารางที่ 4.9 จะเห็นว่า เงินกู้ยืมในระบบถูกนำไปใช้เพื่อใช้จ่ายอุปโภคบริโภคอื่น ๆ ใน ครัวเรือนมากที่สุด ในทุกปี กล่าวคือ ในปี 2550 คิดเป็นร้อยละ 40.43 และปี 2556 คิดเป็นร้อยละ

45.74 แสดงว่า เงินกู้ยืมในระบบซึ่งรวมถึงเงินที่กู้จากกองทุนหมู่บ้าน ส่วนใหญ่ได้นำไปใช้จ่ายอุปโภคบริโภคอื่น ๆ ในครัวเรือน ซึ่งไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของกองทุนหมู่บ้าน จากข้อมูลดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าครัวเรือนที่กู้ยืมเงินจากกองทุนหมู่บ้านไม่ได้นำเงินไปใช้ในกิจการที่ก่อให้เกิดรายได้มากพอ การที่มีเงินงบประมาณจำนวนมากโอนเข้ามาในระบบเศรษฐกิจอาจทำให้ครัวเรือนที่กู้ยืมในระยะแรกมีรายได้และการบริโภคเพิ่มขึ้นบ้าง แต่ครัวเรือนอาจต้องกู้ยืมจากแหล่งอื่นมาเพื่อชำระหนี้ที่เพิ่มขึ้น และอาจต้องลดการบริโภคบางส่วนลงเมื่อถึงกำหนดชำระคืนเงินกู้ ซึ่งสอดคล้องกับผลสำรวจของ สศช. ที่ผู้กู้ยืมจากกองทุนหมู่บ้าน มีการใช้เงินกู้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์ของกองทุนหมู่บ้านที่มีถึงร้อยละ 22 หากกองทุนที่บริหารจัดการไม่มีประสิทธิภาพ กองทุนขาดการฟื้นฟูอาชีพให้กับสมาชิกจะก่อให้เกิดเป็นวงจรรหนี้ที่พอกพูนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ทำให้สมาชิกที่นำเงินจากกองทุนไปใช้หนี้ในระบบไม่สามารถหารายได้เพิ่ม ต้องกู้หนี้ยืมสินอีก ทำให้เป็นหนี้เพิ่มขึ้นทั้งในระบบและนอกระบบ อาจเป็นสาเหตุสำคัญของหนี้เสียและขาดวินัยทางการเงินในระยะยาวได้ อีกทั้งส่งผลให้แนวทางการพัฒนากองทุนหมู่บ้านมีจุดอ่อน เพราะเป็นการกระตุ้นให้ประชาชนใช้เงินอย่างฟุ่มเฟือยเกินความจำเป็น อันส่งผลกระทบต่อทางที่ไม่ดี (เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ, 2550)

อย่างไรก็ตาม วัตถุประสงค์ของการกู้ยืมเงินของครัวเรือนที่รองลงมาจากการนำไปใช้จ่ายอุปโภคบริโภคอื่น ๆ ในครัวเรือน คือ นำเงินกู้ไปใช้ในการทำการเกษตร ที่คิดเป็นร้อยละ 24.21 ในปี 2550 และเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 26.63 แสดงให้เห็นว่า เงินที่กู้ในระบบบางส่วน (รวมถึงกองทุนหมู่บ้าน) ได้นำไปใช้เพื่อต่อยอดและลงทุนในอาชีพ ก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้นตามมาเช่นกัน สอดคล้องกับการประเมินผลกระทบของกองทุนหมู่บ้านต่อความยากจนของบรรพพรรณ และวรวรรณ (2550) ที่พบว่า กองทุนหมู่บ้านส่งผลให้รายได้จากกิจการภาคเกษตรเพิ่มขึ้นจริง แต่รายได้ที่เพิ่มขึ้นดังกล่าว ไม่เพียงพอที่จะทำให้รายได้รวมของครัวเรือนเพิ่มขึ้น

ผลกระทบต่อหนี้นอกระบบ ครัวเรือนมีการลดการพึ่งพิงเงินนอกระบบมากขึ้น เห็นได้จากหนี้นอกระบบลดลงจากปี 2552 ที่มีร้อยละ 7.92 ลดลงเป็นร้อยละ 4.61 ในปี 2556 นั้น เป็นการช่วยบรรเทาค่าดอกเบี้ยเงินกู้นอกระบบได้เท่านั้น เนื่องจากจำนวนเงินเฉลี่ยที่เป็นหนี้นอกระบบสูงกว่าหนี้ในระบบถึง 49 เท่า (ปี 2556 จำนวนหนี้ในระบบและหนี้นอกระบบเฉลี่ยเท่ากับ 159,816 บาท และ 3,271 บาท ตามลำดับ) ดังนั้น กองทุนหมู่บ้านจึงเป็นอีกกลไกหนึ่งที่ช่วยลดภาระหนี้นอกระบบได้ในระดับหนึ่งในการเปิดช่องทางให้ประชาชนได้เข้าถึงสินเชื่อในระบบมากขึ้น

จำนวนครัวเรือนที่เป็นหนี้ การที่ประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ง่ายขึ้นและต้นทุนธุรกรรม (Transaction Cost)⁸ ไม่สูง ทำให้มีเงินเพื่อใช้จ่ายอุปโภคบริโภค โดยเฉพาะสินค้าฟุ่มเฟือยมากขึ้น และแม้ว่าจำนวนครัวเรือนที่เป็นหนี้จะลดลงจากปี 2554 ที่มีจำนวน 11,151,934 ครัวเรือน เป็น 10,846,286 (ลดลงร้อยละ 2.74) ก็ตาม แต่เป็นการลดลงเพียงเล็กน้อย ขณะที่จำนวนเงินที่เป็นหนี้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น (ตารางที่ 4.10) ซึ่งเป็นผลมาจากการที่มีเงินเพื่อใช้จ่ายมากขึ้นในช่วงที่มีการเพิ่มทุน โดยพบข้อสังเกตที่สำคัญ คือ ในช่วงที่มีการเพิ่มทุนให้กับกองทุนหมู่บ้านและกระจายการกู้ยืมเงิน

⁸ ต้นทุนอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นในองค์กร โดยตามความหมายในทางเศรษฐศาสตร์ หมายถึง ต้นทุนด้านเวลาและราคา ค่าใช้จ่ายในการค้นหาผู้ซื้อและผู้ขายสินค้า ค่าใช้จ่ายในการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าและบริการ ค่าใช้จ่ายในการต่อรอง ราคาค่าใช้จ่ายในการจัดทำและบังคับสัญญา และค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

ไปสู่ชุมชนทั่วประเทศ พบว่า หนี้ครัวเรือนได้สูงขึ้นมาก โดยสังเกตได้ว่า ก่อนเพิ่มทุนในระยะที่ 2 (ปี 2550) หนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนเพิ่มขึ้นเพียงร้อยละ 0.08 และระยะแรกของการเพิ่มทุนในระยะที่ 2 (ปี 2552) เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 15.44 นอกจากนี้ก่อนเพิ่มทุนระยะที่ 3 (ปี 2554) หนี้ได้เพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อยคือ ร้อยละ 0.15 จากนั้นเมื่อเข้าสู่ระยะแรกเริ่มของการเพิ่มทุนระยะที่ 3 ทำให้หนี้เพิ่มขึ้นแบบก้าวกระโดดอีกถึงร้อยละ 20.89 โดยจะเห็นภาพได้ชัดเจนขึ้นหากพิจารณาหนี้สินเฉลี่ยต่อครัวเรือนจากปี 2547 ที่มีจำนวน 104,571 บาทต่อครัวเรือน เพิ่มขึ้นเป็น 163,087 บาท ในปี 2556 เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 55.95 ถ้าหากไม่มีมาตรการแก้ปัญหาหนี้ครัวเรือนที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง อาจก่อให้เกิดวิกฤตการณ์การเงินในอนาคตได้

และเมื่อพิจารณาผลกระทบของการเข้าถึงแหล่งเงินทุนของครัวเรือนจากแผนภาพที่ 5 ทำให้พบว่า หนี้สินต่อรายได้ของครัวเรือน ตั้งแต่ 2547 ถึง 2556 ก็ลดลงเพียงเล็กน้อยเท่านั้นจาก 7 เท่า ในปี 2547 เป็น 6.5 เท่า ในปี 2556 โดยหนี้สินต่อรายได้ในปี 2554 ต่ำสุดคือ 5.8 เท่า และรายได้ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการยังชีพเฉลี่ยต่อเดือนของครัวเรือน ทั่วประเทศตั้งแต่ปี 2547 ถึง 2556 มีรายได้เฉลี่ยมากกว่าค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการยังชีพ โดยรายได้มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่องจากปี 2547 มีรายได้ของครัวเรือนต่อเดือน 14,963 บาท และเพิ่มขึ้นเป็น 25,194 บาท ในปี 2556 โดยเพิ่มขึ้นร้อยละ 68.37 ส่วนค่าใช้จ่ายครัวเรือนก็เพิ่มขึ้นเช่นกัน โดยเพิ่มขึ้นจากปี 2547 จาก 12,297 เป็น 19,061 บาท เพิ่มขึ้นร้อยละ 55 ซึ่งส่วนใหญ่ถูกนำไปใช้ในการชำระหนี้ เช่น หนี้เพื่อการซื้อบ้าน/ที่ดิน หนี้อุปโภคบริโภค เป็นต้น แสดงว่า การเข้าถึงแหล่งเงินทุนของครัวเรือนจากการกู้ยืมเงินกองทุนหมู่บ้าน เงินกู้ยืมบางส่วนนำไปใช้ประกอบกิจการในภาคเกษตรส่งผลให้ผู้กู้มีรายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น ขณะเดียวกันก็มีผลให้ค่าใช้จ่ายครัวเรือนที่ใช้จ่ายไปกับสินค้าอุปโภคบริโภคเพิ่มขึ้นตามไปด้วยเช่นกัน แสดงว่า กองทุนหมู่บ้านมีส่วนทำให้รายได้และรายจ่ายของครัวเรือนเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับงานศึกษาของ Kaboski & Townsend ที่แสดงให้เห็นว่าการกู้ยืมจากกองทุนหมู่บ้านมีส่วนในการเพิ่มกระแสรายได้ในอนาคตของครัวเรือน ซึ่งอาจเป็นผลมาจากการเพิ่มขึ้นของการลงทุนในด้านการเกษตร ผลการวิจัยนี้ตรงกับข้อมูลการสำรวจภาคสนามของ สศช. ซึ่งชี้ให้เห็นว่ารายได้ของครัวเรือนขยายตัวเพิ่มขึ้นภายหลังกลุ่มตัวอย่างเข้าร่วมโครงการในทุกภูมิภาค อย่างไรก็ตาม งานศึกษาของ สศช. เป็นการเปรียบเทียบข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมโครงการ ในช่วงก่อนและหลังเข้าร่วมโครงการ ซึ่งได้แก่ รายได้ รายจ่าย ผลการชำระเงินกู้ จำนวนหนี้ค้างชำระ การลงทุนและการออมของครัวเรือน ทั้งนี้ ความแตกต่างของข้อมูลดังกล่าวอาจเป็นผลมาจากปัจจัยอื่นด้วย เช่น ตัวแปรปัจจัยทางเศรษฐกิจที่เปลี่ยนแปลง หรือผลจากนโยบายรัฐบาลในการกระตุ้นเศรษฐกิจด้านอื่น ๆ ข้อมูลการสำรวจดังกล่าวจึงอาจประเมินผลกระทบของโครงการต่ำกว่าหรือสูงกว่าความเป็นจริงได้ ดังนั้น การเปรียบเทียบข้อมูลเพียงอย่างเดียวทำให้ทราบถึงผลของโครงการเพียงบางส่วน แต่ยังไม่สามารถแสดงผลกระทบของโครงการในภาพรวมได้อย่างแม่นยำ

บทที่ 6

บทสรุปและข้อเสนอแนะ

6.1 บทสรุป

กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ นับว่าเป็นกองทุนที่เพิ่มโอกาสให้ประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบได้มากขึ้น โดยนำเงินทุนไปสร้างอาชีพและเพิ่มรายได้ในครัวเรือน รวมทั้งยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น และบรรเทาค่าดอกเบี้ยเงินกู้ยืมในระบบ ซึ่งช่วยลดปัญหาหนี้ในระบบได้บางส่วน อย่างไรก็ตาม กองทุนหมู่บ้านส่วนใหญ่ยังมีปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานและบริหารจัดการ ดังนี้

(1) วงเงินกู้ที่สมาชิกได้รับไม่เพียงพอและขนาดของเงินทุนน้อยเกินไป โดยจำนวนเงินที่จะนำไปใช้ให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของกองทุนในการสร้างอาชีพเพื่อนำมาสู่รายได้ของครัวเรือนยังไม่เพียงพอกับความจำเป็นที่ต้องใช้จริงที่จะก่อให้เกิดรายได้เพิ่มขึ้น อาจทำให้ผู้กู้เงินกองทุนหมู่บ้านนำเงินไปใช้ในด้านอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการลงทุน ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้กู้เงินไปใช้ในกิจการที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้และสร้างภาระหนี้สินเพิ่มขึ้น

(2) ปัญหาด้านกระบวนการ (Process) เนื่องจากไม่มีระบบการจัดการที่มีประสิทธิภาพในการติดตามควบคุม ดูแลโครงการอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้เงินกู้ถูกนำไปใช้อย่างไม่มีประสิทธิภาพ เกิดปัญหาการกู้หนี้ในระบบเพื่อนำมาชำระหนี้กองทุนหมู่บ้าน เกิดการก่อกวนซ้ำซ้อนและต่อเนื่องเพิ่มขึ้น

(3) ปัญหานี้ค้างชำระและเงินขาดบัญชีมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

(4) การไม่สามารถรายงานข้อมูลทางการเงินและผลการดำเนินงานได้

(5) การจัดทำหลักฐานทางด้านการเงินและบัญชีไม่ได้มาตรฐาน

(6) การจัดเก็บข้อมูลยังไม่เป็นปัจจุบัน

(7) ไม่มีการเปิดเผยข้อมูลผลการดำเนินงาน/งบการเงิน

ปัญหาดังกล่าวข้างต้น ก่อให้เกิดผลกระทบทำให้การดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านไม่มีความโปร่งใสหรือเกิดช่องว่างที่จะนำไปสู่การแสวงหาผลประโยชน์โดยไม่ชอบได้ คณะกรรมการกองทุนฯ ต้องให้ความสำคัญ รวมถึงวิเคราะห์เงินให้กู้แก่สมาชิกและจัดสรรเงินกู้โดยคำนึงถึงความจำเป็นของสมาชิก ตลอดจนสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินการของกองทุนหมู่บ้านให้สมาชิกได้รับรู้อย่างทั่วถึง

จากการประเมินผลการดำเนินงานจากหน่วยงานต่าง ๆ ทำให้ทราบว่าความยั่งยืนของกองทุนหมู่บ้าน ในการดำเนินงานของกองทุนที่ผ่านมาความยั่งยืนในระยะยาวลดน้อยลงจากผลของหนี้ค้างชำระที่เพิ่มมากขึ้น อย่างไรก็ตาม การประเมินผลกองทุนหมู่บ้านส่วนใหญ่เป็นการประเมินในเชิงคุณภาพ ซึ่งเป็นการนำเสนอข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่จัดทำโดยภาครัฐ และเน้นการประเมินผลสำนักงานมากกว่าการประเมินกองทุนหมู่บ้านและผลกระทบของกองทุนในด้านต่าง ๆ ที่มีผลต่อกลุ่มเป้าหมาย รวมถึงการประเมินเชิงปริมาณอื่น ๆ เป็นการเปรียบเทียบข้อมูลเบื้องต้น ควรมีการประเมินผลกระทบของกองทุนให้ครอบคลุมในเรื่องของคุณภาพชีวิตที่ดี (Well-being) ความยั่งยืน (Sustainable) และการพัฒนา (Development) รวมอยู่ด้วย (นิภาพรรณ, 2553) ซึ่งถือเป็นคุณค่าแท้จริงที่สังคมได้รับรวมอยู่ด้วย นอกจากนี้ ยังมีประเด็นบางประการโดยเฉพาะการวิเคราะห์

และประเมินผลการเพิ่มทุนยังมองภาพในเชิงปริมาณมากเกินไป เช่น จำนวนกองทุนที่ได้รับจัดสรร และโอนเงินเป็นตัวชี้วัด ทำให้เป็นปัจจัยเร่งการเบิกจ่ายเร็วขึ้น ขณะที่กองทุนบางแห่งยังไม่มีความพร้อมในการดำเนินงานที่ดี ต้องคำนึงถึงคุณภาพการบริหารจัดการและผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของกองทุนเป็นหลักในการพิจารณาเพิ่มทุนกองทุนหมู่บ้านในระยะต่อไป ซึ่งถือเป็นอีกหนึ่งมิติสำคัญที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดสรรงบประมาณและประเมินผลดำเนินงานควรนำมาพิจารณา โดยหากสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการใช้จ่ายภายใต้วงเงินงบประมาณที่จำกัดที่กระจายสู่ชุมชนทั่วประเทศจะก่อให้เกิดประโยชน์แก่ประชาชนมากขึ้น

โดยสรุปแล้วผลศึกษากองทุนหมู่บ้านในครั้งนี้ ทำให้ทราบว่า งบประมาณที่รัฐจัดสรรให้กับกองทุนหมู่บ้านในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา เงินกองทุนได้หมุนเวียนสู่หมู่บ้านและชุมชนกระจายโอกาสการเข้าถึงเงินทุนชุมชนอย่างทั่วถึง ก่อให้เกิดประโยชน์และส่งผลที่ดีต่อเศรษฐกิจฐานรากของประเทศและชุมชน โดยประชาชนสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ง่ายขึ้น ส่งผลให้ผู้กู้มีรายได้จากการประกอบกิจการในภาคเกษตรเพิ่มขึ้น แต่รายได้ดังกล่าวยังไม่เพียงพอให้รายได้รวมของครัวเรือนเพิ่มขึ้น ทำให้เกิดโอกาสชำระหนี้ต่ำและค้างชำระหนี้กองทุนเพิ่มขึ้น เนื่องจากรายได้ไม่พอจ่าย ซึ่งอาจส่งผลต่อการดำเนินงานของกองทุน ดังนั้น กองทุนหมู่บ้านต้องเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการสนองประโยชน์ต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียให้มากขึ้น และติดตามการใช้จ่ายเงินของผู้กู้อย่างต่อเนื่องว่าผู้กู้นำเงินไปใช้ตรงตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งจะกลายเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดหนี้เสียหรือประสบปัญหาหนี้ค้างชำระและ/หรือเงินขาดบัญชีเพิ่มขึ้นได้ โดยเฉพาะกองทุนหมู่บ้านที่ขาดกลไกในการฟื้นฟูอาชีพให้กับสมาชิก เมื่อสมาชิกได้เงินไปแล้ว บางส่วนนำมาใช้บรรเทาหนี้นอกระบบและไม่สามารถหารายได้เพิ่ม ต้องไปกู้หนี้ยืมสินนอกระบบเพื่อนำมาชำระหนี้กองทุนหมู่บ้าน เกิดการก่อหนี้ซ้ำซ้อนและต่อเนื่องเพิ่มขึ้น ซึ่งในประเด็นนี้ จึงเป็นประเด็นที่ควรนำมาพิจารณาทบทวนนโยบายของรัฐบาล กรณีหากจะมีการพิจารณาเพิ่มเงินทุนให้กับกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองในระยะต่อไป ต้องพิจารณารายละเอียดผลการดำเนินการในทางปฏิบัติให้ชัดเจน หรือกำหนดเป็นมาตรการและแนวทางการสนับสนุนเงินทุนเพิ่มเติม เช่น สนับสนุนให้เงินเพิ่มทุนเฉพาะกองทุนหมู่บ้านที่มีผลการดำเนินงานในระดับดี และหากมีกองทุนใดมีผลการดำเนินงานต่ำกว่ามาตรฐานให้แก้ปัญหาหรือปรับปรุงผลการดำเนินงานให้ได้ก่อนที่จะเพิ่มทุน เพื่อไม่ให้เงินงบประมาณสูญเปล่าและเพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นได้ว่าการใช้จ่ายเงินงบประมาณดังกล่าวเกิดความคุ้มค่าและประชาชนกลุ่มเป้าหมายสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้อย่างแท้จริง

หากกองทุนหมู่บ้านสามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ จะส่งผลที่ดีต่อเศรษฐกิจของประเทศและชุมชน แต่จะส่งผลดีในระยะยาวอย่างยั่งยืนหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการบริหารจัดการกองทุนที่คนในชุมชนต้องร่วมมือช่วยกันบริหารจัดการ เพื่อให้สมาชิกทุกคนรับรู้ด้วยความรู้สึกร่วมกันเป็นเจ้าของกองทุนร่วมกัน ซึ่งจะก่อให้เกิดการเรียนรู้ในชุมชนอย่างเป็นระบบ เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ มีความสามัคคี ก่อให้เกิดเป็นพลังเครือข่ายทางการเงินและสังคมขับเคลื่อนให้ชุมชนเข้มแข็งและพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืนต่อไป

6.2 สิ่งที่ต้องปรับปรุงเกี่ยวกับกองทุนหมู่บ้าน

1. ควรประชาสัมพันธ์ กฎ ระเบียบ และเปิดเผยข้อมูลกองทุน เช่น อัตราดอกเบี้ยหรือค่าตอบแทน ผลการดำเนินงาน งบการเงิน โครงสร้างการบริหารงาน เป็นต้น รวมถึงสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินการของกองทุนหมู่บ้านให้ประชาชนได้รับรู้อย่างทั่วถึง โดยเฉพาะประโยชน์ของกองทุนหมู่บ้านต่อสมาชิกและปลูกฝังเรื่องการนำเงินไปใช้ให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของกองทุน

2. สร้างความตระหนักแก่ประชาชนในหมู่บ้านให้รู้สึกถึงความเป็นเจ้าของกองทุนหมู่บ้าน โดยต้องร่วมกันบริหารจัดการเพื่อรักษาผลประโยชน์ของกองทุนและมีการตรวจสอบการคืนเงินกองทุนร่วมกัน ซึ่งจะช่วยให้การดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านเป็นไปด้วยดี

3. จัดอบรมให้ความรู้กับคณะกรรมการหมู่บ้านด้านการวิเคราะห์สินเชื่อ การจัดทำบัญชี และรายงานทางการเงินให้ได้มาตรฐาน

4. ควรจัดทำรายงานทางการเงินให้สอดคล้องกับหลักการบัญชีและนโยบายบัญชีที่กระทรวงการคลังกำหนด โดยเฉพาะการบันทึกบัญชีรายการที่ กทบ. จ่ายเงินไปให้กองทุนหมู่บ้านทั่วประเทศ ซึ่งแสดงรายการเป็นเงินลงทุนระยะยาว (อยู่ในหัวข้อสินทรัพย์ในรายงานการเงิน) การวัดมูลค่าควรสะท้อนถึงเนื้อหาที่แท้จริงหรือสามารถพิสูจน์ความจริงและความมีตัวตนของเงินทุนดังกล่าวได้มีความครบถ้วน (Completeness) ตามที่บันทึกบัญชี รวมถึงการวัดมูลค่าเงินลงทุนต้องแสดงตามราคาทุนโดยพิจารณาตั้งค่าเผื่อการด้อยค่าเงินลงทุนด้วย เพื่อให้เงินลงทุนแสดงมูลค่าที่แท้จริง

5. สทบ. ควรรวบรวมข้อมูลกองทุนหมู่บ้านทั่วประเทศเพื่อจัดทำรายงานประจำปีเผยแพร่ผลการดำเนินงานของกองทุน เพื่อให้ประชาชนได้รับทราบและสามารถติดตามผลการดำเนินงานได้

6. ทบทวนและปรับปรุงการจัดเก็บข้อมูลและจัดทำฐานข้อมูล รวมถึงผลการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านให้มีความครบถ้วน ถูกต้อง ต่อเนื่องและเป็นปัจจุบัน โดยกำหนดระเบียบหรือแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการส่งมอบเอกสารหลักฐานการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านให้เป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาของการจัดเก็บเอกสารหลักฐานการเงินและผลดำเนินงานให้คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด ซึ่งจะช่วยให้ได้รับทราบถึง อุปสรรค ปัญหา และข้อจำกัดต่าง ๆ นำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขการดำเนินงานให้มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐาน

7. สทบ. ควรดูแลและติดตามการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากได้มีการใช้จ่ายงบประมาณและเพิ่มทุนให้กับกองทุนหมู่บ้านหลายครั้ง มีงบประมาณจำนวนมากกระจายสู่หมู่บ้านและชุมชนทั่วประเทศ การหมดวาระลงของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ อาจทำให้กองทุนหมู่บ้าน หน่วยงาน ตลอดจนบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ขาดการกำกับดูแลที่ดีจาก สทบ. หรือการขาดเจ้าหน้าที่ติดตามตรวจสอบอย่างใกล้ชิด อาจทำให้เงินงบประมาณในบัญชีที่ 1 และ 2 ค้างชำระเป็นจำนวนมาก เนื่องจากอาจจะมีการปล่อยเงินกู้ยืมอย่างหละหลวม เป็นสาเหตุทำให้การดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านไม่มีความโปร่งใสหรือเกิดช่องว่างที่นำไปสู่การแสวงหาผลประโยชน์โดยไม่ชอบและเกิดการทุจริตขึ้นได้ง่าย โดยเฉพาะการนำเงินไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ของ

กองทุน อาจทำให้เกิด Moral hazard ระบาดเป็นวงกว้างได้^๑ และหากตรวจพบว่าคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านดำเนินการจัดการกองทุนหมู่บ้านในลักษณะดังกล่าวข้างต้น หรือไม่ปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ที่อาจเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายแก่กองทุนหมู่บ้าน ผู้อำนวยการสำนักงานกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติควรสั่งระงับการจ่ายเงินหรือการปล่อยกู้ชั่วคราวในกองทุนหมู่บ้านที่เกิดปัญหา เพื่อให้มีการจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นให้มีความชัดเจนก่อน พร้อมทั้งจัดประชุมสมาชิกและรายงานให้สมาชิกกองทุนหมู่บ้านได้รับทราบและร่วมกันติดตาม ตรวจสอบ แก้ไขปัญหาร่วมกัน

8. ควรกำหนดแนวทางปฏิบัติและมาตรการให้ชัดเจนในการจัดการแก้ไขปัญหาการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้าน โดยเฉพาะกรณีที่กองทุนไม่สามารถรายงานข้อมูลผลการดำเนินงานและหลักฐานทางการเงินต่าง ๆ ให้สามารถตรวจสอบได้ ต้องจัดให้มีการสอบบัญชีกองทุนหมู่บ้านอย่างทั่วถึงทุกกองทุนและต่อเนื่องทุกปี เพื่อให้ทราบว่ามิถุนกองทุนหมู่บ้านใดที่ประสบความล้มเหลวในการดำเนินงาน ไม่มีการดำเนินกิจกรรมมาเป็นระยะเวลาอันยาวนานหรือไม่มีความสามารถในการบริหารจัดการกองทุนให้ดำเนินการเป็นไปตามข้อกำหนดในพระราชบัญญัติกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ. 2547 เกี่ยวกับการยุบ รวม หรือเลิกกองทุนหมู่บ้านเพื่อป้องกันหรือลดความเสียหายของเงินงบประมาณกองทุนหมู่บ้านที่ดำเนินงานผิดไปจากวัตถุประสงค์ของกองทุน

9. ปรับปรุง และแก้ไข กฎ ระเบียบ ข้อบังคับที่เกี่ยวกับการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้านให้ถูกต้อง เป็นปัจจุบัน ครอบคลุมสาระสำคัญทางปฏิบัติอย่างครบถ้วน โดยให้ถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด ตลอดจนกำหนดบทลงโทษกรณีกรรมการกองทุนหมู่บ้านหรือเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานกองทุนหมู่บ้านที่มีปัญหาหนี้ค้างชำระโดย ไม่มีเหตุผลอันสมควร หรือทุจริตยักยอกเงินกองทุนหมู่บ้าน ให้ดำเนินการตามมาตรการต่าง ๆ ทั้งทางสังคมและทางกฎหมาย

6.3 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการพัฒนากองทุนหมู่บ้าน มีดังนี้

1. หากมีการพิจารณาเพิ่มเงินทุนให้กับกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองในระยะต่อไป รัฐบาลควรทบทวนนโยบายเพิ่มเติม โดยต้องพิจารณาผลการดำเนินงานและการบริหารจัดการของแต่ละกองทุน หรือกำหนดเป็นมาตรการและแนวทางการสนับสนุนเงินทุนเพิ่มเติม เช่น ควรเพิ่มทุนให้กับกองทุนหมู่บ้านจำแนกตามศักยภาพของกองทุนหมู่บ้าน ต้องเป็นกองทุนที่มีการบริหารจัดการและผลการดำเนินงานที่ดี มีการปฏิบัติตามแนวทางการจัดทำบัญชีและรายงานทางการเงินที่ได้มาตรฐาน ตลอดจนพิจารณาหนี้ค้างชำระของกองทุน เป็นต้น เพื่อให้เกิดความเชื่อมั่นได้ว่าการใช้จ่ายเงินงบประมาณจะไม่สูญเปล่า เกิดความคุ้มค่า และประชาชนกลุ่มเป้าหมายได้รับประโยชน์สูงสุดสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้อย่างแท้จริง ตลอดจนส่งเสริมให้ประชาชนใช้เงินทุนที่ได้รับจากกองทุนหมู่บ้านให้ตรงตามวัตถุประสงค์กองทุน และหากรัฐบาลจะตั้งงบประมาณในลักษณะเพิ่มทุนแก่กองทุนหมู่บ้านต่อไป ควรพิจารณาแนวทางการสนับสนุนเงินทุน ดังนี้

^๑ คือการนำเงินไปใช้ผิดวัตถุประสงค์ ทำให้โอกาสที่จะชำระคืนเงินกู้้น้อยลง และมีความเสี่ยงสูง

➤ กองทุนที่คงเหลือยังไม่ได้จัดสรรเพิ่มทุนในระยะที่ 3 จำนวน 25,665 กองทุน หากมีผลการประเมินศักยภาพในระดับพอใช้ (C) และควรปรับปรุง (D) ควรแก้ไขปัญหาและปรับปรุงการบริหารจัดการให้ได้มาตรฐาน และมีความพร้อมก่อนการจัดสรรเงินเพิ่มทุน

➤ สนับสนุนให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจ (Specialized Financial Institutions : SFIs) ของรัฐ ให้อัฒิ์มเพื่อขยายการลงทุนแก่กองทุนหมู่บ้านที่ได้รับการประเมินศักยภาพในระดับดีมาก (A) และระดับดี (B) เพื่อให้กองทุนหมู่บ้านนำเงินไปต่อยอดสำหรับให้สมาชิกอัฐิ์มเพื่อนำเงินไปลงทุนสร้างอาชีพ สร้างรายได้ในครัวเรือน และใช้จ่ายฉุกเฉิน ซึ่งจะทำให้อุทกหนึ้นอกระบบเข้ามาใช้บริการและอยู่ในระบบมากขึ้น โดยรัฐบาลควรกำหนดกรอบวงเงิน ระยะเวลาการให้สินเชื่อและระยะเวลาชำระคืนที่ชัดเจน รวมถึงกำหนดอัตราดอกเบี้ยที่เหมาะสมหรือเป็นอัตราพิเศษให้ต่ำกว่าการให้สินเชื่อทั่วไป เพื่อให้กองทุนหมู่บ้านสามารถบริหารจัดการเงินทุนให้เติบโตและไม่สร้างภาระดอกเบี้ยที่สูงจนเกินไป แก่สมาชิก ตลอดจนเป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียนต้นทุนต่ำสร้างชุมชนให้พึ่งตนเองได้อย่างแท้จริง มากกว่าเป็นกองทุนที่เน้นการหากำไรให้เงินทุนองกองยแต่ขาดการช่วยเหลือและเรียนรู้ของชุมชน นอกจากนี้ควรปรับหลักเกณฑ์/ระเบียบต่าง ๆ ให้สอดคล้องตามหลักการอัฐิ์ม (กองทุนหมู่บ้านตามหลักศาสนาอิสลาม) เพื่อให้การจัดสรรงบประมาณสามารถเข้าถึงประชาชนในทุกกลุ่มเป้าหมายและทุกพื้นที่ของประเทศ

2. กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองที่กระจายอยู่ทั่วประเทศจำนวน 79,255 กองทุน มีเงินทุนหมุนเวียนรวมคิดเป็นร้อยละ 8.5 ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2558 และมีลักษณะการจัดสรรงบประมาณลงสู่พื้นที่เป้าหมายชัดเจน กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองจึงเป็นอีกกลไกหนึ่งหากรัฐบาลจะกระตุ้นเศรษฐกิจในระดับฐานรากและขับเคลื่อนเศรษฐกิจในทุกพื้นที่ของประเทศ โดยการสนับสนุนกองทุนหมู่บ้านที่มีความเข้มแข็งให้สามารถขยายการลงทุนประกอบกิจการในภาคเกษตรหรือลงทุนสร้างอาชีพ เพื่อเพิ่มรายได้ให้กับครัวเรือน รวมถึงปรับปรุงกองทุนหมู่บ้านที่ยังขาดการบริหารจัดการที่ดี

3. ควรตรวจสอบผลการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านทุกกองทุนทั่วประเทศ กองทุนหมู่บ้านได้รับการเพิ่มทุนหลายครั้งและมีงบประมาณจำนวนมากกระจายสู่หมู่บ้านและชุมชน ดังนั้น เพื่อให้ทราบถึงสถานะที่แท้จริงของเงินกองทุนหมู่บ้านและหนี้ค้างชำระ ตลอดจนผลการดำเนินงานที่ผ่านมาของกองทุนว่ามีกองทุนหมู่บ้านใดที่ผลการดำเนินงานมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์อย่างแท้จริง จึงต้องเร่งตรวจสอบทุกบัญชีของกองทุนหมู่บ้านตั้งแต่เริ่มจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านจนถึงระยะเวลาที่กำหนดภายใต้มาตรฐานและฐานข้อมูลเดียวกัน ทั้งนี้ งบประมาณที่จัดสรรไปให้กองทุนหมู่บ้านนั้นเป็นเงินที่ให้กองทุนหมู่บ้านดำเนินงานในระยะยาว และเป็นเงินที่จัดสรรให้โดยไม่มีข้อตกลงในการเรียกชำระคืน ดังนั้น ต้องมีการตรวจสอบผลการดำเนินงานกองทุนหมู่บ้านทุกกองทุนและประเมินผลการดำเนินงานจัดอันดับคุณภาพการบริหารจัดการของกองทุนแต่ละกองทุนอย่างต่อเนื่อง รวมถึงเปิดเผยข้อมูลให้ประชาชนได้รับทราบเพื่อให้ง่ายต่อการติดตามและตรวจสอบการใช้จ่ายเงินของกองทุน

4. กำหนดแนวทางเพื่อแก้ไขปัญหาหนี้ค้างชำระและเงินขาดบัญชีของกองทุนหมู่บ้านอย่างเร่งด่วน เนื่องจากปัจจุบันกองทุนหมู่บ้านส่วนใหญ่มีหนี้ค้างชำระเป็นจำนวนมาก และไม่สามารถบริหารจัดการติดตามทวงถามให้ชำระหนี้คืนได้ (Non Performing Loan : NPL) มีแนวโน้มที่จะทวีความรุนแรงหรือแผ่ขยายเพิ่มมากขึ้น หากยังไม่สามารถจัดการและแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้อย่างชัดเจน อาจก่อให้เกิดปัญหาเศรษฐกิจต่อชุมชนจากผลกระทบของหนี้สินในครัวเรือนที่เพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง ส่งผลต่อการขาดสภาพคล่องของกองทุนหมู่บ้านและเป็นสาเหตุให้กองทุนหมู่บ้านต้องหยุดดำเนินกิจกรรม แต่เนื่องจากกองทุนหมู่บ้านเป็นกองทุนที่มีวัตถุประสงค์ที่ดี เน้นช่วยเหลือผู้มีรายได้น้อย และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชากรกลุ่มใหญ่ของประเทศ เป็นการสร้างโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงสินเชื่อได้ง่ายขึ้น คนที่ไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันสามารถกู้เงินได้ อีกทั้งยังช่วยบรรเทาภาระหนี้นอกระบบและทำให้คนที่เป็หนี้นอกระบบเข้ามาอยู่ในระบบมากขึ้น หากกองทุนหมู่บ้านสามารถเดินหน้าต่อไปได้และดำเนินงานได้ประสพผลสำเร็จบรรลุตามวัตถุประสงค์ของกองทุน จะเป็นประโยชน์ต่อการยกระดับและพัฒนาคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนในระดับฐานราก ขณะเดียวกัน การใช้จ่ายเงินงบประมาณจะไม่สูญเปล่าก่อให้เกิดความคุ้มค่า และประชาชนกลุ่มเป้าหมายสามารถเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้อย่างแท้จริง

5. ปรับปรุงการบริหารจัดการของกองทุนหมู่บ้านเพื่อสร้างความยั่งยืนในระยะยาว โดยปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้อง เช่น พระราชบัญญัติกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ระเบียบคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ บทบัญญัติเกี่ยวกับการยกระดับกองทุนหมู่บ้านเป็นสถาบันการเงินชุมชน บทบัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือก วาระดำรงตำแหน่งของคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้าน ปรับปรุงระเบียบที่เกี่ยวกับการกู้ยืมและสัญญาค้ำประกัน นอกจากนี้ควรปรับปรุงการบริหารจัดการและการดำเนินงานของกองทุนหมู่บ้าน และ สทบ. ในเรื่องต่าง ๆ เช่น ระบบบัญชีและระบบการบริหารจัดการเงินควรให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน การจัดเก็บข้อมูลและจัดทำฐานข้อมูลต้องมีความครบถ้วน ถูกต้อง ต่อเนื่อง เป็นปัจจุบัน ปรับปรุงแก้ไขและเร่งรัดกระบวนการสอบบัญชีของกองทุนหมู่บ้านให้ดำเนินการอย่างจริงจังทั่วถึงทุกกองทุน และต่อเนื่องทุกปี รวมถึงผลักดันกองทุนหมู่บ้านให้ดำเนินการจดทะเบียนเป็นนิติบุคคลให้ครบทุกแห่ง ทั้งนี้ อาจให้สถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐที่กระจายอยู่ทุกพื้นที่เมืองและชุมชน เช่น ธ.ก.ส. และธนาคารออมสิน เข้าไปช่วยเหลือบริหารจัดการ ให้คำแนะนำ เพื่อแก้ไขการทำให้บัญชีและแก้ไขปัญหาหนี้ค้างชำระของกองทุนหมู่บ้านในกลุ่มที่ได้รับการประเมินศักยภาพในระดับควรปรับปรุง (D) อย่างใกล้ชิด

6. สนับสนุนการพัฒนาศักยภาพเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านเพื่อเสริมสร้างการเรียนรู้และร่วมกันขับเคลื่อนกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองได้ต่อเนื่อง สามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันตามวิถีชุมชน สร้างองค์ความรู้และภูมิปัญญาชุมชนหรือวัฒนธรรมท้องถิ่น โดยสนับสนุนการดำเนินงานของคณะกรรมการเครือข่ายกองทุนหมู่บ้านในระดับตำบล อำเภอ และจังหวัด เพื่อทำหน้าที่บริหารจัดการสร้างพลังเครือข่าย ขับเคลื่อนนโยบาย กำหนดแนวทาง ส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพของกองทุนหมู่บ้านในลักษณะกองทุนหมู่บ้านสามสัมพันธ์ที่สอนน้อง สร้างเวทีในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และจัดประกวดกองทุนหมู่บ้านดีเด่นในแต่ละปีอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้กองทุนที่มีการบริหารจัดการที่ดี หรือได้รับรางวัลกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองดีเด่น

เช่น กองทุนหมู่บ้านตะโก หมู่ที่ 7 ตำบลบ้านปรานค์ อำเภอดง จังหวัดนครราชสีมา
กองทุนหมู่บ้านโนนสวรรค์ หมู่ที่ 3 ตำบลโพธิ์หมากแข้ง อำเภอเมืองหนอง จังหวัดบึงกาฬ
กองทุนหมู่บ้าน บ้านควนแดง หมู่ที่ 7 ตำบลบ่อน้ำร้อน อำเภอกันตัง จังหวัดตรัง เป็นต้น
สามารถเป็นต้นแบบหรือตัวอย่างที่ดีแก่กองทุนอื่น ๆ เป็นแหล่งเรียนรู้ให้กับกองทุนในพื้นที่ใกล้เคียง
ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่กองทุนที่มีปัญหา รวมถึงเป็นขวัญและกำลังใจให้กับคณะกรรมการ
ผู้ปฏิบัติงานและสมาชิกกองทุนหมู่บ้านที่บริหารจัดการได้ดี

พระราชกฤษฎีกา

ว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ

พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๖๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักการการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบกับ มาตรา ๓/๑ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๕ มาตรา ๕๒ วรรคสาม มาตรา ๕๓/๑ วรรคสาม และมาตรา ๕๓/๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“จังหวัด” หมายความว่า จังหวัดตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน แต่ไม่รวมถึงกรุงเทพมหานคร

“กลุ่มจังหวัด” หมายความว่า กลุ่มจังหวัดที่จัดตั้งตามมาตรา ๒๖

“ก.น.จ.” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการ

“ก.บ.จ.” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ

“ก.บ.ก.” หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ

“แผนพัฒนาจังหวัด” หมายความว่า รายการเกี่ยวกับโครงการและแผนงานต่าง ๆ ของจังหวัด ที่จำเป็นต้องจัดทำเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาของจังหวัดในอนาคต

“แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด” หมายความว่า รายการเกี่ยวกับโครงการและแผนงานต่าง ๆ ของกลุ่มจังหวัดที่จำเป็นต้องจัดทำเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาของกลุ่มจังหวัดในอนาคต

“แผนปฏิบัติการราชการประจำปีของจังหวัด” หมายความว่า แผนที่แปลงแผนพัฒนาจังหวัดสู่การปฏิบัติโดยระบุถึงโครงการต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องดำเนินการในจังหวัดในแต่ละปีงบประมาณเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาของจังหวัด ทั้งนี้ ไม่ว่าโครงการนั้นจะดำเนินการโดยจังหวัด กระทรวง ทบวง กรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐ หรือเอกชน

“แผนปฏิบัติการราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด” หมายความว่า แผนที่แปลงแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดสู่การปฏิบัติโดยระบุถึงโครงการต่าง ๆ ที่จำเป็นต้องดำเนินการในกลุ่มจังหวัดในแต่ละปีงบประมาณเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด ทั้งนี้ ไม่ว่าโครงการนั้นจะดำเนินการโดยจังหวัด กลุ่มจังหวัด กระทรวง ทบวง กรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐ หรือเอกชน

“งบประมาณจังหวัด” หมายความว่า รายการงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่จังหวัดยื่นคำขอจัดตั้งต่อสำนักงบประมาณเพื่อดำเนินการตามแผนปฏิบัติการราชการประจำปีของจังหวัด

“งบประมาณกลุ่มจังหวัด” หมายความว่า รายการงบประมาณรายจ่ายประจำปีของกลุ่มจังหวัด ขึ้นคำขอจัดตั้งต่อสำนักงบประมาณเพื่อดำเนินการตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด

“ภาคประชาสังคม” หมายความว่า สภาองค์กรชุมชนตำบลตามกฎหมายว่าด้วยสภาองค์กรชุมชน และองค์กรภาคประชาสังคมอื่นที่ ก.น.จ. กำหนด

“พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี” หมายความว่า รวมถึงพระราชบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายเพิ่มเติมและพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่ายด้วย

มาตรา ๔ การปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกานี้ในเรื่องใดยังไม่สมควรที่ส่วนราชการจังหวัด หรือกลุ่มจังหวัดใดจะปฏิบัติ หรือปฏิบัติอย่างมีเงื่อนไขอย่างไร ให้ ก.น.จ. มีอำนาจกำหนดได้

เพื่อให้เกิดความคล่องตัวและมีประสิทธิภาพในการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัด แบบบูรณาการตามพระราชกฤษฎีกานี้ คณะรัฐมนตรีอาจมีมติตามข้อเสนอแนะของ ก.น.จ. ยกเว้นให้ จังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดไม่ต้องปฏิบัติตามระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งของทางราชการที่ใช้บังคับ เป็นการทั่วไปในเรื่องใดก็ได้

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

หมวด ๑

การบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ

มาตรา ๖ การบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการให้ดำเนินถึงหลักการ ดังต่อไปนี้

(๑) การบริหารงานให้เป็นไปตามแผนพัฒนาจังหวัดหรือแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แล้วแต่กรณี

(๒) การสร้างโอกาสและส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมระหว่างภาครัฐ องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาสังคมในจังหวัด เพื่อเสริมสร้างศักยภาพในการแข่งขัน และการแก้ไขปัญหาาร่วมกันเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน

(๓) การกระจายอำนาจการตัดสินใจลงไปสู่ระดับผู้ปฏิบัติ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและ ความรวดเร็วในการปฏิบัติราชการ

(๔) การส่งเสริมและสนับสนุนให้ท้องถิ่นมีความพร้อมในการรองรับการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

(๕) การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี มีความโปร่งใส และมีการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ของการปฏิบัติราชการ

(๖) การบริหารงบประมาณจังหวัดให้เป็นไปตามวิธีการบริหารงบประมาณจังหวัดแบบบูรณาการตามหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติตามที่ ก.น.จ. กำหนดตามข้อเสนอแนะของสำนักงานงบประมาณ

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการนโยบายการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการประกอบด้วย

(๑) นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ

(๒) รองนายกรัฐมนตรีทุกคน รัฐมนตรีซึ่งนายกรัฐมนตรีมอบหมายให้กำกับและติดตามการปฏิบัติราชการในภูมิภาค รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงมหาดไทย เลขาธิการนายกรัฐมนตรี เลขานุการรัฐมนตรี ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ และเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นกรรมการ

(๓) นายกสมาคมองค์การบริหารส่วนจังหวัดแห่งประเทศไทย นายกสมาคมสันนิบาตเทศบาลแห่งประเทศไทย และนายกสมาคมองค์การบริหารส่วนตำบลแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ

(๔) ประธานกรรมการสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย และประธานสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ

(๕) ผู้ทรงคุณวุฒิจากคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการซึ่งประธานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนดไม่เกินสามคน เป็นกรรมการ

(๖) ผู้แทนภาคประชาสังคมที่นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งไม่เกินสองคน เป็นกรรมการ

ให้เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ เป็นกรรมการและเลขานุการ รองเลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการที่เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการกำหนด และข้าราชการสังกัดกระทรวงมหาดไทยคนหนึ่ง ปลัดกระทรวงมหาดไทยกำหนด เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการตาม (๖) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี

องค์ประชุมและการประชุมของ ก.น.จ. ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง

มาตรา ๘ ก.น.จ. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดกรอบนโยบายและวางระบบในการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ เพื่อให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดสามารถบริหารงาน แก้ไขปัญหา และพัฒนาพื้นที่ในเขตจังหวัดและกลุ่มจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพและตอบสนองความต้องการของประชาชนให้ได้รับประโยชน์สูงสุด

(๒) กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด การจัดทำและบริหารงบประมาณจังหวัดและงบประมาณกลุ่มจังหวัด

(๓) พิจารณา กลั่นกรอง และให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนา กลุ่มจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด และคำขอ งบประมาณของจังหวัดและกลุ่มจังหวัดตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ และนำเสนอต่อ คณะรัฐมนตรี

(๔) กำกับดูแลการดำเนินการตาม (๑) และ (๒) ให้เกิดผลสัมฤทธิ์

(๕) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ตามที่มอบหมาย

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

คณะกรรมการตาม (๕) อย่างน้อยต้องมีคณะกรรมการด้านแผนและด้านงบประมาณ

มาตรา ๙ ให้สำนักงาน ก.พ.ร. ทำหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการของ ก.น.จ. และหน้าที่อื่นตามที่ ก.น.จ. กำหนด

มาตรา ๑๐ ในจังหวัดหนึ่ง ให้มีคณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการคณะหนึ่ง ประกอบด้วย

(๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ

(๒) รองผู้ว่าราชการจังหวัดทุกคน เป็นกรรมการ

(๓) ผู้แทนหัวหน้าส่วนราชการที่มีสำนักงานอยู่ในจังหวัดไม่ว่าจะมีฐานะเป็นราชการบริหารส่วนภูมิภาคหรือราชการบริหารส่วนกลาง เป็นกรรมการ

(๔) ผู้แทนรัฐวิสาหกิจที่ดำเนินกิจการอยู่ในจังหวัด เป็นกรรมการ

- (๕) ผู้แทนหัวหน้าหน่วยงานอื่นของรัฐที่มีสำนักงานอยู่ในจังหวัด เป็นกรรมการ
  - (๖) ผู้แทนผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นกรรมการ
  - (๗) ผู้แทนภาคประชาสังคม เป็นกรรมการ
  - (๘) ประธานกรรมการหอการค้าจังหวัด และประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด เป็นกรรมการ
- ให้หัวหน้าสำนักงานจังหวัด เป็นกรรมการและเลขานุการ

กรรมการตาม (๓) (๔) และ (๕) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้แต่งตั้งตามจำนวนหลักเกณฑ์ และวิธีการที่ ก.น.จ. กำหนด

จำนวน หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งผู้แทนผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตาม (๖) และผู้แทนภาคประชาสังคมตาม (๗) ให้เป็นไปตามที่ ก.น.จ. กำหนดโดยให้คำนึงถึงสัดส่วนของหญิง และชายที่ใกล้เคียงกัน

กรรมการตาม (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี
องค์ประชุมและการประชุมของ ก.บ.จ. ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการ
ทางปกครอง

มาตรา ๑๑ ก.บ.จ. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) วางแนวทางปฏิบัติและอำนวยความสะดวกให้การบริหารงานแบบบูรณาการในจังหวัดเป็นไปตาม
หลักการ นโยบาย และระบบตามที่ ก.น.จ. กำหนด

(๒) จัดทำแผนพัฒนาจังหวัดเสนอต่อที่ประชุมตามมาตรา ๑๕ เพื่อรับฟังความคิดเห็น

(๓) ส่งเสริม ประสานความร่วมมือการพัฒนาระหว่างภาครัฐ ภาคประชาสังคมและภาคธุรกิจ
เอกชน เพื่อสร้างบรรยากาศให้เอื้ออำนวยต่อการลงทุนและชักชวนภาคธุรกิจเอกชนมาลงทุนในจังหวัด
และให้มีการพัฒนาให้เป็นไปตามแผนพัฒนาจังหวัดอย่างยั่งยืน

(๔) จัดทำบันทึกความเข้าใจกับฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาที่ให้ความร่วมมือและ
สนับสนุนการดำเนินการตามแผนพัฒนาจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด

(๕) วิเคราะห์ บูรณาการ และจัดทำแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและคำขอ
งบประมาณจังหวัด ก่อนนำเสนอต่อ ก.น.จ.

(๖) กำกับ ให้คำแนะนำ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผนพัฒนาจังหวัดและ
แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด และรายงาน ก.น.จ.

(๗) แต่งตั้งคณะกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ตามที่มอบหมาย

(๘) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ ก.น.จ. หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ในกรณีที่ ก.บ.จ. แต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตาม (๒) คณะกรรมการดังกล่าวอย่างน้อยต้องประกอบด้วยผู้แทนตามมาตรา ๑๐ (๖) ไม่น้อยกว่าสามคน และผู้แทนตามมาตรา ๑๐ (๗) ไม่น้อยกว่าสองคน

มาตรา ๑๒ ในกลุ่มจังหวัดหนึ่งให้มีคณะกรรมการบริหารงานกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ คณะหนึ่ง ประกอบด้วย

(๑) หัวหน้ากลุ่มจังหวัดตามมาตรา ๒๖ เป็นประธานกรรมการ

(๒) ผู้ว่าราชการจังหวัดในกลุ่มจังหวัดทุกจังหวัด เป็นรองประธานกรรมการ

(๓) ผู้แทนหัวหน้าส่วนราชการประจำจังหวัดในกลุ่มจังหวัดจังหวัดละไม่เกินสองคนที่ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง เป็นกรรมการ

(๔) นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดในกลุ่มจังหวัดทุกจังหวัด เป็นกรรมการ

(๕) นายกเทศมนตรีในกลุ่มจังหวัดจังหวัดละหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๖) นายกองค้การบริหารส่วนตำบลในกลุ่มจังหวัดจังหวัดละหนึ่งคน เป็นกรรมการ

(๗) ผู้แทนภาคประชาสังคม เป็นกรรมการ

(๘) ผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน เป็นกรรมการ

จังหวัดใดมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นเป็นการเฉพาะ ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งประกอบด้วยผู้บริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นด้วย

ให้ปลัดกระทรวงมหาดไทยแต่งตั้งข้าราชการในสังกัดกระทรวงมหาดไทยคนหนึ่ง เป็นกรรมการและเลขานุการ และหัวหน้าสำนักงานจังหวัดของทุกจังหวัดในกลุ่มจังหวัด เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการตาม (๕) และ (๖) ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้แต่งตั้งตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.น.จ. กำหนด

จำนวน หลักเกณฑ์ และวิธีการได้มาซึ่งผู้แทนภาคประชาสังคมตาม (๗) และผู้แทนภาคธุรกิจเอกชนตาม (๘) ให้เป็นไปตามที่ ก.น.จ. กำหนด โดยต้องคำนึงถึงสัดส่วนของหญิงและชายที่ใกล้เคียงกัน

กรรมการตาม (๓) และ (๔) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี
องค์ประชุมและการประชุมของ ก.บ.ก. ให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการ
ทางปกครอง

มาตรา ๑๓ ก.บ.ก. มีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) วางแนวทางปฏิบัติและอำนวยความสะดวกให้การบริหารงานแบบบูรณาการในกลุ่มจังหวัดเป็นไป
ตามหลักการ นโยบาย และระบบตามที่ ก.น.จ. กำหนด

(๒) จัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดเสนอต่อที่ประชุมตามมาตรา ๑๕ เพื่อรับฟังความคิดเห็น

(๓) ส่งเสริม ประสานความร่วมมือการพัฒนาระหว่างภาครัฐ ภาคประชาสังคม และ
ภาคธุรกิจเอกชน และแก้ไขปัญหาภายในกลุ่มจังหวัดและระหว่างกลุ่มจังหวัดเพื่อให้การพัฒนาเป็นไปตาม
แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดอย่างยั่งยืน

(๔) วิเคราะห์ บูรณาการ และให้ความเห็นชอบรายละเอียดการปฏิบัติการตามแผนปฏิบัติ
ราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัดและคำขอของงบประมาณกลุ่มจังหวัด ก่อนนำเสนอต่อ ก.น.จ.

(๕) กำกับ ให้คำแนะนำ ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดและ
แผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด และรายงาน ก.น.จ.

(๖) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการหรือคณะทำงานเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ตามที่มอบหมาย

(๗) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ ก.น.จ. หรือคณะรัฐมนตรีมอบหมาย

ในกรณีที่ ก.บ.ก. แต่งตั้งคณะอนุกรรมการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดตาม (๒) คณะอนุกรรมการ
ดังกล่าวอย่างน้อยต้องประกอบด้วยกรรมการที่เป็นผู้แทนตามมาตรา ๑๒ (๔) ไม่น้อยกว่าหนึ่งคน
ผู้แทนตามมาตรา ๑๒ (๕) ไม่น้อยกว่าสองคน ผู้แทนตามมาตรา ๑๒ (๖) ไม่น้อยกว่าสามคน และ
ผู้แทนตามมาตรา ๑๒ (๗) ไม่น้อยกว่าหนึ่งคน

มาตรา ๑๔ เพื่อให้การบริหารงานเป็นไปตามหลักการตามที่กำหนดในมาตรา ๖
ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

(๑) บริหารงานจังหวัดโดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐตาม
รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย แผนพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหาร
ราชการแผ่นดิน แผนพัฒนาประเทศด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมตลอดทั้งนโยบายของรัฐบาล และ
ความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัด

(๒) ประสานและเชื่อมโยงหน่วยงานของรัฐ ซึ่งรวมถึงองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกับภาคประชาสังคมและภาคธุรกิจเอกชน เพื่อร่วมกันวางยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดให้เหมาะสมกับโอกาสและศักยภาพของจังหวัด โดยเน้นการมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย

(๓) บูรณาการการบริหารงบประมาณ และแสวงหาความร่วมมือและการสนับสนุนจากทุกฝ่าย เพื่อให้เป็นไปตามแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็งในการพัฒนาท้องถิ่นและให้บริการพื้นฐานแก่ประชาชน

(๕) ส่งเสริมและสนับสนุนภาคประชาสังคมให้มีความเข้มแข็ง สามารถบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเองอย่างยั่งยืน

(๖) เสริมสร้างการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีและการบริหารการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้จังหวัดมีขีดสมรรถนะรองรับกระแสโลกาภิวัตน์

(๗) กระทำตนเป็นแบบอย่างแก่ผู้ปฏิบัติงานและส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดการเรียนรู้ ตลอดจนการพัฒนาผู้ปฏิบัติงานให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ และทัศนคติที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงาน

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ผู้ว่าราชการจังหวัดไม่อาจบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล เพราะเหตุที่ส่วนราชการมิได้มอบอำนาจให้ตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการมอบอำนาจหรือเพราะเหตุอื่นใด ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดรายงานต่อ ก.น.จ. โดยเร็ว และให้ ก.น.จ. เสนอแนะแนวทางแก้ไขต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อมีมติสั่งการต่อไป

มาตรา ๑๖ ให้หัวหน้ากลุ่มจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ประสาน เร่งรัด และติดตามการดำเนินงานของผู้ว่าราชการจังหวัดในส่วนที่เกี่ยวข้องกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด

หมวด ๒

การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด

มาตรา ๑๗ ให้ ก.น.จ. กำหนดนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการในการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด เพื่อให้ผู้ว่าราชการจังหวัดและ ก.บ.จ. รับไปดำเนินการ

มาตรา ๑๘ ให้ ก.บ.จ. ดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัด โดยคำนึงถึงความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัด รวมตลอดถึงความพร้อมของภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชน และยุทธศาสตร์ระดับชาติ

แผนพัฒนาจังหวัดอย่างน้อยต้องระบุรายละเอียดของวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์

ให้แผนพัฒนาจังหวัดมีระยะเวลาสี่ปี

เพื่อให้ทราบถึงความต้องการและศักยภาพของประชาชนในพื้นที่ตามวรรคหนึ่ง ให้ ก.บ.จ. ดำเนินการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในท้องถิ่นในจังหวัดตามวิธีการที่ ก.น.จ. กำหนด แต่ ก.บ.จ. อาจแต่งตั้งคณะกรรมการระดับอำเภอดำเนินการประสานงานกับองค์กรต่าง ๆ ในพื้นที่ของอำเภอ เพื่อให้ได้ความคิดเห็นของประชาชนเสนอเป็นข้อมูลต่อ ก.บ.จ. แทนการสำรวจความคิดเห็นก็ได้

มาตรา ๑๙ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้มีการประชุมปรึกษาหารือร่วมกันกับบุคคลดังต่อไปนี้ เพื่อรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาจังหวัดที่ ก.บ.จ. จัดทำตามมาตรา ๑๘

(๑) หัวหน้าส่วนราชการที่มีสถานที่ตั้งทำการอยู่ในจังหวัดหรือมีเขตอำนาจหน้าที่ในจังหวัด ไม่ว่าจะบริหารส่วนภูมิภาคหรือราชการบริหารส่วนกลาง

(๒) หัวหน้าหน่วยงานที่เป็นรัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐ บรรดาที่มีสถานที่ตั้งทำการอยู่ในจังหวัดหรือมีเขตอำนาจหน้าที่ในจังหวัด

(๓) ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั้งหมดในจังหวัด

(๔) ผู้แทนภาคประชาสังคม

(๕) ผู้แทนภาคธุรกิจเอกชน

เมื่อดำเนินการตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ ก.บ.จ. นำผลการประชุมปรึกษาหารือ และความคิดเห็นของที่ประชุมมาปรับปรุงแผนพัฒนาจังหวัดให้สมบูรณ์ แล้วส่ง ก.น.จ. เพื่อพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบต่อไป ทั้งนี้ ให้ส่งสำเนาให้ ก.บ.ก. ทราบด้วย

เมื่อแผนพัฒนาจังหวัดได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีและประกาศใช้แล้ว การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และการดำเนินกิจการของจังหวัดและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดดังกล่าว

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่มีความจำเป็นต้องปรับปรุงแผนพัฒนาจังหวัดใหม่ก่อนสิ้นอายุของแผน ให้ดำเนินการตามมาตรา ๑๘ และมาตรา ๑๕

มาตรา ๒๑ ผู้แทนภาคประชาสังคมตามมาตรา ๑๕ (๔) ให้ประกอบด้วยบุคคลที่ได้รับการสรรหาจากแต่ละอำเภอในเขตจังหวัด อำเภอละไม่เกินหกคน

ให้นายกเทศมนตรีและประธานสภาองค์กรชุมชนตำบลในเขตอำเภอคัดเลือกบุคคลซึ่งอยู่ในเขตเทศบาล และให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบล กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน และประธานสภาองค์กรชุมชนตำบลคัดเลือกบุคคลซึ่งอยู่นอกเขตเทศบาล แล้วเสนอให้นายอำเภอจัดประชุม เพื่อสรรหาผู้แทนภาคประชาสังคมจากบุคคลที่ได้รับการคัดเลือกข้างต้นเพื่อให้ได้จำนวนตามที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง

หลักเกณฑ์การประชุมเพื่อสรรหาและการแจ้งรายชื่อผู้ได้รับการสรรหาตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศกำหนด

มาตรา ๒๒ ผู้แทนภาคประชาสังคมตามมาตรา ๑๕ (๔) ต้องมีคุณสมบัติ ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) มีอายุตั้งแต่สิบแปดปีบริบูรณ์ขึ้นไปในวันสรรหา
- (๓) มีชื่อในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรในเขตเทศบาล หรือนอกเขตเทศบาล แล้วแต่กรณี ของแต่ละอำเภอที่มีการสรรหา ติดต่อกันไม่น้อยกว่าหนึ่งปีนับถึงวันสรรหา
- (๔) มีฐานะเป็นผู้นำชุมชนตามกฎหมายว่าด้วยสภาองค์กรชุมชน

มาตรา ๒๓ ผู้แทนภาคประชาสังคมตามมาตรา ๑๕ (๔) ต้องไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง สมาชิกสภาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการ ที่ปรึกษาหรือผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการบริหารพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง
- (๒) ไม่เป็นข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ ซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ

มาตรา ๒๔ ผู้แทนภาคธุรกิจเอกชนตามมาตรา ๑๕ (๕) ให้ประกอบด้วยบุคคล ดังต่อไปนี้

- (๑) สมาชิกหอการค้าจังหวัดซึ่งคณะกรรมการหอการค้าจังหวัดคัดเลือก จำนวนไม่เกินสิบคน
- (๒) สมาชิกสภาอุตสาหกรรมจังหวัดซึ่งคณะกรรมการสภาอุตสาหกรรมจังหวัดคัดเลือก จำนวนไม่เกินสิบคน

(๓) ผู้ประกอบธุรกิจในพื้นที่ซึ่งมิได้เป็นสมาชิกตาม (๑) และ (๒) จำนวนไม่เกินสิบคน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดคัดเลือก

มาตรา ๒๕ เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาจังหวัดแล้ว ให้ ก.บ.จ. จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัด โดยอย่างน้อยต้องระบุรายละเอียดของโครงการ เป้าหมายและผลสัมฤทธิ์ของงาน หน่วยงานผู้รับผิดชอบ และงบประมาณที่จะต้องใช้จ่ายดำเนินการและต้องระบุให้ชัดเจนว่าโครงการหรืองานใดที่จังหวัดประสงค์จะขอตั้งงบประมาณจากสำนักงบประมาณโดยตรง ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.น.จ. กำหนด

เมื่อจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดจัดส่งให้ ก.บ.ก. เพื่อประกอบการจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีของกลุ่มจังหวัด

หมวด ๓

การจัดกลุ่มจังหวัดและการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

มาตรา ๒๖ ให้ ก.น.จ. พิจารณาจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัด และเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ

การจัดตั้งกลุ่มจังหวัดและกำหนดจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดตามวรรคหนึ่ง ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดของจังหวัดที่เป็นศูนย์ปฏิบัติการของกลุ่มจังหวัดทำหน้าที่เป็นหัวหน้ากลุ่มจังหวัด เว้นแต่ ก.น.จ. จะกำหนดเป็นอย่างอื่น

มาตรา ๒๗ ให้นำความในมาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และมาตรา ๒๕ มาใช้บังคับกับการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด และแผนปฏิบัติการประจำปีของกลุ่มจังหวัดด้วยโดยอนุโลม

การรับฟังความคิดเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.น.จ. กำหนด

หมวด ๔

งบประมาณจังหวัดและกลุ่มจังหวัด

มาตรา ๒๘ เมื่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบกับแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติการประจำปีของจังหวัดตามที่ ก.น.จ. เสนอแล้ว ให้ ก.น.จ. ส่งให้สำนักงบประมาณ

เพื่อใช้ในการจัดสรรงบประมาณ โดยสำนักงบประมาณต้องดำเนินการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีให้เพียงพอต่อการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด

การส่งแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดตามวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าจังหวัดได้ยื่นคำของบประมาณต่อสำนักงบประมาณตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณแล้วเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวกับงบประมาณของจังหวัด

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่ส่วนราชการใดมีหน้าที่ดำเนินการในเรื่องใดและได้รับงบประมาณรายจ่ายประจำปีสำหรับดำเนินการในเรื่องนั้นตามแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด ให้ส่วนราชการนั้นแจ้งการได้รับการจัดสรรงบประมาณในเรื่องดังกล่าวให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีมีผลใช้บังคับ

ให้สำนักงบประมาณแจ้งการจัดสรรงบประมาณจังหวัดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่สำนักงบประมาณได้รับแผนการปฏิบัติงานและแผนการใช้จ่ายเงินจากหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้อง

ให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นแจ้งการจัดสรรงบประมาณงบเงินอุดหนุนเฉพาะกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการตามแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดให้ผู้ว่าราชการจังหวัดทราบภายในสามสิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีมีผลใช้บังคับ

มาตรา ๓๐ ส่วนราชการใดมีความจำเป็นต้องโอนงบประมาณที่ปรากฏอยู่ในแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดใดกลับส่วนราชการนั้นหรือโอนไปจังหวัดอื่น ให้กระทำได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าราชการจังหวัดนั้นแล้ว

มาตรา ๓๑ ให้จังหวัดรายงานสรุปผลการปฏิบัติงานและผลการใช้จ่ายงบประมาณที่แสดงถึงผลสำเร็จ รวมทั้งปัญหาอุปสรรคในการดำเนินงานตามแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดเสนอ ก.น.จ. เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรี และให้จัดส่งสำเนาให้สำนักงบประมาณทราบภายในหกสิบวันนับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ

ในกรณีที่สำนักงานงบประมาณกำหนดให้จังหวัดจัดทำรายงานผลการใช้จ่ายงบประมาณตามแบบที่ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณกำหนด เมื่อจังหวัดได้จัดส่งสำเนาให้สำนักงานงบประมาณตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ถือว่าจังหวัดได้จัดทำรายงานดังกล่าวแล้ว

มาตรา ๓๒ ให้นำความในหมวดนี้มาใช้บังคับกับการจัดทำและบริหารงบประมาณของกลุ่มจังหวัดด้วยโดยอนุโลม ในกรณีใดที่ไม่อาจปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกานี้ได้หรือมิได้กำหนดไว้ในพระราชกฤษฎีกานี้ การดำเนินการในกรณีนั้นให้เป็นไปตามที่ ก.น.จ. กำหนดด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๓๓ ให้หัวหน้ากลุ่มจังหวัดบูรณาการการบริหารงบประมาณกลุ่มจังหวัด ให้เป็นไปตามแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด

หมวด ๕

การกำกับและติดตาม

มาตรา ๓๔ เพื่อให้การบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการสัมฤทธิ์ผล ให้ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีและผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทย มีอำนาจหน้าที่เร่งรัดติดตามและประเมินผลการดำเนินการตามแผนพัฒนาจังหวัด แผนพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัด รวมทั้งการบริหารงบประมาณจังหวัดและงบประมาณกลุ่มจังหวัด

ให้ผู้ตรวจราชการสำนักนายกรัฐมนตรีและผู้ตรวจราชการกระทรวงมหาดไทยรายงานผลการติดตามและประเมินผลตามวรรคหนึ่งต่อ ก.น.จ. อย่างน้อยปีละสองครั้ง

มาตรา ๓๕ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติราชการตามแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ให้จังหวัด ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐ บรรดาที่มีสำนักงานอยู่ในพื้นที่จังหวัดและได้รับเงินงบประมาณเป็นการเฉพาะเพื่อดำเนินการตามแผนพัฒนาจังหวัด

และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด มีหน้าที่ต้องจัดทำบันทึกความร่วมมือการดำเนินการตามหลักเกณฑ์ที่ ก.พ.ร. กำหนด

ความในวรรคสองให้ใช้บังคับกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สมัครใจให้ความร่วมมือและสนับสนุนการดำเนินการตามแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดด้วย

ให้นำความในวรรคหนึ่ง วรรคสอง และวรรคสามมาใช้บังคับกับการดำเนินการตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัดด้วยโดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๖ การจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดในครั้งแรกตามพระราชกฤษฎีกานี้ ให้ ก.บ.จ. จัดทำแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัด และให้ ก.บ.ก. จัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการประจำปีของกลุ่มจังหวัดเสนอ ก.น.จ. เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบไปในคราวเดียวกัน

มาตรา ๓๗ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับกับการดำเนินการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๕๓ เป็นต้นไป

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

สมัคร สุนทรเวช

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดหลักการการบริหารงานจังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ และเนื่องจากมาตรา ๕๓/๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ ๗) พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้จังหวัดจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดโดยให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา ซึ่งมาตรา ๕๓/๒ กำหนดให้นำหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวมาใช้บังคับกับการจัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดด้วยโดยอนุโลม ประกอบกับมาตรา ๕๒ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติเดียวกันกำหนดให้จังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดยื่นคำขอจัดตั้งงบประมาณได้และให้ถือว่าจังหวัดหรือกลุ่มจังหวัดเป็นส่วนราชการตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้

ข่าวกระทรวงการคลัง

กลุ่มสารนิเทศการคลัง สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง โทร. 0-2126-5800 โทรสาร 0-2273-9763

www.mof.go.th

ฉบับที่ 175/2559

วันที่ 28 ธันวาคม 2559

ฐานะการคลังของรัฐบาลในช่วง 2 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2560

นายภุชชฎา จินะวิจารณ์ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง ในฐานะโฆษกกระทรวงการคลัง แถลงข่าวฐานะการคลังของรัฐบาลตามระบบกระแสเงินสดในช่วง 2 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2560 ว่ารัฐบาลมีรายได้นำส่งคลังทั้งสิ้น จำนวน 358,217 ล้านบาท ในขณะที่มีการเบิกจ่ายเงินงบประมาณทั้งสิ้น จำนวน 611,067 ล้านบาท รัฐบาลได้กู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล จำนวน 56,974 ล้านบาท ส่งผลให้เงินคงคลัง ณ สิ้นเดือนพฤศจิกายน 2559 มีจำนวนทั้งสิ้น 193,277 ล้านบาท

นายภุชชฎาฯ สรุปว่า “ฐานะการคลังของรัฐบาลในช่วง 2 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2560 ยังคงอยู่ในระดับที่เข้มแข็งเพียงพอต่อการเบิกจ่าย ทั้งนี้ รัฐบาลสามารถจัดเก็บรายได้สูงขึ้นและสามารถเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณโดยเฉพาะรายจ่ายลงทุนได้สูงกว่าช่วงเดียวกันของปีที่แล้ว ซึ่งเป็นสัญญาณที่ดีและยังจะเป็นปัจจัยสนับสนุนต่อการดำเนินนโยบายการคลังเพื่อสนับสนุนการขยายตัวทางเศรษฐกิจในระยะต่อไป”

ฐานะการคลังของรัฐบาลตามระบบกระแสเงินสด 2 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2560

หน่วย: ล้านบาท

	2 เดือนแรก		เปรียบเทียบ	
	ปีงบประมาณ 2560	ปีงบประมาณ 2559	จำนวน	ร้อยละ
1. รายได้	358,217	334,735	23,482	7.0
2. รายจ่าย	611,067	607,129	3,938	0.6
3. ดุลเงินงบประมาณ	(252,850)	(272,394)	19,544	7.2
4. ดุลเงินนอกงบประมาณ	(52,147)	(15,530)	(36,617)	(235.8)
5. ดุลเงินสดก่อนกู้ (3+4)	(304,997)	(287,924)	(17,073)	(5.9)
6. เงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุล	56,974	208,170	(151,196)	(72.6)
7. ดุลเงินสดหลังกู้ (5+6)	(248,023)	(79,754)	(168,269)	(211.0)
8. เงินคงคลังปลายงวด	193,277	346,428	(153,151)	(44.2)

ที่มา: กรมบัญชีกลาง และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

รายละเอียดเพิ่มเติม ดูได้จาก www.fpo.go.th สำนักงานนโยบายการคลัง สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

โทร 0 2273 9020 ต่อ 3538

ฐานะการคลังของรัฐบาลตามระบบกระแสเงินสดประจำเดือนพฤศจิกายน 2559
และในช่วง 2 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2560 (ตุลาคม - พฤศจิกายน 2559)

ในเดือนพฤศจิกายน 2559 รัฐบาลขาดดุลเงินสดจำนวน 46,788 ล้านบาท โดยเป็นการเกินดุลเงินงบประมาณ จำนวน 28,093 ล้านบาท ในขณะที่ดุลเงินนอกงบประมาณขาดดุล จำนวน 74,881 ล้านบาท ส่งผลให้เงินคงคลัง ณ สิ้นเดือนพฤศจิกายน 2559 มีจำนวน 193,277 ล้านบาท โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ฐานะการคลังเดือนพฤศจิกายน 2559

1.1 รัฐบาลมีรายได้นำส่งคลัง จำนวน 203,805 ล้านบาท สูงกว่าเดือนเดียวกันปีที่แล้ว 25,409 ล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ 14.2) ซึ่งมีสาเหตุหลักมาจากการนำส่งรายได้ของรัฐวิสาหกิจสูงกว่าเดือนเดียวกันปีที่แล้ว

1.2 รัฐบาลมีการเบิกจ่ายเงินงบประมาณทั้งสิ้น จำนวน 175,712 ล้านบาท ต่ำกว่าเดือนเดียวกันปีที่แล้ว จำนวน 57,216 ล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ 24.6) โดยเป็นรายจ่ายปีปัจจุบัน จำนวน 148,435 ล้านบาท ต่ำกว่าเดือนเดียวกันปีที่แล้ว ร้อยละ 29.0 ประกอบด้วยรายจ่ายประจำ จำนวน 126,649 ล้านบาท ต่ำกว่าเดือนเดียวกันปีที่แล้วร้อยละ 35.9 และรายจ่ายลงทุน 21,786 ล้านบาท สูงกว่าเดือนเดียวกันปีที่แล้วร้อยละ 89.8 และการเบิกจ่ายเงินจากงบประมาณปีก่อนจำนวน 27,277 ล้านบาท สูงกว่าเดือนเดียวกันปีที่แล้วร้อยละ 13.8 (ตารางที่ 1)

การเบิกจ่ายเงินงบประมาณที่สำคัญในเดือนนี้ ได้แก่ เงินอุดหนุนของกระทรวงศึกษาธิการ 10,935 ล้านบาท รายจ่ายอื่นของกระทรวงกลาโหม 7,869 ล้านบาท และเงินอุดหนุนของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น 4,201 ล้านบาท

ตารางที่ 1 การเบิกจ่ายเงินงบประมาณเดือนพฤศจิกายน 2559

หน่วย: ล้านบาท

	เดือนพฤศจิกายน		เปรียบเทียบ	
	2559	2558	จำนวน	ร้อยละ
1. รายจ่ายปีปัจจุบัน	148,435	208,966	(60,531)	(29.0)
1.1 รายจ่ายประจำ	126,649	197,487	(70,838)	(35.9)
1.2 รายจ่ายลงทุน	21,786	11,479	10,307	89.8
2. รายจ่ายจากงบประมาณปีก่อน	27,277	23,962	3,315	13.8
3. รายจ่ายรวม (1+2)	175,712	232,928	(57,216)	(24.6)

ที่มา: กรมบัญชีกลาง

1.3. ดุลการคลังรัฐบาลตามระบบกระแสเงินสด จากรายได้นำส่งคลังและการเบิกจ่ายเงินงบประมาณของรัฐบาลข้างต้น ส่งผลให้ดุลเงินงบประมาณในเดือนพฤศจิกายน 2559 เกินดุล จำนวน 28,093 ล้านบาท เมื่อรวมกับดุลเงินนอกงบประมาณที่ขาดดุล 74,881 ล้านบาท ซึ่งมีสาเหตุหลักจากรายจ่ายเหลือมาจากเดือนตุลาคม จำนวน 45,419 ล้านบาท การไถ่ถอนตัวเงินคลังสุทธิ จำนวน 9,600 ล้านบาท และการถอนคืนภาษีมูลค่าเพิ่มงวด 11 ให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนฯ จำนวน 7,888 ล้านบาท ทั้งนี้ รัฐบาลได้กู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุล จำนวน 4,260 ล้านบาท ส่งผลให้ดุลเงินสด (หลังกู้ชดเชยการขาดดุล) ขาดดุลเท่ากับ จำนวน 42,528 ล้านบาท และเงินคงคลัง ณ สิ้นเดือนพฤศจิกายน 2559 มีจำนวนทั้งสิ้น จำนวน 193,277 ล้านบาท (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ฐานะการคลังของรัฐบาลตามระบบกระแสเงินสดเดือนพฤศจิกายน 2559

หน่วย: ล้านบาท

	เดือนพฤศจิกายน		เปรียบเทียบ	
	2559	2558	จำนวน	ร้อยละ
1. รายได้	203,805	178,396	25,409	14.2
2. รายจ่าย	175,712	232,928	(57,216)	(24.6)
3. ดุลเงินงบประมาณ	28,093	(54,532)	82,625	151.5
4. ดุลเงินนอกงบประมาณ	(74,881)	(3,996)	(70,885)	(1,773.9)
5. ดุลเงินสดก่อนกู้ (3+4)	(46,788)	(58,528)	11,740	20.1
6. เงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุล	4,260	109,076	(104,816)	(96.1)
7. ดุลเงินสดหลังกู้ (5+6)	(42,528)	50,548	(93,076)	(184.1)
8. เงินคงคลังปลายงวด	193,277	346,428	(153,151)	(44.2)

ที่มา: กรมบัญชีกลาง และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

2. ฐานะการคลังในช่วง 2 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2560 (ตุลาคม - พฤศจิกายน 2559)

2.1 รายได้นำส่งคลัง รัฐบาลมีรายได้นำส่งคลังทั้งสิ้น 358,217 ล้านบาท สูงกว่าช่วงเดียวกันปีที่แล้ว 23,482 ล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ 7.0) ซึ่งมีสาเหตุหลักมาจากการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มและการจัดเก็บภาษีสรรพสามิตที่สูงกว่าช่วงเดียวกันปีที่แล้ว

2.2 รายจ่ายรัฐบาล การเบิกจ่ายเงินงบประมาณของรัฐบาลมีจำนวนทั้งสิ้น 611,067 ล้านบาท สูงกว่าช่วงเดียวกันปีที่แล้ว 3,938 ล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ 0.6) ประกอบด้วยรายจ่ายปีปัจจุบัน 570,818 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 20.9 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายปีปัจจุบันหลังโอนเปลี่ยนแปลง สูงกว่าช่วงเดียวกันปีที่แล้ว ร้อยละ 0.4 และรายจ่ายจากงบประมาณปีก่อน 40,249 ล้านบาท สูงกว่าช่วงเดียวกันปีที่แล้วร้อยละ 4.4 (ตารางที่ 3)

รายจ่ายปีปัจจุบันจำนวน 570,818 ล้านบาท ประกอบด้วยรายจ่ายประจำ 521,500 ล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ 23.9 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายประจำหลังโอนเปลี่ยนแปลง 2,183,653 ล้านบาท) ต่ำกว่าช่วงเดียวกันปีที่แล้วร้อยละ 2.3 และรายจ่ายลงทุน 49,318 ล้านบาท (คิดเป็นร้อยละ 9.0 ของวงเงินงบประมาณรายจ่ายลงทุนหลังโอนเปลี่ยนแปลง 549,347 ล้านบาท) สูงกว่าช่วงเดียวกันปีที่แล้วร้อยละ 40.9

ตารางที่ 3 การเบิกจ่ายเงินงบประมาณในช่วง 2 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2560

(ตุลาคม - พฤศจิกายน 2559)

หน่วย: ล้านบาท

	2 เดือนแรก		เปรียบเทียบ	
	ปีงบประมาณ 2560	ปีงบประมาณ 2559	จำนวน	ร้อยละ
1. รายจ่ายปีปัจจุบัน	570,818	568,574	2,244	0.4
1.1 รายจ่ายประจำ	521,500	533,564	(12,064)	(2.3)
1.2 รายจ่ายลงทุน	49,318	35,010	14,308	40.9
2. รายจ่ายจากงบประมาณปีก่อน	40,249	38,555	1,694	4.4
3. รายจ่ายรวม (1+2)	611,067	607,129	3,938	0.6

ที่มา: กรมบัญชีกลาง

2.3 ดุลการคลังรัฐบาลตามระบบกระแสเงินสดขาดดุล 304,997 ล้านบาท โดยเป็นการขาดดุลเงินงบประมาณ 252,850 ล้านบาท และขาดดุลเงินนอกงบประมาณ จำนวน 52,147 ล้านบาท ซึ่งมีสาเหตุหลักมาจากรายจ่ายเหลือมจ่ายปีก่อน จำนวน 26,607 ล้านบาท และการถอนคืนภาษีมูลค่าเพิ่มงวดที่ 10 - 11 ให้กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนฯ จำนวน 16,882 ล้านบาท ทั้งนี้ รัฐบาลได้บริหารเงินสดให้สอดคล้องกับความต้องการใช้เงินโดยการกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุลจำนวน 56,974 ล้านบาท ส่งผลให้ดุลเงินสด (หลังการกู้เพื่อชดเชยการขาดดุล) ขาดดุลเท่ากับ 248,023 ล้านบาท และเงินคงคลัง ณ สิ้นเดือนพฤศจิกายน 2559 มีจำนวนทั้งสิ้น 193,277 ล้านบาท (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ฐานะการคลังของรัฐบาลตามระบบกระแสเงินสดในช่วง 2 เดือนแรกของปีงบประมาณ 2560 (ตุลาคม - พฤศจิกายน 2559)

หน่วย: ล้านบาท

	2 เดือนแรก		เปรียบเทียบ	
	ปีงบประมาณ 2560	ปีงบประมาณ 2559	จำนวน	ร้อยละ
1. รายได้	358,217	334,735	23,482	7.0
2. รายจ่าย	611,067	607,129	3,938	0.6
3. ดุลเงินงบประมาณ	(252,850)	(272,394)	19,544	7.2
4. ดุลเงินนอกงบประมาณ	(52,147)	(15,530)	(36,617)	(235.8)
5. ดุลเงินสดก่อนกู้ (3+4)	(304,997)	(287,924)	(17,073)	(5.9)
6. เงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุล	56,974	208,170	(151,196)	(72.6)
7. ดุลเงินสดหลังกู้ (5+6)	(248,023)	(79,754)	(168,269)	(211.0)
8. เงินคงคลังปลายงวด	193,277	346,428	(153,151)	(44.2)

ที่มา: กรมบัญชีกลาง และสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

สำนักนโยบายการคลัง สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
โทร 0 2273 9020 ต่อ 3563

10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย: กลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต

คณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 17 พ.ย. ที่ผ่านมา ได้มีมติเห็นชอบในหลักการสำหรับข้อเสนอของกระทรวงอุตสาหกรรมในเรื่อง “10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย: กลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต” เพื่อเป็นมาตรการระยะยาวที่จะกำหนดทิศทาง “การปรับโครงสร้างด้านการผลิต ทั้งเกษตร-อุตสาหกรรม-บริการ” ของประเทศให้มีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการแข่งขัน มีการสร้างงานคุณภาพ และมีการสนับสนุนเศรษฐกิจภูมิภาคอย่างเป็นระบบ ต่อเนื่อง และยั่งยืน

ข้อเสนอ “10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย: กลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต” ได้ผ่านการพิจารณาร่วมกันใน “คณะทำงานส่งเสริมการลงทุนภาคเอกชน” ที่จัดตั้งโดยกระทรวงการคลัง ซึ่งกรรมการประกอบด้วย กระทรวงอุตสาหกรรม สำนักงานส่งเสริมการลงทุน สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และหน่วยงานอื่น รวม 15 หน่วยงาน ทั้งนี้ คณะทำงานฯ มีหน้าที่ที่จะวิเคราะห์สถานภาพและศักยภาพของกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายที่จะมีบทบาทต่อการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในอนาคต พร้อมทั้งจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเกี่ยวกับมาตรการส่งเสริมการลงทุนสำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายเหล่านั้น

ข้อเสนอดังกล่าวได้เสนอผ่านความเห็นชอบของ รมว.กระทรวงการคลัง (คุณอภิศักดิ์ ตันติวรวงศ์) รมว.กระทรวงอุตสาหกรรม (คุณอรชกา สีนุญเรือง) รองนายกรัฐมนตรี (คุณสมคิด จาตุศรีพิทักษ์) และนายกรัฐมนตรี (พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา) และนำเข้าสู่การพิจารณาของ ครม. โดยได้มีมติเห็นชอบในหลักการ และให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปดำเนินการต่อไป

สาเหตุ: เศรษฐกิจอ่อนแอเพราะการลงทุนน้อยมาก จึงต้องมีอุตสาหกรรมเป้าหมาย

เหตุผลสำคัญที่ต้องใช้อุตสาหกรรมเป้าหมายเป็นเครื่องมือในการกำหนดทิศทางการปรับโครงสร้างเพราะ

1) ในช่วงทศวรรษที่ผ่านมา การแข่งขันในภูมิภาคเอเชียเพิ่มขึ้นมาก แต่ประเทศไทยปรับตัวช้า ทำให้เรามีการเจริญเติบโตเป็นไปในลักษณะถดถอย ขณะที่ประเทศต่างๆ ในภูมิภาคเอเชียได้มีการพัฒนาไปอย่างรวดเร็ว ดังจะเห็นได้จาก

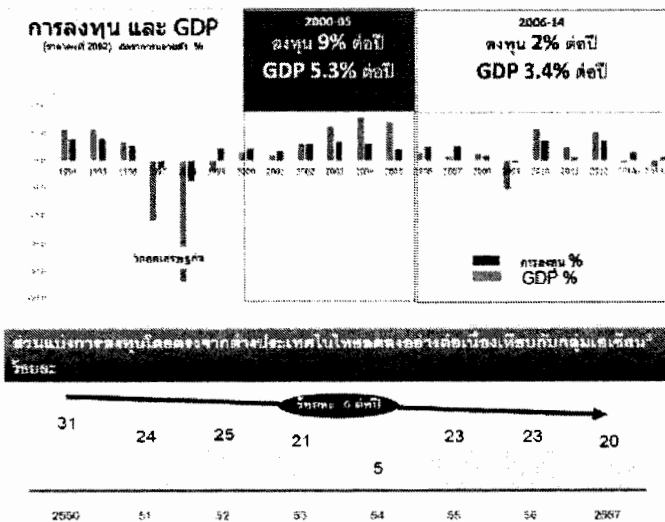
- อัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยต่ำที่สุดในอาเซียนใน 2 ปีติดกัน (2556-57) และกำลังแย่งอันดับต่ำสุดกับสิงคโปร์ในปี

- มูลค่าการส่งออกที่ขยายตัวลดลงจากร้อยละ 14 ต่อปี ในช่วงปี 2541-2550 เหลือเพียงร้อยละ 5 ต่อปีในช่วงปี 2551-2557 และคาดว่าจะหดตัวประมาณร้อยละ 5 ในปี 2558

2) ความถดถอยนี้มีสาเหตุสำคัญมาจาก ประเทศไทยขาดความมุ่งมั่นอย่างจริงจังและต่อเนื่องที่จะเร่งลงทุน ทำให้ประสิทธิภาพการผลิตและความสามารถในการแข่งขันกลายเป็นปัญหาหลักในโครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทย

- เมื่อก่อน ประเทศไทยขยายการลงทุนประมาณร้อยละ 9-10 ต่อปี ทำให้เศรษฐกิจไทยขยายตัวร้อยละ 5 หรือมากกว่า
- แต่ในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา เราขยายการลงทุนเพียงร้อยละ 2 ต่อปี จึงไม่น่าแปลกใจว่าเศรษฐกิจขยายตัวได้เพียงร้อยละ 2 ในช่วงดังกล่าว เอกชนไทยขยายการลงทุนเพียงร้อยละ 3 จากร้อยละ 14 ต่อปีที่เคยทำมา

ปัญหาโครงสร้าง..ลงทุนของประเทศน้อย. ..เศรษฐกิจขยายตัวต่ำ..แข่งขันไม่ได้

10 ปีที่ผ่านมา: ลงทุนน้อย..ขยายตัวต่ำ
การลงทุนขยายตัวต่ำจาก 9% → 2%
เป็นการลงทุนเพื่อซ่อม..มากกว่า..เพื่อสร้าง
ทำให้ GDP ขยายตัวต่ำจาก 5% → 3%
รายได้น้อย-ส่งออกแข่งขันไม่ได้

10 ปีที่ผ่านมา: เงินลงทุนมาไทยน้อยลง
ส่วนแบ่ง FDI จากต่างประเทศ
มาไทย/อาเซียน จาก 30% → 20%
ลดลง 6% ทุกปี

3) การลงทุนของไทย ในระยะหลังมีลักษณะต่างคนต่างทำ กระจัดกระจายทั่วไป ไม่ได้มีจัดเน้นให้เกิดพลังเหมือนสมัยทำเขตเศรษฐกิจพิเศษชายฝั่งทะเลภาคตะวันออก เมื่อ 32 ปีที่แล้ว

เราต้องผลักดันการลงทุนให้เพิ่มขึ้นร้อยละ 10 ต่อปีเหมือนในอดีต จึงจะเพียงพอที่จะขยายตัวเต็มศักยภาพ และมีความสามารถแข่งขันกับประเทศอื่นได้อีกครั้งหนึ่ง

10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย

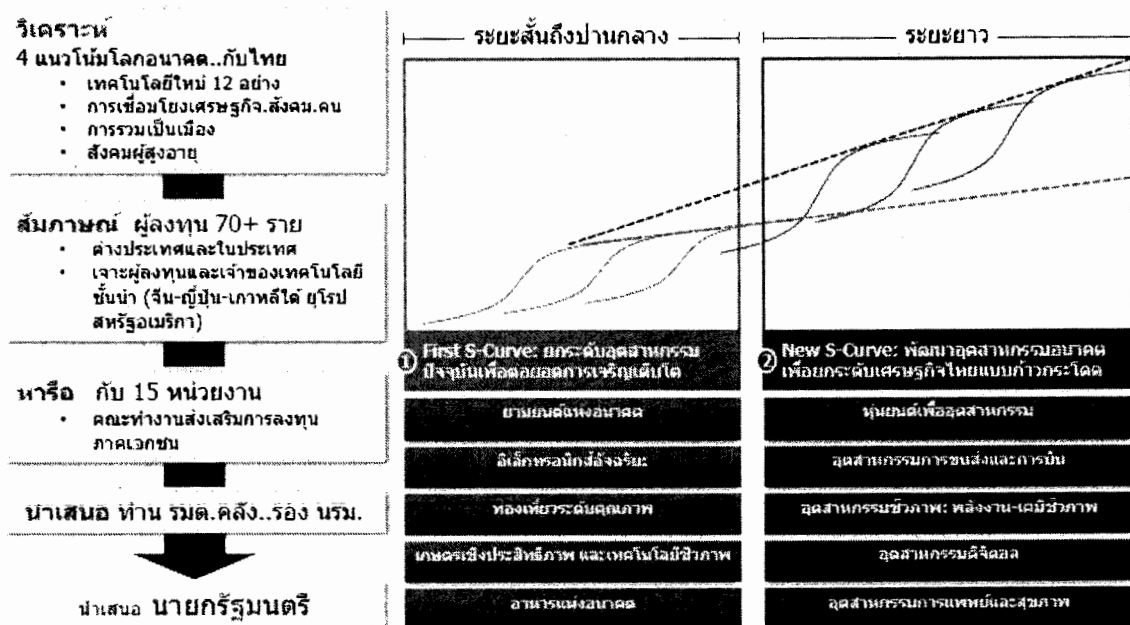
อุตสาหกรรมเป้าหมายที่มีศักยภาพที่จะเป็นปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (New Growth Engine) ของประเทศ เสนอต่อกระทรวงอุตสาหกรรม และสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันจากที่เป็นอยู่ให้สูงขึ้น รวมทั้งมั่นใจว่า 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายเหล่านี้เป็นที่สนใจของนักลงทุนทั่วโลก ทั้งนี้ 10 อุตสาหกรรมสามารถแบ่งเป็น 2 กลุ่มดังนี้

1. การต่อยอด 5 อุตสาหกรรมเดิม ประกอบด้วย

- 1) อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ (Next-generation Automotive)
- 2) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (Smart Electronics)
- 3) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Affluent, Medical and Wellness Tourism)
- 4) การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ (Agriculture and Biotechnology)
- 5) อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร (Food for the Future)

กลุ่มนี้ เราเข้าใจดีกันอยู่แล้วว่ามีฐานที่แข็งแกร่ง แต่ต้องต่อยอดการลงทุนในผลิตภัณฑ์ใหม่ๆ ให้มีการวิจัยและพัฒนา เพื่อยกอุตสาหกรรมสู่ระดับนานาชาติ

5+5 อุตสาหกรรมเป้าหมาย.. ต่อยอด 5 อุตสาหกรรมเดิม + เดิม 5 อุตสาหกรรมใหม่

2. การเติม 5 อุตสาหกรรมอนาคต ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมใหม่ที่ประเทศไทยมีศักยภาพในการแข่งขัน และมีผู้สนใจลงทุน ประกอบด้วย

1) อุตสาหกรรมหุ่นยนต์เพื่อการอุตสาหกรรม (Robotics)

- เพราะโลกมีความต้องการสูง เชื่อว่าจะใหญ่กว่าอุตสาหกรรมรถยนต์ในอนาคต
- เรามีความต้องการใช้การเพิ่มประสิทธิภาพของอุตสาหกรรมการผลิตต่างๆ
- รวมทั้งเรามีฐานอุตสาหกรรมชิ้นส่วนและไฟฟ้าดีมาก ซึ่งนักลงทุนทั่วโลกเห็นว่า

2) อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ (Aviation and Logistics)

- จำนวนเครื่องบินที่มากขึ้นต้องการการซ่อมแซม และมีการขนส่งทางอากาศมากมากขึ้น
- เรามีสนามบินอยู่ตะเภา และสนามบินอื่นๆ ที่จะนำมาใช้ประโยชน์ในการสร้างอุตสาหกรรมการบินได้

3) อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ (Biofuels and Biochemicals)

- เพราะโลกกำลังต้องการความยั่งยืน และทั่วโลกกำลังกำหนดมาตรฐานด้านชีวภาพ เข้ากับการค้า คือถ้าการผลิตไม่หันมาใช้เคมีชีวภาพ เช่น ไบโอบลาสติก ในการหีบห่อ ก็อาจจะส่งออกไม่ได้
- เรามีฐานการเกษตรใหญ่ที่สุดในอาเซียน ถ้าเราไม่ลงทุน ประเทศอื่นก็จะลงทุน

4) อุตสาหกรรมดิจิทัล (Digital)

- ความต้องการสูงมาก และเป็นมาตรฐานใหม่ในการดำรงชีพ โดยเฉพาะ อีคอมเมิร์ซ
- เอกชนไทยก็พร้อม ต่างชาติก็พร้อมจะมาลงทุนต่อยอดเทคโนโลยี

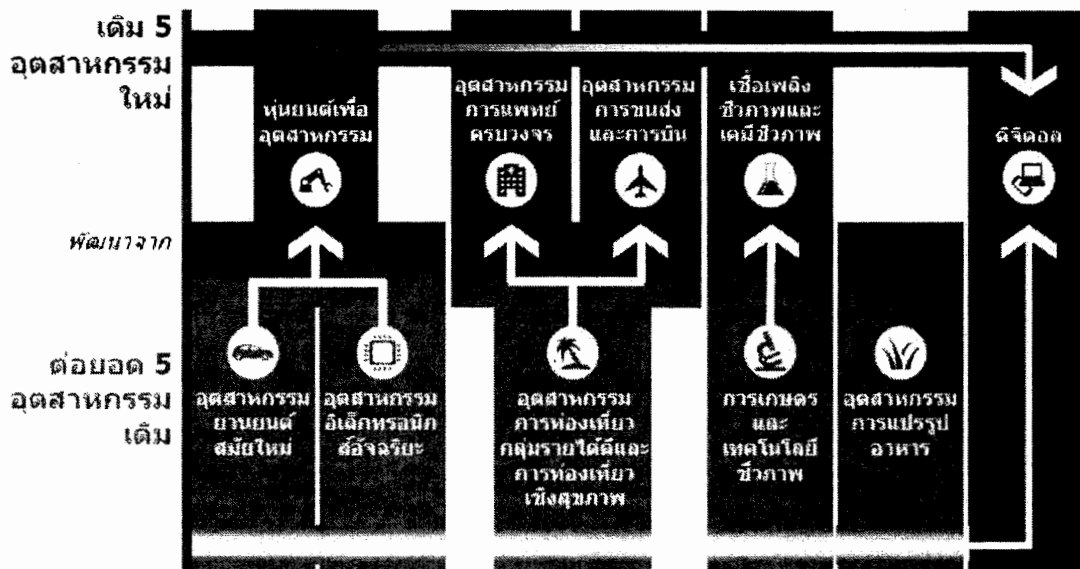
5) อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร (Medical Hub)

- ในด้านการรักษาพยาบาล เรามีหมอ พยาบาล ที่เก่งมาก ทำได้ดีเป็นที่รู้จักทั่วโลก
- ต่อไปต้องเพิ่มการลงทุนในการผลิตยา อุปกรณ์การแพทย์ และระบบการรักษาพยาบาลระยะไกล เพราะมีผู้สูงอายุเยอะขึ้นทั่วเอเชีย คือต้องทำให้ครบวงจรการแพทย์

เดิม 5 อุตสาหกรรมใหม่

	หุ่นยนต์เพื่อหุ่นยนต์	หุ่นยนต์ที่ใช้ในอุตสาหกรรมการผลิตยานยนต์ กระบวนการผลิตฮาร์ดดิสก์ และอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ - หุ่นยนต์เชี่ยวชาญเฉพาะด้านดำน้ำและการแพทย์
	อุตสาหกรรมการบิน	กิจการสาธารณูปโภคและบริการเพื่อการขนส่ง - ศูนย์รวมกิจการโลจิสติกส์ทันสมัย - การบริการซ่อมบำรุงอากาศยาน (Maintenance, Repair and Overhaul: MRO) - อุตสาหกรรมผลิตชิ้นส่วนอากาศยาน (OEM) - ธุรกิจมูลค่าสูงที่ต้องการความเร็วจากการขนส่งทางอากาศ (Time-Sensitive Products) - สถาบันศึกษาและอบรมด้านการบิน
	อุตสาหกรรมทางการแพทย์ครบวงจร	การแพทย์ทางไกลผ่าน ICT เพื่อติดตาม ปรีกษา วินิจฉัย และรักษา - ผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์เพื่อการวินิจฉัยและติดตามผลระยะไกล (Remote health monitoring devices) - ยาประเภทชีววัตถุต้นแบบ (Biologic) และชีววัตถุคล้ายคลึง (Biosimilar)
	เชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ	เชื้อเพลิงชีวภาพรุ่นที่ 2 - อุตสาหกรรมเคมีชีวภาพครบวงจร โดยการพัฒนาอุตสาหกรรมกลางน้ำ - ไบโอฟอสติก - เข้าสู่ Bioeconomy
	ดิจิทัล	Embedded Software, Enterprise Software และ Digital content - E-commerce (ขาย-ซื้อ-จ่าย-ส่ง) - วิเคราะห์ข้อมูลของและผู้บริโภค (Consumer insights Analytics and Data Center) - Cloud Computing - Cyber security - Internet of Things-enabled Smart City - Creative media and animation

การพัฒนาอุตสาหกรรมใหม่มีรากฐานสืบเนื่องมาจากการต่อยอดอุตสาหกรรมปัจจุบัน

มาตรการสนับสนุนและเร่งรัดการลงทุนอุตสาหกรรมเป้าหมาย

ที่ผ่านมา ครม. ได้อนุมัติมาตรการส่งเสริมการลงทุนคลัสเตอร์ 6 คลัสเตอร์ซึ่งตรงกับอุตสาหกรรมเป้าหมาย อันนี้ใช้ได้ และ ครม. ได้สั่งให้สำนักงานส่งเสริมการลงทุนจัดทำมาตรการส่งเสริมการลงทุนให้ครบทั้ง 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายข้างต้นโดยเร็ว อย่างไรก็ตาม จากผลการประมวลความเห็นของนักลงทุนและเจ้าของเทคโนโลยีรายสำคัญทั่วโลกกว่า 70 ราย ได้ข้อสรุปว่า

1. “การส่งเสริมการลงทุนของประเทศไทยไม่เพียงพอ” ที่จะดึงดูดการลงทุนรายสำคัญๆ ที่มีผลที่ประเทศสูง ดังนั้น ในทางปฏิบัติจำเป็นต้องมี “การเจรจาต่อรองเฉพาะรายที่สำคัญ” และเป็นที่ต้องการโดยเฉพาะผู้ลงทุนที่เป็นเจ้าของเทคโนโลยี หรือเป็นบริษัทชั้นนำของโลกที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก

2. การเจรจาต้องสามารถ “ปรับ/เพิ่มสิทธิประโยชน์” ตามความสำคัญและผลประโยชน์ที่ได้จากโครงการลงทุนนั้นๆ

เช่น ถ้าสร้างฐานการผลิต สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับประเทศได้มาก หรือความสามารถในการสร้างความรู้ให้กับภาคเกษตรที่เรายังไม่มาก่อน ก็ควรจะได้สิทธิประโยชน์เพิ่มพิเศษดังนั้น ในการผลักดันการลงทุนอุตสาหกรรมเป้าหมายข้างต้น จำเป็น “ต้องมีมาตรการเสริม” นอกเหนือจากการส่งเสริมการลงทุนโดยปกติ ดังนี้

1. ต้องมีแผนกำหนดทิศทางการลงทุนอุตสาหกรรมเป้าหมายให้ชัดเจน

• ให้กระทรวงอุตสาหกรรมเป็นแม่งาน ในการจัดทำแผนปฏิบัติการของของอุตสาหกรรมเป้าหมายแต่ละอุตสาหกรรมอย่างชัดเจน โดยเฉพาะการสร้างตลาดภายในประเทศ เช่น ต้องการส่งเสริมการใช้ไบโอพลาสติกในประเทศ การปรับใช้หุ่นยนต์ในสายการผลิตอุตสาหกรรม เป็นต้น เพื่อสร้างความมั่นใจให้กับนักลงทุนถึงความมุ่งมั่นของประเทศในการส่งเสริมอุตสาหกรรมเป้าหมายเหล่านั้น

2. ต้องมีมาตรการการเงินเสริม

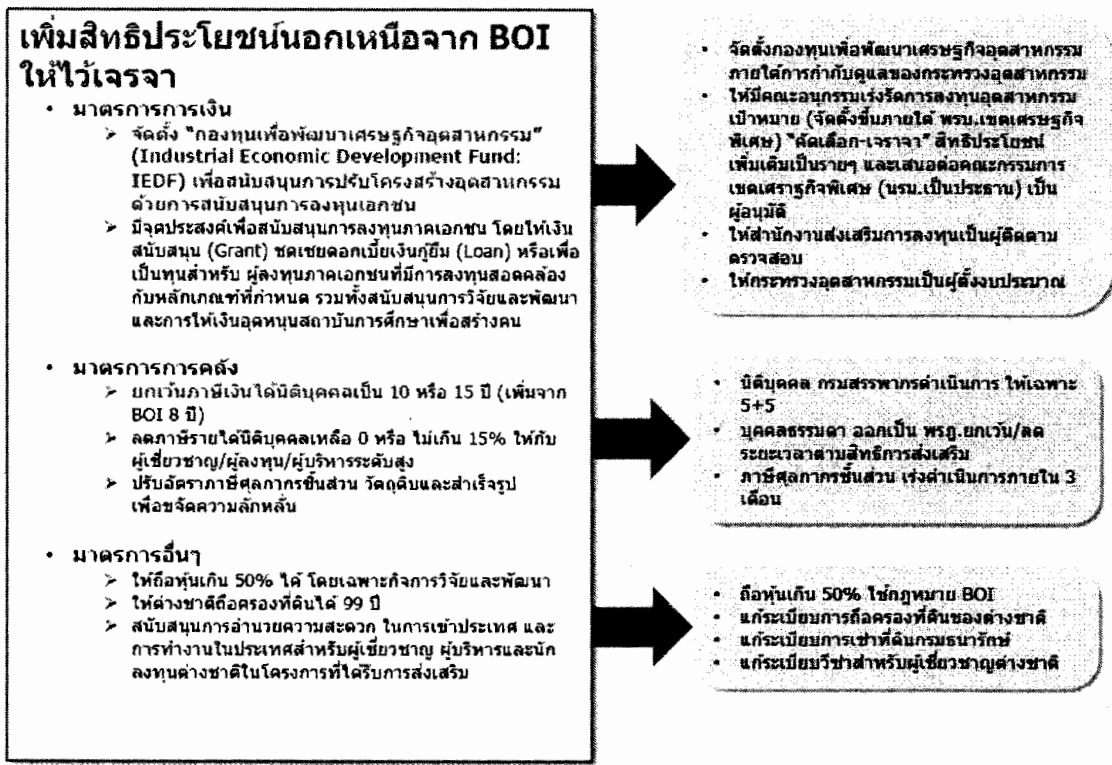
• ให้จัดตั้ง “กองทุนพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรม” เพื่อทำหน้าที่ให้เงินสนับสนุน ให้เงินกู้ยืมหรือชดเชยดอกเบี้ยเงินกู้ หรือให้เป็นทุนสำหรับโครงการการลงทุนพิเศษที่เป็นที่ต้องการอย่างสูงที่สามารถทำให้อุตสาหกรรมเป้าหมายนั้นๆ ทั้งนี้ ให้กองทุนฯ จัดตั้งอยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงอุตสาหกรรม

• ในการใช้เงิน ให้มี “คณะอนุกรรมการเร่งรัดการลงทุนอุตสาหกรรมเป้าหมาย” จัดตั้งขึ้นภายใต้ พ.ร.บ.เขตเศรษฐกิจพิเศษ ทำหน้าที่ “คัดเลือก-ชี้ชวน-เจรจา” ผู้ลงทุนรายสำคัญ บริษัทเจ้าของเทคโนโลยี ก่อนนำเข้าสู่คณะกรรมการเขตเศรษฐกิจพิเศษระดับชาติ (นายกรัฐมนตรีเป็นประธาน) เพื่ออนุมัติ

3. ต้องมีมาตรการการคลังเสริมกระทรวงการคลัง รับผิดชอบดำเนินการในหลายเรื่อง ที่สำคัญได้แก่

• เพิ่มสิทธิประโยชน์พิเศษยกเว้นอัตราภาษีนิติบุคคลเป็นเวลา 10-15 ปี สำหรับโครงการที่มีความสำคัญสูงในอุตสาหกรรมเป้าหมาย จากสูงสุด 8 ปี ตามการส่งเสริมการลงทุนทั่วไป

- เพิ่มสิทธิประโยชน์พิเศษยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
    - สำหรับผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับไม่เกิน 15% อัตราภาษีรายได้บุคคลธรรมดาของผู้เชี่ยวชาญชั้นนำระดับนานาชาติ และ
    - ไม่เกิน 15% สำหรับผู้เชี่ยวชาญระดับสูง และผู้บริหารระดับสูงที่จำเป็นในโครงการลงทุน และสามารถสร้างประโยชน์ให้ประเทศ
  - ให้เร่งแก้ไขโครงสร้างอาคารฯ เข้าชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์ที่ใช้ในการผลิตหรือให้บริการในอุตสาหกรรมเป้าหมาย ในกรณีอัตราภาษีของชิ้นส่วนหรืออุปกรณ์สูงกว่าผลิตภัณฑ์
  - ให้ยกเว้นอาคารฯ เข้าของที่นำเข้ามาเพื่อทำการวิจัย พัฒนาหรือทดสอบ
4. มีมาตรการอำนวยความสะดวกเสริมกระทรวงอุตสาหกรรมจะประสานงานกับหน่วยงานอื่นๆ เร่งรัดเรื่องการอำนวยความสะดวกด้านการลงทุนที่สำคัญ ได้แก่
- ให้สิทธิประโยชน์การเข้าออก และการทำงานของผู้เชี่ยวชาญและเจ้าหน้าที่ระดับสูงจากต่างประเทศเทียบเท่าคนไทย ครึ่งละ 5 ปี ตลอดช่วงอายุการส่งเสริมการลงทุน
  - ให้มีการถือหุ้นสำหรับนักลงทุนต่างชาติ 100% ในระยะเริ่มต้น หรือกรณีที่เป็นการลงทุนด้านวิจัยและพัฒนา (R&D) ที่เกี่ยวข้องกับลิขสิทธิ์และสิทธิบัตร ซึ่งนักลงทุนไทยไม่มีความเชี่ยวชาญ
  - ให้สิทธิประโยชน์พิเศษให้ผู้ลงทุนต่างชาติถือครองที่ดิน 99 ปี

เขตเศรษฐกิจพิเศษและอุตสาหกรรมเป้าหมาย

รัฐบาลต้องการให้ 10 อุตสาหกรรมเป้าหมาย ซึ่งครอบคลุม เกษตร-อุตสาหกรรม-บริการ เป็นพลังในการผลักดันเศรษฐกิจสู่อนาคตที่ดีขึ้น เพื่อให้ประเทศมีรายได้สูงขึ้น ชาวบ้านมีรายได้สูงขึ้น มีงานที่มีคุณภาพรองรับเด็กจบใหม่ และที่สำคัญคือ ประเทศมีความสามารถในการแข่งขันขึ้น การขยายตัวของเศรษฐกิจสูงขึ้น โดยมีสมดุลทั้งเศรษฐกิจภายในประเทศและการส่งออก

อย่างไรก็ตาม ความสำเร็จของการผลักดันอุตสาหกรรมเป้าหมาย อยู่ที่ความต่อเนื่องของนโยบายและการปฏิบัติ การให้ความสะดวกแก่นักลงทุน และมีมาตรการคุ้มครองการลงทุนที่ได้มาตรฐาน เพื่อสร้างความมั่นใจแก่ผู้ลงทุน ซึ่งโครงสร้างการกำกับดูแลและขับเคลื่อนอุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยในการผลักดันอุตสาหกรรมเป้าหมายนั้น กรม. เห็นชอบในหลักการดังนี้

1) คณะกรรมการเร่งรัดการลงทุนคลัสเตอร์เป้าหมาย ให้มี “คณะกรรมการเร่งรัดการลงทุนคลัสเตอร์เป้าหมาย” ทำหน้าที่กำหนดแผนอุตสาหกรรม เร่งรัดการแก้ไขอุปสรรคนอกเหนือจากสิทธิประโยชน์ทั่วไปภายใต้การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์พิเศษนอกเหนือจากการส่งเสริมการลงทุนทั่วไป เพื่อให้เกิดการลงทุนตามเป้าหมาย

2) กองทุนพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรม ให้มี “กองทุนพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรม” เพื่อสนับสนุนโครงการลงทุนรายสำคัญที่จะทำให้อุตสาหกรรมเป้าหมายนั้นๆ ก้าวเข้าสู่ระดับนานาชาติ โดยมีเงินสนับสนุน (Grant) มีเงินกู้ยืม (Loan) หรือมีเงินชดเชยดอกเบี้ย หรือให้เป็นทุนสำหรับผู้ขอส่งเสริมการลงทุนที่เป็นที่ต้องการอย่างสูงและสอดคล้องกับหลักเกณฑ์ที่กำหนด โดย

- ให้กองทุนนี้จัดตั้งขึ้นภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงอุตสาหกรรม

- ให้มี “คณะอนุกรรมการเร่งรัดการลงทุนอุตสาหกรรมเป้าหมาย” (ภายใต้ พ.ร.บ.เขตเศรษฐกิจพิเศษ ที่จะมีการจัดตั้งขึ้น) ให้ทำหน้าที่ “คัดเลือก-เจรจา” โครงการลงทุนรายสำคัญของอุตสาหกรรมเป้าหมาย ตามเจตนารมณ์ของกองทุน และเสนอให้ คณะกรรมการเขตเศรษฐกิจพิเศษแห่งชาติ (นายกรัฐมนตรีเป็นประธาน) พิจารณานุมัติ

3) คณะกรรมการเขตเศรษฐกิจพิเศษ ให้เร่งรัดการจัดตั้ง พ.ร.บ. “เขตเศรษฐกิจพิเศษ” หรือ “เขตเศรษฐกิจการลงทุนพิเศษ” เพื่อให้มีการกำหนดพื้นที่ใดๆ ที่มีความได้เปรียบจากการลงทุนของหลายคลัสเตอร์ที่เชื่อมโยงกัน เพื่อให้มีเป้าหมายการพัฒนาในเชิงพื้นที่ โดยเฉพาะการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน (เช่น ท่าเรือ สนามบิน รถไฟ โรงเรียน มหาวิทยาลัย) ควบคู่กับการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย โดยในการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ ควรมีกลไกการกำกับดูแลดังนี้

o คณะกรรมการระดับชาติ (นายกรัฐมนตรีเป็นประธาน) ทำหน้าที่อนุมัติแผนการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ อนุมัติงบประมาณ และประสานงานเชิงนโยบายภายในและระหว่างประเทศ

o คณะอนุกรรมการเร่งรัดการลงทุนอุตสาหกรรมเป้าหมายในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษ

- เมืองค์ประกอบสำคัญคือ มีรองนายกรัฐมนตรี (เป็นประธาน) มีกรรมการประกอบด้วย รว.กระทรวงอุตสาหกรรม รว.กระทรวงการคลัง และเลขาธิการสำนักงานส่งเสริมการลงทุน และผู้แทนจากกระทรวงที่เกี่ยวข้อง

- มีหน้าที่ “คัดเลือก-เจรจา” ผู้ลงทุนรายสำคัญที่จะทำให้อุตสาหกรรมเป้าหมายเกิดขึ้นได้ และ ก้าวหน้าสู่ระดับนานาชาติได้ โดยใช้กลไกของ “กองทุนพัฒนาเศรษฐกิจอุตสาหกรรม และสิทธิประโยชน์อื่นๆ ที่เพิ่มเติมขึ้นนอกเหนือสิทธิประโยชน์การลงทุนภายใต้ พ.ร.บ.ส่งเสริมการลงทุน

- มีหน้าที่เสนอผลการเจรจาให้กับคณะกรรมการระดับชาติ (นายกรัฐมนตรีเป็นประธาน) เพื่อการพิจารณาอนุมัติต่อไป

- มีคณะอนุกรรมการอื่นๆ ตามความจำเป็น

• สำนักงานบริหารเขตเศรษฐกิจการลงทุนพิเศษ ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางในการให้บริการแบบครบคลุมเบ็ดเสร็จ (End-to-End) เพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักลงทุน

สรุป

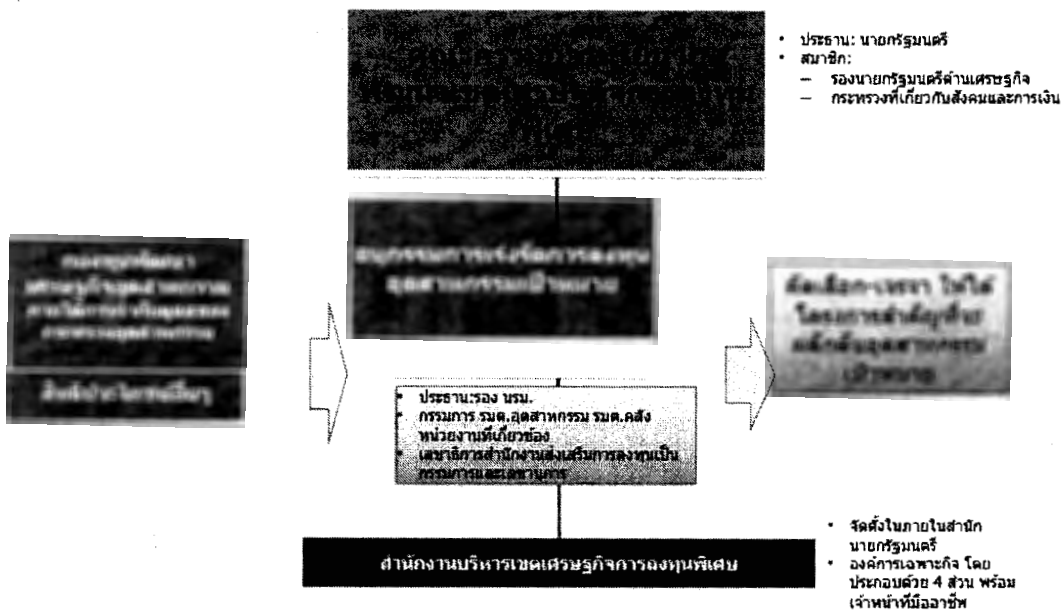
5+5 อุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้ถูกวางไว้เป็นกลไกหลัก ของการปรับโครงสร้าง ภาคการผลิต ทั้ง เกษตร-อุตสาหกรรม-บริการให้ ก้าวไปข้างหน้า โดยทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางรวมกิจกรรมเพื่อเพิ่มการลงทุนของประเทศ และสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศในระยะ 10 ปีข้างหน้า

การพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมาย เมื่อรวมกับการจัดตั้งเขตเศรษฐกิจพิเศษ นอกจากจะเป็นกลไกในการสร้างการขยายตัวทางเศรษฐกิจแล้ว ยังจะมีส่วนในการกระจายความเจริญไปยังพื้นที่ที่เหมาะสมอย่างเป็นระบบ ภายหลังจากที่ประเทศไทยมีโครงการพัฒนาพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกมา 32 ปี ประเทศต่างๆ ได้นำแนวทางการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษไปปรับปรุงและขยายผลจนประสบความสำเร็จ ในขณะที่ประเทศไทยไม่มีโครงการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษที่มีพลังเช่นนั้นอีกเลย การควมบรมคัลส์เตอร์อุตสาหกรรมเป้าหมาย เข้ากับการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษจึงเป็นการย้อนอดีตให้สร้างความสำเร็จให้กับอนาคต

กลไกกำกับดูแลอุตสาหกรรมเป้าหมาย และ เขตเศรษฐกิจพิเศษ

คณะกรรมการการ ลงทุนอุตสาหกรรม เป้าหมาย	<ul style="list-style-type: none"> • “กำหนดแผน” ว่าต้องการการลงทุนอะไรบ้างของคลัสเตอร์เป้าหมายนั้นๆ ทั้งที่เป็น อุตสาหกรรมหลัก-อุตสาหกรรมสนับสนุน-อุตสาหกรรมบริการ • “กำหนดผู้ลงทุนรายสำคัญ” ที่เป็นบริษัทเป้าหมายหรือเจ้าของเทคโนโลยีที่จะเป็นกำลังผลักดันให้เกิดคลัสเตอร์นั้นๆ ในเวลาอันรวดเร็ว
คณะกรรมการ เร่งรัดการลงทุน อุตสาหกรรม เป้าหมาย	<ul style="list-style-type: none"> • “คัดเลือก-เจรจา กับผู้ลงทุนรายสำคัญ” นั้น ด้วยสิทธิประโยชน์ทั่วไปภายใต้การส่งเสริมการลงทุนและสิทธิประโยชน์พิเศษนอกเหนือจากการส่งเสริมการลงทุนทั่วไป
คณะกรรมการกำกับ ดูแลเขตเศรษฐกิจ พิเศษ หรือ เขต เศรษฐกิจการลงทุน พิเศษ	<p>คณะกรรมการระดับชาติ มีหน้าที่</p> <ul style="list-style-type: none"> • อนุมัติแผนการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ ในพื้นที่นั้นๆ ซึ่งประกอบด้วย โครงการการลงทุนคลัสเตอร์และโครงสร้างพื้นฐาน การบริหารเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งแผนงาน-แผนคน-แผนคน • อนุมัติแผนงบประมาณและงบประมาณประจำปี • ประสานงานเชิงนโยบายภายในและระหว่างประเทศ <p>คณะกรรมการเร่งรัดการลงทุนอุตสาหกรรมเป้าหมาย</p> <ul style="list-style-type: none"> • คัดเลือก-เจรจา กับโครงการลงทุนสำคัญ <p>สำนักงานบริหารเขตเศรษฐกิจการลงทุนพิเศษ มีหน้าที่</p> <ul style="list-style-type: none"> • เป็น End-to-End สำหรับนักลงทุนคืออำนวยความสะดวกตั้งแต่การติดต่อ การก่อตั้งและเริ่มทำการผลิต • ติดตามความคืบหน้าในการติดต่อและชักจูงนักลงทุนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายของประเทศไทย และเป็นเลขานุการให้กับคณะกรรมการระดับชาติ

องค์กรในการเร่งรัดการลงทุนอุตสาหกรรมเป้าหมาย

ที่มา : ดร.คณิต แสงสุพรรณ ประธานคณะทำงานส่งเสริมการลงทุนเอกชน

<http://thaipublica.org/2015/11/kanis-boi/>

ข่าวกระทรวงการคลัง

กลุ่มสารนิเทศการคลัง สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง โทร. 0-2126-5800 โทรสาร 0-2273-9763

www.mof.go.th

ฉบับที่ 104/2558

วันที่ 22 ธันวาคม 2558

การจัดตั้งกองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย

ตามที่คณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2558 ได้มีมติเห็นชอบ 10 อุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศไทย เพื่อเป็นกลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคต (New Engine of Growth) และมอบหมายให้กระทรวงการคลังพิจารณามาตรการสนับสนุนเพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายดังกล่าวต่อไป และเมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2558 คณะรัฐมนตรีได้มีมติเห็นชอบในหลักการให้จัดตั้งกองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย คำนึง เพื่อสนับสนุนให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมดังกล่าวและดึงดูดบริษัท ชี้นำจากทั่วโลกมาเพื่อช่วยปรับปรุงและยกระดับความสามารถในการแข่งขันของประเทศ คณะรัฐมนตรีในคราว การประชุมเมื่อวันที่ 22 ธันวาคม 2558 จึงได้มีมติเห็นชอบร่างพระราชบัญญัติกองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย พ.ศ. .... ตามที่กระทรวงการคลังเสนอ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. ให้จัดตั้ง “กองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย” (กองทุน) อยู่ภายใต้กระทรวงอุตสาหกรรม

2. กองทุนมีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมาย 10 ประเภทอุตสาหกรรม ได้แก่ (1) อุตสาหกรรมยานยนต์สมัยใหม่ (Next-generation Automotive) (2) อุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (Smart Electronics) (3) อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวกลุ่มรายได้ดีและการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Affluent, Medical and Wellness Tourism) (4) การเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ (Agriculture and Biotechnology) (5) อุตสาหกรรมอาหาร (Food for the Future) (6) อุตสาหกรรมหุ่นยนต์ (Robotics) (7) อุตสาหกรรมการบินและโลจิสติกส์ (Aviation and Logistics) (8) อุตสาหกรรมเชื้อเพลิงชีวภาพและเคมีชีวภาพ (Biofuels and Biochemicals) (9) อุตสาหกรรมดิจิทัล (Digital) (10) อุตสาหกรรมการแพทย์ครบวงจร (Medical Hub) รวมทั้ง อุตสาหกรรมเป้าหมายอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ

3. รูปแบบการสนับสนุน

ให้เงินอุดหนุนสำหรับการดำเนินการในอุตสาหกรรมเป้าหมาย สำหรับ (1) ค่าใช้จ่ายในการลงทุน (2) ค่าใช้จ่ายในการทำวิจัย พัฒนา และนวัตกรรม (3) ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาบุคลากรเฉพาะด้านที่เกี่ยวข้อง กับ อุตสาหกรรมเป้าหมาย (4) ค่าใช้จ่ายอื่นที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินกิจการในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายตามที่คณะกรรมการนโยบายเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายกำหนด และ (5) ดอกเบี้ย สำหรับเงินกู้ของสถาบันการเงิน

4. ขนาดกองทุน

เงินกองทุน 10,000 ล้านบาท ทุกสิ้นปีงบประมาณ หากกองทุนมีเงินสะสมที่ปลอดภัยระลอกผูกพันคงเหลือในกองทุนเกินหนึ่งหมื่นล้านบาท ให้นำส่วนที่เกินหนึ่งหมื่นล้านบาทส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ในกรณีกองทุนมีจำนวนเงินไม่ถึงหนึ่งหมื่นล้านบาท ให้รัฐบาลจัดสรรเงินอุดหนุนจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีให้ครบตามจำนวนดังกล่าว

5. แหล่งเงินของกองทุน

ประกอบด้วย เงินทุนประเดิมที่รัฐบาลจัดสรรให้ และเงินอุดหนุนที่รัฐบาลจัดสรรให้จากงบประมาณรายจ่ายประจำปี

6. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการได้รับเงินอุดหนุน

เป็นกิจการที่อยู่ในกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมายที่สอดคล้องกับการพัฒนาประเทศตามที่รัฐบาลกำหนด และเป็นกิจการที่ผ่านการพิจารณารับรองจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (สกท.) ทั้งนี้ การให้เงินอุดหนุน ดังกล่าวใช้หลัก Performance-Based เป็นหลัก โดยผู้ลงทุนจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการได้รับสิทธิประโยชน์ พร้อมทั้งกำหนดตัวชี้วัดของการลงทุนที่ประเทศไทยจะได้รับหากรัฐบาลให้การสนับสนุน

7. แนวทางการดำเนินการ

7.1 กำหนดให้มีคณะกรรมการนโยบายเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย (คณะกรรมการนโยบายฯ) ซึ่งมีนายกรัฐมนตรีเป็นประธานกรรมการ และมีปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมเป็นเลขานุการ มีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายส่งเสริมอุตสาหกรรมเป้าหมายของประเทศ กำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขต่าง ๆ สำหรับกิจการที่จะได้รับการอุดหนุนจากกองทุนฯ กำหนดนโยบายและแนวทางในการสรรหาและเจรจากับนักลงทุน และอนุมัติกิจการที่จะได้รับเงินอุดหนุน และสิทธิประโยชน์อื่น ๆ รวมถึงออกระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการของกองทุน โดยให้เป็นคณะกรรมการที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของกระทรวงอุตสาหกรรม

7.2 กำหนดให้คณะกรรมการนโยบายฯ มีอำนาจในการแต่งตั้งคณะกรรมการสรรหาและเจรจา และคณะกรรมการอื่น ๆ เพื่อปฏิบัติภารกิจอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่คณะกรรมการนโยบายฯ มอบหมาย

7.3 เมื่อคณะกรรมการนโยบายฯ พิจารณาอนุมัติกิจการให้ได้รับเงินสนับสนุนหรือสิทธิประโยชน์อื่น ๆ แล้ว กำหนดให้ สกท. ทำหน้าที่ในการติดตาม ตรวจสอบ และรับรองการลงทุนดังกล่าวในการได้รับเงินสนับสนุนตามที่คณะกรรมการนโยบายฯ กำหนด

7.4 กำหนดให้มีคณะกรรมการบริหารกองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันสำหรับกลุ่มอุตสาหกรรมเป้าหมาย ทำหน้าที่อนุมัติการจ่ายเงินให้แก่นักลงทุนเมื่อมีการดำเนินการลงทุนแล้วตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขที่กำหนดโดยคณะกรรมการนโยบายฯ พร้อมทั้งตรวจสอบการดำเนินงานของกิจการที่ได้รับอนุมัติ ทั้งนี้ สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินจะทำหน้าที่เป็นผู้สอบบัญชีและประเมินผลของกองทุนฯ

การจัดตั้งกองทุนฯ จะเป็นเครื่องมือสนับสนุนให้เกิดการลงทุนในอุตสาหกรรมเป้าหมายตามที่
รัฐบาลกำหนด ซึ่งเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (Growth Engine) โดยนอกจากจะช่วยให้เกิดการ
ลงทุนในประเทศเพิ่มขึ้นแล้ว ยังช่วยให้เกิดการจ้างงาน โดยเฉพาะแรงงานที่มีทักษะและความเชี่ยวชาญ ในแต่ละ
อุตสาหกรรมเป้าหมาย สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นการสนับสนุนให้เกิดการถ่ายทอดเทคโนโลยี
และการวิจัยและพัฒนาขั้นสูงต่อไป

สำนักนโยบายภาษี สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

โทร. 0 2273 9020 ต่อ 3511, 3512

อัปเดตงบกลางปี ๑.๙ แสนล้านบาท เริ่มเบิกจ่ายเงินกุมภาพันธ์ ๒๕๖๐*

คณะรัฐมนตรีเห็นชอบการจัดทำงบประมาณกลางปี ๒๕๖๐ วงเงิน ๑๙๐,๐๐๐ ล้านบาท เพื่อดำเนินนโยบายขับเคลื่อนเศรษฐกิจในระดับชุมชนตามนโยบายของรัฐบาล หลังจากประเมินว่า ในปีหน้าเศรษฐกิจโลกยังไม่ฟื้นตัวและเศรษฐกิจไทยยังมีความเสี่ยงที่จะชะลอตัวจากหลายปัจจัย งบประมาณดังกล่าวจะมาจากเงินกู้ ๑๖๒,๙๒๑.๗ ล้านบาท และภาษีและรายได้อื่น ๆ ๒๗,๐๗๘.๓ ล้านบาท

การเพิ่มวงเงินงบประมาณกลางปีครั้งนี้ เมื่อรวมกับวงเงินงบประมาณเดิม ๒,๗๓๓,๐๐๐ ล้านบาท จะทำให้งบประมาณปี ๒๕๖๐ มีทั้งสิ้น ๒,๙๒๓,๐๐๐ ล้านบาท และจากการกู้เงินเพิ่มขึ้น จะทำให้วงเงินกู้สำหรับปีงบประมาณจากกฤษฎีกาขุดเชงงบประมาณ ๓๙๐,๐๐๐ ล้านบาท เพิ่มเป็น ๕๕๒,๙๒๑.๗ ล้านบาท จากเพดานที่รัฐบาลสามารถกู้ได้ตามกฎหมายงบประมาณ ๖๑๑,๕๔๙.๔ ล้านบาท การจัดทำงบประมาณกลางปีในครั้งนี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจที่รัฐบาลเตรียมออกมา โดยก่อนหน้านี้ได้อนุมัติการลดหย่อนภาษีสำหรับค่าใช้จ่ายการท่องเที่ยววงเงิน ๑๕,๐๐๐ บาทไปแล้ว

นายสมศักดิ์ โชติรัตนะศิริ ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ กล่าวว่า งบประมาณในส่วนนี้จะนำไปสู่การปฏิรูปการจัดทำงบประมาณในรูปแบบกลุ่มจังหวัด และการขับเคลื่อนเศรษฐกิจจากเศรษฐกิจฐานรากของชุมชนตามนโยบายของรัฐบาลและแนวทางของนายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ รองนายกรัฐมนตรี สำหรับการจัดทำงบประมาณกลางปี ๒๕๖๐ วงเงิน ๑.๙ แสนล้านบาทแหล่งที่มาของเงินประกอบไปด้วยเงินกู้เพื่อขาดดุลการชดเชยงบประมาณ ๑๖๒,๙๒๑.๗ ล้านบาท และภาษีและรายได้อื่น ๆ ๒๗,๐๗๘.๓ ล้านบาท งบประมาณในส่วนนี้จะนำไปใช้ใน ๓ ส่วน ประกอบไปด้วย การใช้จ่ายในโครงการพัฒนากลุ่มจังหวัดวงเงิน ๑ แสนล้านบาท งบประมาณที่จัดสรรให้กับกองทุนหมู่บ้านหมู่บ้านละ ๕๐๐,๐๐๐ บาท รวมวงเงินประมาณ ๖ หมื่นล้านบาท และวงเงินเพื่อชดเชยเงินคงคลังของรายจ่ายงบประมาณในปีที่ผ่านมา ๒๗,๐๗๘.๓ ล้านบาท

การตั้งงบประมาณเพื่อชดเชยเงินคงคลังในครั้งนี้ กระทรวงการคลังแจ้งว่าแหล่งที่มาของรายได้ชดเชยเงินคงคลังจะมาจากการนำรายได้และสภาพคล่องส่วนเกินและกำไรสะสมของรัฐวิสาหกิจและส่วนราชการอื่น ๆ มาเป็นรายจ่ายในการชดเชยเงินคงคลังทั้งนี้กรอบวงเงินสูงสุดที่รัฐบาลสามารถกู้เงินได้ตามพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๐ ตามพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๒๑ มีจำนวนรวม ๖๑๑,๕๔๙.๔ ล้านบาท โดยก่อนหน้านี้รัฐบาลได้มีการตั้งงบประมาณขาดดุลไปแล้วทั้งสิ้น ๓.๙ แสนล้านบาท ดังนั้นจึงยังมีวงเงินที่กู้ได้อีกประมาณ ๒๒๑,๕๔๙.๔ ล้านบาท แต่รัฐบาลได้ดำเนินการกู้เงินเพิ่มเติมอีกเพียงประมาณ

* ที่มา : กรุงเทพธุรกิจออนไลน์ วันที่ ๘ ธันวาคม ๒๕๕๙

๑.๖ แส่นล้านบาทเศษ เพื่อนำมาเป็นงบประมาณเพิ่มเติมในการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจ ส่วนอีก
ประมาณ ๒.๗ หมื่นล้านบาทเศษเป็นการตั้งงบประมาณเพื่อชดเชยรายจ่ายเพื่อชดเชยเงินคงคลัง
ของรายจ่ายในปีที่ผ่านมา

นอกจากนั้น ที่ประชุมคณะรัฐมนตรียังได้เห็นชอบการจัดตั้งคณะกรรมการกลั่นกรองโครงการ
ตามแนวทางการสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจในประเทศ ซึ่งจะเป็นคณะกรรมการที่มีความ
สำคัญในการจัดทำงบประมาณและโครงการสำหรับการลงทุนในกลุ่มจังหวัดทั้ง ๑๘ จังหวัด
โดยผู้แทนประกอบไปด้วยสำนักงบประมาณ ผู้แทนจากกระทรวงการคลัง สำนักงานคณะกรรมการ
พัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.)
และตัวแทนจากภาคเอกชนที่เป็นตัวแทนของคณะกรรมการร่วมรัฐและเอกชน (กรอ.) คณะกรรมการ
ชุดนี้จะมีส่วนร่วมในการกลั่นกรองโครงการต่าง ๆ ที่กลุ่มจังหวัดมีการเสนอเข้ามาภายในวันที่ ๒๘ ธ.ค.
๒๕๕๙ ตั้งแต่ขั้นตอนการเสนอโครงการที่จะมีการทำเวิร์คช็อปร่วมกัน จากนั้นคณะกรรมการกลั่นกรองฯ
จะพิจารณาโครงการต่างๆ ให้แล้วเสร็จภายใน ๒ สัปดาห์และนำเสนอ คณะรัฐมนตรีภายในวันที่ ๑๗
มกราคม ๒๕๖๐ หลังจากคณะรัฐมนตรีเห็นชอบจะนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติเพื่อให้
พระราชบัญญัติงบประมาณเพิ่มเติมปี ๒๕๖๐ มีผลบังคับใช้ในเดือนกุมภาพันธ์

“การจัดทำงบประมาณกลางปีเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจชุมชนในครั้งนี
การพิจารณาโครงการต่าง ๆ จะมีการพิจารณาได้รวดเร็วเนื่องจากในการคัดเลือกและเสนอโครงการ
คณะกรรมการกลั่นกรองจะลงไปทำงานกับกลุ่มจังหวัดตั้งแต่ในขั้นตอนคัดเลือกโครงการเพื่อเสนอมาให้
สำนักงบประมาณพิจารณา” นายสมศักดิ์ กล่าว

ภาคผนวก

- : พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐
(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)
- : ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. .... (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
- : บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของ
ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

(เฉพาะส่วนที่เกี่ยวข้องกับประเด็นที่มีการแก้ไข)

พระราชบัญญัติ
งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๖๐

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙
เป็นปีที่ ๗๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

ให้ประกาศว่า
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ

โดยที่เป็นการสมควรตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอม
ของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี
งบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐”

มาตรา ๒^๑ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ เป็นต้นไป

มาตรา ๓ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ ให้ตั้งเป็นจำนวน
รวมทั้งสิ้น ๒,๗๓๓,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกเป็นรายจ่ายตามที่ระบุต่อไปในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ งบประมาณรายจ่ายงบกลาง ในความควบคุมของกระทรวงการคลังและ
สำนักงานงบประมาณ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓๔๖,๐๑๕,๙๘๒,๙๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) เงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ	๑๗๙,๑๖๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๒) เงินช่วยเหลือข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ	๕,๒๕๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) เงินเลื่อนเงินเดือน และเงินปรับวุฒิข้าราชการ	๑๐,๔๖๕,๑๒๐,๗๐๐ บาท
(๔) เงินสำรอง เงินสมทบ และเงินชดเชยของข้าราชการ	๔๕,๙๒๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) เงินสมทบของลูกจ้างประจำ	๘๑๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๖) ค่าใช้จ่ายตามโครงการ อันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒,๕๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

^๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๓/ตอนที่ ๘๔ ก/หน้า ๑/๒๓ กันยายน ๒๕๕๙

(๗) ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการเสด็จ พระราชดำเนินและต้อนรับ ประมุขต่างประเทศ	๙๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๘) ค่าใช้จ่ายชดใช้เงินทดรองราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ กรณีฉุกเฉิน	๘,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๙) เงินชดเชยค่างานสิ่งก่อสร้าง	๒,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๐) เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉิน หรือจำเป็น	๙๐,๙๘๕,๘๖๒,๒๐๐ บาท

มาตรา ๕ งบประมาณรายจ่ายของสำนักนายกรัฐมนตรีและหน่วยงานในกำกับ
ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓๐,๒๘๐,๒๑๐,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๑,๕๘๖,๑๔๐,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๒๖๓,๖๓๐,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง และการต่างประเทศ		๑๘๕,๗๒๙,๔๐๐ บาท
(๓) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๖๒๗,๗๘๐,๓๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมและพัฒนาศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๕๐๘,๙๘๓,๖๐๐ บาท

๒. กรมประชาสัมพันธ์	รวม	๒,๗๔๖,๘๒๓,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๙๓๔,๒๕๐,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๑,๘๑๒,๕๗๒,๓๐๐ บาท

๓. สำนักงานคณะกรรมการ

คุ้มครองผู้บริโภค	รวม	๒๒๘,๕๕๑,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๗๕,๔๙๙,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๕๐,๙๐๒,๔๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		

๒๐. สำนักงานบริหาร			
และพัฒนาองค์ความรู้			
(องค์การมหาชน)	รวม	๗๘๗,๕๓๓,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๑๘๔,๓๓๑,๓๐๐ บาท	
(๒) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนา			
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๖๒,๗๐๖,๔๐๐ บาท	
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
พัฒนาประสิทธิภาพ			
และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต			
บริการ การค้า และการลงทุน		๒๔๐,๔๙๕,๘๐๐ บาท	
๒๑. สถาบันบริหารจัดการ			
ธนาคารที่ดิน (องค์การมหาชน)	รวม	๔๓,๖๖๐,๒๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๒๓,๐๘๙,๒๐๐ บาท	
(๒) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการแก้ไขปัญหา			
ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ			
และสร้างการเติบโตจากภายใน		๒๐,๕๗๑,๐๐๐ บาท	
๒๒. สถาบันคุณวุฒิวิชาชีพ			
(องค์การมหาชน)	รวม	๓๒๔,๓๓๙,๑๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๔๙,๓๖๗,๗๐๐ บาท	
(๒) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขันของประเทศ		๑๕๑,๔๕๑,๔๐๐ บาท	
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
พัฒนาและยกระดับ			
ผลิตภาพแรงงาน		๑๒๓,๕๓๐,๐๐๐ บาท	
๒๓. สำนักงานพัฒนาพิงคนคร			
(องค์การมหาชน)	รวม	๓๐๔,๘๗๐,๙๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๑๐๐,๙๗๑,๙๐๐ บาท	
(๒) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขันของประเทศ		๒๐๓,๘๙๙,๐๐๐ บาท	

มาตรา ๖ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงกลาโหมและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๑๐,๗๗๗,๔๖๑,๔๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน			
ปลัดกระทรวงกลาโหม	รวม	๙,๑๑๙,๖๔๔,๓๐๐ บาท	คือ

(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ	๔,๗๔๔,๘๑๗,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง และการต่างประเทศ	๔,๑๕๖,๔๔๓,๒๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ	๑๗,๙๗๕,๒๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศด้านความมั่นคง	๒๕,๗๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างศักยภาพ การป้องกันประเทศ	๑๗๔,๗๐๘,๔๐๐ บาท
๒. กรมราชองครักษ์	รวม ๘๕๙,๘๑๒,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ	๓๕๘,๓๗๙,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง และการต่างประเทศ	๕๐๑,๔๓๒,๙๐๐ บาท
๓. กองบัญชาการกองทัพไทย	รวม ๑๖,๒๓๗,๘๐๘,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ	๖,๙๗๓,๔๙๙,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง และการต่างประเทศ	๕,๙๗๑,๒๘๐,๒๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ	๒๖,๗๘๐,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศด้านความมั่นคง	๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างศักยภาพ การป้องกันประเทศ	๓,๒๕๑,๒๔๘,๗๐๐ บาท
๔. กองทัพบก	รวม ๑๐๓,๙๐๙,๑๕๓,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ	๕๘,๕๐๐,๒๔๑,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง และการต่างประเทศ	๔๓,๑๖๑,๕๖๙,๘๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์	

เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ	๑๐๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศด้านความมั่นคง	๔๕,๓๘๑,๕๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างศักยภาพ การป้องกันประเทศ	๒,๐๙๕,๙๖๐,๕๐๐ บาท
๕. กองทัพอากาศ	รวม ๔๑,๑๕๕,๔๐๐,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ	๒๐,๐๘๓,๕๖๙,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง และการต่างประเทศ	๑๙,๖๑๔,๔๓๙,๕๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ	๖,๘๒๕,๖๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างศักยภาพ การป้องกันประเทศ	๑,๕๕๐,๕๖๖,๑๐๐ บาท
๖. กองทัพอากาศ	รวม ๓๙,๐๔๗,๑๔๗,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ	๑๓,๔๐๖,๖๐๗,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง และการต่างประเทศ	๒๒,๔๑๔,๖๒๙,๕๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ	๓,๕๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศด้านความมั่นคง	๒๐,๕๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างศักยภาพ การป้องกันประเทศ	๓,๒๐๑,๙๑๐,๗๐๐ บาท
๗. สถาบันเทคโนโลยี ป้องกันประเทศ	
(องค์การมหาชน)	รวม ๔๔๘,๔๙๕,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ	๒๓๗,๙๑๕,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน	

ด้านความมั่นคง
และการต่างประเทศ

๒๑๐,๕๘๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๗ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการคลังและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้ง
เป็นจำนวน ๒๕,๕๘๐,๙๙๔,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงาน

ปลัดกระทรวงการคลัง รวม ๗๐๗,๒๗๘,๙๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ ๑๑๘,๖๔๕,๖๐๐ บาท

(๒) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการสร้างความสามารถ

ในการแข่งขันของประเทศ

๕๘๘,๖๓๓,๓๐๐ บาท

๒. กรมธนารักษ์

รวม ๓,๕๑๕,๐๙๙,๕๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ

๗๐๙,๕๒๖,๙๐๐ บาท

(๒) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการสร้างความสามารถ

ในการแข่งขันของประเทศ

๒,๘๐๕,๕๗๒,๖๐๐ บาท

๓. กรมบัญชีกลาง

รวม ๑,๓๓๘,๑๘๙,๔๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ

๘๓๔,๘๒๕,๖๐๐ บาท

(๒) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการปรับสมดุล

และพัฒนาระบบการบริหาร

จัดการภาครัฐ

๕๐๓,๓๖๓,๘๐๐ บาท

๔. กรมศุลกากร

รวม ๒,๘๓๒,๕๓๐,๘๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ

๑,๙๔๐,๖๗๘,๘๐๐ บาท

(๒) แผนงานพื้นฐาน

ด้านความมั่นคง

และการต่างประเทศ

๘๘,๓๖๑,๒๐๐ บาท

(๓) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการปรับสมดุล

และพัฒนาระบบการบริหาร

จัดการภาครัฐ

๘๔๓,๕๙๐,๘๐๐ บาท

๕. กรมสรรพสามิต

รวม ๒,๗๐๓,๖๙๔,๕๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ

๑,๔๔๔,๕๕๐,๘๐๐ บาท

(๒) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการปรับสมดุล

และพัฒนาระบบการบริหาร

จัดการภาครัฐ

๑,๒๕๙,๑๔๓,๗๐๐ บาท

๖. กรมสรรพากร

รวม ๙,๖๗๙,๕๓๕,๕๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ	๓,๘๔๑,๙๒๒,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ	๒,๐๖๙,๙๑๗,๓๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมความสัมพันธ์ ระหว่างประเทศด้านความมั่นคง	๙๙,๕๘๐,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนา ความร่วมมือด้านต่างประเทศ สร้างและรักษาผลประโยชน์ชาติ	๒,๖๕๘,๒๑๒,๑๐๐ บาท

มาตรา ๙ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ให้ตั้งเป็น
จำนวน ๕,๙๔๐,๔๘๑,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวง

การท่องเที่ยวและกีฬา	รวม	๖๙๒,๑๔๑,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๒๐๔,๘๔๙,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๓๗๕,๔๗๙,๑๐๐ บาท
(๓) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๑๑,๘๑๒,๑๐๐ บาท

๒. กรมพลศึกษา

	รวม	๑,๓๖๑,๐๔๓,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๘๘,๕๘๙,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑,๒๗๒,๔๕๓,๘๐๐ บาท

๓. กรมการท่องเที่ยว

	รวม	๑,๒๓๖,๒๐๗,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๖๒๑,๙๒๖,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๖๑๔,๒๘๑,๔๐๐ บาท

๔. สถาบันการพลศึกษา

	รวม	๒,๖๕๑,๐๙๐,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๕๔๘,๓๓๒,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑,๙๙๖,๖๒๗,๘๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		

ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา
และนันทนาการ

๑๐๖,๑๒๙,๙๐๐ บาท

มาตรา ๑๐ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของ
มนุษย์และหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๙,๓๗๘,๑๕๐,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวง

การพัฒนาสังคมและ

ความมั่นคงของมนุษย์

รวม ๑,๗๗๓,๘๕๖,๘๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ

๘๔๗,๙๗๖,๗๐๐ บาท

(๒) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการแก้ไขปัญหา

ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ

และสร้างการเติบโตจากภายใน

๙๒๕,๘๘๐,๑๐๐ บาท

๒. กรมกิจการเด็กและเยาวชน

รวม ๑,๘๕๑,๑๐๔,๓๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ

๕๗๖,๐๘๖,๐๐๐ บาท

(๒) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการแก้ไขปัญหา

ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ

และสร้างการเติบโตจากภายใน

๑,๒๗๕,๐๑๘,๓๐๐ บาท

๓. กรมกิจการผู้สูงอายุ

รวม ๒๙๘,๑๖๖,๗๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ

๑๐๕,๐๙๒,๐๐๐ บาท

(๒) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการแก้ไขปัญหา

ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ

และสร้างการเติบโตจากภายใน

๑๙๓,๐๗๔,๗๐๐ บาท

๔. กรมกิจการสตรี

และสถาบันครอบครัว

รวม ๔๙๕,๑๖๓,๘๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ

๑๙๒,๓๗๙,๐๐๐ บาท

(๒) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการแก้ไขปัญหา

ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ

และสร้างการเติบโตจากภายใน

๓๐๒,๗๘๔,๘๐๐ บาท

๕. กรมพัฒนาสังคม

และสวัสดิการ

รวม ๒,๔๙๙,๓๐๖,๐๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ

๗๖๙,๘๑๔,๗๐๐ บาท

(๒) แผนงานพื้นฐาน

ด้านการแก้ไขปัญหา

ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ

และสร้างการเติบโตจากภายใน		๘๔๑,๗๕๘,๗๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างสวัสดิการสังคม และยกระดับคุณภาพชีวิต		๘๘๗,๗๓๒,๖๐๐ บาท
๖. กรมส่งเสริมและพัฒนา		
คุณภาพชีวิตคนพิการ	รวม	๗๕๔,๖๖๙,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๒๕๖,๐๗๒,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๔๙๘,๕๙๗,๐๐๐ บาท
๗. สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน		
(องค์กรมหาชน)	รวม	๑,๗๐๕,๘๘๓,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๑๑๐,๖๖๐,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างสวัสดิการสังคม และยกระดับคุณภาพชีวิต		๑,๕๙๕,๒๒๓,๕๐๐ บาท

มาตรา ๑๑ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๕๒,๖๓๙,๗๓๗,๙๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวง		
เกษตรและสหกรณ์	รวม	๑,๘๕๗,๐๒๐,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๗๓๐,๕๖๕,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๙๖๐,๙๕๓,๕๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน และเสริมสร้างความเข้มแข็ง ของเกษตรกรอย่างเป็นระบบ		๑๖๕,๕๐๒,๐๐๐ บาท
๒. กรมการข้าว	รวม	๑,๙๘๙,๙๖๐,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๗๘๗,๘๗๙,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๕๒๖,๐๘๑,๖๐๐ บาท

(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน และเสริมสร้างความเข้มแข็ง ของเกษตรกรอย่างเป็นระบบ		๔๗๒,๖๙๗,๒๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมประสิทธิภาพการผลิต การสร้างมูลค่าสินค้าเกษตร และอุตสาหกรรมอาหาร		๒๐๓,๓๓๖,๗๐๐ บาท
๓. กรมชลประทาน	รวม	๑๕,๑๐๗,๙๕๔,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๖,๖๗๑,๓๒๔,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๘,๓๘๗,๕๕๒,๑๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน และเสริมสร้างความเข้มแข็ง ของเกษตรกรอย่างเป็นระบบ		๔๙,๐๗๘,๕๐๐ บาท
๔. กรมตรวจบัญชีสหกรณ์	รวม	๑,๓๓๐,๐๘๐,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๘๑๓,๐๒๖,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๔๓๕,๗๘๑,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน และเสริมสร้างความเข้มแข็ง ของเกษตรกรอย่างเป็นระบบ		๖๒,๘๗๖,๖๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมเสถียรภาพ ทางเศรษฐกิจ		๑๘,๓๙๖,๕๐๐ บาท
๕. กรมประมง	รวม	๔,๐๐๔,๘๔๗,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๒,๑๗๗,๓๘๓,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๓๙๖,๐๒๔,๗๐๐ บาท
(๓) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ		

และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๕๘๕,๒๘๓,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน และเสริมสร้างความเข้มแข็ง ของเกษตรกรอย่างเป็นระบบ		๑๔๐,๙๑๓,๖๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมประสิทธิภาพการผลิต การสร้างมูลค่าสินค้าเกษตร และอุตสาหกรรมอาหาร		๔๓๗,๘๒๐,๖๐๐ บาท
(๖) แผนงานยุทธศาสตร์อนุรักษ์ พันธุ์ และป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ		๒๖๗,๔๒๒,๔๐๐ บาท
๖. กรมปศุสัตว์	รวม	๕,๗๑๘,๐๗๓,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๓,๔๑๕,๙๓๕,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑,๕๙๖,๒๖๕,๖๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน และเสริมสร้างความเข้มแข็ง ของเกษตรกรอย่างเป็นระบบ		๑๓๒,๒๘๕,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมประสิทธิภาพการผลิต การสร้างมูลค่าสินค้าเกษตร และอุตสาหกรรมอาหาร		๕๗๓,๕๘๗,๐๐๐ บาท
๗. กรมฝนหลวง และการบินเกษตร	รวม	๒,๒๒๓,๗๖๓,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๒๑๓,๐๓๒,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๒,๐๑๐,๗๓๑,๔๐๐ บาท
๘. กรมพัฒนาที่ดิน	รวม	๓,๙๗๖,๘๐๐,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๑,๐๘๕,๙๔๒,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง		

และการต่างประเทศ		๘๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขันของประเทศ		๒,๕๑๑,๘๓๘,๕๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน		
และเสริมสร้างความเข้มแข็ง		
ของเกษตรกรอย่างเป็นระบบ		๒๙๗,๐๑๙,๖๐๐ บาท
๙. กรมวิชาการเกษตร	รวม	๓,๔๐๐,๕๗๑,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๒,๑๘๗,๔๑๓,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขันของประเทศ		๙๖๓,๗๗๑,๘๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน		
และเสริมสร้างความเข้มแข็ง		
ของเกษตรกรอย่างเป็นระบบ		๑๑๙,๓๕๙,๑๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมประสิทธิภาพการผลิต		
การสร้างมูลค่าสินค้าเกษตร		
และอุตสาหกรรมอาหาร		๑๓๐,๐๒๗,๐๐๐ บาท
๑๐. กรมส่งเสริมการเกษตร	รวม	๕,๘๕๐,๐๔๙,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๔,๒๕๒,๖๐๕,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขันของประเทศ		๘๙๔,๓๒๐,๔๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน		
และเสริมสร้างความเข้มแข็ง		
ของเกษตรกรอย่างเป็นระบบ		๔๘๐,๒๗๖,๘๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมประสิทธิภาพการผลิต		
การสร้างมูลค่าสินค้าเกษตร		
และอุตสาหกรรมอาหาร		๒๑๒,๘๔๖,๖๐๐ บาท
๑๑. กรมส่งเสริมสหกรณ์	รวม	๓,๑๖๐,๙๓๗,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๑,๘๓๖,๘๒๓,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		

(๑๓)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

	ในการแข่งขันของประเทศ		๙๙๗,๒๓๕,๙๐๐ บาท
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน และเสริมสร้างความเข้มแข็ง ของเกษตรกรอย่างเป็นระบบ		๓๒๖,๘๗๗,๗๐๐ บาท
๑๒.	กรมหม่อนไหม	รวม	๕๘๗,๗๑๓,๓๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๒๘๓,๒๕๘,๕๐๐ บาท
(๒)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒๙๒,๙๙๗,๐๐๐ บาท
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน และเสริมสร้างความเข้มแข็ง ของเกษตรกรอย่างเป็นระบบ		๑๑,๔๕๗,๙๐๐ บาท
๑๓.	สำนักงานการปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกร	รวม	๑,๗๖๗,๕๔๕,๕๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๘๕๖,๘๕๘,๗๐๐ บาท
(๒)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๖๗๙,๗๕๙,๖๐๐ บาท
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน และเสริมสร้างความเข้มแข็ง ของเกษตรกรอย่างเป็นระบบ		๒๓๐,๙๒๗,๑๐๐ บาท
๑๔.	สำนักงานมาตรฐาน สินค้าเกษตรและ อาหารแห่งชาติ	รวม	๒๘๗,๓๔๒,๕๐๐ บาท คือ
(๑)	แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๘๒,๖๗๑,๗๐๐ บาท
(๒)	แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๐๖,๓๓๐,๑๐๐ บาท
(๓)	แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน และเสริมสร้างความเข้มแข็ง ของเกษตรกรอย่างเป็นระบบ		๓๔,๐๕๗,๐๐๐ บาท
(๔)	แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมประสิทธิภาพการผลิต การสร้างมูลค่าสินค้าเกษตร		

และอุตสาหกรรมอาหาร		๖๔,๒๘๓,๖๐๐ บาท
๑๕. สำนักงานเศรษฐกิจ		
การเกษตร	รวม	๖๙๒,๓๑๔,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๓๕๖,๑๖๕,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขันของประเทศ		๒๙๔,๔๑๕,๓๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน		
และเสริมสร้างความเข้มแข็ง		
ของเกษตรกรอย่างเป็นระบบ		๔๑,๗๓๓,๒๐๐ บาท
๑๖. สถาบันวิจัยและพัฒนา		
พื้นที่สูง (องค์การมหาชน)	รวม	๔๗๑,๕๙๐,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๗๗,๔๖๖,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขันของประเทศ		๓๙๔,๑๒๔,๐๐๐ บาท
๑๗. สำนักงานพิพิธภัณฑ		
เกษตรเฉลิมพระเกียรติ		
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว		
(องค์การมหาชน)	รวม	๒๒๓,๑๗๒,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๔๑,๕๔๕,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขันของประเทศ		๑๘๑,๖๒๗,๐๐๐ บาท

มาตรา ๑๒ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงคมนาคม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๖๓,๕๓๘,๖๘๘,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวง		
คมนาคม	รวม	๘๔๐,๓๕๖,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๓๗๖,๔๙๗,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขันของประเทศ		๔๖๓,๘๕๘,๕๐๐ บาท
๒. กรมเจ้าท่า	รวม	๔,๒๖๐,๘๓๕,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๖๗๘,๙๒๐,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		

ในการแข่งขันของประเทศ		๓,๕๘๑,๙๑๕,๔๐๐ บาท
๓. กรมการขนส่งทางบก	รวม	๓,๐๐๘,๕๒๗,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๑,๘๘๑,๘๔๘,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ		๑,๑๒๖,๖๗๙,๓๐๐ บาท
๔. กรมท่าอากาศยาน	รวม	๑,๗๐๖,๑๒๗,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๒๓๖,๘๑๕,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ		๑,๔๖๙,๓๑๑,๙๐๐ บาท
๕. กรมทางหลวง	รวม	๒๙,๐๔๒,๔๘๙,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๔,๙๘๓,๒๕๓,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ		๒๔,๐๕๙,๒๓๕,๖๐๐ บาท
๖. กรมทางหลวงชนบท	รวม	๒๔,๔๓๐,๔๓๘,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๑,๓๖๒,๖๓๗,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ		๒๒,๙๖๕,๒๖๔,๑๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์อนุรักษ์ฟื้นฟู		
และป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ		๑๐๒,๕๓๗,๐๐๐ บาท
๗. สำนักงานนโยบายและแผน		
การขนส่งและจราจร	รวม	๒๔๙,๙๑๔,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๙๒,๓๘๑,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		ด้านการสร้างความสามารถ
ในการแข่งขันของประเทศ		๑๕๗,๕๓๒,๙๐๐ บาท

มาตรา ๑๓ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๒,๙๖๓,๙๓๒,๙๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวง		
ทรัพยากรธรรมชาติและ		
สิ่งแวดล้อม	รวม	๑,๕๔๒,๒๖๗,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๘๘๑,๖๖๕,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		ด้านการจัดการน้ำ

และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๕๔๔,๐๕๒,๕๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์อนุรักษ์ พันธุ์ และป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ		๕๔,๒๕๐,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลง สภาวะภูมิอากาศ และภัยพิบัติ		๖๒,๓๐๐,๐๐๐ บาท
๒. กรมควบคุมมลพิษ	รวม	๕๖๔,๕๒๓,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๑๕๙,๙๗๐,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๓๖๑,๑๕๓,๙๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลง สภาวะภูมิอากาศ และภัยพิบัติ		๔๓,๔๐๐,๐๐๐ บาท
๓. กรมทรัพยากรทางทะเล และชายฝั่ง	รวม	๑,๓๑๓,๑๔๙,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๔๒๐,๔๘๔,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๕๘๖,๘๒๑,๒๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาความร่วมมือด้านต่างประเทศ สร้างและรักษาผลประโยชน์ชาติ		๕๗,๙๓๗,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์อนุรักษ์ พันธุ์ และป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ		๑๖๗,๙๖๒,๙๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลง สภาวะภูมิอากาศ และภัยพิบัติ		๗๙,๙๔๓,๔๐๐ บาท
๔. กรมทรัพยากรธรณี	รวม	๕๙๖,๒๕๓,๔๐๐ บาท คือ

(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๒๒๑,๙๒๘,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๓๐๙,๒๘๑,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์อนุรักษ์ฟื้นฟู และป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ		๖๕,๐๔๔,๐๐๐ บาท
๕. กรมทรัพยากรน้ำ	รวม	๑,๔๕๕,๓๖๗,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๗๗๔,๓๒๒,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๖๘๑,๐๔๕,๑๐๐ บาท
๖. กรมทรัพยากรน้ำบาดาล	รวม	๘๙๓,๐๒๔,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๔๕๐,๕๖๘,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๓๙๒,๔๕๕,๘๐๐ บาท
๗. กรมป่าไม้	รวม	๔,๔๙๐,๔๘๑,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๒,๕๑๑,๙๙๑,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๖๓,๐๗๕,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๑,๓๐๗,๒๑๔,๙๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาความร่วมมือด้านต่างประเทศ สร้างและรักษาผลประโยชน์ชาติ		๓,๓๓๔,๐๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์อนุรักษ์ฟื้นฟู และป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ		๕๑๐,๓๖๗,๗๐๐ บาท
(๖) แผนงานยุทธศาสตร์		

จัดการผลกระทบ			
จากการเปลี่ยนแปลง			
สภาวะภูมิอากาศ และภัยพิบัติ			๙๔,๔๙๙,๓๐๐ บาท
๘. กรมส่งเสริมคุณภาพ			
สิ่งแวดล้อม	รวม		๖๑๒,๓๖๐,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ			๑๔๗,๔๔๑,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการจัดการน้ำ			
และสร้างการเติบโต			
บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร			
กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน			๓๓๘,๒๑๔,๗๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
พัฒนาความร่วมมือด้านต่างประเทศ			
สร้างและรักษาผลประโยชน์ชาติ			๗,๑๕๕,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์อนุรักษ์ฟื้นฟู			
และป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ			๖๒,๖๗๔,๒๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์			
จัดการผลกระทบ			
จากการเปลี่ยนแปลง			
สภาวะภูมิอากาศ และภัยพิบัติ			๕๖,๘๗๕,๐๐๐ บาท
๙. กรมอุทยานแห่งชาติ			
สัตว์ป่า และพันธุ์พืช	รวม		๑๐,๘๒๓,๘๘๗,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ			๕,๐๙๒,๖๗๓,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขันของประเทศ			๔๒๖,๓๑๘,๘๐๐ บาท
(๓) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการจัดการน้ำ			
และสร้างการเติบโต			
บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร			
กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน			๔,๒๕๙,๔๐๖,๗๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์อนุรักษ์ฟื้นฟู			
และป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ			๑,๐๔๕,๔๘๘,๐๐๐ บาท
๑๐. สำนักงานนโยบายและแผน			
ทรัพยากรธรรมชาติ			
และสิ่งแวดล้อม	รวม		๓๗๙,๖๗๘,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ			๑๔๗,๙๕๖,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน			

ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน			๒๑๖,๗๒๒,๓๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลง สภาวะภูมิอากาศ และภัยพิบัติ			๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑. สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจ จากฐานชีวภาพ (องค์การมหาชน)	รวม		๑๘๗,๒๗๐,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ			๓๗,๙๔๔,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน			๖๒,๓๒๕,๖๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์อนุรักษ์ฟื้นฟู และป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ			๘๗,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๒. องค์การบริหารจัดการ ก๊าซเรือนกระจก (องค์การมหาชน)	รวม		๑๕๕,๖๖๘,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ			๔๖,๓๑๒,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน			๒๗,๓๕๕,๗๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลง สภาวะภูมิอากาศ และภัยพิบัติ			๘๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๑๔ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
และหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๓,๗๓๓,๗๕๒,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวง เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสาร	รวม		๑,๐๐๒,๖๗๙,๔๐๐ บาท คือ
--	-----	--	-----------------------

(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๒๔๓,๖๗๗,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขันของประเทศ		๔๗๖,๑๒๗,๙๐๐ บาท
(๓) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการจัดการน้ำ		
และสร้างการเติบโต		
บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร		
กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๒๘๒,๘๗๓,๘๐๐ บาท
๒. กรมอุตุนิยมวิทยา	รวม	๑,๑๓๐,๕๘๙,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๓๖๒,๗๒๑,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการจัดการน้ำ		
และสร้างการเติบโต		
บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร		
กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๕๙๗,๐๑๑,๙๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
จัดการผลกระทบ		
จากการเปลี่ยนแปลง		
สภาวะภูมิอากาศ และภัยพิบัติ		๑๗๐,๘๕๖,๖๐๐ บาท
๓. สำนักงานสถิติแห่งชาติ	รวม	๑,๐๔๘,๕๐๕,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๕๙๑,๓๖๔,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขันของประเทศ		๔๕๗,๑๔๑,๐๐๐ บาท
๔. สำนักงานส่งเสริม		
อุตสาหกรรมซอฟต์แวร์		
แห่งชาติ (องค์การมหาชน)	รวม	๒๓๔,๓๙๖,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๘๕,๕๐๑,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขันของประเทศ		๑๔๘,๘๙๔,๗๐๐ บาท
๕. สำนักงานพัฒนา		
ธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์		
(องค์การมหาชน)	รวม	๑๔๖,๒๒๓,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๘๒,๔๓๕,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		

และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๓๑๙,๓๗๙,๗๐๐ บาท
๕. สำนักงานนโยบาย และแผนพลังงาน	รวม	๗๖,๘๗๗,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๕๒,๒๑๖,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๒๔,๖๖๑,๐๐๐ บาท
๖. สถาบันบริหาร กองทุนพลังงาน (องค์การมหาชน)	รวม	๒๐,๐๗๒,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๑๒,๕๒๒,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๗,๕๔๙,๕๐๐ บาท

มาตรา ๑๖ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงพาณิชย์และหน่วยงานในกำกับ
ให้ตั้งเป็นจำนวน ๖,๕๖๔,๐๒๙,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวง พาณิชย์	รวม	๑,๓๓๐,๕๖๖,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๗๒๖,๘๐๗,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๖๐๓,๗๕๙,๑๐๐ บาท
๒. กรมการค้าต่างประเทศ	รวม	๔๒๐,๔๗๘,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๒๔๓,๓๗๓,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๗๗,๑๐๕,๒๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน		๓๙,๐๐๐ บาท

๓. กรมการค้าภายใน	รวม	๙๐๕,๕๓๙,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๒๔๘,๒๘๗,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๖๒๗,๓๐๒,๑๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมประสิทธิภาพการผลิต การสร้างมูลค่าสินค้าเกษตร และอุตสาหกรรมอาหาร		๒๙,๙๕๐,๐๐๐ บาท
๔. กรมเจรจาการค้า ระหว่างประเทศ	รวม	๓๔๒,๔๐๒,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๙๖,๘๖๕,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๓๓,๕๒๑,๔๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน		๑๑๒,๐๑๕,๗๐๐ บาท
๕. กรมทรัพย์สินทางปัญญา	รวม	๔๒๒,๒๕๑,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๑๔๘,๕๔๙,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๗๖,๕๗๓,๑๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน		๑๙๗,๑๒๙,๒๐๐ บาท
๖. กรมพัฒนาธุรกิจการค้า	รวม	๓๗๖,๐๗๙,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๒๕๘,๓๔๓,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๑๗,๗๓๕,๙๐๐ บาท
๗. กรมส่งเสริมการค้า ระหว่างประเทศ	รวม	๒,๑๘๓,๒๗๑,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๗๘๖,๑๖๐,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ		

ในการแข่งขันของประเทศ		๘๐๑,๔๕๘,๗๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน		๕๒๔,๘๕๑,๑๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมประสิทธิภาพการผลิต การสร้างมูลค่าสินค้าเกษตร และอุตสาหกรรมอาหาร		๗๐,๘๐๑,๗๐๐ บาท
๘. สำนักงานนโยบาย และยุทธศาสตร์การค้า	รวม	๙๒,๑๐๔,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๔๑,๓๓๙,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๔๔,๔๔๙,๗๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาประสิทธิภาพ และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต บริการ การค้า และการลงทุน		๖,๓๑๕,๖๐๐ บาท
๙. ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพ ระหว่างประเทศ (องค์การมหาชน)	รวม	๓๗๐,๐๘๗,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๔๙,๔๒๐,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๓๒๐,๖๖๖,๗๐๐ บาท
๑๐. สถาบันวิจัยและพัฒนา อัญมณีและเครื่องประดับ แห่งชาติ (องค์การมหาชน)	รวม	๑๒๑,๒๔๗,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๔๕,๐๙๕,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๗๖,๑๕๒,๐๐๐ บาท

มาตรา ๑๗ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงมหาดไทย ให้ตั้งเป็นจำนวน
๗๓,๖๒๔,๘๓๑,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวง

มหาดไทย	รวม	๔,๙๓๔,๐๘๗,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๑,๖๖๕,๖๔๗,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง และการต่างประเทศ		๖๘,๓๗๐,๘๐๐ บาท
(๓) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๖๘๓,๖๑๙,๕๐๐ บาท
(๔) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๒,๕๑๖,๔๕๐,๒๐๐ บาท
๒. กรมการปกครอง	รวม	๓๖,๙๒๒,๙๗๖,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๒๙,๓๖๕,๒๒๙,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๕,๖๘๙,๕๐๕,๖๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ รักษาความสงบเรียบร้อย ภายในประเทศ		๑,๘๖๘,๓๔๒,๒๐๐ บาท
๓. กรมการพัฒนาชุมชน	รวม	๓,๙๗๑,๙๓๖,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๒,๗๙๓,๒๕๓,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๑,๑๗๘,๖๘๓,๕๐๐ บาท
๔. กรมที่ดิน	รวม	๕,๕๑๒,๖๔๙,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๓,๘๘๗,๙๗๘,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๑๓๔,๘๖๑,๙๐๐ บาท
(๓) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๓๑๒,๕๖๘,๑๐๐ บาท

(๔) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหาร จัดการภาครัฐ		๔๗๔,๙๗๙,๘๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์อนุรักษ์ฟื้นฟู และป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ		๒๐๒,๒๖๑,๐๐๐ บาท
๕. กรมป้องกันและบรรเทา สาธารณภัย	รวม	๕,๗๖๑,๖๒๒,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๑,๔๑๒,๗๔๓,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๔,๐๐๘,๘๗๙,๗๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลง สภาวะภูมิอากาศ และภัยพิบัติ		๓๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๖. กรมโยธาธิการและผังเมือง	รวม	๑๔,๓๙๒,๕๑๖,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๑,๑๙๔,๗๑๙,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๕๖,๘๐๐,๘๐๐ บาท
(๓) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๖๓๑,๒๔๐,๓๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างความมั่นคง ของสถาบันหลักของชาติ		๑,๒๖๙,๗๕๕,๔๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์อนุรักษ์ฟื้นฟู และป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ		๔,๘๒๙,๔๒๖,๑๐๐ บาท
(๖) แผนงานยุทธศาสตร์ จัดการผลกระทบ จากการเปลี่ยนแปลง สภาวะภูมิอากาศ และภัยพิบัติ		๖,๔๑๐,๕๗๔,๑๐๐ บาท
๗. กรมส่งเสริม		

อาชีพอนามัย และสภาพแวดล้อม		
ในการทำงาน (องค์การมหาชน)	รวม	๒๙,๙๑๙,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๑๒,๓๖๓,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขันของประเทศ		๕,๘๑๗,๗๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาและยกระดับ		
ผลิตภาพแรงงาน		๑๑,๗๓๗,๘๐๐ บาท

มาตรา ๒๐ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงวัฒนธรรมและหน่วยงานในกำกับให้ตั้งเป็นจำนวน ๖,๐๒๑,๕๕๙,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวง		
วัฒนธรรม	รวม	๑,๕๒๒,๕๑๕,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๘๓๔,๑๓๖,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการแก้ไขปัญหา		
ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ		
และสร้างการเติบโตจากภายใน		๓๙๔,๖๓๐,๖๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมและพัฒนาศาสนา		
ศิลปะ และวัฒนธรรม		๒๙๓,๗๔๘,๐๐๐ บาท
๒. กรมการศาสนา	รวม	๓๖๒,๒๖๗,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๓๗,๐๓๘,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการแก้ไขปัญหา		
ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ		
และสร้างการเติบโตจากภายใน		๒๙๑,๔๔๘,๔๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมและพัฒนาศาสนา		
ศิลปะ และวัฒนธรรม		๓๓,๗๘๐,๐๐๐ บาท
๓. กรมศิลปากร	รวม	๑,๔๘๗,๒๗๙,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๖๑๔,๒๗๘,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการแก้ไขปัญหา		
ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ		
และสร้างการเติบโตจากภายใน		๘๔๖,๓๐๐,๙๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		

(๒๗)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

	ส่งเสริมและพัฒนาศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๒๖,๗๐๐,๐๐๐ บาท
๔.	กรมส่งเสริมวัฒนธรรม	รวม	๖๓๔,๙๗๕,๓๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๑๑๖,๒๗๑,๙๐๐ บาท
	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๓๘๖,๒๐๓,๔๐๐ บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมและพัฒนาศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑๓๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๕.	สำนักงานศิลปวัฒนธรรม ร่วมสมัย	รวม	๒๖๕,๙๗๔,๕๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๒๖,๙๖๘,๕๐๐ บาท
	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๑๐๑,๔๐๖,๐๐๐ บาท
	(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมและพัฒนาศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๑๓๗,๖๐๐,๐๐๐ บาท
๖.	สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์	รวม	๑,๒๐๔,๐๒๕,๔๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๕๖๖,๑๖๗,๗๐๐ บาท
	(๒) แผนงานพื้นฐานด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๕๔๓,๗๙๖,๐๐๐ บาท
	(๓) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๗๔,๐๖๑,๗๐๐ บาท
	(๔) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมและพัฒนาศาสนา ศิลปะ และวัฒนธรรม		๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๗.	ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน)	รวม	๑๘๗,๒๕๗,๖๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๓๗,๖๒๖,๖๐๐ บาท
	(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ		

และสร้างการเติบโตจากภายใน		๑๔๓,๕๐๘,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมและพัฒนาศาสนา		
ศิลปะ และวัฒนธรรม		๖,๑๒๓,๐๐๐ บาท
๘. หอภาพยนตร์		
(องค์การมหาชน)	รวม	๓๒๐,๑๗๑,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๒๗,๔๙๑,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการแก้ไขปัญหา		
ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ		
และสร้างการเติบโตจากภายใน		๒๖๗,๒๘๐,๘๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมและพัฒนาศาสนา		
ศิลปะ และวัฒนธรรม		๒๕,๔๐๐,๐๐๐ บาท
๙. ศูนย์คุณธรรม		
(องค์การมหาชน)	รวม	๓๗,๐๙๓,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๑๘,๓๐๒,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการแก้ไขปัญหา		
ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ		
และสร้างการเติบโตจากภายใน		๑๘,๗๙๐,๒๐๐ บาท

มาตรา ๒๑ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและหน่วยงานในกำกับ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๖,๐๑๓,๙๐๐,๖๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวง		
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	รวม	๔๔๔,๐๙๔,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๑๑๑,๗๔๕,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขันของประเทศ		๓๓๒,๓๔๘,๘๐๐ บาท
๒. กรมวิทยาศาสตร์บริการ	รวม	๓๘๘,๑๐๐,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๑๙๐,๔๔๔,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขันของประเทศ		๘๘,๑๔๑,๔๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาศักยภาพ		
ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		

และนวัตกรรม		๑๐๙,๕๑๕,๔๐๐ บาท
๓. สำนักงานปรมาณูเพื่อสันติ	รวม	๓๗๒,๒๑๕,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๑๑๒,๗๒๙,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขันของประเทศ		๑๑๖,๕๑๘,๕๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาศักยภาพ		
ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
และนวัตกรรม		๑๔๒,๙๖๘,๐๐๐ บาท
๔. สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์		
และเทคโนโลยีแห่งชาติ	รวม	๒,๑๔๙,๕๐๒,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๑,๑๕๙,๔๑๕,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขันของประเทศ		๘๘๙,๖๕๖,๔๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาศักยภาพ		
ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
และนวัตกรรม		๑๐๐,๔๓๐,๔๐๐ บาท
๕. สำนักงานคณะกรรมการ		
นโยบายวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
และนวัตกรรมแห่งชาติ	รวม	๑๒๔,๒๖๓,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๕๗,๒๔๙,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขันของประเทศ		๕๔,๐๑๔,๕๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาศักยภาพ		
ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
และนวัตกรรม		๑๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๖. สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยี		
อวกาศและภูมิสารสนเทศ		
(องค์การมหาชน)	รวม	๕๔๓,๐๓๐,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๑๕๘,๖๘๑,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขันของประเทศ		๒๙๒,๗๔๙,๒๐๐ บาท

(๓๐)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(องค์การมหาชน)	รวม	๓๑๓,๓๖๗,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๘๓,๙๘๒,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขันของประเทศ		๓๙,๓๘๕,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาศักยภาพ		
ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
และนวัตกรรม		๑๙๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๑. สำนักงานนวัตกรรมแห่งชาติ		
(องค์การมหาชน)	รวม	๑๘๗,๒๕๓,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๓๑,๘๙๐,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขันของประเทศ		๖๖,๓๖๒,๖๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์		
พัฒนาศักยภาพ		
ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี		
และนวัตกรรม		๘๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๒. ศูนย์ความเป็นเลิศ		
ด้านชีววิทยาศาสตร์		
(องค์การมหาชน)	รวม	๖๖,๐๑๘,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๓๘,๐๖๖,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขันของประเทศ		๒๗,๙๕๑,๖๐๐ บาท

มาตรา ๒๒ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในกำกับให้ตั้งเป็นจำนวน ๔๙๓,๐๕๑,๘๕๔,๘๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวง		
ศึกษาธิการ	รวม	๔๔,๐๙๑,๘๙๓,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๖,๗๔๕,๙๐๖,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านความมั่นคง		
และการต่างประเทศ		๓๕๓,๑๑๖,๕๐๐ บาท
(๓) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนา		
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๖,๙๙๒,๘๗๐,๑๐๐ บาท

๒. สำนักงานเลขาธิการ		
สภาการศึกษา	รวม	๑๙๗,๑๒๔,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๘๒,๐๘๑,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนา		
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๑๕,๐๔๒,๘๐๐ บาท
๓. สำนักงานคณะกรรมการ		
การศึกษาขั้นพื้นฐาน	รวม	๓๐๖,๒๐๑,๔๘๐,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๒๒๘,๐๕๑,๐๒๙,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านความมั่นคง		
และการต่างประเทศ		๙๘๖,๐๔๕,๓๐๐ บาท
(๓) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขันของประเทศ		๒๗,๕๔๔,๑๐๐ บาท
(๔) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนา		
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๗๗,๑๓๖,๘๖๑,๘๐๐ บาท
๔. สำนักงานคณะกรรมการ		
การอาชีวศึกษา	รวม	๒๕,๘๐๕,๙๔๔,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๑๐,๐๘๐,๙๘๓,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านความมั่นคง		
และการต่างประเทศ		๑๔,๒๓๑,๘๐๐ บาท
(๓) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนา		
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๕,๗๑๐,๗๒๘,๙๐๐ บาท
๕. สำนักงานคณะกรรมการ		
การอุดมศึกษา	รวม	๓,๐๖๘,๑๔๙,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๒๒๑,๖๑๗,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านความมั่นคง		
และการต่างประเทศ		๖๕,๒๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขันของประเทศ		๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนา		

	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒,๗๗๖,๓๓๒,๑๐๐ บาท
๖. สถาบันวิทยาลัยชุมชน		รวม	๖๙๑,๘๔๔,๓๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๒๓๖,๐๒๙,๓๐๐ บาท
	(๒) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการสร้างความสามารถ		
	ในการแข่งขันของประเทศ		๑๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
	(๓) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการพัฒนา		
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๔๔๐,๖๕๐,๐๐๐ บาท
	(๔) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการแก้ไขปัญหา		
	ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ		
	และสร้างการเติบโตจากภายใน		๔,๑๖๕,๐๐๐ บาท
๗. มหาวิทยาลัยนครสวรรค์		รวม	๒,๒๗๙,๓๗๑,๕๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๑,๕๕๗,๖๔๔,๖๐๐ บาท
	(๒) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการสร้างความสามารถ		
	ในการแข่งขันของประเทศ		๔๓,๔๐๐ บาท
	(๓) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการพัฒนา		
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๗๑๓,๓๐๐,๕๐๐ บาท
	(๔) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการแก้ไขปัญหา		
	ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ		
	และสร้างการเติบโตจากภายใน		๘,๓๘๓,๐๐๐ บาท
๘. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม		รวม	๑,๑๙๒,๑๒๘,๗๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๗๑๐,๙๑๖,๓๐๐ บาท
	(๒) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการพัฒนา		
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๔๗๗,๒๑๒,๔๐๐ บาท
	(๓) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการแก้ไขปัญหา		
	ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ		
	และสร้างการเติบโตจากภายใน		๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๙. มหาวิทยาลัยแม่โจ้		รวม	๑,๒๘๕,๐๗๗,๕๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๗๘๘,๗๒๔,๒๐๐ บาท
	(๒) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการสร้างความสามารถ		

	และสร้างการเติบโตจากภายใน		๒,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๓๕.	มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี	รวม	๕๙๗,๘๙๕,๙๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๒๔๘,๓๒๑,๖๐๐ บาท
	(๒) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการสร้างความสามารถ		
	ในการแข่งขันของประเทศ		๒,๖๐๐,๕๐๐ บาท
	(๓) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการพัฒนา		
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๕๕,๘๗๓,๘๐๐ บาท
	(๔) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการแก้ไขปัญหา		
	ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ		
	และสร้างการเติบโตจากภายใน		๑,๑๐๐,๐๐๐ บาท
๓๖.	มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์		
	ในพระบรมราชูปถัมภ์		
	จังหวัดปทุมธานี	รวม	๔๙๘,๕๐๘,๗๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๓๐๔,๐๘๕,๑๐๐ บาท
	(๒) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการพัฒนา		
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๙๓,๓๒๘,๖๐๐ บาท
	(๓) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการแก้ไขปัญหา		
	ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ		
	และสร้างการเติบโตจากภายใน		๙๙๕,๐๐๐ บาท
๓๗.	มหาวิทยาลัยราชภัฏ		
	เพชรบูรณ์	รวม	๔๓๑,๕๐๗,๐๐๐ บาท คือ
	(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๒๒๒,๑๑๗,๗๐๐ บาท
	(๒) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการสร้างความสามารถ		
	ในการแข่งขันของประเทศ		๖,๗๘๓,๕๐๐ บาท
	(๓) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการพัฒนา		
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๐๒,๑๒๐,๒๐๐ บาท
	(๔) แผนงานพื้นฐาน		
	ด้านการแก้ไขปัญหา		
	ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ		
	และสร้างการเติบโตจากภายใน		๔๘๕,๖๐๐ บาท
๓๘.	มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต	รวม	๔๕๕,๙๘๑,๑๐๐ บาท คือ

	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๔๔,๒๙๑,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานพื้นฐาน	ด้านการแก้ไขปัญหา		
	ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ		
	และสร้างการเติบโตจากภายใน		๘๕๐,๐๐๐ บาท
๔๙. มหาวิทยาลัยราชภัฏ			
	สวนสุนันทา	รวม	๗๘๔,๑๑๘,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ			๔๔๑,๕๐๘,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน	ด้านการพัฒนา		
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๔๐,๓๖๙,๖๐๐ บาท
(๓) แผนงานพื้นฐาน	ด้านการแก้ไขปัญหา		
	ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ		
	และสร้างการเติบโตจากภายใน		๒,๒๔๐,๐๐๐ บาท
๕๐. มหาวิทยาลัยราชภัฏ			
	สุราษฎร์ธานี	รวม	๕๘๖,๖๖๔,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ			๓๑๒,๘๑๘,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน	ด้านการพัฒนา		
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒๗๐,๙๔๕,๑๐๐ บาท
(๓) แผนงานพื้นฐาน	ด้านการแก้ไขปัญหา		
	ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ		
	และสร้างการเติบโตจากภายใน		๒,๙๐๐,๐๐๐ บาท
๕๑. มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์		รวม	๔๒๒,๗๙๘,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ			๒๖๖,๖๖๓,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน	ด้านการพัฒนา		
	และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๕๑,๑๓๒,๔๐๐ บาท
(๓) แผนงานพื้นฐาน	ด้านการแก้ไขปัญหา		
	ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ		
	และสร้างการเติบโตจากภายใน		๕,๐๐๒,๙๐๐ บาท
๕๒. มหาวิทยาลัยราชภัฏ			
	หมู่บ้านจอมบึง	รวม	๓๐๑,๘๖๘,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ			๑๗๘,๙๖๔,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน			

(๒) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนา			
และเสริมสร้างศักยภาพคน			๑๐๔,๒๕๓,๑๐๐ บาท
(๓) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการแก้ไขปัญหา			
ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ			
และสร้างการเติบโตจากภายใน			๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๘๐. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์	รวม		๔,๙๙๑,๘๐๔,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ			๓,๖๖๐,๙๐๗,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขันของประเทศ			๗๕,๒๑๔,๙๐๐ บาท
(๓) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนา			
และเสริมสร้างศักยภาพคน			๑,๒๕๒,๐๙๒,๔๐๐ บาท
(๔) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการแก้ไขปัญหา			
ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ			
และสร้างการเติบโตจากภายใน			๓,๕๙๐,๐๐๐ บาท
๘๑. มหาวิทยาลัยขอนแก่น	รวม		๕,๐๑๖,๗๒๒,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ			๓,๕๒๙,๙๔๐,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขันของประเทศ			๒๒๑,๐๕๙,๙๐๐ บาท
(๓) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนา			
และเสริมสร้างศักยภาพคน			๑,๒๖๓,๕๖๒,๖๐๐ บาท
(๔) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการแก้ไขปัญหา			
ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ			
และสร้างการเติบโตจากภายใน			๒,๑๕๙,๗๐๐ บาท
๘๒. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	รวม		๓,๗๙๐,๕๘๓,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ			๒,๕๐๗,๖๕๓,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขันของประเทศ			๑๐๗,๖๖๗,๕๐๐ บาท
(๓) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนา			

	และเสริมสร้างศักยภาพคน	๑,๑๗๔,๐๖๒,๗๐๐ บาท	
(๔) แผนงานพื้นฐาน	ด้านการแก้ไขปัญหา		
	ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ		
	และสร้างการเติบโตจากภายใน	๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท	
๘๓. มหาวิทยาลัยสวนดุสิต	รวม	๙๖๘,๘๓๔,๑๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๕๐๐,๒๙๒,๗๐๐ บาท	
(๒) แผนงานพื้นฐาน	ด้านการสร้างความสามารถ		
	ในการแข่งขันของประเทศ	๑๓,๘๐๐,๐๐๐ บาท	
(๓) แผนงานพื้นฐาน	ด้านการพัฒนา		
	และเสริมสร้างศักยภาพคน	๔๔๙,๖๔๑,๔๐๐ บาท	
(๔) แผนงานพื้นฐาน	ด้านการแก้ไขปัญหา		
	ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ		
	และสร้างการเติบโตจากภายใน	๕,๐๕๐,๐๐๐ บาท	
๘๔. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	รวม	๔,๒๓๘,๕๘๘,๗๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๒,๒๒๗,๐๔๐,๘๐๐ บาท	
(๒) แผนงานพื้นฐาน	ด้านการพัฒนา		
	และเสริมสร้างศักยภาพคน	๒,๐๑๘,๑๕๖,๔๐๐ บาท	
(๓) แผนงานพื้นฐาน	ด้านการแก้ไขปัญหา		
	ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ		
	และสร้างการเติบโตจากภายใน	๓,๓๙๑,๕๐๐ บาท	
๘๕. มหาวิทยาลัยศิลปากร	รวม	๑,๔๖๐,๙๙๐,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๙๓๘,๗๙๑,๖๐๐ บาท	
(๒) แผนงานพื้นฐาน	ด้านการสร้างความสามารถ		
	ในการแข่งขันของประเทศ	๑๓๐,๐๐๐ บาท	
(๓) แผนงานพื้นฐาน	ด้านการพัฒนา		
	และเสริมสร้างศักยภาพคน	๕๐๒,๘๕๑,๖๐๐ บาท	
(๔) แผนงานพื้นฐาน	ด้านการแก้ไขปัญหา		
	ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ		
	และสร้างการเติบโตจากภายใน	๑๙,๒๑๗,๓๐๐ บาท	

๙๑. สถาบันระหว่างประเทศ เพื่อการค้าและการพัฒนา (องค์การมหาชน)	รวม	๔๙,๔๕๒,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๑๔,๔๕๗,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓๔,๙๙๕,๐๐๐ บาท
๙๒. สถาบันทดสอบ ทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน)	รวม	๗๗๓,๗๕๓,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๒๓,๔๙๘,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๗๕๐,๒๕๔,๘๐๐ บาท

มาตรา ๒๓ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงสาธารณสุขและหน่วยงานในกำกับ
ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๒๖,๑๙๖,๓๕๐,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวง สาธารณสุข	รวม	๑๐๕,๙๙๕,๐๒๘,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๘๕,๔๑๖,๒๙๖,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง และการต่างประเทศ		๖๔๒,๓๒๒,๑๐๐ บาท
(๓) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๕,๙๕๑,๘๘๔,๒๐๐ บาท
(๔) แผนงานพื้นฐาน ด้านการแก้ไขปัญหา ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างการเติบโตจากภายใน		๑๒,๖๑๕,๒๘๔,๕๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนา ความร่วมมือด้านต่างประเทศ สร้างและรักษาผลประโยชน์ชาติ		๓๖,๔๕๖,๗๐๐ บาท
(๖) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาด้านสาธารณสุข และสร้างเสริมสุขภาพเชิงรุก		๑,๓๓๒,๗๘๔,๖๐๐ บาท
๒. กรมการแพทย์	รวม	๖,๙๘๑,๑๘๔,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๔,๑๐๙,๑๕๐,๗๐๐ บาท

(๒) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการแก้ไขปัญหา			
ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ			
และสร้างการเติบโตจากภายใน			๑๑๕,๙๗๒,๐๐๐ บาท
๑๓. โรงพยาบาลบ้านแพ้ว			
(องค์การมหาชน)	รวม		๒๙,๑๗๗,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนา			
และเสริมสร้างศักยภาพคน			๒๙,๑๗๗,๙๐๐ บาท
๑๔. สถาบันรับรองคุณภาพ			
สถานพยาบาล			
(องค์การมหาชน)	รวม		๘๑,๕๐๑,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ			๔๓,๔๒๘,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนา			
และเสริมสร้างศักยภาพคน			๓๘,๐๗๓,๐๐๐ บาท
๑๕. สถาบันวิจัยแห่งชาติ			
(องค์การมหาชน)	รวม		๗๒,๖๖๖,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ			๑๓,๓๒๘,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนา			
และเสริมสร้างศักยภาพคน			๕๙,๓๓๘,๑๐๐ บาท

มาตรา ๒๔ งบประมาณรายจ่ายของกระทรวงอุตสาหกรรม ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔,๐๗๔,๔๑๑,๔๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานปลัดกระทรวง			
อุตสาหกรรม	รวม		๑,๑๗๑,๖๐๗,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ			๕๑๗,๐๙๒,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขันของประเทศ			๔๐๒,๖๖๕,๔๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
พัฒนาประสิทธิภาพ			
และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต			
บริการ การค้า และการลงทุน			๒๕๑,๘๕๐,๐๐๐ บาท
๒. กรมโรงงานอุตสาหกรรม	รวม		๕๒๕,๑๗๗,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ			๒๔๓,๐๙๓,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน			

(๒) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขันของประเทศ		๑๑๑,๑๑๐,๘๐๐ บาท	
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์			
พัฒนาประสิทธิภาพ			
และมูลค่าเพิ่มของภาคการผลิต			
บริการ การค้า และการลงทุน		๗๖,๔๙๒,๕๐๐ บาท	
๗. สำนักงานเศรษฐกิจ			
อุตสาหกรรม	รวม	๒๓๒,๘๖๕,๔๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๖๐,๒๔๐,๒๐๐ บาท	
(๒) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขันของประเทศ		๑๗๒,๖๒๕,๒๐๐ บาท	
มาตรา ๒๕ งบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี			
กระทรวงหรือทบวง ให้ตั้งเป็นจำนวน ๑๑๔,๔๑๘,๑๒๗,๒๐๐ บาท จำแนกดังนี้			
๑. สำนักราชเลขาธิการ	รวม	๕๔๔,๘๖๗,๙๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๓๒๖,๖๘๙,๗๐๐ บาท	
(๒) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านความมั่นคง			
และการต่างประเทศ		๒๑๘,๑๗๘,๒๐๐ บาท	
๒. สำนักพระราชวัง	รวม	๓,๔๙๒,๓๔๗,๑๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๑,๗๒๗,๙๗๒,๕๐๐ บาท	
(๒) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านความมั่นคง			
และการต่างประเทศ		๑,๗๖๔,๓๗๔,๖๐๐ บาท	
๓. สำนักงานพระพุทธศาสนา			
แห่งชาติ	รวม	๕,๐๕๔,๙๒๙,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๑,๖๓๘,๑๔๓,๐๐๐ บาท	
(๒) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการพัฒนา			
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑,๔๑๓,๖๗๖,๑๐๐ บาท	
(๓) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการแก้ไขปัญหา			
ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ			
และสร้างการเติบโตจากภายใน		๒,๐๐๓,๑๑๐,๗๐๐ บาท	
๔. สำนักงานคณะกรรมการพิเศษ			
เพื่อประสานงานโครงการ			

อันเนื่องมาจากพระราชดำริ	รวม	๗๑๕,๖๓๑,๑๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๗๒,๙๗๙,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง และการต่างประเทศ		๖๔๒,๖๕๑,๔๐๐ บาท
๕. สำนักงานคณะกรรมการ วิจัยแห่งชาติ	รวม	๓๗๐,๐๙๗,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๑๒๐,๒๒๒,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๒๔๙,๘๗๔,๔๐๐ บาท
๖. สำนักงานราชบัณฑิตยสภา	รวม	๑๘๓,๖๘๒,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๗๕,๔๙๑,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๐๘,๑๙๑,๗๐๐ บาท
๗. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ	รวม	๑๐๒,๗๖๗,๔๙๑,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๗๔,๑๘๙,๑๐๙,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง และการต่างประเทศ		๕,๗๐๒,๐๕๔,๔๐๐ บาท
(๓) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๔๕๑,๓๐๒,๖๐๐ บาท
(๔) แผนงานพื้นฐาน ด้านการพัฒนา และเสริมสร้างศักยภาพคน		๑๓๕,๘๕๒,๗๐๐ บาท
(๕) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๕๒,๗๓๐,๒๐๐ บาท
(๖) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ		๒๑,๒๖๑,๖๘๖,๔๐๐ บาท
(๗) แผนงานยุทธศาสตร์ รักษาความสงบเรียบร้อย		

ภายในประเทศ		๙๔๓,๕๙๑,๕๐๐ บาท
(๘) แผนงานยุทธศาสตร์อนุรักษ์ พันธุ์ และป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ		๓๑,๑๖๔,๖๐๐ บาท
๘. สำนักงานป้องกัน		
และปราบปรามการฟอกเงิน	รวม	๓๖๐,๙๖๐,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๑๖๒,๓๒๗,๙๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง และการต่างประเทศ		๑๙๘,๖๓๒,๙๐๐ บาท
๙. ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัด ชายแดนภาคใต้	รวม	๕๖๑,๒๒๖,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๕๖,๘๕๐,๐๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง และการต่างประเทศ		๕๐๔,๓๗๖,๓๐๐ บาท
๑๐. สำนักงานคณะกรรมการ ป้องกันและปราบปราม การทุจริตในภาครัฐ	รวม	๓๖๖,๘๙๒,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๑๙๔,๒๑๑,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ		๑๗๒,๖๘๑,๔๐๐ บาท

มาตรา ๒๖ งบประมาณรายจ่ายของหน่วยงานของรัฐสภา ให้ตั้งเป็นจำนวน ๔,๑๑๒,๔๖๐,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา	รวม	๑,๗๒๗,๓๕๗,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๑,๑๕๐,๓๗๘,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ		๕๗๖,๙๗๙,๕๐๐ บาท
๒. สำนักงานเลขาธิการ สภาผู้แทนราษฎร	รวม	๒,๐๓๒,๒๒๙,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๑,๒๗๒,๖๐๖,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบ		

ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ		๑๓,๘๐๑,๘๐๐ บาท
๘. สำนักงานคณะกรรมการ ปฏิรูปกฎหมาย	รวม	๗๒,๖๐๔,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๓๓,๐๐๒,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบ การบริหารจัดการภาครัฐ		๓๙,๖๐๑,๓๐๐ บาท

มาตรา ๒๙ งบประมาณรายจ่ายของรัฐวิสาหกิจ ให้ตั้งเป็นจำนวน ๖๖,๑๕๓,๗๒๘,๑๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. ธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร	รวม	๒๙,๕๒๒,๑๕๖,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ พัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน และเสริมสร้างความเข้มแข็ง ของเกษตรกรอย่างเป็นระบบ		๒๙,๕๒๒,๑๕๖,๖๐๐ บาท
๒. ธนาคารออมสิน	รวม	๒,๖๓๑,๗๑๐,๒๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน ด้านความมั่นคง และการต่างประเทศ		๑๖๘,๐๗๓,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมเสถียรภาพ ทางเศรษฐกิจ		๒,๔๖๓,๖๓๖,๗๐๐ บาท
๓. ธนาคารเพื่อการส่งออก และนำเข้าแห่งประเทศไทย	รวม	๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมเสถียรภาพ ทางเศรษฐกิจ		๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๔. ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อม แห่งประเทศไทย	รวม	๑๘๐,๒๙๐,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์ ส่งเสริมเสถียรภาพ ทางเศรษฐกิจ		๑๘๐,๒๙๐,๗๐๐ บาท
๕. บริษัทประกันสินเชื่อ		

(๕๓)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

อุตสาหกรรมขนาดย่อม	รวม	๕,๙๕๙,๖๑๕,๙๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมเสถียรภาพ		
ทางเศรษฐกิจ		๕,๙๕๙,๖๑๕,๙๐๐ บาท
๖. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	รวม	๕,๐๘๔,๑๑๙,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๙๐๓,๒๐๘,๘๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขันของประเทศ		๔,๑๘๐,๙๑๑,๐๐๐ บาท
๗. การกีฬาแห่งประเทศไทย	รวม	๒,๗๐๒,๖๗๘,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๒๖๗,๗๒๔,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนา		
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๒,๔๓๔,๙๕๔,๕๐๐ บาท
๘. การเคหะแห่งชาติ	รวม	๔๙๗,๗๐๗,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการแก้ไขปัญหา		
ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ		
และสร้างการเติบโตจากภายใน		๑๐๙,๘๐๔,๒๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์		
เสริมสร้างสวัสดิการสังคม		
และยกระดับคุณภาพชีวิต		๓๘๗,๙๐๒,๘๐๐ บาท
๙. องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร	รวม	๒,๐๕๘,๔๘๒,๖๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๑๔,๗๒๙,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขันของประเทศ		๒,๐๔๓,๗๕๒,๙๐๐ บาท
๑๐. องค์การสะพานปลา	รวม	๙๙,๐๘๙,๓๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานยุทธศาสตร์		
ส่งเสริมประสิทธิภาพการผลิต		
การสร้างมูลค่าสินค้าเกษตร		
และอุตสาหกรรมอาหาร		๙๙,๐๘๙,๓๐๐ บาท
๑๑. การยางแห่งประเทศไทย	รวม	๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการสร้างความสามารถ		
ในการแข่งขันของประเทศ		๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๑๒. องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ	รวม	๕,๐๓๔,๒๒๖,๘๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานพื้นฐาน		

ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑,๒๔๖,๕๓๖,๕๐๐ บาท
(๒) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างสวัสดิการสังคม และยกระดับคุณภาพชีวิต		๓,๗๘๗,๖๙๐,๓๐๐ บาท
๑๓. สถาบันการบินพลเรือน	รวม	๑๙๔,๔๓๕,๕๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๗๖,๕๒๘,๖๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๑๑๗,๙๐๖,๙๐๐ บาท
๑๔. การรถไฟแห่งประเทศไทย	รวม	๖,๗๒๐,๑๔๕,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๒๗๑,๘๗๐,๗๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๕,๕๙๖,๕๖๒,๗๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์ เสริมสร้างสวัสดิการสังคม และยกระดับคุณภาพชีวิต		๘๕๑,๗๑๒,๐๐๐ บาท
๑๕. การรถไฟฟ้ามหานคร แห่งประเทศไทย	รวม	๓๓๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๓๓๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท
๑๖. องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	รวม	๓๑๗,๐๒๐,๔๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๒๐,๐๑๓,๑๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน ด้านการสร้างความสามารถ ในการแข่งขันของประเทศ		๙,๘๗๑,๕๐๐ บาท
(๓) แผนงานพื้นฐาน ด้านการจัดการน้ำ และสร้างการเติบโต บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๑๕๕,๐๓๕,๖๐๐ บาท
(๔) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนา ความร่วมมือด้านต่างประเทศ สร้างและรักษาผลประโยชน์ชาติ		๔๑,๒๒๕,๐๐๐ บาท
(๕) แผนงานยุทธศาสตร์อนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ		๙๑,๘๗๑,๒๐๐ บาท
๑๗. องค์การสวนพฤกษศาสตร์	รวม	๒๓๔,๐๓๑,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๕๕,๔๙๘,๙๐๐ บาท

ด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขันของประเทศ			๑๓๖,๗๔๘,๗๐๐ บาท
๒๒. องค์การพิพิธภัณฑ			
วิทยาาสตร์แห่งชาติ	รวม		๘๔๖,๔๐๓,๐๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ			๗๗,๖๑๑,๔๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน			
ด้านการสร้างความสามารถ			
ในการแข่งขันของประเทศ			๑๗๑,๔๖๓,๐๐๐ บาท
(๓) แผนงานยุทธศาสตร์พัฒนา			
ศักยภาพด้านวิทยาศาสตร์			
เทคโนโลยี และนวัตกรรม			๕๙๗,๓๒๘,๖๐๐ บาท

มาตรา ๓๐ งบประมาณรายจ่ายของสภาการศึกษาไทย ให้ตั้งเป็นจำนวน ๗,๐๒๒,๙๖๗,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. สภาการศึกษาไทย	รวม	๗,๐๒๒,๙๖๗,๗๐๐ บาท คือ
(๑) แผนงานบุคลากรภาครัฐ		๓,๓๔๔,๘๔๔,๓๐๐ บาท
(๒) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการพัฒนา		
และเสริมสร้างศักยภาพคน		๓,๔๕๗,๙๖๓,๘๐๐ บาท
(๓) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการแก้ไขปัญหา		
ความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ		
และสร้างการเติบโตจากภายใน		๑๖๖,๑๓๙,๐๐๐ บาท
(๔) แผนงานพื้นฐาน		
ด้านการจัดการน้ำ		
และสร้างการเติบโต		
บนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตร		
กับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน		๕๔,๐๒๐,๖๐๐ บาท

มาตรา ๓๑ งบประมาณรายจ่ายของกองทุนและเงินหมุนเวียน ให้ตั้งเป็นจำนวน ๘,๙๘๖,๒๗๔,๔๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) กองทุนการทำอากาศยาน		
อุตะเภา		๔๓๐,๘๕๐,๐๐๐ บาท
(๒) กองทุนเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา		
ที่ผูกกับรายได้ในอนาคต		๖,๔๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๓) กองทุนคุ้มครองเด็ก		๖๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๔) กองทุนผู้สูงอายุ		๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๕) กองทุนส่งเสริม		

ความเท่าเทียมระหว่างเพศ	๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๖) กองทุนส่งเสริม การจัดสวัสดิการสังคม	๑๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๗) กองทุนสิ่งแวดล้อม	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๘) กองทุนจัดรูปที่ดิน เพื่อพัฒนาพื้นที่	๘๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๙) กองทุนยุติธรรม	๒๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๐) กองทุนส่งเสริม การเผยแผ่พระพุทธศาสนา เฉลิมพระเกียรติ ๘๐ พรรษา	๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๑) กองทุนส่งเสริม งานจดหมายเหตุ	๑๘,๙๖๐,๐๐๐ บาท
(๑๒) กองทุนเพื่อการพัฒนา ระบบมาตรวิทยา	๒๔๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๓) กองทุนพัฒนาผู้ประกอบการ เทคโนโลยีและนวัตกรรม	๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๔) เงินทุนหมุนเวียน เพื่อแก้ไขปัญหาหนี้สิน ข้าราชการครู	๑๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๕) กองทุนส่งเสริม และพัฒนาศึกษา สำหรับคนพิการ	๑๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๖) กองทุนภูมิปัญญา การแพทย์แผนไทย	๙๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๗) กองทุนเพื่อการสืบสวน และสอบสวนคดีอาญา	๕๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๑๘) กองทุนเพื่อผู้เคยเป็น สมาชิกรัฐสภา	๓๔๐,๕๖๔,๔๐๐ บาท
(๑๙) กองทุนพัฒนาการเมือง ภาคพลเมือง	๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท

ให้สำนักงบประมาณมีอำนาจจัดสรรงบประมาณรายจ่ายในวรรคก่อน ให้ส่วนราชการ
และรัฐวิสาหกิจเบิกจ่ายได้ตามความจำเป็น

ในกรณีจำเป็น สำนักงบประมาณจะโอนรายจ่ายรายการใดรายการหนึ่งไปเพิ่ม
รายการอื่นในมาตรานี้ก็ได้

มาตรา ๓๒ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการสร้างความปรองดอง
และสมานฉันท์ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ เป็นจำนวน ๔๘๗,๓๘๔,๒๐๐ บาท
จำแนกดังนี้

มาตรา ๕๖ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบูรณาการส่งเสริมการพัฒนา
จังหวัดและกลุ่มจังหวัดแบบบูรณาการ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด เป็น
จำนวน ๒๖,๔๓๒,๗๐๓,๕๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. จังหวัดนนทบุรี	๒๗๑,๕๗๔,๓๐๐ บาท
๒. จังหวัดปทุมธานี	๒๗๓,๑๕๒,๒๐๐ บาท
๓. จังหวัดพระนครศรีอยุธยา	๒๗๓,๗๗๗,๔๐๐ บาท
๔. จังหวัดสระบุรี	๒๒๕,๑๐๘,๔๐๐ บาท
๕. จังหวัดชัยนาท	๑๘๓,๒๖๑,๙๐๐ บาท
๖. จังหวัดลพบุรี	๒๔๘,๙๖๗,๐๐๐ บาท
๗. จังหวัดสิงห์บุรี	๑๘๐,๕๕๑,๖๐๐ บาท
๘. จังหวัดอ่างทอง	๑๘๕,๙๘๘,๓๐๐ บาท
๙. จังหวัดฉะเชิงเทรา	๒๓๗,๘๘๕,๔๐๐ บาท
๑๐. จังหวัดปราจีนบุรี	๒๔๖,๐๐๒,๙๐๐ บาท
๑๑. จังหวัดสระแก้ว	๒๑๗,๒๒๖,๑๐๐ บาท
๑๒. จังหวัดนครนายก	๒๐๐,๕๙๕,๐๐๐ บาท
๑๓. จังหวัดสมุทรปราการ	๓๓๕,๑๗๖,๙๐๐ บาท
๑๔. จังหวัดกาญจนบุรี	๒๘๐,๙๕๘,๒๐๐ บาท
๑๕. จังหวัดนครปฐม	๒๕๓,๖๑๔,๙๐๐ บาท
๑๖. จังหวัดราชบุรี	๒๕๔,๗๘๖,๓๐๐ บาท
๑๗. จังหวัดสุพรรณบุรี	๒๘๙,๖๘๕,๔๐๐ บาท
๑๘. จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๒๑๑,๑๘๔,๓๐๐ บาท
๑๙. จังหวัดเพชรบุรี	๒๒๘,๐๗๖,๔๐๐ บาท
๒๐. จังหวัดสมุทรสาคร	๒๕๒,๙๑๖,๔๐๐ บาท
๒๑. จังหวัดสมุทรสงคราม	๒๓๕,๓๕๓,๕๐๐ บาท
๒๒. จังหวัดชุมพร	๒๑๐,๔๘๐,๕๐๐ บาท
๒๓. จังหวัดสุราษฎร์ธานี	๒๔๔,๗๙๕,๓๐๐ บาท
๒๔. จังหวัดนครศรีธรรมราช	๓๐๗,๖๖๓,๗๐๐ บาท
๒๕. จังหวัดพัทลุง	๒๑๕,๑๖๕,๒๐๐ บาท
๒๖. จังหวัดระนอง	๑๖๒,๓๕๐,๘๐๐ บาท
๒๗. จังหวัดพังงา	๑๙๑,๔๑๓,๖๐๐ บาท
๒๘. จังหวัดภูเก็ต	๑๙๘,๖๖๘,๕๐๐ บาท
๒๙. จังหวัดกระบี่	๒๐๓,๕๗๕,๖๐๐ บาท
๓๐. จังหวัดตรัง	๒๐๙,๓๕๑,๓๐๐ บาท
๓๑. จังหวัดสงขลา	๓๐๗,๓๐๐,๐๐๐ บาท
๓๒. จังหวัดสตูล	๑๙๗,๔๒๘,๘๐๐ บาท
๓๓. จังหวัดปัตตานี	๒๕๓,๑๙๔,๓๐๐ บาท
๓๔. จังหวัดยะลา	๒๒๗,๓๔๙,๔๐๐ บาท
๓๕. จังหวัดนราธิวาส	๒๘๔,๙๔๕,๘๐๐ บาท

๓๖. จังหวัดจันทบุรี	๒๑๖,๑๐๘,๒๐๐ บาท
๓๗. จังหวัดชลบุรี	๓๕๘,๖๙๘,๘๐๐ บาท
๓๘. จังหวัดระยอง	๓๐๙,๓๐๙,๙๐๐ บาท
๓๙. จังหวัดตราด	๒๐๗,๔๓๖,๘๐๐ บาท
๔๐. จังหวัดหนองคาย	๒๕๐,๐๙๖,๗๐๐ บาท
๔๑. จังหวัดเลย	๒๗๕,๕๐๙,๐๐๐ บาท
๔๒. จังหวัดอุดรธานี	๓๐๙,๙๙๓,๒๐๐ บาท
๔๓. จังหวัดหนองบัวลำภู	๒๖๘,๒๙๑,๗๐๐ บาท
๔๔. จังหวัดบึงกาฬ	๒๒๗,๙๔๑,๘๐๐ บาท
๔๕. จังหวัดนครพนม	๒๙๗,๕๐๐,๖๐๐ บาท
๔๖. จังหวัดมุกดาหาร	๒๔๔,๗๐๗,๙๐๐ บาท
๔๗. จังหวัดสกลนคร	๓๑๒,๙๔๖,๒๐๐ บาท
๔๘. จังหวัดร้อยเอ็ด	๓๐๖,๗๕๖,๑๐๐ บาท
๔๙. จังหวัดขอนแก่น	๓๗๓,๐๓๙,๗๐๐ บาท
๕๐. จังหวัดมหาสารคาม	๒๖๙,๓๐๐,๔๐๐ บาท
๕๑. จังหวัดกาฬสินธุ์	๓๒๗,๖๑๑,๓๐๐ บาท
๕๒. จังหวัดสุรินทร์	๓๐๘,๓๔๕,๔๐๐ บาท
๕๓. จังหวัดนครราชสีมา	๔๒๔,๕๗๖,๔๐๐ บาท
๕๔. จังหวัดบุรีรัมย์	๓๖๒,๘๗๔,๐๐๐ บาท
๕๕. จังหวัดชัยภูมิ	๓๐๒,๒๘๔,๖๐๐ บาท
๕๖. จังหวัดอำนาจเจริญ	๒๒๒,๗๗๔,๐๐๐ บาท
๕๗. จังหวัดศรีสะเกษ	๓๕๐,๙๒๘,๘๐๐ บาท
๕๘. จังหวัดยโสธร	๒๘๘,๙๒๙,๐๐๐ บาท
๕๙. จังหวัดอุบลราชธานี	๓๕๑,๗๙๘,๙๐๐ บาท
๖๐. จังหวัดเชียงใหม่	๓๙๖,๑๑๒,๔๐๐ บาท
๖๑. จังหวัดแม่ฮ่องสอน	๓๕๕,๘๗๑,๖๐๐ บาท
๖๒. จังหวัดลำปาง	๒๓๗,๘๐๒,๗๐๐ บาท
๖๓. จังหวัดลำพูน	๒๓๖,๐๓๔,๐๐๐ บาท
๖๔. จังหวัดน่าน	๒๕๒,๐๗๗,๕๐๐ บาท
๖๕. จังหวัดพะเยา	๒๗๑,๗๕๐,๐๐๐ บาท
๖๖. จังหวัดเชียงราย	๓๕๖,๓๐๑,๐๐๐ บาท
๖๗. จังหวัดแพร่	๒๓๓,๔๘๒,๑๐๐ บาท
๖๘. จังหวัดตาก	๒๖๐,๒๔๗,๔๐๐ บาท
๖๙. จังหวัดพิษณุโลก	๒๔๔,๑๕๔,๑๐๐ บาท
๗๐. จังหวัดสุโขทัย	๒๒๘,๓๘๗,๐๐๐ บาท
๗๑. จังหวัดเพชรบูรณ์	๒๘๕,๓๐๕,๖๐๐ บาท
๗๒. จังหวัดอุตรดิตถ์	๒๒๔,๙๙๐,๗๐๐ บาท
๗๓. จังหวัดกำแพงเพชร	๒๕๖,๑๖๕,๕๐๐ บาท

๗๔. จังหวัดพิจิตร	๒๓๕,๔๓๕,๘๐๐ บาท
๗๕. จังหวัดนครสวรรค์	๒๗๒,๔๑๔,๑๐๐ บาท
๗๖. จังหวัดอุทัยธานี	๒๑๘,๗๒๗,๓๐๐ บาท
๗๗. กลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนบน ๑	๓๕๓,๙๖๐,๓๐๐ บาท
๗๘. กลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนบน ๒	๓๕๕,๑๔๔,๖๐๐ บาท
๗๙. กลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนกลาง	๓๙๔,๗๔๒,๗๐๐ บาท
๘๐. กลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนล่าง ๑	๓๔๐,๗๘๖,๑๐๐ บาท
๘๑. กลุ่มจังหวัดภาคกลาง ตอนล่าง ๒	๓๔๔,๑๔๗,๓๐๐ บาท
๘๒. กลุ่มจังหวัดภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทย	๓๔๘,๗๓๘,๕๐๐ บาท
๘๓. กลุ่มจังหวัดภาคใต้ ฝั่งอันดามัน	๓๘๙,๕๙๗,๕๐๐ บาท
๘๔. กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๓๘๙,๓๗๐,๕๐๐ บาท
๘๕. กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก	๓๕๘,๒๘๙,๕๐๐ บาท
๘๖. กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเชิงเหนือ ตอนบน ๑	๓๘๐,๕๓๔,๒๐๐ บาท
๘๗. กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเชิงเหนือ ตอนบน ๒	๒๙๙,๙๔๘,๒๐๐ บาท
๘๘. กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเชิงเหนือ ตอนกลาง	๓๕๕,๗๖๖,๑๐๐ บาท
๘๙. กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเชิงเหนือ ตอนล่าง ๑	๓๕๐,๒๗๓,๑๐๐ บาท
๙๐. กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเชิงเหนือ ตอนล่าง ๒	๓๔๙,๑๑๗,๘๐๐ บาท
๙๑. กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนบน ๑	๓๔๑,๒๗๕,๗๐๐ บาท
๙๒. กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนบน ๒	๓๓๖,๘๗๑,๒๐๐ บาท
๙๓. กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนล่าง ๑	๓๘๙,๕๙๕,๒๐๐ บาท
๙๔. กลุ่มจังหวัดภาคเหนือ ตอนล่าง ๒	๓๓๒,๙๙๑,๒๐๐ บาท

มาตรา ๕๗ งบประมาณรายจ่ายสำหรับแผนงานบริหารจัดการหนี้ภาครัฐ ให้ตั้งเป็น
งบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ และรัฐวิสาหกิจ เป็นจำนวน ๒๔๓,๔๘๑,๕๕๐,๘๐๐ บาท
จำแนกดังนี้

๑. กระทรวงการคลัง	รวม	๑๙๑,๐๑๙,๕๘๙,๘๐๐ บาท คือ
(๑) สำนักงาน บริหารหนี้สาธารณะ		๑๙๑,๐๑๙,๕๘๙,๘๐๐ บาท
๒. รัฐวิสาหกิจ	รวม	๕๒,๔๖๑,๙๖๑,๐๐๐ บาท คือ
(๑) ธนาคารเพื่อการเกษตร และสหกรณ์การเกษตร		๓๖,๐๖๗,๖๘๓,๑๐๐ บาท
(๒) การรถไฟแห่งประเทศไทย		๗,๕๕๐,๕๖๕,๐๐๐ บาท
(๓) การรถไฟฟ้ามหานคร แห่งประเทศไทย		๘,๒๐๒,๘๑๔,๐๐๐ บาท
(๔) การประปาส่วนภูมิภาค		๖๔๐,๘๙๘,๙๐๐ บาท

มาตรา ๕๘ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดิน ตามรายการและ
จำนวนเงินที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่สำนักงบประมาณจะได้จัดสรร หรือตามที่จะได้
มีการโอนเปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย

มาตรา ๕๙ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตาม
พระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา
นายกรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

(๕๑)

สำนักงานเลขาธิการคณะรัฐมนตรี	
ปฏิบัติหน้าที่	
สำนักงานเลขาธิการสภานิติบัญญัติแห่งชาติ	
เลขรับ.....	942
วันที่.....	24 มี.ค. 2560
เวลา.....	15.59 น.

ที่ นร ๐๕๐๗/๒๙๒๒

สำนักนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๕ มกราคม ๒๕๖๐

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ....

กราบเรียน ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

สิ่งที่ส่งมาด้วย ร่างพระราชบัญญัติในเรื่องนี้

ด้วยคณะรัฐมนตรีได้ประชุมปรึกษาลงมติให้เสนอร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. .... พร้อมเอกสารประกอบงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นเรื่องด่วน ดังที่ได้ส่งมาพร้อมนี้

จึงขอเสนอร่างพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว พร้อมด้วยเอกสารประกอบงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ มาเพื่อขอได้โปรดนำเสนอสภานิติบัญญัติแห่งชาติพิจารณาเป็นเรื่องด่วนต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

พลเอก

(ประยุทธ์ จันทร์โอชา)
นายกรัฐมนตรี

กลุ่มงานบริหารทั่วไป	
รับที่.....	๙๒.๖๐ วันที่ ๒๔.๓.๖๐
เวลา.....	๑๖.๕๑ ส่ง.....
สำนักการประชุม	

กลุ่มงานพระราชบัญญัติ
รับที่..... ๕๒๕๖๐
วันที่ ๒๔.๓.๖๐
เวลา..... ๑๖.๕๙ น.

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๐๐ ต่อ ๓๐๔ (สิริมาดา)

โทรสาร ๐ ๒๒๘๐ ๙๐๕๘

ร่าง

พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

พ.ศ. ....

สำนักงานประมาณ
สำนักนายกรัฐมนตรี

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐
พ.ศ. ....

หลักการ

ตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ เป็นจำนวนไม่เกิน ๑๙๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท สำหรับเป็นค่าใช้จ่ายของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานอื่น เป็นจำนวนไม่เกิน ๑๖๒,๙๒๑,๗๒๑,๓๐๐ บาท และเพื่อขอใช้เงินคงคลัง เป็นจำนวน ๒๗,๐๗๘,๒๗๘,๗๐๐ บาท

เหตุผล

๑. โดยที่รัฐบาลมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินในการดำเนินการตามนโยบายเร่งด่วนที่จะสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจของประเทศ การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและชุมชนเข้มแข็ง ส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของอุตสาหกรรมศักยภาพ จึงต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม เป็นจำนวนไม่เกิน ๑๖๒,๙๒๑,๗๒๑,๓๐๐ บาท โดยมีวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

- (๑) เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เป็นจำนวน ๒๒,๙๒๑,๗๒๑,๓๐๐ บาท
- (๒) เพื่อจัดสรรให้แก่กองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย เป็นจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๓) เพื่อจัดสรรให้แก่กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ เป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
- (๔) เพื่อจัดสรรตามแผนงานบูรณาการเสริมสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ เป็นจำนวน ๑๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๒. เนื่องจากได้มีการจ่ายเงินคงคลังเพื่อเป็นเงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ จึงต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อขอใช้เงินคงคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ เป็นจำนวน ๒๗,๐๗๘,๒๗๘,๗๐๐ บาท

มาตรา ๖ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมสำหรับแผนงานบูรณาการเสริมสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายงบกลาง และงบประมาณรายจ่ายของส่วนราชการ กลุ่มจังหวัด รัฐวิสาหกิจ และกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน เป็นจำนวน ๑๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

๑. งบกลาง	รวม	๑๙,๙๔๒,๗๙๒,๒๐๐ บาท	คือ
(๑) ค่าใช้จ่ายส่งเสริมและสร้างความเข้มแข็งเศรษฐกิจภายในประเทศ		๑๙,๙๔๒,๗๙๒,๒๐๐ บาท	
๒. ส่วนราชการและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่			
ภาคกลางตอนบน ๑	รวม	๓,๘๒๖,๙๘๕,๒๐๐ บาท	คือ
(๑) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๔๗๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมชลประทาน		๔๗๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๒) กระทรวงคมนาคม	รวม	๒๒๘,๗๕๑,๔๐๐ บาท	
(ก) กรมทางหลวง		๒๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ข) กรมทางหลวงชนบท		๓,๗๕๑,๔๐๐ บาท	
(๓) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๑๗๘,๐๕๓,๗๐๐ บาท	
(ก) กรมการพัฒนาชุมชน		๑๐๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ข) กรมโยธาธิการและผังเมือง		๗๐,๐๕๓,๗๐๐ บาท	
(๔) กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๓๔๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมศิลปากร		๓๔๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๕) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๑		๒,๖๐๓,๑๘๐,๑๐๐ บาท	
๓. ส่วนราชการและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่			
ภาคกลางตอนบน ๒	รวม	๔,๐๘๘,๖๖๔,๑๐๐ บาท	คือ
(๑) กระทรวงคมนาคม	รวม	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมทางหลวง		๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๒) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๑๔๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๑๔๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๓) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	รวม	๑๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		๑๑,๙๐๐,๐๐๐ บาท	
(๔) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน ๒		๓,๘๓๓,๖๖๔,๑๐๐ บาท	
๔. ส่วนราชการ กลุ่มจังหวัด และรัฐวิสาหกิจในพื้นที่ภาคกลางตอนกลาง	รวม	๔,๖๓๓,๔๑๙,๔๐๐ บาท	คือ
(๑) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๑,๑๘๒,๙๙๙,๒๐๐ บาท	
(ก) กรมชลประทาน		๑,๑๘๒,๙๙๙,๒๐๐ บาท	
(๒) กระทรวงคมนาคม	รวม	๓๕๐,๑๕๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมทางหลวง		๑๘๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท	

(ข) กรมทางหลวงชนบท		๑๖๑,๑๕๐,๐๐๐ บาท	
(๓) กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมศิลปากร		๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๔) หน่วยงานในกำกับของกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	รวม	๕๕๓,๐๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ		๕๕๓,๐๐๐ บาท	
(๕) ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง	รวม	๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๖) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง		๓,๐๐๐,๐๓๗,๒๐๐ บาท	
(๗) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๔๔,๖๘๐,๐๐๐ บาท	
(ก) การประปาส่วนภูมิภาค		๓๙,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ข) สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งประเทศไทย		๕,๖๘๐,๐๐๐ บาท	
๕. ส่วนราชการและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง ๑	รวม	๔,๒๑๙,๖๒๐,๓๐๐ บาท	คือ
(๑) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๘๗,๕๙๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมโยธาธิการและผังเมือง		๘๗,๕๙๐,๐๐๐ บาท	
(๒) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๑		๔,๑๓๒,๐๓๐,๓๐๐ บาท	
๖. ส่วนราชการ กลุ่มจังหวัด และรัฐวิสาหกิจในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง ๒	รวม	๓,๗๕๔,๐๖๔,๗๐๐ บาท	คือ
(๑) หน่วยงานในกำกับของสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๙๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ก) องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)		๙๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๒) กระทรวงกลาโหม	รวม	๗๗,๘๗๒,๖๐๐ บาท	
(ก) กองทัพบก		๗๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ข) กองทัพอากาศ		๓,๘๗๒,๖๐๐ บาท	
(๓) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	รวม	๑๔,๕๖๖,๙๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา		๑๔,๕๖๖,๙๐๐ บาท	
(๔) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๑๑,๓๒๐,๐๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์		๑๑,๓๒๐,๐๐๐ บาท	

(๕๗)

(๕) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๑,๐๙๔,๓๗๖,๐๐๐ บาท
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์		๔,๙๘๙,๒๐๐ บาท
(ข) กรมชลประทาน		๙๙๒,๓๓๕,๕๐๐ บาท
(ค) กรมประมง		๓๔,๕๘๐,๐๐๐ บาท
(ง) กรมปศุสัตว์		๗,๑๙๘,๗๐๐ บาท
(จ) กรมส่งเสริมการเกษตร		๒๙,๗๐๘,๖๐๐ บาท
(ฉ) กรมส่งเสริมสหกรณ์		๒๕,๕๖๔,๐๐๐ บาท
(๖) กระทรวงคมนาคม	รวม	๗๑๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท
(ก) กรมทางหลวง		๔๖๘,๕๐๐,๐๐๐ บาท
(ข) กรมทางหลวงชนบท		๒๔๖,๐๐๐,๐๐๐ บาท
(๗) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	รวม	๑๔๓,๖๙๔,๒๐๐ บาท
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		๑๑,๗๙๗,๒๐๐ บาท
(ข) กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง		๒๕,๑๙๖,๐๐๐ บาท
(ค) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๑๐๖,๗๐๑,๐๐๐ บาท
(๘) หน่วยงานในกำกับของกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม	รวม	๑๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท
(ก) สำนักงานส่งเสริมอุตสาหกรรมซอฟต์แวร์แห่งชาติ (องค์การมหาชน)		๑๙,๕๐๐,๐๐๐ บาท
(๙) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๕๗๒,๗๐๒,๒๐๐ บาท
(ก) กรมการปกครอง		๑๖,๘๙๘,๐๐๐ บาท
(ข) กรมการพัฒนาชุมชน		๑๑๔,๙๔๐,๒๐๐ บาท
(ค) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย		๕๙,๔๕๙,๐๐๐ บาท
(ง) กรมโยธาธิการและผังเมือง		๓๑๘,๕๗๖,๐๐๐ บาท
(จ) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๖๒,๘๒๙,๐๐๐ บาท
(๑๐) กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๕๑,๒๑๐,๐๐๐ บาท
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม		๑๙,๗๖๖,๐๐๐ บาท
(ข) กรมศิลปากร		๓๑,๔๔๔,๐๐๐ บาท
(๑๑) กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในกำกับ	รวม	๙๓,๒๒๔,๘๐๐ บาท
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ		๑๙,๑๐๖,๐๐๐ บาท
(ข) สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน		๔๖,๑๘๖,๐๐๐ บาท
(ค) สถาบันวิทยาลัยชุมชน		๘๐๐,๐๐๐ บาท
(ง) มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี		๕,๖๗๐,๘๐๐ บาท
(จ) มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา		๓,๓๐๐,๐๐๐ บาท
(ฉ) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์		๑๑,๖๑๐,๐๐๐ บาท

(๕๘)

	(ข) มหาวิทยาลัยศิลปากร		๖,๕๕๒,๐๐๐ บาท	
(๑๒)	กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๒๐๖,๕๘๑,๐๐๐ บาท	
	(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๒๐๖,๕๘๑,๐๐๐ บาท	
(๑๓)	กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๒๘,๔๖๑,๖๐๐ บาท	
	(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๒๘,๔๖๑,๖๐๐ บาท	
(๑๔)	ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี			
	กระทรวง หรือทบวง	รวม	๑๕,๖๑๘,๒๐๐ บาท	
	(ก) สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ		๑๑,๕๐๑,๐๐๐ บาท	
	(ข) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๔,๑๑๗,๒๐๐ บาท	
(๑๕)	กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒		๔๐๕,๒๖๙,๕๐๐ บาท	
(๑๖)	รัฐวิสาหกิจ	รวม	๒๑๕,๑๖๗,๗๐๐ บาท	
	(ก) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย		๑๖๒,๒๙๕,๐๐๐ บาท	
	(ข) การรถไฟแห่งประเทศไทย		๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
	(ค) การประปาส่วนภูมิภาค		๕๑,๘๗๒,๗๐๐ บาท	
๗.	ส่วนราชการและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	รวม	๔,๑๔๘,๗๔๘,๙๐๐ บาท	คือ
	(๑) กระทรวงคมนาคม	รวม	๖๙,๘๐๐,๐๐๐ บาท	
	(ก) สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่ง และจราจร		๖๙,๘๐๐,๐๐๐ บาท	
	(๒) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย		๔,๐๗๘,๙๔๘,๙๐๐ บาท	
๘.	ส่วนราชการและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่ภาคใต้ฝั่งอันดามัน	รวม	๔,๓๒๐,๐๙๑,๙๐๐ บาท	คือ
	(๑) กระทรวงคมนาคม	รวม	๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
	(ก) กรมทางหลวงชนบท		๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
	(ข) สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่ง และจราจร		๓๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
	(๒) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน		๔,๒๗๐,๐๙๑,๙๐๐ บาท	
๙.	กลุ่มจังหวัดและรัฐวิสาหกิจในพื้นที่ภาคใต้ชายแดน	รวม	๔,๗๘๗,๙๗๖,๒๐๐ บาท	คือ
	(๑) กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน		๔,๗๒๗,๙๗๖,๒๐๐ บาท	
	(๒) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
	(ก) การประปาส่วนภูมิภาค		๖๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
๑๐.	ส่วนราชการ กลุ่มจังหวัด และรัฐวิสาหกิจ ในพื้นที่ภาคตะวันออก	รวม	๔,๒๐๗,๘๙๕,๙๐๐ บาท	คือ
	(๑) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๕๙๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
	(ก) กรมชลประทาน		๕๙๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท	

(๒) กระทรวงคมนาคม	รวม	๕๗๖,๒๕๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมทางหลวง		๓๕๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ข) กรมทางหลวงชนบท		๒๒๖,๒๕๐,๐๐๐ บาท	
(๓) กระทรวงมหาดไทยและหน่วยงานในกำกับ	รวม	๓๗๓,๙๗๖,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๓๐๕,๙๗๖,๐๐๐ บาท	
(ข) เมืองพัทยา		๖๘,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๔) กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๕๘,๐๐๗,๒๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๕๘,๐๐๗,๒๐๐ บาท	
(๕) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออก		๒,๑๒๙,๙๑๒,๗๐๐ บาท	
(๖) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๔๗๖,๗๕๐,๐๐๐ บาท	
(ก) การประปาส่วนภูมิภาค		๔๗๖,๗๕๐,๐๐๐ บาท	
๑๑. ส่วนราชการและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑	รวม	๔,๓๒๗,๐๙๙,๙๐๐ บาท	คือ
(๑) กระทรวงกลาโหม	รวม	๑๖,๒๓๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กองบัญชาการกองทัพไทย		๑๖,๒๓๐,๐๐๐ บาท	
(๒) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๕๔๐,๙๑๐,๔๐๐ บาท	
(ก) กรมชลประทาน		๕๔๐,๙๑๐,๔๐๐ บาท	
(๓) กระทรวงคมนาคม	รวม	๒,๓๐๐,๗๑๔,๒๐๐ บาท	
(ก) กรมทางหลวง		๑,๑๙๗,๙๖๙,๐๐๐ บาท	
(ข) กรมทางหลวงชนบท		๑,๑๐๒,๗๔๕,๒๐๐ บาท	
(๔) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๓๓,๑๒๒,๖๐๐ บาท	
(ก) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย		๑๑,๐๒๒,๖๐๐ บาท	
(ข) กรมโยธาธิการและผังเมือง		๒๒,๑๐๐,๐๐๐ บาท	
(๕) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๑		๑,๔๓๖,๑๒๒,๗๐๐ บาท	
๑๒. กลุ่มจังหวัดในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒	รวม	๓,๗๒๓,๑๖๙,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ๒		๓,๗๒๓,๑๖๙,๘๐๐ บาท	
๑๓. ส่วนราชการและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	รวม	๔,๖๒๙,๑๒๔,๕๐๐ บาท	คือ
(๑) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๖๓๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมชลประทาน		๖๓๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๒) กระทรวงคมนาคม	รวม	๖๘,๐๘๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมท่าอากาศยาน		๖๘,๐๘๐,๐๐๐ บาท	
(๓) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๑๒๗,๔๑๘,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๑๒๗,๔๑๘,๐๐๐ บาท	
(๔) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง	รวม	๓,๘๐๒,๖๒๖,๕๐๐ บาท	

๑๔. ส่วนราชการและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑	รวม	๔,๔๗๒,๘๑๑,๓๐๐ บาท	คือ
(๑) กระทรวงคมนาคม	รวม	๒๔๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมท่าอากาศยาน		๒๔๕,๕๐๐,๐๐๐ บาท	
(๒) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๑๙๔,๕๑๕,๕๐๐ บาท	
(ก) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๑๙๔,๕๑๕,๕๐๐ บาท	
(๓) กระทรวงศึกษาธิการ	รวม	๑๑๖,๔๒๘,๐๐๐ บาท	
(ก) มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา		๓๙,๓๑๐,๐๐๐ บาท	
(ข) มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์		๔,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ค) มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน		๗๓,๑๑๘,๐๐๐ บาท	
(๔) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๑		๓,๙๑๖,๔๖๗,๘๐๐ บาท	
๑๕. กลุ่มจังหวัดในพื้นที่ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒	รวม	๔,๐๗๗,๘๔๗,๔๐๐ บาท	คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒		๔,๐๗๗,๘๔๗,๔๐๐ บาท	
๑๖. ส่วนราชการ กลุ่มจังหวัด และรัฐวิสาหกิจในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ๑	รวม	๔,๒๑๐,๗๙๕,๘๐๐ บาท	คือ
(๑) หน่วยงานในกำกับของสำนักนายกรัฐมนตรี	รวม	๔,๘๙๙,๙๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานพัฒนาพิงคนคร (องค์การมหาชน)		๔,๘๙๙,๙๐๐ บาท	
(๒) กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	รวม	๑๓๒,๑๔๔,๐๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา		๑๓๒,๑๔๔,๐๐๐ บาท	
(๓) กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	รวม	๒๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมกิจการผู้สูงอายุ		๒๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท	
(๔) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๕๗๑,๙๐๗,๗๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์		๓,๘๕๑,๓๐๐ บาท	
(ข) กรมชลประทาน		๕๕๗,๑๓๒,๗๐๐ บาท	
(ค) กรมปศุสัตว์		๔,๖๙๓,๓๐๐ บาท	
(ง) กรมส่งเสริมการเกษตร		๖,๒๓๐,๔๐๐ บาท	
(๕) กระทรวงคมนาคม	รวม	๑,๖๘๓,๓๖๙,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมทางหลวง		๑,๑๔๑,๔๑๙,๐๐๐ บาท	
(ข) กรมทางหลวงชนบท		๕๔๑,๙๕๐,๐๐๐ บาท	
(๖) กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	รวม	๓๑๕,๓๑๘,๖๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม		๑๕๗,๕๒๔,๗๐๐ บาท	

(ข) กรมป่าไม้		๙๐,๒๓๒,๓๐๐ บาท	
(ค) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช		๖๗,๕๖๑,๖๐๐ บาท	
(๓) กระทรวงพาณิชย์	รวม	๓๑,๑๒๗,๐๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์		๓๑,๑๒๗,๐๐๐ บาท	
(๘) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๔๘๓,๐๕๗,๕๐๐ บาท	
(ก) กรมการปกครอง		๒๔,๕๐๐,๐๐๐ บาท	
(ข) กรมการพัฒนาชุมชน		๒๐๘,๐๔๓,๔๐๐ บาท	
(ค) กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย		๑๒,๘๙๗,๐๐๐ บาท	
(ง) กรมโยธาธิการและผังเมือง		๕๒,๘๘๔,๐๐๐ บาท	
(จ) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๑๘๔,๗๓๓,๑๐๐ บาท	
(๙) กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๗,๖๑๙,๖๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงวัฒนธรรม		๗,๖๑๙,๖๐๐ บาท	
(๑๐) กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานในกำกับ	รวม	๓๔๑,๙๓๕,๕๐๐ บาท	
(ก) มหาวิทยาลัยแม่โจ้		๑๒,๖๘๖,๐๐๐ บาท	
(ข) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่		๓๒๙,๒๔๙,๕๐๐ บาท	
(๑๑) กระทรวงอุตสาหกรรม	รวม	๘๗,๖๔๖,๔๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม		๒๗,๐๖๘,๒๐๐ บาท	
(ข) กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม		๖๐,๕๗๘,๒๐๐ บาท	
(๑๒) ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี			
กระทรวง หรือทบวง	รวม	๓๐๔,๔๓๗,๓๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานตำรวจแห่งชาติ		๓๐๔,๔๓๗,๓๐๐ บาท	
(๑๓) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๑		๘๓,๑๐๕,๔๐๐ บาท	
(๑๔) รัฐวิสาหกิจ	รวม	๑๔๓,๐๒๗,๙๐๐ บาท	
(ก) การประปาส่วนภูมิภาค		๑๔๓,๐๒๗,๙๐๐ บาท	
๑๗. กลุ่มจังหวัดในพื้นที่ภาคเหนือตอนบน ๒	รวม	๔,๐๗๕,๔๕๖,๙๐๐ บาท	คือ
(๑) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน ๒		๔,๐๗๕,๔๕๖,๙๐๐ บาท	
๑๘. ส่วนราชการและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่			
ภาคเหนือตอนล่าง ๑	รวม	๔,๐๑๖,๕๙๖,๙๐๐ บาท	คือ
(๑) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๑,๐๐๙,๒๙๕,๓๐๐ บาท	
(ก) กรมชลประทาน		๑,๐๐๙,๒๙๕,๓๐๐ บาท	
(๒) กระทรวงคมนาคม	รวม	๒๕๒,๙๓๒,๓๐๐ บาท	
(ก) กรมทางหลวงชนบท		๒๓๒,๙๓๒,๓๐๐ บาท	
(ข) สำนักงานนโยบายและแผนการขนส่ง และจราจร		๒๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	

(๓) กระทรวงพาณิชย์	รวม	๒๖,๖๔๕,๐๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงพาณิชย์		๒๖,๖๔๕,๐๐๐ บาท	
(๔) กระทรวงมหาดไทย	รวม	๑๔๑,๕๔๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		๑๔๑,๕๔๐,๐๐๐ บาท	
(๕) กระทรวงวัฒนธรรม	รวม	๕๓,๖๗๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมศิลปากร		๕๓,๖๗๐,๐๐๐ บาท	
(๖) กระทรวงสาธารณสุข	รวม	๗๒,๖๗๙,๒๐๐ บาท	
(ก) สำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข		๗๒,๖๗๙,๒๐๐ บาท	
(๗) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๑		๒,๔๕๙,๘๓๕,๑๐๐ บาท	
๑๙. ส่วนราชการและกลุ่มจังหวัดในพื้นที่			
ภาคเหนือตอนล่าง ๒	รวม	๓,๕๓๖,๘๓๘,๗๐๐ บาท	คือ
(๑) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	รวม	๕๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(ก) กรมชลประทาน		๕๒,๐๐๐,๐๐๐ บาท	
(๒) กลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนล่าง ๒		๓,๔๘๔,๘๓๘,๗๐๐ บาท	
๒๐. กองทุนและเงินทุนหมุนเวียน	รวม	๒๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	คือ
(๑) กองทุนพัฒนาเอสเอ็มอีตามแนวประชารัฐ		๒๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท	

มาตรา ๗ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมสำหรับแผนงานบูรณาการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและชุมชนเข้มแข็ง ให้ตั้งเป็นงบประมาณรายจ่ายของกองทุนและเงินทุนหมุนเวียน เป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

มาตรา ๘ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเพื่อชดใช้เงินคงคลัง ในความควบคุมของกระทรวงการคลัง ให้ตั้งเป็นจำนวน ๒๗,๐๗๘,๒๗๘,๗๐๐ บาท จำแนกดังนี้

(๑) รายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง ๒๗,๐๗๘,๒๗๘,๗๐๐ บาท

งบประมาณรายจ่ายตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้จากแหล่งรายได้ดังต่อไปนี้

(๑) ภาษีและรายได้อื่น ๒๗,๐๗๘,๒๗๘,๗๐๐ บาท

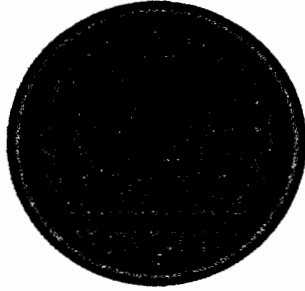
มาตรา ๙ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจสั่งจ่ายเงินแผ่นดิน ตามรายการและจำนวนเงินที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้ หรือตามที่สำนักงบประมาณจะได้จัดสรร หรือตามที่จะได้มีการโอนเปลี่ยนแปลงตามกฎหมาย

มาตรา ๑๐ ให้นายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระราชโองการ

.....
นายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ....
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

พ.ศ. ....

สำนักงบประมาณ
สำนักนายกรัฐมนตรี

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐
พ.ศ. ....

๑. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ พ.ศ. ....

๒. ส่วนราชการผู้เสนอ

สำนักงบประมาณ สำนักนายกรัฐมนตรี

๓. วัตถุประสงค์และเป้าหมาย

รัฐบาลมีความจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินในการดำเนินการตามนโยบายเร่งด่วนที่จะสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจของประเทศ การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและชุมชนเข้มแข็ง ส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของอุตสาหกรรมศักยภาพ จึงต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมเป็นจำนวนไม่เกิน ๑๙๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เพื่อดำเนินการตามภารกิจเร่งด่วนของรัฐบาล และตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง ดังนี้

๓.๑ เสนอตั้งงบประมาณไม่เกิน ๑๖๒,๙๒๑,๗๒๑,๓๐๐ บาท โดยมีวัตถุประสงค์และเป้าหมายดังต่อไปนี้

(๑) เงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น เป็นจำนวน ๒๒,๙๒๑,๗๒๑,๓๐๐ บาท

(๒) เพื่อจัดสรรให้แก่กองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ สำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย เป็นจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) เพื่อจัดสรรให้แก่กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ เป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๔) เพื่อจัดสรรตามแผนงานบูรณาการเสริมสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ เป็นจำนวน ๑๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

๓.๒ เนื่องจากได้มีการจ่ายเงินคงคลังเพื่อเป็นเงินเบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ และค่าใช้จ่ายในการรักษาพยาบาลข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานของรัฐ จึงต้องตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง และกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ เป็นจำนวน ๒๗,๐๗๘,๒๗๘,๗๐๐ บาท

๔. สาระสำคัญประกอบร่างพระราชบัญญัติ

๔.๑ ภาพรวมภาวะเศรษฐกิจปี ๒๕๖๐

เศรษฐกิจไทยในปี ๒๕๖๐ คาดว่าจะขยายตัวประมาณร้อยละ ๓.๐ - ๔.๐ ปรับตัวดีขึ้นอย่างต่อเนื่องจากปี ๒๕๕๙ โดยมีปัจจัยสนับสนุนสำคัญจากการขยายตัวของการลงทุนภาครัฐ ซึ่งมีแนวโน้มขยายตัวในเกณฑ์ดีต่อเนื่องตามความคืบหน้าของโครงการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่ง การฟื้นตัวของการผลิตภาคเกษตรซึ่งจะเป็นปัจจัยสนับสนุนการขยายตัวของการใช้จ่ายภาคครัวเรือน แนวโน้มการฟื้นตัวของการส่งออกและราคาสินค้าส่งออกซึ่งจะส่งผลให้การผลิตภาคอุตสาหกรรมและการลงทุนภาคเอกชนปรับตัวดีขึ้น และรายได้จากภาคการท่องเที่ยวยังมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม การขยายตัวทางเศรษฐกิจยังมีความเสี่ยงจากความผันผวนของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลก สำหรับเสถียรภาพทางเศรษฐกิจยังมีแนวโน้มอยู่ในเกณฑ์ดี อัตราเงินเฟ้อคาดว่าจะอยู่ที่ประมาณร้อยละ ๑.๕ - ๒.๕ ตามแนวโน้มการฟื้นตัวของราคาน้ำมันและการฟื้นตัวของอุปสงค์ในประเทศ ในขณะที่การจ้างงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นตามการฟื้นตัวของการผลิตภาคการเกษตร และดุลบัญชีเดินสะพัดมีแนวโน้มเกินดุลประมาณร้อยละ ๑๐.๑ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

๔.๒ นโยบายงบประมาณในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

รัฐบาลมีนโยบายเร่งด่วนที่จะสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ เพื่อยกระดับรายได้และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในทุกภูมิภาค รวมทั้งให้ความสำคัญกับการพัฒนาในมิติพื้นที่ โดยจัดเตรียมงบประมาณไว้รองรับการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากและชุมชนเข้มแข็ง ส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันของอุตสาหกรรมศักยภาพ และการรักษาวินัยทางการคลังในการตั้งรายจ่ายเพื่อชดเชยเงินคงคลังที่ได้จ่ายไปก่อนแล้ว ซึ่งเป็นการดำเนินการตามพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๗

๔.๓ โครงสร้างงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวน ๑๙๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นร้อยละ ๑.๓ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ ประกอบด้วย

(๑) งบประมาณรายจ่ายงบกลางเพื่อจัดสรรเป็นเงินสำรองจ่ายกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น จำนวน ๒๒,๙๒๑,๗๒๑,๓๐๐ บาท

(๒) งบประมาณรายจ่ายเพื่อจัดสรรให้แก่กองทุนเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศสำหรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย จำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๓) งบประมาณรายจ่ายเพื่อจัดสรรให้แก่กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๔) งบประมาณรายจ่ายเพื่อจัดสรรตามแผนงานบูรณาการเสริมสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศ จำนวน ๑๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

(๕) งบประมาณรายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง จำนวน ๒๗,๐๗๘,๒๗๘,๗๐๐ บาท

๔.๔ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ จำแนกเป็น ๕ กลุ่ม เพื่อให้สอดคล้องกับแนวทางการจัดทำงบประมาณจ่ายประจำปีที่มีการจัดกลุ่มงบประมาณรายจ่าย เพื่อแสดงถึงค่าใช้จ่ายในแต่ละกลุ่มได้อย่างชัดเจน จึงได้จำแนกงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ จำนวน ๑๙๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท เป็น ๕ กลุ่ม ดังนี้

(๑) งบกลาง กำหนดไว้เป็นจำนวน ๒๒,๙๒๑,๗๒๑,๓๐๐ บาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๒.๐๖ ของวงเงินงบประมาณ

(๒) กลุ่มงบประมาณรายจ่ายกระทรวง/หน่วยงาน (Function) กำหนดไว้เป็นจำนวน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๕.๒๖ ของวงเงินงบประมาณ

(๓) กลุ่มงบประมาณรายจ่ายบูรณาการ (Agenda) กำหนดไว้เป็นจำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๗.๙๐ ของวงเงินงบประมาณ

(๔) กลุ่มงบประมาณรายจ่ายพื้นที่ (Area) (ภารกิจพื้นที่ ท้องถิ่น ภูมิภาค จังหวัด กลุ่มจังหวัด) กำหนดไว้เป็นจำนวน ๑๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๖๐.๕๓ ของวงเงินงบประมาณ

(๕) รายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง กำหนดไว้เป็นจำนวน ๒๗,๐๗๘,๒๗๘,๗๐๐ บาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๔.๒๕ ของวงเงินงบประมาณ

๔.๕ งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐ จำแนกตามกระทรวง ดังนี้

หน่วย : บาท

กระทรวง	งบประมาณ	
	จำนวน	ร้อยละ
รวมทั้งสิ้น	๑๙๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐๐.๐๐
๑. งบกลาง	๒๒,๙๒๑,๗๒๑,๓๐๐	๑๒.๐๖
๒. สำนักนายกรัฐมนตรี	๙๔,๘๘๙,๙๐๐	๐.๐๕
๓. กระทรวงกลาโหม	๙๔,๑๐๒,๖๐๐	๐.๐๕
๔. กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา	๑๔๖,๗๑๐,๙๐๐	๐.๐๘
๕. กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์	๓๒,๕๒๐,๐๐๐	๐.๐๒
๖. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์	๖,๑๕๐,๔๘๘,๖๐๐	๓.๒๓
๗. กระทรวงคมนาคม	๖,๖๓๙,๙๔๖,๙๐๐	๓.๕๙
๘. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	๔๕๙,๐๑๒,๘๐๐	๐.๒๔

กระทรวง	งบประมาณ	
	จำนวน	ร้อยละ
๙. กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม	๑๙,๕๐๐,๐๐๐	๐.๐๑
๑๐. กระทรวงพาณิชย์	๕๗,๗๗๒,๐๐๐	๐.๐๓
๑๑. กระทรวงมหาดไทย	๒,๓๓๖,๙๗๕,๕๐๐	๑.๒๓
๑๒. กระทรวงวัฒนธรรม	๕๐๔,๔๙๙,๖๐๐	๐.๒๗
๑๓. กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	๑๒,๔๕๓,๐๐๐	๐.๐๑
๑๔. กระทรวงศึกษาธิการ	๕๕๑,๕๘๘,๓๐๐	๐.๒๙
๑๕. กระทรวงสาธารณสุข	๓๓๗,๒๖๗,๔๐๐	๐.๑๘
๑๖. กระทรวงอุตสาหกรรม	๑๑๖,๑๐๘,๐๐๐	๐.๐๖
๑๗. ส่วนราชการไม่สังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง หรือทบวง	๓๒๕,๐๕๕,๕๐๐	๐.๑๗
๑๘. จังหวัดและกลุ่มจังหวัด	๕๖,๒๓๘,๖๘๑,๒๐๐	๒๙.๖๐
๑๙. รัฐวิสาหกิจ	๙๓๙,๖๒๕,๖๐๐	๐.๕๐
๒๐. กองทุนและเงินทุนหมุนเวียน	๔๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๓.๖๘
๒๑. รายจ่ายเพื่อชดใช้เงินคงคลัง	๒๗,๐๗๘,๒๗๘,๗๐๐	๑๔.๒๕

๔๖ ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

การจัดทำงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๐

ได้ดำเนินการภายใต้ยุทธศาสตร์การจัดสรรงบประมาณ ดังนี้

(๑) ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ จำนวน

๑๒๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

เป็นการจัดสรรงบประมาณเพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งและยั่งยืนให้กับเศรษฐกิจภายในประเทศให้ขยายตัวอย่างมีเสถียรภาพ รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายเพื่อยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

(๒) ยุทธศาสตร์ด้านการแก้ไขปัญหาความยากจน ลดความเหลื่อมล้ำ และสร้าง

การเติบโตจากภายใน จำนวน ๑๕,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท

เป็นการจัดสรรงบประมาณเพื่อเพิ่มศักยภาพหมู่บ้านและชุมชนให้มีความเข้มแข็งทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสการเข้าถึงแหล่งทุน รวมทั้งเสริมสร้างกระบวนการพึ่งพาตนเอง

(๔) รายการค่าดำเนินการภาครัฐ จำนวน ๕๐,๐๐๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท
เป็นการจัดสรรงบประมาณเพื่อเป็นรายจ่ายเพื่อรองรับกรณีฉุกเฉินหรือ
จำเป็นและชดใช้เงินคงคลังที่ได้จ่ายไปแล้วตามพระราชบัญญัติเงินคงคลัง พ.ศ. ๒๕๔๑ และที่แก้ไข
เพิ่มเติม

"การตราพระราชบัญญัติของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ"

"พระมหากษัตริย์ทรงตราพระราชบัญญัติโดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ

ร่างพระราชบัญญัติจะเสนอได้ก็แต่โดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติร่วมกันจำนวนไม่น้อยกว่า ยี่สิบห้าคน หรือคณะรัฐมนตรี หรือสภาปฏิรูปแห่งชาติตามมาตรา ๓๑ วรคสอง แต่ร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวตัวกับการเงินจะเสนอได้ก็แต่โดยคณะรัฐมนตรี

ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงินตามวรรคสอง หมายความว่าร่างพระราชบัญญัติที่เกี่ยวกับการตั้งขึ้น ยกเลิก ลด เปลี่ยนแปลง แก้ไข ผ่อน หรือวางระเบียบการบังคับอันเกี่ยวกับภาษีหรืออากร การจัดสรร รับ รักษา หรือจ่ายเงินแผ่นดิน หรือการโอนงบประมาณรายจ่ายของแผ่นดิน การกู้เงิน การค้ำประกัน หรือการใช้จ่ายเงินกู้ หรือการดำเนินการที่ผูกพันทรัพย์สินของรัฐ หรือเงินตรา

ในกรณีเป็นที่สงสัยว่าร่างพระราชบัญญัติที่เสนอต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นร่างพระราชบัญญัติ เกี่ยวตัวกับการเงินหรือไม่ ให้ประธานสภานิติบัญญัติแห่งชาติเป็นผู้วินิจฉัย

ร่างพระราชบัญญัติที่เสนอโดยสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติหรือสภาปฏิรูปแห่งชาตินั้น คณะรัฐมนตรีอาจขอรับไปพิจารณา ก่อนสภานิติบัญญัติแห่งชาติจะรับหลักการก็ได้

การตราพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญให้กระทำโดยวิธีการที่บัญญัติไว้ในมาตรา นี้ แต่การเสนอร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ให้กระทำโดยคณะรัฐมนตรีหรือผู้รักษาการตาม พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น"

(บทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗, มาตรา ๑๔)